

ARBETSSTATISTIK. C:1.

UTGIFVEN AF KOMMERSKOLLEGI AFDELNING FÖR ARBETSSTATISTIK.

OLYCKSFALL I ARBETE

ÅR

1906

STOCKHOLM

K. L. BECKMANS BOKTRYCKERI

1908.

INLEDNING

TILL

**Arbetsstatistik. C, Olycksfall i arbete / utgifven af
K. Kommerskollegii afdelning för arbetsstatistik. –
Stockholm : K. L. Beckman, 1908-1913
Täckningsår: År 1906-1909 = 1-4.**

Efterföljare:

Olycksfall i arbete / av Riksförsäkringsanstalten = [Industrial accidents during ...] / [by the Industrial Injuries Insurance Office]. – Stockholm, 1915-1957.

Täckningsår: 1910/1912-1954

ARBETSSTATISTIK. C:1.

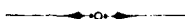
UTGIFVEN AF KOMMERSKOLLEGI AFDELNING FÖR ARBETSSTATISTIK.

OLYCKSFALL I ARBETE

ÅR

1906

STOCKHOLM
K. L. BECKMANS BOKTRYCKERI
1908.

Genom Kungl. bref den 17 november 1905 har Kungl. Kommerskollegium erhållit i uppdrag att genom Kollegii afdelning för arbetsstatistik från och med år 1906 utarbета och offentliggöra statistiska årsredogörelser för olycksfall i arbete. Den första af dessa redogörelser, för år 1906, öfverlämnas härmed till offentligheten. Inom afdelningen har den närmaste ledningen af hithörande arbeten handhafts af biträdande förste aktuarien, d:r Theofil Andersson, hvilken ock utarbetat föreliggande berättelse.

Stockholm i september 1908.

Kungl. Kommerskollegii afdelning för arbetsstatistik.

HENNING ELMQUIST.

Gunnar Huss.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING.

Fransk resumé.....	Sid. VII
Inledning	1
I. Absoluta och relativa antalet olycksfall. Olycksfallens territoriella fördelning	37
II. De skadade efter kön, ålder och civilstånd	44
III. Olycksfallen efter skadans tillkomst och förlopp.....	53
IV. Olycksfallen efter skadans beskaffenhet och skadad kroppsdel.....	66
V. Olycksfallen efter skadans påföljd	75
VI. Olycksfallen efter veckodagar och klockslag	96
VII. De skadades olycksfallsförsäkring	112

Tabeller.

Tab. 1. Antal arbetsföretag, arbetare och olycksfall i arbete år 1906.....	Sid. 126
» 2. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade efter yrken och den ort, där skadan inträffat	138
» 3. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade efter yrken samt de skadades kön, ålder och civilstånd	150
» 4. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade efter yrken samt skadans tillkomst och förlopp	162
» 5. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade efter yrken och skadans beskaffenhet	186
» 6. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade efter tillkomst och förlopp samt skadans beskaffenhet	198
» 7. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade efter yrken och skadans påföljd	202
» 8. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade efter tillkomst och förlopp samt skadans påföljd	226
» 9. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade efter yrken samt veckodag och klockslag	230
» 10. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade efter tillkomst och förlopp samt veckodag och klockslag	242
» 11. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade med härsyn till de skadades olycksfallsförsäkring	246

TABLE DES MATIÈRES.

	Page.
Résumé français.....	VII
Introduction.....	1
I. Nombre absolu et relatif des accidents. Les accidents répartis d'après les parties différentes du royaume.....	37
II. Les victimes d'après le sexe, l'âge et l'état civil.....	44
III. Les accidents d'après l'origine.....	53
IV. Les accidents d'après leur nature et la partie lésée du corps.....	66
V. Les accidents d'après leurs suites.....	75
VI. Les accidents d'après le jour et l'heure.....	96
VII. Assurance des victimes contre les accidents.....	112

Tableaux.

Tabl. n:o		Page.
1.	Nombre des entreprises, des ouvriers et des accidents du travail en 1906.....	126
» 2.	Accidents du travail en 1906, répartis d'après les professions et le lieu de l'accident.....	138
» 3.	Accidents du travail en 1906 répartis d'après les professions ainsi que d'après le sexe, l'âge et l'état civil des victimes.....	150
» 4.	Accidents du travail en 1906 répartis d'après les professions et l'origine de l'accident.....	162
» 5.	Accidents du travail en 1906 répartis d'après les professions et la nature de l'accident.....	186
» 6.	Accidents du travail en 1906 répartis d'après l'origine et la nature de l'accident.....	198
» 7.	Accidents du travail en 1906 répartis d'après les professions et les suites de l'accident.....	202
» 8.	Accidents du travail en 1906 répartis d'après l'origine et les suites de l'accident.....	226
» 9.	Accidents du travail en 1906 répartis d'après les professions ainsi que d'après le jour et l'heure de l'accident.....	230
» 10.	Accidents du travail en 1906 répartis d'après l'origine ainsi que d'après le jour et l'heure de l'accident.....	242
» 11.	Accidents du travail en 1906 répartis d'après l'assurance des victimes contre les accidents.....	246

Résumé.

La statistique des accidents du travail de la Suède se base sur le décret royal du 17 novembre 1905. D'après le § 1 de ce décret les chefs et patrons des professions et métiers visés par la loi du 10 mai 1889 concernant la protection contre les accidents du travail et par la loi du 13 décembre 1895 concernant un supplément de la même loi, ainsi que par la loi du 5 juillet 1901, relative à la réparation des dommages résultant des accidents du travail, sont obligés de déposer immédiatement un rapport à la police locale lorsqu'un de leurs ouvriers a été victime d'un accident amenant ou considéré comme pouvant amener la mort, une lésion persistante du corps, un affaiblissement sensible des facultés ou, après le troisième jour succédant l'accident, incapacité persistante ou réduction essentielle de la capacité de la victime. D'après le § 4 du même décret les chefs et patrons sont tenus, dans le cas où la victime est encore invalide le sixtième jour après l'accident, de donner immédiatement à la police un second rapport indiquant la nature et les suites de l'accident. Si, au contraire, le blessé est guéri avant le sixtième jour après l'accident, ou s'il est mort, par suite des lésions produites, un second rapport doit immédiatement être fait après la guérison ou le décès de la victime.

Tous ces rapports sont envoyés directement ou indirectement par des inspecteurs des métiers ou les ingénieurs en chef des mines à l'Administration royale du Commerce et de l'Industrie («Kungl. Kommerskollegium»), section de la statistique du travail, auquel incombe le soin de rédiger la statistique officielle des accidents du travail de la Suède.

Pour dresser une statistique plus complète on s'est servi, outre du matériel fourni par les rapports déjà mentionnés, surtout en ce qui regarde les suites des accidents lorsque celles-ci étaient inconnues lors du second rapport, d'informations directes émanant des chefs et patrons en question et des compagnies d'assurances contre les accidents.

Accidents d'après les professions. Le nombre total des accidents du travail déclarés à l'Administration royale en 1906 était de 15,041. La répartition d'après les industries et la profession se présentait comme suit:

		Nombre d'accidents	
		Absolu.	%.
A. Produit brut.			
I.	Exploitation des bois.....	387	2·6
II.	Industrie minière ...	1,200	8·0
III.	Autre industrie d'exploitation et de percement...	1,165	7·7
		Total	2,752 18·3
B. Industrie de production et de perfectionnement.			
IV.	Industrie des denrées alimentaires et des denrées de luxe	847	5·6
V.	Industrie textile	218	1·4
VI.	Industrie des vêtements	67	0·4
VII.	Industrie du cuir, des cheveux et du caoutchouc	55	0·4
VIII.	Industrie du bois	2,363	15·7
IX.	Industrie de la pâte de bois et du papier	732	4·9
X.	Industrie graphique.....	81	0·5
XI.	Métallurgie.....	1,317	8·8
XII.	Industrie en métaux	1,022	6·8
XIII.	Industrie des machines et des constructions navales	2,197	14·6
XIV.	Industrie des minéraux.....	509	3·4
XV.	Industrie chimique-technique.....	358	2·4
		Total	9,766 64·9
C. Construction, éclairage etc.			
XVI.	Industrie du bâtiment.....	866	5·8
XVII.	Eclairage, conduites d'eau etc.....	170	1·1
		Total	1,036 6·9
D. Commerce et communications.			
XVIII.	Commerce et marchandises.....	79	0·5
XIX.	Transport par terre	1,396	9·3
XX.	Transport par mer	12	0·1
		Total	1,487 9·9
		Totaux	15,041 100·0

Il ressort de ce qui précède que la fréquence des accidents a été la plus grande dans l'industrie du bois. Viennent ensuite l'industrie des machines et des constructions navales, la métallurgie et autres industries d'exploitation et de percement, puis l'industrie minière. La fréquence a été la moins grande dans le groupe: transport par mer. Cependant le chiffre indiqué ne représente qu'un nombre minime des accidents effectifs du groupe en question. La raison principale en est que le transport par mer, proprement dit, n'entre pas dans la catégorie des professions pour lesquelles, d'après le décret royal du 17 novembre 1905, il est obligatoire de faire un rapport.

Fréquence relative des accidents. Dans les groupes de professions où le nombre des ouvriers annuels a été connu la fréquence relative des accidents, calculée par 1,000 ouvriers (avec 300 jours de travail) s'est présentée comme suit:

Industrie minière	93.2
Exploitation de carrière et coup de pierre	105.4
Industrie des denrées alimentaires et des denrées de luxe	29.9
Industrie textile.....	7.1
Industrie des vêtements.....	4.3
Industrie du cuir, des cheveux et du caoutchouc.....	14.1
Industrie du bois.....	46.6
Industrie de la pâte de bois et du papier. . .	38.2
Industrie graphique	9.7
Métallurgie.....	79.8
Industrie en métaux	39.9
Industrie des machines et des constructions navales.....	51.4
Industrie des minéraux.....	25.1
Industrie chimique-technique	33.0
Usines à gaz et à électricité.....	44.7

Pour tous ces groupes de métiers, pris collectivement, le p. 1,000 correspondait au nombre de 40.5.

Accidents d'après leur origine. D'après l'origine, les sus-dits accidents se répartissent pour l'année 1906 comme suit:

	Nombre d'accidents.	
	Absolu.	%.
Caudières à vapeur, tuyaux etc.	92	0.6
Moteurs	58	0.4
Transmissions	170	1.1
Ascenseurs	603	4.0
Machines	2,827	18.8
Outils	2,258	15.0
Conducteurs électriques	25	0.2
Matières explosives	86	0.6
Matières inflammables, brûlantes ou corrosives	682	4.5
Eboulements, objets tombés ou renversés	1,058	7.0
Chutes	1,267	8.4
Noyades	23	0.2
Transport, soulèvement ou portage (à main)	2,364	15.7
Chargement et déchargement (à main)	1,279	8.5
Véhicules	208	1.4
Chemins de fer	641	4.3
Tramways	32	0.2
Autres voies de transport	676	4.5
Animaux	31	0.2
Causes diverses ou inconnues	661	4.4
Total 15,041		100.0

D'après ce qui précède, le plus grand nombre des accidents survenus dans l'année (c'est à dire 2,827) ont été causés par des machines de différentes espèces. Viennent ensuite les rubriques: transport, soulèvement et portage (à main ou avec des moyens de transport simples) et celle des outils avec, dans l'année, 2,364 et 2,258 accidents. Après ces trois catégories qui, prises collectivement, forment à peu près la moitié de tous les accidents déclarés en 1906, viennent celles du chargement et du déchargement (à main) avec 1,279 accidents, de chutes (de personnes) avec 1,267 et éboulements et objets tombés ou renversés avec 1,058 accidents etc. C'est sous les rubriques tramways, animaux, conducteurs électriques et noyades qu'on note le moins grand nombre d'accidents.

Accidents d'après leur nature et la partie lésée du corps. Sous ce rapport les accidents en 1906 se répartissent comme suit:

Nombre d'accidents.

	Absolu.	%.
Blessures (plaies, contusions etc.) à la tête (à l'exception des yeux)	682	4.5
aux yeux	967	6.4
» bras et mains	2,260	15.0
» doigts	4,606	30.6
» jambes et pieds	3,337	22.2
» doigts du pied	460	3.1
» autres parties du corps	1,532	10.2
» plusieurs parties du corps simultanément out tout le corps	964	6.4
Lésions internes	184	1.2
Asphyxie ou noyades	29	0.2
Brûlure, échaudure ou écrasement (à mort)	17	0.1
Autres blessures ou de nature inconnue	3	0.1
Total	15,041	100.0

C'est dans la catégorie des blessures aux doigts que la fréquence des accidents a été de beaucoup la plus grande ou 4,606; viennent ensuite les blessures aux jambes et aux pieds avec 3,337; et aux bras et aux mains avec 2,260 etc.

Accidents répartis d'après leurs suites. Les accidents déclarés en 1906 avec répartition d'après leurs suites se présentaient comme suit:

Blessures guérissables.	Hommes.		Femmes.		Les deux sexes.	
	Absolu.	%.	Absolu.	%.	Absolu.	%.
5— 15 jours	5,832	39.9	186	43.6	6,018	40.0
16— 30 »	4,216	28.9	106	24.8	4,322	28.7
31— 60 »	2,259	15.5	59	13.8	2,318	15.4
61— 90 »	441	3.0	9	2.1	450	3.0
91—120 »	145	1.0	3	0.7	148	1.0
121— »	181	1.2	7	1.7	188	1.2
Totaux	13,074	89.5	370	86.7	13,444	89.3
Incapacité de travail.						
Moins de 10 %	433	3.0	29	6.8	462	3.1
10—25 %	551	3.6	13	3.1	564	3.7
25—50 %	139	1.0	7	1.6	146	1.0
50—75 %	40	0.3	1	0.2	41	0.3
Plus de 75 %	15	0.1	—	—	15	0.1
Totaux	1,178	8.0	50	11.7	1,228	8.2
Morts	244	1.7	5	1.2	249	1.7
Suite inconnue ou non définitivement constatée	118	0.8	2	0.4	120	0.8
Totaux d'accidents	14,614	100.0	427	100.0	15,041	100.0

La majorité des accidents a produit des blessures légères: pour les femmes 86·7 % et pour les hommes 89·5 % du total des accidents déclarés. Les accidents ayant entraîné un affaiblissement pour la durée de la vie (invalidité) ont été pour les hommes dans la proportion de 8·0 % et pour les femmes dans la proportion de 11·7 %. 1·7 % du nombre total des accidents pour les hommes et 1·2 % pour les femmes ont eu une terminaison fatale.

Accidents répartis d'après les jours et les heures. Les accidents survenus en 1906 avec répartition d'après les jours se présentent comme suit:

	Nombre d'accidents.	
	Absolu.	%.
Dimanche	265	1·8
Lundi.....	2,531	16·8
Mardi.....	2,580	17·2
Mercredi	2,478	16·5
Jeudi	2,358	15·7
Vendredi	2,508	16·7
Samedi	2,321	15·3
Total	15,041	100·0

Il résulte de ce tableau que, à part le dimanche qui est ordinairement un jour de chômage, la fréquence des accidents a été la plus grande pendant les premiers jours de la semaine (le mardi et le lundi). Les accidents diminuent successivement le mercredi et le jeudi, augmentent de nouveau le vendredi pour diminuer le samedi, qui est le jour de la semaine accusant le minimum d'accidents. Il est à remarquer, cependant, que, le samedi, les heures de travail sont généralement réduites de beaucoup.

Sans tenir compte des 183 accidents pour lesquels on n'a pu obtenir d'informations, les accidents déclarés en 1906 se répartissent d'après les heures comme suit:

De jour.

Matin.	Nombre d'accidents.		Après-midi.	Nombre d'accidents.	
	Absolu.	%.		Absolu.	%.
Hes 6—7.....	575	4·3	Hes 12—1	739	5·5
» 7—8	1,164	8·7	» 1—2	757	5·7
» 8—9.....	934	7·0	» 2—3	1,243	9·3
» 9—10	1,563	11·7	» 3—4	1,398	10·5
» 10—11	1,773	13·4	» 4—5	1,209	9·1
» 11—12	1,154	8·7	» 5—6	810	6·1
Total	7,163	53·8	Total	6,156	46·2
			Somme totale (de jour)	13,319	100·0

De nuit.

Après-midi.	Nombre d'accidents.		Matin.	Nombre d'accidents.	
	Absolu.	%.		Absolu.	%.
Hes 6—9.....	700	45.5	Hes 12—3	195	12.7
» 9—12	298	19.4	» 3—6	346	22.4
Total	998	64.9	Total	541	35.1
			Somme totale (de nuit)	1,539	100.0

Il résulte de ce tableau que la majorité des accidents de jour (53.8 %) a eu lieu pendant les six premières heures de travail. Il en est de même, et à un plus haut degré, pour les heures de nuit. Ainsi, à peu près deux tiers de tous les accidents, appartenant à cette catégorie, ont eu lieu dans la première partie de la nuit et environ la moitié de 6—9 h-es de l'après-midi.

Une autre circonstance, qui saute immédiatement aux yeux, c'est l'accumulation des accidents soit vers la fin de l'après-midi, soit, et surtout, vers la fin de la matinée. Ainsi, pris collectivement, 4,490 accidents ont eu lieu de 9—12 h-es de matin, tandis que pendant les trois heures précédentes il n'en a eu que 2,673. L'après-midi de 12—3 h-es le chiffre montait de 2,739 jusqu'à 3,417 pour les trois heures suivantes.

L'assurance des victimes contre les accidents. D'après les déclarations faites en 1906 9,441 (ou 62.8 %) des victimes ont été assurées selon les prescriptions de la loi du 5 juillet 1901 concernant réparation des dommages résultant des accidents du travail. Dans 5,600 cas les chefs et patrons ont eux-mêmes eu à en répondre selon la loi précitée. Il est à remarquer que dans ce chiffre un grand nombre des victimes ont travaillé pour l'État ou les communes. Dans les cas où il avait été contracté une assurance contre les accidents, selon la loi déjà nommée, celle-ci avait été reçue pour 1,800 cas par l'Office des Assurances de l'État, pour 4,365 cas par d'autres compagnies d'assurances, et pour 3,276 cas il avait été fait usage des fondations créées dans ce but par les chefs et patrons eux-mêmes.

Inledning.

En statistik öfver olycksfall i arbete uppgjordes i Sverige för första gången af den s. k. arbetareförsäkringskommittén. Den undersökning, som sagda kommitté år 1885 företog och som tryckts såsom bihang till kommitténs underdåniga betänkande (Arbetareförsäkringskommitténs betänkande III. Statistiska undersökningar. 1. Olycksfall i arbetet), afsåg att vinna upplysning om alla olycksfall, större eller mindre, som under tiden 1 september 1884—31 augusti 1885 inträffat inom industri och handverk, jordbruket med dess binäringar, grufdrift, sjöfart och transportrörelse till lands samt den offentliga förvaltningen. Undersökningen grundade sig på uppgifter, som infordrades dels från arbetsgifvare, äfven statens verk, dels — i fråga om jordbruket och dess binäringar äfvensom handtverkerierna — från magistrater och kommunalnämnder, dels ock slutligen — för komplettering och i viss mån kontrollering af öfriga uppgifter — från sjukhus, länslasarett samt hären och flottan.

Det material, som kommittén på dessa olika vägar lyckades insamla, blef i flera hänseenden ofullständigt och bristfälligt, i all synnerhet som kommittén, för att icke alltför länge fördröja undersökningens fullbordande, icke ansåg sig böra begära, att uppgifter om timande olycksfall skulle afgifvas efter hand för ett helt år framåt, utan anhöll om dylika uppgifter endast för halfåret den 1 mars—31 augusti 1885. För att få uppgifter för ett helt år anhölls emellertid därjämte, att arbetsgifvare och öfriga uppgiftslämnare (utom magistraterna) skulle ur minnet lämna meddelanden om de olycksfall, som inträffat under halfåret 1 september 1884—28 februari 1885.

Hela antalet olycksfall, hvarom kommittén erhöill kännedom, uppgick till 5,869, af hvilka 3,471 anmälts genom arbetsgifvare och 2,398 genom kommunalnämnder och magistrater.

Med afseende på den bearbetning, som kommittén lät de insamlade primäruppgifterna undergå, må framhållas, att densamma afsåg att utröna olycksfallsfrekvensen för olika yrkesgrupper, kön och åldrar, vidare olycksfallens fördelning efter skadans tillkomst, beskaffenhet och påföljd, hvarjämte slutligen meddelades en öfversikt öfver olycksfallen inom olika yrken.

Utom denna genom arbetareförsäkringskommittén utarbetade olycksfallsstatistik har i vårt land på officiell väg endast en dylik undersökning af mera ingående art företagits, nämligen den af Kommerskollegium på nådig befallning år 1898 föranstaltade undersökning angående olycksfall i arbete under närmast föregående år. Sagda undersökning, som föranleddes af de då inom Kungl. civildepartementet pågående förarbetena i och för förslaget till lag om arbetsgifvares ersättningsskyldighet för skada till följd af olycksfall i arbete och som på uppdrag af Kollegium verkställdes af förste aktuarien Gullberg, afsåg att utröna olycksfall i arbete år 1897 inom industriella yrken, byggnadsverksamhet af olika slag, järnvägs- och spårvägsdrift samt landt- och sjötransport, egentlig skeppsfart dock undantagen.

De för denna utredning erforderliga primäruppgifterna införskaffades från arbetsgifvarne, hvarjämte från fattigvårdsstyrelserna i riket begärdes upplysning därom, i hvilken omfattning fattigunderstöd under ifrågavarande år utgått till af olycksfall i arbete träffade arbetare och deras familjer. På grund af den jämförelsevis mycket korta tid, som i och för undersökningens utförande stod till buds, måste utredningen i fråga uteslutande afse olycksfall, som timat under en förfluten tidsperiod. Otvifvelaktigt stannade därför det antal olycksfall, som undersökningen gaf till resultat, eller 8,506, oaktadt detsamma väsentligt öfversteg den motsvarande siffran i arbetareförsäkringskommitténs olycksfallsstatistik, betydligt under det verkliga antalet under nämnda år inträffade olycksfall. För hvar och en af de undersökta yrkesgrupperna underkastades materialet en ingående bearbetning med hänsyn till de skadades ålder, kön och civilstånd, arbetsställets storlek, skadans beskaffenhet och påföljd, olycksfallsförsäkring och annat understöd m. m.

Jämte dessa båda mera ingående specialundersökningar torde äfven förtjäna omnämnas de redogörelser för olycksfall i arbete, som meddelats i Kommerskollegii underdåniga berättelser angående bergshandteringen samt fabriker och handtverk. De öfversikter, som här lämnats rörande dylika olycksfall, hvilka medfört döden eller arbetsoförmåga under minst fjorton dagar, grundade sig på de statistiska primäruppgifter, som det jämlikt nådiga kungörelsen den 13 november 1896 åligger vederbörande yrkesidkare att årligen afgifva. I det för dessa uppgifter fastställda formuläret fanns nämligen, bland andra, äfven en särskild rubrik för olycksfall. Uppgifter om olycksfall hafva slutligen äfven meddelats i de årliga berättelserna angående yrkesinspektionens verksamhet.

Förslag om anordnande af en regelbundet fortlöpande svensk olycksfallsstatistik väcktes af Kommerskollegium och Statistiska Centralbyrån redan uti deras den 1 oktober 1894 afgifna gemensamma yttrande angående lämpligaste sättet för samlande, bearbetande och publicerande genom statens försorg af en svensk arbetsstatistik. Ämbetsverken omnämnde härvid arbetareförsäkringskommitténs ofvan omförmälda undersökning och framhällo, att möjligen uppgifter om olycksfall i arbete äfven framdeles skulle kunna lämnas af arbetsgifvare och läkare. Någon påföljd hade förslaget ifråga emellertid icke, enär riksdagen då icke ansåg sig böra biträda Kungl. Maj:ts på detsamma grundade framställning om anslag för anordnande af en regelbunden arbetsstatistik.

Frågan återupptogs i Kungl. Maj:ts statsverksproposition till 1902 års riksdag, hvari Kungl. Maj:t under åberopande af Kommerskollegii i ämnet gjorda framställning föreslog riksdagen att medgifva vissa förhöjningar i Kollegii stat, i ändamål, bland annat, att åstadkomma en fastare organisation af arbetsstatistiken. Under erinran om de uppgifter om olycksfall i arbete, som meddelades dels i Kollegii berättelser angående bergshandteringen samt fabriker och handtverk och dels i redogörelserna för yrkesinspektionens verksamhet, påvisades beträffande upprättande af en statistik öfver dylika olycksfall i denna framställning hufvudsakligen svårigheten att erhålla fullständiga primäruppgifter, hvarjämte hänvisades till möjligheten att ålägga rikets samtliga läkare att inrapportera de olycksfall, som komme under deras behandling,

äfvensom till det material, som på grund af bestämmelserna i 12 § af lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete kunde förväntas, när ifrågavarande lag med 1903 års ingång trädte i kraft.

Utom de anmälningar om olycksfall i arbete, hvartill Kommerskollegium på detta sätt hänvisat, fanns det emellertid, såsom af de af Kollegium i och för utarbetande af förslag till det arbetsstatistiska arbetets anordnande under år 1903 tillkallade sakkunnige i sitt den 6 mars nämnda år dagtecknade utlåtande ytterligare framhållits, ännu en serie af anmälningar, hvarpå en fortlöpande svensk olycksfallsstatistik kunde tänkas uppbyggas. Enligt Kungl. kungörelsen den 24 januari 1896 med tillägg den 11 oktober 1901 angående hvad till beredande af kännedom om olycksfall i arbete iakttagas borde, voro nämligen arbetsgifvare i yrken, som afsågos i lagen angående skydd mot yrkesfara den 10 maj 1889 samt lagen angående tillägg till samma lag den 13 december 1895, skyldiga att till vederbörande polismyndighet afgifva närmast för yrkesinspektörernas behof afsedda anmälningar om olycksfall i arbete, hvilka medfört döden eller oförmåga under minst fjorton dagar till sådant arbete, som vid tiden för olycksfallet motsvarat vederbörande skadades krafter och färdigheter.

Med afseende på ifrågavarande uppgifter höllo kommitterade före, att desamma kunde, sedan yrkesinspektörerna af dem tagit del, omedelbart öfversändas till Kommerskollegii afdelning för arbetsstatistik för att genom dess försorg utförligare än hittills kunnat ske tillgodogöras. Hvad åter beträffar de anmälningar om olycksfall i arbete, jämte dithörande läkarbetyg angående dödsorsaken eller skadans beskaffenhet och den skadades tillstånd, som det jämlikt olycksfallsersättningslagen § 12, i förekommande fall, ålåge vederbörande arbetsgifvare eller arbetsföreståndare att till polismyndigheten i orten ingifva, och hvilka därifrån skulle aflämnas till vederbörande Konungens befallningshafvande, borde enligt kommitterades åsikt samtliga dessa uppgifter — i original eller afskrift — för samma ändamål till Kommerskollegium öfverlämnas.

I anslutning till detta kommitterades förslag hemställde Kommerskollegium i underdånig skrifvelse den 11 mars 1903, bland annat, att de uppgifter rörande olycksfall i arbete, hvilka enligt

ofvannämnda nådiga föreskrifter afgåfves till myndigheterna, måtte, på sätt lämpligen kunde ske, blifva öfverlämnade till Kollegium för att genom dess afdelning för arbetsstatistik närmare bearbetas. I samband med afgifvande af infordradt förslag till ordnandet af sjukkassestatistiken förnyade Kollegium i underdånig skrifvelse den 5 december samma år denna sin framställning och hemställde tillika, att Kungl. Maj:t täcktes i proposition till riksdagen begära, att de till underlättande af åtgärder för arbetares olycksfallsförsäkring och sjukkassors bildande afsatta belopp finge i mån af behof, bland annat, användas till utarbetande och offentliggörande genom Kollegii afdelnings för arbetsstatistik försorg af redogörelser icke blott för sjukkasseväsendet i riket utan äfven för olycksfall i arbete.

Sedan 1904 års riksdag bifallit Kungl. Maj:ts i öfverensstämmelse härmed gjorda framställning och Kungl. Maj:t i anledning däraf anbefallt Kommerskollegium att inkomma med förslag till det framtida ordnandet af olycksfallsstatistiken, utarbetades under loppet af år 1904 inom Kollegii afdelning för arbetsstatistik ett fullständigt förslag i ämnet.

En granskning af det material — hette det bland annat i detta förslag — som för det dåvarande föreläge i Sverige för uppgörande af en statistik öfver olycksfall i arbete, och de förslag, som med afseende på en sådan statistik tidigare framkommit, gåfve otvetydigt vid handen, att ett fullständigt och tillförlitligt material för en dylik statistik näppeligen kunde vinnas på annat sätt än genom att använda från arbetsgifvarne kort tid efter hvarje olycksfall ingående anmälningar om detsamma. Dylika anmälningar förefunnes redan af tvenne olika slag, nämligen dels sådana, som vore afsedda för yrkesinspektörernas behof, och dels sådana, som afsåge beredande af erforderliga upplysningar i och för tillämpningen af olycksfallsersättningslagen.

Formulär för afgifvande af ifrågavarande anmälningar hade fastställts af Kommerskollegium genom kungörelser den 26 november 1901 och den 12 januari 1903. Berörda formulär vore i hufvudsak lika lydande. Båda innehölle sålunda, ehuru i något olika redaktionell affattning, begäran om uppgifter angående arbetsgifvarens verksamhet och namn, arbetsstället, tiden för olycksfallet, arbetarens namn, födelseår och -dag, bostad och arbetsspecialitet samt rubrikerna »skadans beskaffenhet» och »orsaken till och förloppet vid olycksfallet voro följande». Därjämte frågades å det för yrkesinspektörerna afsedda formuläret, hvilka åtgärder som vidtagits till förekommande af dylika olycksfall i framtiden, samt hvilka ytterligare upplysningar, som kunde meddelas; å det med anledning af olycksfallsersättningslagen utgifna formuläret åter begärdes uppgift, huruvida läkarhjälp anlitats, huruvida den skadade vore

försäkrad i Riksförsäkringsanstalten samt, därest detta vore fallet, om försäkringens omfattning.

Det lede intet tvifvel att, om än vissa kompletteringar vore önskvärda, likväl hvartdera af dessa formulär vore åtminstone tillsevärdare användbart för uppgörande af en i hufvudsak tillfredsställande statistik öfver olycksfall, om man blott kunde vara förvissad därom, att de framställda frågorna blefve tillfredsställande besvarade. Detta vore emellertid icke förhållandet, i det att anmälningarne i fråga, efter hvad erfarenheten gifvit vid handen, ofta lämnade mycket otillfredsställande upplysningar rörande särskildt punkterna om olycksfallens orsaker och förlopp samt om skadans beskaffenhet.

Då de knapphändiga uppgifter, som anmälningarne i fråga om dessa punkter i många fall innehölle, väsentligen vore att tillskrifva de dåvarande formulärens ofullständiga affattning, och då de sätt, hvarpå ifrågavarande brister kunde tänkas blifva afhjälpta, nämligen genom utfärdandet af anmärkningsskrifvelser eller utarbetandet af särskilda anvisningar för besvarandet af formulärens frågor, icke kunde anses lämna ett tillfyllestgörande resultat, vore det den bästa och säkraste utvägen att utgifva ett nytt formulär med så tydliga anvisningar som behöfdes, inryckta vid sidan af de uti formuläret förekommande frågorna.

För att det nya formulär för anmälan om olycksfall i arbete, som i anslutning härtill utarbetats, skulle kunna användas för så väl de anmälningar, som enligt gällande föreskrifter inginge till yrkesinspektörerna, som dem, som afgäfves i kraft af bestämmelserna i olycksfallersättningslagen, hade i detsamma upptagits alla de upplysningar, som äskades å hvartdera af de båda dittills gällande formulären för anmälan om dylika olycksfall. Men jämte en allmän omredigering af formuläret i syfte att åstadkomma en för statistiska ändamål lämpligare och öfverskådligare uppställning hade därvid de frågor, mot hvilkas besvarande anmärkningarne hufvudsakligen rikt sig, omformulerats och försetts med särskilda detaljanvisningar. Utöfver de upplysningar, som dittills äskats, hade emellertid äfven begärts uppgifter om antalet skadade personer, om den skadades civilstånd, sysselsättning vid olyckstillfället (om annan än den vanliga), genomsnittliga arbetsförtjänst och arbetstid per dag vid tiden för olycksfallets inträffande samt slutligen om den dag, då den skadade på grund af olycksfallet antingen aflidit eller upphört att arbeta.

Fastställandet af ett formulär för anmälan om olycksfall i arbete af det innehåll, som i förslaget framlagts, syntes emellertid först kunna ske efter ändring af de bestämmelser angående dylik anmälan, som meddelats genom Kungl. kungörelserna den 24 januari 1896 angående hvad till beredande af kännedom om olycksfall i arbete iakttagas borde och den 31 december 1902 med närmare föreskrifter rörande anmälan af olycksfall jämlikt 12 § af lagen angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete. Lämpligast borde detta ske i form af en ny kungörelse, upptagande, med erforderliga förändringar, hvad i de båda ofvannämnda kungörelserna funnes stadgad.

Ytterligare skäl för ändring af ifrågavarande kungörelser förefunnes uti önskvärdheten att minska den tidsfrist, som vore fastställd för afgifvande af de för yrkesinspektörernas behof afsedda anmälningarne, och i sammanhang därmed utsträcka anmälningsplikten till äfven en del af de olycksfall, som icke medfört arbetsoförmåga under fjorton dagar. Till förmån för en dylik förändring talade i främsta rummet dels sannolikheten, att anmälningar om en del olycksfall icke afgäfves till följd af den jämförelsevis långa tiden från olycksfallets inträffande till dess anmälan skulle aflämnas, dels ock svårigheten att erhålla eventuellt erforderliga kompletteringsuppgifter i de fall, då anmälan vore ofullständig. Ett än viktigare motiv torde dock ligga däruuti att, sedan Riksförsäkringsanstalten erhållit Kungl. Maj:ts bemyndigande att äfven meddela försäkring från den dag skadan inträffat, vare sig arbetsoförmågan varat sextio dagar eller ej, det syntes vara af betydelse att åstadkomma en statistik äfven öfver olycksfall, som medfört arbetsoförmåga under kortare tid än fjorton dagar. Sedan flera år tillbaka vore det ock föreskrifvet fierstädes i utlandet, såsom t. ex. i Tyskland, England och Österrike, att alla olycksfall skulle anmälas, som medfört arbetsoförmåga i mer än tre dagar. Med hänsyn därtill och i öfverensstämmelse med den åsikt, som af flera yrkesinspektörer uttalats, hemställdes därför, att anmälan skulle ske angående hvarje olycksfall, som medfört döden eller en utöfver tredje dagen efter den, då olycksfallet inträffat, fortvarande förlust eller väsentlig nedsättning af den skadades arbetsförmåga.

Mot den sålunda föreslagna utsträckningen af anmälningsplikten talade endast den omständigheten, att yrkesidkare därigenom skulle åläggas ett till synes något ökadtt arbete med afgifvande af anmälningar. Emellertid torde detta arbete endast för större industriella etablissemang vara af någon nämnvärd betydelse, men äfven för dem syntes själfva arbetet med anmälningarnes ifyllande icke böra vara betungande. Däremot kunde det måhända anses i viss mån besvärligt att bära i minnet själfva skyldigheten att afgifva ifrågavarande uppgifter, jämte andra, som ålåge yrkesidkare, men denna skyldighet förefunnes ju redan.

För öfrigt skulle, såframt anmälningsskyldigheten komme att omfatta alla olycksfall, som medfört arbetsoförmåga under mer än tre dagar, yrkesidkare kunna beredas en lättnad genom att den dem för svårare olycksfall åliggande skyldigheten att afgifva dubbla anmälningar, vid olika tider och enligt olika formulär, kunde upphäfvas och anmälningsplikten fullgöras genom en anmälan i två exemplar.

Då olycksfallsersättningslagen stadgade, att anmälan skulle afgifvas ofördröjligen, vore det, om samtidighet skulle kunna uppnås, nödvändigt, att äfven de för yrkesinspektörerna afsedda anmälningarne om olycksfall, som fölle under nämnda lag, afgäfves ofördröjligen. Om nämligen dåvarande bestämmelse, att olycksfall, som ej medfört döden, skulle anmälas endast om därpå följtt arbetsoförmåga under mer än 14 dagar, bibehölles, följde däraf, att yrkesinspektörerna skulle få emottaga anmälningar om olycksfall afsevärdtt olika lång tid efter det de inträffat, allt efter som olycksfallen antoges med-

föra arbetsoförmåga under mer än sextio dagar eller icke, hvilket uppenbarligen måste försvåra kontrollen öfver anmälningarnes ingående. Om däremot alla olycksfall, som ej fölle under lagen, skulle anmälas, då det visat sig, att arbetsoförmågan komme att räcka mer än tre dagar, och sist å t. ex. femte dagen efter olycksfallet, torde — med hänsyn till att äfven för de anmälningar, som skulle afgifvas ofördröjligen, alltid en eller annan dag komme att förflyta, innan läkarbetyg anskaffats och någorlunda säker kunskap vunnits, huruvida olycksfallets följder komme att sträcka sig utöfver sextio dagar eller icke — hinder icke möta mot att arbetsgifvare i regel samtidigt afgifve de båda anmälningar, hvilka borde aflämnas rörande olycksfall, som fölle under olycksfallsersättningslagen.

Det vore vidare önskvärdt, att skyldigheten att anmäla äfven mindre svåra olycksfall utsträcktes till att omfatta icke allenast yrken, som fölle under lagen om skydd mot yrkesfara, utan äfven alla yrken, som berördes af olycksfallsersättningslagen. Så länge anmälningarna varit afsedda endast för yrkesinspektörernas behof, hade visserligen icke någon anledning förennits för en sådan utsträckning, men om de äfven skulle tjäna såsom primäruppgifter i och för olycksfallsstatistiken, och då det vore önskvärdt att kunna utsträcka denna åtminstone till sådana yrken som flottning, lastning och lossning, järnvägs- och spårvägsdrift m. fl., hvilka omfattades af den senare lagen, men icke af den förra, syntes det erforderligt att på ofvan nämnda sätt utvidga anmälningsplikten.

Det torde kunna anses obestridligt, att med primäruppgifter, sådana som de i förslaget omförmälda, kombinerade med i det följande omnämnda kompletteringsuppgifter rörande olycksfallens påföljd, ett fullt tillfredsställande material skulle vinnas för en statistik öfver olycksfall i arbete, ehuru dock endast under den förutsättning, att alla inträffande olycksfall vederbörligen anmäldes. Då erfarenheten från, bland annat, Tyskland och Österrike, trots deras obligatoriska sjuk- och olycksfallsförsäkring, gäfvade vid handen, att en hel mängd olycksfall, framför allt af lindrigare beskaffenhet, aldrig blefve anmälda, torde man med skäl kunna befara, att detsamma skulle blifva förhållandet äfven i Sverige, åtminstone under de första åren. Denna olägenhet torde dock genom lämpliga åtgärder kunna betydligt förminskas.

Sålunda torde vederbörande polismyndigheter, länsmän och magistrater m. fl., böra på lämpligt sätt erhålla underrättelse om, hvad dem ålåg att iakttaga med afseende på olycksfallsanmälningarna, såväl de genom lagen den 5 juli 1901 föreskrifna som de, hvarom i förslaget närmast vore frågan, äfvensom förses med uppgift om inom deras resp. distrikt befintliga yrkesutöfvare, som hade anmälningsskyldighet. Dessa yrkesutöfvare torde vidare, eventuellt genom polismyndigheten, böra göras uppmärksamma på anmälningsplikten, och hvad de på grund däraf hade att iakttaga. Slutligen torde några exemplar af anmälningsblanketterna böra tillställas hvarje yrkesidkare, och dessa blanketter för öfrigt hållas lätt och utan afgift tillgängliga.

Bland öfriga källor, som kunde anlitas för erhållande af kännedom om olycksfall i arbete, förtjänade i första rummet att nämnas uppgifter från läkare och lasarett om behandlade olycksfall, som inträffat i arbete. Otviv-
velaktigt skulle dylika uppgifter vara af stor betydelse för olycksfallsstati-
stiken. Särskildt rörande olycksfall af något svårare beskaffenhet torde på
denna väg så godt som fullständiga uppgifter kunna vinnas. Det förefölle
icke heller, som om dylika uppgifter behöfde medföra synnerligen mycket
besvär för vederbörande uppgiftslämnare. De torde nämligen, under förutsätt-
ning att uppgifterna afgåfves minst en gång i månaden, endast behöfva meddela
sådana upplysningar, att olycksfallet kunde konstateras, d. v. s. tidpunkten
för dess inträffande, den skadades namn och yrke samt arbetsställets eller
arbetsgifwarens namn och adress, äfvensom sådan uppgift, att det framginge,
huruvida olycksfallet bort anmälas eller icke. Det skulle sedermera tillkomma
Kollegii afdelning för arbetsstatistik att, i mån af behof och eventuellt genom
vederbörande polismyndighet, införskaffa anmälan på vanlig väg.

Med stöd häraf föreslogs, att Kollegium ville hemställa, att bestämmelser
träffades därom, att läkare, åtminstone sådana med offentlig anställning,
äldes att första dagen i hvarje månad till Kollegii afdelning för arbetssta-
tistik enligt formulär, upptagande ofvan omnämnda uppgifter, afgifva med-
delande rörande af dem under föregående månad behandlade olycksfall, som
uppgifvits hafva ägt rum under arbete i industriellt yrke.

Genom de anmälningar af olika slag, för hvilka i det föregående redo-
gjorts, erhöles emellertid inga säkra upplysningar om olycksfallens påföljd
efter den dag, då anmälan afgifvits. För att erhålla sådana upplysningar
vore man därför hänvisad till att införskaffa kompletteringsuppgifter. För
detta ändamål måste naturligtvis arbetsgifvarne ånyo anlitas, men det
syntes dock möjligt att ordna ifrågavarande uppgifters införskaffande på ett
sådant sätt, att arbetsgifvarne därigenom icke öfver höfvan besvärades.

I det förslag till kungörelse angående anmälan om olycksfall i arbete,
som samtidigt uppgjorts, hade därför inrymts den bestämmelsen, att arbets-
gifvare skulle vara pliktig att, efter anmodan af Kommerskollegii afdelning
för arbetsstatistik, lämna underrättelse, huruvida skadad arbetare, då trettio
resp. sextio dagar förflutit efter olycksfallet, fortfarande lede men af det-
samma eller, i motsatt fall, när han kunnat betraktas såsom fullt återställd.

Då enligt 1897 års undersökning rörande olycksfall i arbete omkring
88 procent af samtliga olycksfall medfört öfvergående arbetsoförmåga om
högst sextio dagar, framginge däraf, att för de öjämförligt flesta olycksfall
undersökningsproceduren med ofvannämnda kompletteringsanmälningar skulle
vara afslutad. För öfriga olycksfall, d. v. s. sådana, som medfört antingen
döden, varaktig invaliditet eller öfvergående arbetsoförmåga under mer än
sextio dagar, erfordrades ytterligare en uppgift, upptagande skadans slutliga
påföljd, graden af invaliditet, då sådan uppkommit, samt arbetaren resp.
hans efterlevande tillerkända ersättningsbelopp. Formulär för ifrågavarande
kompletteringsuppgifter torde böra fastställas af Kollegium.

Före bearbetningen af det material, som sålunda föreläge i form af flera särskilda formulär, eventuellt äfven kompletteringsuppgifter, torde detsamma böra, såsom t. ex. vid den österrikiska olycksfallsstatistiken alltid skedde, sammanföras på s. k. räknekort, ett för hvarje olycksfall. Dessa kort skulle således i så koncentrerad form som möjligt upptaga alla data, som för den vidare bearbetningen erfordrades. Den förnämsta fördelen med detta förfaringssätt vore den, att därigenom bereddes möjlighet att i viss mån själfständigt bearbeta de olika detaljuppgifterna. En särskild fördel vore detta med afseende på sådana frågor, för hvilkas bedömande ett års uppgiftsmaterial vore för ringa. Bearbetningen af dem kunde då uppskjutas och företagas i samband med uppgifterna för andra år. Ett sådant förfarande användes vid de detaljerade undersökningar rörande med olycksfallen sammanhängande omständigheter, som tid efter annan företoges i Österrike och äfven i Tyskland.

För utarbetandet af en fullständig olycksfallsstatistik vore det emellertid icke tillräckligt med uppgifterna rörande själfva olycksfallen. Om man t. ex. ville göra en undersökning af olika yrkens farlighetsgrad, vore det nämligen nödvändigt att känna äfven det antal arbetare, till hvilket olycksfallen hänförde sig, d. v. s. antalet arbetare hos de yrkesidkare, som vore skyldiga att afgifva olycksfallsanmälningar. Vore det tillräckligt att känna antalet arbetare, som vid årets början eller slut varit anställda hos sådana yrkesidkare, eller medeltalet mellan dessa antal, vore uppgiften enkel, ty dessa uppgifter kunde för flertalet yrken erhållas ur de till Kollegii afdelning för näringsstatistik ingående uppgifterna om fabriker och handverk. Men för att erhålla ett korrekt proportionstal vore det nödvändigt att taga i betraktande, att inom en stor del yrken arbetareantalet vore väsentligt olika vid olika tider af året. Det jämförelsetal, som man för bedömande af olika yrkens farlighetsgrad behöfde, vore därför icke antalet arbetare vid en eller annan tidpunkt, utan sammanlagda antalet arbetsdagar för samtliga under året använda arbetare, d. v. s. antalet utförda dagsverken.

Någon uppgift härom förekomme icke i de i och för fabriksstatistiken ingående primäruppgifterna. Då det emellertid för de allra flesta yrkesidkare torde kunna anses vara ganska lätt att lämna uppgift i berörda hänseende, hemställdes om vidtagandet af åtgärder för att uti frågeformulären för bergverks-, fabriks- och handverksstatistiken måtte upptagas en fråga om sammanlagda antalet arbetsdagar (eller skift), som under året utförts af samtliga arbetare¹⁾).

Hvad åter beträffar yrkesgrenar, för hvilka uppgifter om olycksfall enligt förslaget skulle afgifvas, men uppgifter enligt nyssnämnda formulär icke lämnades, såsom byggnadsverksamhet, lossning och lastning m. fl., torde den enda utvägen att erhålla kunskap om antalet dagsverken vara att ålägga vederbörande yrkesutöfvare att afgifva särskild uppgift därom.

¹⁾ Enligt Kommerskollegii beslut är detta fr. o. m. år 1906 fallet ifråga om formulären för bergverks- och fabriksstatistiken (jfr sid. 27).

Bearbetningen af de insamlade primäruppgifterna borde äga rum dels för hvar år särskildt för sig och dels, med afseende på mera ingående undersökningar af med olycksfallen sammanhängande förhållanden och deras inbördes kombination, för flera år samtidigt, med användande af hela det i form af räknekort sammandragna uppgiftsmaterialet för dessa år.

De årliga redogörelserna torde i hufvudsak böra innehålla:

- 1) en redogörelse för antalet inom olika af undersökningen omfattade industrier anställda arbetare och af dem utgjorda arbetsdagar, äfvensom antalet »årsarbetare», d. v. s. det antal arbetare, som, om hvar och en af dem arbetat 300 dagar per år, skulle erfordrats för att tillsammans åstadkomma ifrågavarande antal arbetsdagar;

- 2) redogörelse för antalet inom olika industrier inträffade olycksfall, som drabbat arbetare af olika kön, ålder, civilstånd, yrkesspecialitet o. s. v., jämte proportionstal till antalet årsarbetare;

- 3) olycksfallen, fördelade efter orsak, efter skadad kroppsdel och skadans beskaffenhet samt efter påföljd; för olycksfall med öfvergående påföljd, antalet förlorade arbetsdagar, för olycksfall, som medfört varaktig arbetsoförmåga, invaliditetsgraden;

- 4) sådana kombinationer af ofvannämnda omständigheter, för hvilkas undersökning ett års erfarenhet kunde anses lämna tillräckligt material, såsom t. ex. en redogörelse för beskaffenheten af de skador, som uppkommit på grund af arbetsmaskiner, motorer m. fl. olika anledningar till olycksfallet;

- 5) antal af olycksfall träffade arbetare, som varit försäkrade i Riksförsäkringsanstalten eller annan olycksfallsförsäkringsanstalt, äfvensom försäkringens omfattning;

- 6) eventuellt en mera ingående redogörelse för olyckshändelser under arbete, som medfört skada för flera arbetare eller på annat sätt varit af svårare beskaffenhet;

- 7) statistik öfver arbetare och deras efterlevande, som på grund af olycksfallsersättningslagen tillerkänts lifränta, för hvilken statistik, som speciellt ur försäkringsteknisk synpunkt vore af betydelse, erforderligt kompletteringsmaterial torde kunna erhållas från olycksfallsförsäkringsanstalterna resp. från de arbetsgifvare, som själfva utbetalte ränta till sina arbetare.

De mera ingående bearbetningar, som torde böra göras för perioder om t. ex. fem år, skulle omfatta dels mera detaljerade undersökningar i ofvan omtalade hänseenden, dels undersökningar af det inflytande, som utföres af olika årstider, veckodagar och tider på dygnet, olika arbetstid per dag, lyten, sjukdom, onykterhet o. s. v., fabrikernas olika storlek m. fl. omständigheter, allt för hvarje slag af industriell verksamhet och, såvidt möjligt, för hvarje inom detsamma förekommande specialitet för sig.

Med underdånig skrifvelse den 30 december 1904 öfverlämnade Kommerskollegium ifrågavarande förslag jämte eget utlåtande till Kungl. Maj:t. Under åberopande i hufvudsak af den utredning, som i förslaget lämnats, framhöll därvid Kollegium

såsom sin mening, bland annat, att, enär de uppgifter rörande olycksfall i arbete, hvilka enligt dittills gällande föreskrifter för särskilda ändamål afgåfves till offentlig myndighet, icke vore af den fullständighet och beskaffenhet i öfrigt, att desamma kunde anses lämna ett tillräckligt material för en tillförlitlig och uttömmande olycksfallsstatistik, ett nytt formulär, enligt hvilket *alla* vederbörande yrkesidkare åliggande anmälningar rörande olycksfall i arbete kunde afgifvas, borde fastställas och utfärdas.

Då en utvidgning, på sätt i förslaget hemställets, af skyldigheten att anmäla olycksfall därhän, att sådan skyldighet för framtiden skulle, jämväl i fråga om smärre olycksfall, åligga utöfvare af samtliga yrken, som berördes af vare sig lagen angående skydd mot yrkesfara den 10 maj 1889 eller lagen angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete den 5 juli 1901, icke blott ur olycksfallsstatistikens utan äfven ur yrkesinspektionens synpunkt vore att förorda, fann sig Kollegium, trots de betänkligheter, som förslaget syntes väcka, särskildt med hänsyn därtill, att yrkesinspektörerna därigenom skulle komma att åsamkas ett väsentligt ökad arbete, dock icke böra motsätta sig densamma.

För möjliggörande af dessa anordningar — ändring af formuläret och utsträckning af anmälningsskyldigheten — borde i stället för då gällande föreskrifter i ämnet ny kungörelse angående anmälan om olycksfall i arbete utfärdas; och anhöll Kollegium att framdeles få afgifva särskildt yttrande rörande förslaget till dylik kungörelse.

Beträffande åter det framställda förslaget därom, att, för erhållande af vissa kompletteringsuppgifter för olycksfallsstatistiken, alla läkare skulle åläggas att inrapportera de olycksfall i arbete, som komme under deras behandling, förklarade sig Kollegium anse, att med träffande af en sådan anordning, hvars betydelse för olycksfallsstatistiken icke torde böra underskattas, likväl borde anstå, till dess närmare erfarenhet vunnits rörande den fullständighet, hvarmed anmälningar om olycksfall komme att ingå direkt från arbetsgifvare.

Vidkommande slutligen förslaget om införskaffandet af uppgifter om antalet »årsarbetare» inom olika yrken hemställde Kollegium, att det måtte åläggas alla utöfvare af yrken, som om-

förmäldes i lagen angående skydd mot yrkesfara den 10 maj 1889 eller lagen angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete den 5 juli 1901, att, i enlighet med af Kollegium meddelade närmare föreskrifter, till Kollegium årligen aflämna uppgift rörande sammanlagda antalet arbetsdagar (dagsverken eller skift) under det närmast föregående året, som utförts af samtliga utaf dem inom hvarje särskild yrkesgren använda arbetare.

Kommerskollegii förslag till ny kungörelse angående anmälan om olycksfall i arbete, afsedd att träda i stället för de båda dittills gällande kungörelserna den 24 januari 1896 och den 31 december 1902 och affattad i hufvudsaklig öfverensstämmelse med de i ofvan åberopade förslag framställda grunder, afgafs den 10 maj 1905. Och hemställde Kollegium i sammanhang därmed, att, då särskilda statistiska årsredogörelser angående olycksfall i arbete därefter komme att genom Kollegii afdelning för arbetsstatistik utarbetas och offentliggöras, föreskriften i nådiga brevet angående förändrade bestämmelser i afseende på berättelserna om bergshandteringen samt om fabriker och handtverk den 13 november 1896, att, i sagda berättelser skulle meddelas, bland annat, uppgifter om vissa i arbete timade olycksfall, måtte, såsom ej längre behöflig, för framtiden upphävas.

I väsentlig öfverensstämmelse med Kommerskollegii sålunda afgifna förslag utfärdade Kungl. Maj:t den 17 november 1905 kungörelse angående anmälan om olycksfall i arbete att lända till efterrättelse fr. o. m. den 1 januari 1906. I nådigt bref samma dag till Kommerskollegium förklarade sig Kungl. Maj:t tillika godkänna det af Kollegium afgifna förslaget till olycksfallsstatistikens anordnande och utförande. Dock fann Kungl. Maj:t icke skäl bifalla Kollegii ofvannämnda framställning om bemyndigande att införskaffa uppgifter från alla af olycksfallsstatistiken berörda yrkesutöfvare angående sammanlagda antalet arbetsdagar; som utgjorts af hos dem anställda arbetare.

Kungl. kungörelsen den 17 november 1905, som utgör själfva grundvalen för den svenska olycksfallsstatistiken, är af följande lydelse (jfr Sv. Författningssaml. 1905 n:r 67):

Kungl. Maj:ts nådiga kungörelse angående anmälan om olycksfall i arbete;

gifven Stockholms slott den 17 november 1905.

Vi OSCAR, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göre veterligt: att Vi, med upphäfvande af Vår nådiga kungörelse den 24 januari 1896 angående hvad till beredande af kännedom om olycksfall i arbete iakttagas bör och Vår nådiga kungörelse den 31 december 1902 med närmare föreskrifter rörande sådan anmälan, som omförmäles i 12 § af lagen angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete den 5 juli 1901, funnit godt att, för åvägabringande af en fortlöpande statistik angående olycksfall i arbete äfvensom för att bereda yrkesinspektörerna, bergmästarne och Riksförsäkringsanstalten nödig kännedom om inträffande sådana olycksfall, förordna som följer:

I. Allmänna bestämmelser angående anmälan om olycksfall i arbete.

§ 1.

Har arbetare i sådant yrke, som afses i lagen angående skydd mot yrkesfara den 10 maj 1889 samt lagen angående tillägg till samma lag den 13 december 1895 eller i lagen angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete den 5 juli 1901, i arbetet drabbats af olycksfall, som för arbetaren medfört eller skäligen kan antagas medföra döden, varaktig skada å kroppsdel, väsentlig nedsättning af själsförmögenhet eller en utöfver tredje dagen efter den, då olycksfallet inträffat, fortvarande förlust eller väsentlig nedsättning af den skadades arbetsförmåga, åligge det arbetsgifvaren eller, om den skadade var stadd i arbete hos staten eller kommun, arbetsföreståndaren att, sedan han genom anmälan från arbetaren eller eljest erhållit kännedom om olycksfallet, därom ofördröjligen göra skriftlig anmälan hos polismyndigheten i orten.

Sådan anmälan skall affattas enligt formulär, som af Kommerskollegium fastställles, samt innehålla uppgift om

arbetsgifvarens namn eller firma och, därest rörelsen drifves af staten eller af kommun, arbetsföreståndarens namn;

arbetsföretagets art samt dess särskilda benämning, där sådan finnes, äfvensom platsen för detsamma;

tiden för olycksfallet;

den skadades namn, ålder, civilstånd, bostad, yrkesspecialitet och öfriga arbetsförhållanden;

arbetarens speciella sysselsättning vid olyckstillfället äfvensom olycksfallets orsaker och förlopp;

den genom olycksfallet uppkomna skadans beskaffenhet och omedelbara följder;

huruvida läkarhjälp anlåtats;

de åtgärder, som till förekommande af dylika olycksfall för framtiden må hafva vidtagits;

den skadades olycksfallsförsäkring; äfvensom

öfriga omständigheter, hvilka arbetsgifvaren eller arbetsföreståndaren anser kunna tjäna till upplysning angående det timade olycksfallet.

Har läkarhjälp anlåtats i anledning af olycksfallet, skall anmälan åtföljas af ett på arbetsgifvarens bekostnad anskaffadt läkarbetyg eller styrkt afskrift däraf.

Väsentlig nedsättning af den skadades arbetsförmåga anses vara för handen, då den skadade till följd af olycksfallet är oförmögen att utföra sådant arbete, som vid tiden för olycksfallet motsvarat hans krafter och färdigheter.

Polismyndighet, som här afses, är å landet länsmannen, i stad, där poliskammare finnes, poliskammaren och i öfriga städer magistraten eller, där sådan ej finnes, stadsstyrelsen.

Med arbetare förstås här jämväl arbetsförman.

§ 2.

Polismyndighet, hos hvilken anmälan skett angående olycksfall, hvarom i § 1 är sagdt, har att tillse, det anmälan ägt rum enligt vederbörligt formulär, att föranstalta om möjligen erforderlig komplettering af anmälan, samt att, där undersökning om olycksfallet enligt särskild föreskrift skall äga rum eller eljest finnes nödig, så fort ske kan, hålla sådan undersökning.

Har olycksfall kommit till polismyndighetens kännedom på annat sätt än genom anmälan från arbetsgifvaren eller arbetsföreståndaren, åligge det polismyndigheten att ofördröjligen från vederbörande infordra föreskrifven anmälan.

Polismyndigheten åligge vidare att ofördröjligen insända de inkomna handlingarna till vederbörande yrkesinspektör eller, därest olycksfallet inträffat under grufdrift, som är att till bergsbruk hänföra, till vederbörande bergmästare, med tillkännagifvande, *huruvida polisundersökning rörande olycksfallet hållits eller är afsedd att äga rum och, i sistnämnda fall, om tiden för undersökningen.*

Afskrift af protokoll öfver polisundersökning i anledning af olycksfall skall af polismyndigheten ofördröjligen öfversändas till vederbörande yrkesinspektör eller bergmästare.

§ 3.

Vederbörande yrkesinspektör eller bergmästare åligge att efter tagen kännedom om till honom inkommen anmälan beträffande olycksfall i arbete ofördröjligen till Kommerskollegium öfversända samma anmälan jämte intyg, som därvid fogats.

Har protokoll öfver polisundersökning inkommit, skall äfven detta, så snart yrkesinspektören eller bergmästaren ej vidare har behof af detsamma, öfversändas till Kommerskollegium.

§ 4.

Förutom den här ofvan omförmälda anmälan åligger det arbetsgivare eller arbetsföreståndare att, där den skadade ännu å sextionde dagen efter olycksfallet däraf lider men, ofördröjligen härom göra anmälan hos polismyndigheten med uppgift om skadans beskaffenhet och påföljd äfvensom graden af invaliditet, där sådan uppkommit. Har den skadade, sedan anmälan skett enligt § 1 men inom sextio dagar från det olycksfallet inträffade, blifvit fullt återställd, eller har han inom sagda tid i följd af skadan aflidit, skall ock härom anmälan ofördröjligen göras hos polismyndigheten med uppgift om tiden för tillfrisknandet eller dödsfallet.

I de fall, då den skadade aflidit eller ock fortfarande lider men af olycksfallet, skall vid anmälan fogas läkarbetyg angående dödsorsaken eller skadans beskaffenhet och den skadades tillstånd; kan läkarbetyg ej utan oskäligen kostnad anskaffas, må i stället insändas intyg af präst i församlingen eller annan ämbets- eller tjänsteman i orten, af ordföranden i kommunalstämman eller ordföranden eller ledamot i kommunalnämnden eller af ledamot i häradsnämnden.

Anmälan, hvarom i denna § sägs, skall affattas i enlighet med formulär, som af Kommerskollegium fastställles.

Polismyndigheten åligger att ofördröjligen till Kommerskollegium insända inkommen anmälan jämte därvid fogade handlingar.

§ 5.

Kommerskollegium äfvensom vederbörande yrkesinspektör eller bergmästare äge att, därest polisundersökning angående inträffadt olycksfall icke redan ägt rum, påkalla sådan undersökning.

§ 6.

Försummar arbetsgivare eller arbetsföreståndare att ställa sig till efterrättelse föreskrifterna i § 1 eller § 4, eller lämnar han i anmälan, hvarom där sägs, mot bättre vetande oriktig uppgift, böte från och med fem till och med tvåhundra kronor.

Böter, som enligt denna § ådömas, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

§ 7.

Allmän åklagare skall tala å förseelse, hvarom i § 6 sägs, ändå att angivelse därom ej sker. Han vare ock pliktig att utföra åtal å dylik förseelse, som hos honom af Kommerskollegium, yrkesinspektör eller bergmästare angifves; skolande förseelsen åtalas vid polisdомstol, där särskild sådan är inrättad, men eljest hos poliskammare och, där sådan ej finnes, vid allmän domstol.

2. Särskilda föreskrifter om anmälan enligt lagen angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete.

§ 8.

Då i verksamhet, hvarå lagen angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete den 5 juli 1901 äger tillämpning, inträffat olycksfall, som medfört eller skäligen kan antagas medföra döden eller annan påföljd, som enligt 4 § i nämnda lag föranleder ersättning, skall den anmälan om dylikt olycksfall, hvarom i 12 § samma lag sägs, affattas enligt enahanda formulär, som enligt § 1 i denna kungörelse varder fastställdt; och skall förty i sådant fall anmälan om olycksfallet i två exemplar jämte intyg, som bör åtfölja densamma, likaledes i två exemplar, i hufvudskrift eller besannad afskrift, till polismyndigheten insändas.

Polismyndigheten åligger, förutom den skyldighet, som i afseende å det ena exemplarets öfversändande följer af § 2, samt hvad i lag är stadgadt angående anmälan öfversändande till Kungl. Maj:ts befallningshafvande, tillika, därest den skadade är försäkrad i Riksförsäkringsanstalten, att om skedd anmälan ofördröjligen lämna nämnda anstalt underrättelse med enahanda tillkännagifvande, som i § 2 sägs.

§ 9.

Där 22 § i lagen angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete äger tillämpning, må ej dömas till ansvar enligt § 6 i denna kungörelse.

Denna kungörelse skall lända till efterrättelse från och med den 1 januari 1906; dock att de formulär, hvarom där är stadgadt, skola fastställas och vederbörligen kungöras i god tid före innevarande års utgång.

Det alla, som vederbör, hafva sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hafve Vi detta med egen hand underskrifvit och med Vårt Kungl. sigill bekräfta låtit. Stockholms slott den 17 november 1905.

O S C A R.

(L. S.)

(Finansdepartementet.)

ELOF BIESERT.

Jämlikt §§ 1 och 4 i kungörelsen fastställde Kommerskollegium genom kungörelse den 12 december samma år formulär för såväl anmälan som efteranmälan om olycksfall i arbete (Jfr Bih. till Sv. Författningssaml. 1905 n:r 54). Formulären i fråga återgifvas på följande sidor.

Formulär till

Anmälan om olycksfall i arbete

enligt § 1 i Kungl. kungörelsen d. 17 nov. 1905.

Till

(Å landet länsmannen, i stad, där poliskammare finnes, *poliskammaren*, i öfriga städer *magistraten* eller där sådan ej finnes, *stadsstyrelsen*.)

Jämlikt Kungl. kungörelsen den 17 november 1905 få ... undertecknad... härmed anmäla, att olycksfall i arbete inträffat, hvarom närmare uppgifter meddelas här nedan.

Denna anmälan ingår i exemplar och åtföljes af bilagor, (likaledes i exemplar), nämligen

..... den 19...

(Arbetsgifvarens eller arbetsföreståndarens namnteckning.)

Obs.! Vid olycksfall, som medfört eller skäligen kan antagas medföra påföljd, som föranleder till ersättning enligt 4 § i lagen ang. ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete den 5 juli 1901, skall anmälan afgifvas i *två* exemplar jämte *intyg*, som bör åtfölja den samma, *likaledes i två* exemplar, i hufvudskrift eller besannad afskrift.

Obs.! Om flera personer skadats, skall för hvar och en af dem särskild anmälan afgifvas.

1. Arbetsgifvarens namn eller firma: (» postadress, i större stad äfven gata o. husnummer): Då arbetet bedrivs af staten eller kommun, angifves jämväl arbetsföreståndarens namn (och adress). Arbetsföretagets (eller verkets) namn: » belägenhet (kommun och län): » art (tillverkning af):	
2. Tiden för olycksfallet:	 dagen den... 19... kl. m.
3. Den skadades namn (för- och tillnamn): » födelseår och -dag: (Kau ej födelseåret angifvas meddelas den ungefärliga åldern.) » civilstånd: » bostad (noggrant angifven): » genomsnittliga arbetsförtjänst: (Extra förmåner inräknade.) » genomsnittliga arbetstid pr dygn under de sex sista arbetsdagarna före den, då olycksfallet inträffat: » yrkesspecialitet (med uppgift tillika, om den skadade är arbetsförman): » speciell sysselsättning vid olyckstillfallet:	den..... 18.. ogift, gift, änk..., från- skild. (Det rätta understrykes.) kr. pr dag ... pr vecka pr månad.

4. Har <i>läkarhjälp</i> anlitats? (Obs.! Har läkarhjälp anlitats i anledning af olycksfallet, skall anmälan åtföljas af ett på arbetsgifvarens bekostnad ansökt fadt läkarbetyg eller styrkt afskrift däraf.)	
5. <i>Olycksfallets orsaker och förlopp:</i> (Noggrann beskrifning angifvande i förekommande fall: a) antal vid olycksfallet skadade personer; b) den motor, transmission, arbetsmaskin, hiss, kran eller såvidt angifvas kan, den del af sådan maskin, vid hvilken olycksfallet inträffat; eller, om olycksfallet inträffat genom explosion af eller under arbete vid ångpanna, eller förorsakats af elektrisk ledning, af användt verktyg, af sprängämnen, af eldfarliga, heta eller frätande ämnen, genom nedfallande eller sammanstörtande föremål, genom fall under lastning eller lossning, under lyftning eller bärning af tunga föremål, genom järnvägs- eller spårvägsdrift, inverkan af djur o. s. v. c) huru vid olycksfallet tillgätt: den skadades och andra personers åtgörande vid olycksfallet; d) uppgift huruvida lyte eller sjukdom hos den skadade eller annan särskild orsak — t. ex. annan sysselsättning än den vanliga, frånvaron af skyddsanordningar eller anslag med försiktighetsföreskrifter o. s. v. — kan antagas hafva inverkat på olycksfallets inträffande.)	
6. <i>Skadans beskaffenhet:</i> (t. ex. förlust af kroppsdel, förlämaning, brott, vrickning, krossår, sticksår, skärsår, sönderslitning, sinnesrubning o. s. v. Skadad kroppsdel: t. ex. arm, underarm, hand, tumme o. s. v. Obs.! Höger eller vänster!) (Obs.! Noggrann beskrifning vid svårare olycksfall.)	
7. <i>Skadans omedelbara följder:</i> Har den skadade till följd af olycksfallet: a) affidit? När? b) måst afbryta sitt arbete? När?	den..... 19... » » ...
8. Hafva några <i>åtgärder</i> vidtagits till förekommande af dylika olycksfall för framtiden? och hvilka?	
9. <i>Den skadades olycksfallsförsäkring:</i> I hvilken anstalt? Enligt 10 § i lagen den 5 juli 1901? Enligt andra grunder? Försäkringens omfattning (belopp och villkor)?	
10. <i>Öfriga omständigheter</i>, som arbetsgifvaren eller arbetsföreståndaren anser kunna tjäna till upplysning angående olycksfallet?	

Formulär till

Efteranmälan om olycksfall i arbete

enligt § 4 i Kungl. kungörelsen den 17 november 1903.

Till

(Å landet *länsman*en, i stad, där poliskammare finnes, *poliskammaren*, och i öfriga städer *magistraten* eller, där sådan ej finnes, *stadsstyrelsen*.)

Härmed anmäles, att arbetaren (arbetsförmannen)
, som under arbete den 19..... drabbats af
 olycksfall,

- (a) är att anse såsom *fullt återställd* sedan den 19.....;
 b) till följd af skadan *aflidit* den 19.....;
 c) ännu å sextionde dagen efter olycksfallet däraf *lider men* (i hvilket sistnämnda fall jämväl angifves):
- 1) skadans beskaffenhet?

 - 2) skadans påföljd?

 - 3) graden af invaliditet, där sådan uppkommit?

Ifylles i tillämpliga delar.

..... den 19.....

(Arbetsgifvarens eller arbets-
 föreståndarens namnteckning.)

Obs! Denna anmälan bör insändas, därest den skadade inom sextio dagar efter olycksfallet antingen blifvit fullt återställd eller ock i följd af skadan *aflidit, ofödrörligen efter tillfrisknandet resp. dödsfallet*, men i annat fall *ofödrörligen sedan sextio dagar efter olycksfallet förfutit*.

I de fall, då den skadade *aflidit* eller ock fortfarande lider men af olycksfallet, skall vid anmälan fogas läkarbetyg angående dödsorsaken eller skadans beskaffenhet och den skadades tillstånd; kan läkarbetyg ej utan oskäligen kostnad anskaffas, må i stället insändas intyg af präst i församlingen eller annan ämbets- eller tjänsteman i orten, af ordföranden i kommunalstämman eller ordföranden eller ledamot i kommunalnämnden eller af ledamot i häradsnämnden.

I ändamål att å ena sidan bland vederbörande yrkesidkare sprida kännedom om de förändrade bestämmelser angående anmälan om olycksfall i arbete, som fastställts genom kungörelsen den 17 november 1905, samt att å andra sidan fästa vederbörande polismyndigheters uppmärksamhet å hvad dem enligt berörda kungörelse åläge, utarbetades inom Kollegii afdelning för arbetsstatistik i början af år 1906 och befordrades till trycket en så lydande:

P. M.

angående anmälan om olycksfall i arbete.

Genom Kungl. Maj:ts nådiga kungörelse den 17 november 1905 hafva med upphäfvande af tidigare i ämnet gifna stadganden utfärdats nya bestämmelser angående anmälan om olycksfall i arbete. De sålunda numera fr. o. m. den 1 januari 1906 i ämnet gällande bestämmelser framgå af följande schematiska öfversikt.

I.

De yrken, i fråga om hvilka arbetsgifvares (arbetsföreståndares) **anmälningsplikt för olycksfall i arbete** gäller, finnas angifna *dels* i lagen den 10 maj 1889 angående skydd mot yrkesfara jämte lagen den 13 december 1895 angående tillägg till samma lag, och *dels* i lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete.

Enligt förstnämnda lag föreligger sålunda dylik anmälningsplikt vid idkande såsom näring af sågverks- och därmed förenad brädgårdsrörelse; gruvidrift, eller annat därmed jämförligt arbete, som icke är att hänföra till bergsbruk; masugn eller hytta, stångjärnsbruk, manufakturverk eller annan inrättning, som afser tillgodogörande eller förädling af mineralrikets alster och ej är att som handverk anse; fabrik, skeppsbyggeri-, stenhuggeri-, mejeri-, bryggeri-, mjöl- och sågkvarns- samt handtverkerirörelse, som drifves i så stor omfattning eller under sådana förhållanden i öfrigt, att den skälligen må anses som fabriksrörelse; boktryckeri; bränneri och annan med fabriksdrift jämförlig handtering. Till följd af ofvannämnda tillägg till samma lag gäller dessutom anmälningsplikten för dessa rörelser, då de idkas af staten eller kommun, ändå att de ej utöfvas såsom näring.

Lagen den 5 juli 1901 berör de arbetsgifvare (enskilda, staten eller kommuner), hvilka såsom yrke utöfva någon af följande verksamheter, nämligen:

- 1) skogsafverkning, sågverks- eller brädgårdsrörelse; 2) upptagning af is eller torf;
- 3) gruvidrift, sten- eller kalkbrytning, tegeltillverkning, bruksrörelse eller annan verksamhet, som afser tillgodogörande eller förädling af mineralrikets alster och ej är att anse såsom handverk; 4) fabriksrörelse; 5) skeppsbyggeri-, bränneri-, bryggeri-, bageri-, slakteri-, mejeri- eller kvarnrörelse, som idkas på sådant sätt och i sådan omfattning, att den kan anses med fabriksrörelse jämförlig; 6) boktryckeriverksamhet; 7) tillverkning af explosiva varor;
- 8) skorstensfejareverksamhet; 9) flötning; 10) lastning eller lossning af varor; 11) järnvägs-

eller spårvägstrafik; 12) byggnadsverksamhet, därunder inbegripet jämväl utförande af väg- eller vattenbyggnad; 13) bergsprängning, jordschaktning, stensättning, murning, timring eller taktäckning; 14) utförande af elektriska ledningar eller af gas-, vatten- eller kloakledningar; 15) verksamhet, som afser att framställa, öfverföra eller fördela elektrisk kraft, äfvensom drifvande af gas- eller vattenledningsverk.

II.

Arbetsgifvares (arbetsföreståndares) anmälan om olycksfall i arbete omfattar:

a) den egentliga **anmälan** (jämför § 1 i Kungl. kungörelsen den 17 november 1905), som skall aflämnas till polismyndigheten i orten, *när arbetare (i angifna yrken) i arbetet drabbats af olycksfall, som medfört eller skäligen kan antagas medföra:*

- 1) döden;
- 2) varaktig skada å kroppsdel;
- 3) väsentlig nedsättning af själsförmögenhet, eller
- 4) en utöfver **tredje** dagen efter den, då olycksfallet inträffat, fortvarande förlust eller väsentlig nedsättning af den skadades arbetsförmåga.

Obs! Har läkarhjälp anlitats i anledning af olycksfallet, skall anmälan åtföljas af ett på arbetsgifvarens bekostnad anskaffadt läkarbetyg eller styrkt afskrift däraf.

Polismyndigheten (på landet = *länsmannen*, i städerna = *poliskammaren*, där sådan finnes, eljest *magistraten* eller eventuellt *stadsstyrelsen*) **åligger i fråga om denna anmälan** (jämför § 2 i Kungl. kungörelsen den 17 november 1905):

- 1) att tillse, det anmälan skett enligt vederbörligt formulär;
- 2) att föranstalta om möjligen erforderlig komplettering af anmälan;
- 3) att, där undersökning om olycksfallet enligt särskild föreskrift skall äga rum eller eljest finnes nödig (dödsfall, ersättningsberättigad skada, se 4 och 12 §§ i lagen den 5 juli 1901), så fort ske kan hålla sådan undersökning;
- 4) att ofördröjligen insända de inkomna handlingarne till vederbörande **yrkesinspektör** eller, för grufdrift (bergsbruk), till vederbörande **bergmästare** med tillkännagifvande, huruvida polisundersökning hållits eller är afsedd att äga rum och, i sistnämnda fall, om tiden för undersökningen, samt
- 5) att ofördröjligen sända afskrift af polisförhørsprotokollet till vederbörande yrkesinspektör eller bergmästare.

Obs! Polismyndigheten åligger jämväl, att, då olycksfallet på annat sätt än genom anmälan från arbetsgifvaren kommit till dess kännedom, ofördröjligen från vederbörande infordra föreskrifven anmälan.

b) den s. k. **efteranmälan** (jämför § 4 i Kungl. kungörelsen den 17 november 1905), som af arbetsgifvaren (arbetsföreståndaren) skall aflämnas till polismyndigheten:

1) *när den skadade, efter det anmälan gjorts, inom sextio dagar från olycksfallet blifvit fullt återställd eller ock aflidit, ofördröjligen efter tillfrisknandet eller dödsfallet, samt*

2) *när den skadade ännu å sextionde dagen efter olycksfallet däraf lider men, ofördröjligen efter den sextionde dagen.*

Obs! I de fall, då den skadade aflidit eller ock fortfarande lider men af olycksfallet, skall vid efteranmälan fogas **läkarbetyg** angående dödsorsaken eller skadans beskaffenhet och den skadades tillstånd; kan läkarbetyg ej utan **oskäligen** kostnad anskaffas, må i stället insändas intyg af **prest** i församlingen eller annan ämbets- eller tjänsteman i orten, af ordföranden i kommunalstämman eller ordföranden eller ledamot i kommunalnämnden eller af ledamot i häradsnämnden.

Polismyndigheten åligger med afseende på denna efteranmälan att ofördröjligen insända densamma jämte därvid fogade handlingar direkt till Kungl. Kommerskollegium (afdelningen för arbetsstatistik).

III.

Formulär till såväl anmälan som efteranmälan hafva fastställts af Kungl. Kommerskollegium genom kungörelse den 12 december 1905. (Bih. till Sv. Författningssamling 1905, n:r 54.) Dylika formulär tillhandahållas af de flesta bok- och pappershandlande i riket, men skola äfven finnas *kostnadsfritt* tillgängliga hos vederbörande polismyndigheter. För detta ändamål äga dessa att, i mån af behof, hos Konungens Befallningshafvande rekvirera nödigt antal dylika formulärblanketter.

IV.

Arbetsgifvares anmälan enligt 12 § i lagen den 5 juli 1901 (olycksfall, som medfört eller skäligen kan antagas medföra döden eller annan påföljd, som enligt 4 § i samma lag föranleder ersättning) göres enligt enahanda formulär, som ofvan i II a sagts, och bör förty anmälan i detta fall aflämnas i två exemplar (med föreskrifna intyg = läkarbetyg, likaledes i två exemplar).

Polismyndigheten har härvid,
dels att, enligt § 2 i Kungl. kungörelsen den 17 november 1905, öfversända det ena exemplaret till yrkesinspektören eller bergmästaren,

dels att, enligt 12 § i lagen den 5 juli 1901, öfversända det andra exemplaret till **Konungens Befallningshafvande** i länet,

dels slutligen att, därest den skadade är försäkrad i **Riksförsäkringsanstalten**, om skedd anmälan lämna **anstalten** underrättelse med tillkännagifvande, huruvida polisundersökning rörande olycksfallet hållits eller är afsedd att äga rum och, i sistnämnda fall, om tiden för undersökningen.

Genom cirkulärskrifvelse den 12 februari 1906 till samtliga Konungens Befallningshafvande öfversändes sedermera exemplar af denna P. M. med begäran, att densamma måtte på lämpligt sätt tillställas vederbörande polismyndigheter och yrkesidkare.

För samma ändamål infördes vidare i den af afdelningen utgifna tidskriften (1906 n:r 1) en kortfattad redogörelse för de förändrade bestämmelserna angående anmälan om olycksfall i arbete jämte dels aftryck af Kungl. kungörelsen den 17 november 1905 och de af Kollegium den 12 december samma år fastställda formulären för dylika anmälningar, dels ock utdrag ur lagen angående skydd mot yrkesfara den 10 maj 1889 samt ur lagen angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete den 5 juli 1901.

För att än ytterligare för yrkesidkarne underlätta den dem åliggande anmälningsskyldigheten har slutligen Kollegium låtit trycka erforderliga formulärblanketter, som på Kollegii begäran funnits kostnadsfritt tillgängliga hos samtliga polismyndigheter i riket.

Det material, hvarpå den svenska olycksfallsstatistiken grundar sig, utgöres i främsta rummet af de anmälningar om olycksfall i arbete, som jämlikt § 1 i Kungl. kungörelsen den 17 november 1905 skola afgifvas af arbetsgifvare eller arbetsföreståndare inom yrke, som afses i lagen angående skydd mot yrkesfara den 10 maj 1889 samt lagen angående tillägg till samma lag den 13 december 1895 äfvensom lagen angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete den 5 juli 1901, jämte — i förekommande fall — dithörande läkarbetyg samt afskrift af protokollet vid den i anledning af olycksfallet hållna polisundersökningen. Statistiken omfattar följaktligen icke blott bergshandteringen och industrien i egentlig mening, jordbrukets s. k.

binärningar häri inbegripna, utan äfven hela byggnadsverksamheten i vidsträckt mening, skogsafverkning och flottning, lastning och lossning samt järnvägs- och spårvägsdrift. Däremot redovisas icke i denna statistik olycksfall, som inträffat inom det egentliga jordbruket, under skeppsfart samt inom den offentliga förvaltningen.

Anmälningsskyldighet föreligger i fråga om hvarje olycksfall, som medfört eller skäligen kan antagas medföra *döden, varaktig skada å kroppsdel, väsentlig nedsättning af själsförmögenhet eller en utöfver tredje dagen efter den, då olycksfallet inträffat, fortvarande förlust eller väsentlig nedsättning af den skadades arbetsförmåga.*

Såsom material för olycksfallsstatistiken kommer vidare i betraktande den s. k. efteranmälan jämlikt § 4 i kungörelsen den 17 november 1905. Dylik efteranmälan skall, då den skadade inom sextio dagar efter olycksfallet antingen blifvit fullt återställd eller ock i följd af skadan aflidit, afgifvas ofördröjligen efter tillfrisknandet resp. dödsfallet, men i annat fall ofördröjligen, sedan sextio dagar efter olycksfallet förflutit. I de fall, då den skadade aflidit eller ock vid efteranmälan afgifvande fortfarande lider men af olycksfallet, skall denna anmälan åtföljas af läkarbetyg angående dödsorsaken eller skadans beskaffenhet och den skadades tillstånd.

I och med afgifvandet af efteranmälan äro arbetsgifvarens plikter i fråga om anmälan om olycksfallet fullgjorda. Ty någon skyldighet för honom att i fråga om sådana olycksfall, från hvilka den skadade ännu icke å sextionde dagen blifvit återställd, eller hvilkas följder då icke kunnat bestämmas, sedermera meddela ytterligare upplysningar rörande olycksfallets slutliga påföljd föreligger icke enligt kungörelsen den 17 november 1905. Då emellertid kännedomen härom måste anses vara i och för olycksfallsstatistiken af den allra största betydelse, har Kollegium genom skriftväxling under hand sökt förskaffa sig härför erforderliga upplysningar. För detta ändamål har Kollegium i första rummet hänvänt sig till vederbörande arbetsgifvare eller arbetsföreståndare och i andra hand, då fullständiga uppgifter icke på denna väg erhållits och den skadade varit olycksfallsförsäkrad, till vederbörande försäkringsanstalt. De sålunda gjorda förfrågningarne, som beträffande en del olycksfall skett upprepade

gänger, hafva utan undantag mötts med den största beredvillighet och i regel fullt nöjaktigt besvarats. Särskildt hafva de olika försäkringsanstalterna beredvilligt stått till tjänst med alla erforderliga upplysningar såväl härvidlag som ock vid de talrika förfrågningar, som måst göras rörande omfattningen i särskilda fall af hos dem tecknade olycksfallsförsäkringar.

Det har på detta sätt blifvit möjligt att i tabellerna meddela fullständiga uppgifter rörande den slutliga påföljden för så godt som samtliga under år 1906 inträffade olycksfall i arbete, hvarom anmälan ingått till Kommerskollegium. Upplysning härom saknas nämligen, såsom af tabellerna närmare inhämtas, endast för inalles 120 olycksfall. Härvid är likväl att märka, att det i fråga om en stor del af ifrågavarande olycksfall öfver hufvud taget icke varit möjligt att erhålla besked om den slutliga påföljden, enär den skadade efter olycksfallet antingen lämnat arbetsplatsen och begifvit sig till för arbetsgifvaren okänd ort, eller i fall, då olycksfallsförsäkring förelegat, icke fullföljt sina eventuella ersättningsanspråk. Härtill kommer slutligen, att i fråga om ett mindre antal olycksfall, som timat under senare hälften af året 1906, den slutliga påföljden, när uppgift härom på våren innevarande år senast begärdes, ännu icke varit definitivt fastställd.

Vid här berörda skriftväxling med vederbörande arbetsgifvare har det understundom inträffat, att vidkommande olycksfall, som medfört varaktig skada, upplysning visserligen vunnits rörande *beskaffenheten*, men däremot icke rörande *graden* af den uppkomna invaliditeten. Där i dylika fall de lämnade upplysningarne i öfrigt varit fullt uttömmande, har invaliditetsgraden ansetts kunna bestämmas med ledning af de af Riksförsäkringsanstalten härom fattade beslut, som meddelats i dess underdåniga berättelser för åren 1903—1906. Hvad åter beträffar de olycksfall af ifrågavarande natur, till hvilka analoga fall icke förekommit bland berörda beslut, och där det icke varit alldeles själfklart, att den af skadan förorsakade invaliditeten icke kunnat uppgå till 10 %, hafva desamma i tabellerna rubricerats såsom med hänsyn till påföljden »okända».

Genom det ofvan åberopade nådiga brevet den 17 november 1905 angående olycksfallsstatistikens anordnande och utfö-

rande har Kungl. Maj:t med ändring af de genom nådiga brefvet den 13 november 1896 meddelade bestämmelser med afseende på berättelserna om bergshandteringen samt om fabriker och handverk, bland annat, föreskrifvit, dels att i nämnda berättelser för år 1906 och därefter, intill dess annorlunda kunde vara förordnadt, icke vidare skulle meddelas uppgifter om olycksfall i arbete, dels ock att Kollegium ägde att fastställa de förändrade formulärblanketter för meddelande af primäruppgifter till berörda berättelser, som med anledning däraf påkallades.

I de nya formulär för ifrågavarande uppgifter, som till följd häraf af Kollegium blifvit fastställda, har, samtidigt med borttagandet af frågan rörande timade olycksfall, beträffande punkten om arbetarne och deras fördelning efter ålder och kön gjorts ett tillägg, hvarigenom upplysning begärts rörande det sammanlagda antalet dagsverken, som utförts af samtliga under året använda såväl manliga som kvinnliga arbetare.

Denna utvidgning af de för industri- och bergverksstatistiken gällande formulärblanketterna, som sedan länge utgjort ett önskemål från näringsstatistisk synpunkt, har gjort det möjligt för Kollegium att i olycksfallsstatistiken för bergshandteringen och industrien i egentlig mening meddela uppgifter om antalet »årsarbetare» och därpå grundade relativa olycksfallssiffror. Tyvärr har dock icke denna utväg stått öppen för erhållandet af dylika uppgifter beträffande öfriga till den egentliga industrien ej hänförliga yrken, i fråga om hvilka jämlikt kungörelsen den 17 november 1905 skyldighet förefinnes att anmäla inträffande olycksfall, enär, enligt hvad i det föregående omnämnts, Kollegii framställning att *alla* arbetsgifvare skulle åläggas lämna uppgift om antalet årsarbetare icke vann Kungl. Maj:ts bifall. Detta är naturligtvis så mycket beklagligare som bland dessa senare yrkesgrenar förekomma åtskilliga, hvilka — såsom exempelvis stufverirörelse, järnvägsdrift samt byggnadsverksamhet af olika slag — med hänsyn till olycksfallsrisken äro att räkna bland de allra farligaste. Då den ofullständighet, som på denna punkt förefinnes hos den svenska olycksfallsstatistiken, är ägnad att i afsevärd grad förringa dess värde, vore det högeligen önskvärdt, att utvägar måtte beredas att för framtiden afhjälpa densamma.

Beträffande själfva bearbetningen af det i och för olycksfallsstatistiken föreliggande materialet torde följande förtjäna omnämnas.

Efter vederbörlig granskning och eventuell komplettering har hela det för hvarje olycksfall förefintliga materialet, som föreläggat i form af anmälan och efteranmälan jämte, i förekommande fall, dithörande bilagor såsom läkarbetyg och polisförhørsprotokoll äfvensom eventuella kompletteringsuppgifter af olika slag, sammanförts å ett s. k. räknekort. Dessa räknekort, hvilkas utseende framgår af här meddelade aftryck (se följ. sida), hafva tryckts i sex olika färger, däraf tre afsedda för män (dödsfall, invaliditetsfall samt fall af öfvergående skada) och tre för kvinnor (likaledes döda, invalider och öfvergående skadade).

På räknekorten hafva sammanställts icke blott de uppgifter, som direkt erfordrats i och för utarbetandet af den årliga olycksfallsstatistiken, utan öfver hufvud taget alla de upplysningar rörande olycksfallen i fråga, som ur de inkomna handlingarne stått att vinna. En dylik vidlyftigare bearbetning nödvändiggjordes däraf, att korten i fråga äro afsedda att läggas till grund icke blott för de årliga olycksfallsberättelserna, utan äfven för de mera ingående undersökningar i och för belysande af vissa med olycksfallen sammanhängande omständigheter, hvilka, enligt hvad ofvan visats, ingå i den för olycksfallsstatistiken fastställda arbetsplanen, och hvartill ett enda års material icke kan anses tillfyllest.

Det material, som genom olycksfallsstatistiken åvägabragts, kan på detta sätt utan vidare förarbeten äfven användas i och för undersökningar rörande en del förhållanden, som, ehuru från olycksfallsstatistisk synpunkt af jämförelsevis underordnad intresse, dock i och för sig beröra frågor af den största betydelse. Detta gäller i främsta rummet om de å räknekorten förekommande uppgifterna angående arbetstidens längd, hvilka inom olycksfallsstatistiken egentligen endast äro af betydelse i så måtto, att de kunna anses tjäna till belysning af den frågan, i hvad mån ett allt för strängt arbete ökar olycksfallsfaran. Detsamma kan äfven sägas vara förhållandet med uppgifterna om den genomsnittliga arbetsförtjänsten, hvilken senare frågas upptagande på den för anmälan afsedda formulärblanketten icke direkt motiverades af hänsyn till olycksfallsstatistiken i och för sig, utan af

1906.

O. N:r

..... län.
 (socken.
 stad.

 (Yrk.-insp. l. bergm.-distr.)

Yrkesgrupp		klass	Spec. {
Den skadades (dödes)		Olycksfallets	
Kön	m. kv.	Datum	 dag, den 1906
Ålder	 år m.		kl. m.
Civilstånd	ogift, gift, änk., fränskild	Omfång (antal skadade)	
Genomsn. arbetsförtj.	 kr. pr. dag.	Orsaker (ss. lyte, oförsiktighet, brist. skyddsanordningar, etc.)	
» arbetst. pr dygn.	 tim.		
Yrkesspec. (förman?)		Tillkomst och förlopp (jfr form. 5 b).	
Spec. sysselsättn. vid olyckstillfället			
		Skadans beskaffenhet o. skadad kroppsdel.	

(Framsida).

Olycksfallets följder:		Åtgärder till förekommande af olycksfall.
Döden	den 19...	
Arbetsoförmåga under	 dagar	
Invaliditet, arten och graden		
		
		
		
Annan påföljd		
		
Slutliga påföljden okänd eller ännu ej känd		
Läkarhjälp	ja, nej.	
Polisundersökning ..	ja, nej.	

(Baksida).

nödvändigheten att, då sannolikt förr eller senare fråga komme att uppstå om olycksfallsersättningens bestämmande icke med visst lika belopp för alla arbetare, utan i lämpligt förhållande till arbetsförtjänsten, kunna i sådant hänseende framlägga utredning.

Men om sålunda det rikhaltiga och ur social synpunkt betydelsefulla material, som räknekorten i dessa båda hänseenden innehålla, icke kan antagas komma att i sammanhang med olycksfallsstatistiken utförligare bearbetas, så synes alla skäl tala för, att detsamma göres till föremål för en alldeles själfständig bearbetning. Särskildt därest denna företogs för exempelvis tre år samtidigt och sålunda sannolikt komme att omfatta i rundt tal 50,000 individuella arbetstids- och löneuppgifter, skulle man otvifvelaktigt härigenom erhålla ett i det stora hela fullt nöjaktigt material för en statistik öfver arbetstids- och löneförhållandena inom olika industrier och yrken, en statistik om hvars behöflighet och gagn meningarne icke torde vara delade.

Anordnandet af en fortlöpande statistik angående olycksfall i arbete för vårt land, där principen om obligatorisk olycksfallsförsäkring icke kommit till användning, kräde såsom nödvändig förutsättning ett allmänt *industri- och yrkesregister*, upptagande samtliga de arbetsföretag, för hvilka, jämligt Kungl. kungörelsen den 17 november 1905, skyldighet att anmäla förekommande olycksfall kunde anses föreligga. Då emellertid Kungl. Maj:t, såsom ofvan framhållits, icke funnit skäl bifalla Kollegii framställning om bemyndigande att från samtliga af olycksfallsstatistiken berörda yrkesutöfvare införskaffa uppgifter rörande antalet hos dem fullgjorda dagsverken, har ifrågavarande register, bland hvars uppgifter i främsta rummet ingick att tillhandahålla erforderliga upplysningar i och för beräkningen af antalet årsarbetare, icke kunnat göras fullständigt utan måst tills vidare inskränkas till att endast omfatta bergshandteringen och industrien i egentlig mening. För dessa båda näringsgrenar förelåg nämligen material till ett dylikt register uti de till Kollegii afdelning för näringsstatistik jämligt Kungl. kungörelsen den 13 november 1896 ingående statistiska primäruppgifterna.

Utarbetandet af ifrågavarande register liksom också uppgörandet af den yrkesgruppering, hvarefter företagen i re-

gistret klassificerats, och som äfven kommit till användning i efterföljande tabeller, har skett efter i hufvudsak följande grunder.

Skyldighet att anmäla förekommande olycksfall föreligger, såsom ofvan framhållits, i fråga om de yrken, som afses i de båda lagarna den 10 maj 1889 och den 5 juli 1901. Med afseende på dessa lagars omfattning stadgas i bådadera, att därunder äro att hänföra dels vissa yrken öfver hufvud taget, dels vissa andra under den förutsättning, att de idkas på sådant sätt eller i sådan omfattning, att de kunna anses till fabriksrörelse hänförliga. Några bestämmelser rörande hvad som bör förstås med fabriksmässig drift, eller hvarest gränsen mellan denna och handtverket är att draga, lämnas dock icke i någotdera fallet.

Vid utarbetandet af Kollegii berättelse angående fabriker och handverk, hvars betydelse i främsta rummet är att vara en produktionsstatistik, lägges såsom regel i dylika fall tillverkningens storlek till grund för fördelningen, så att företag, hvilkas årsproduktion öfverstiger en viss, för olika yrken växlande storlek, hänföras till industrien, men företag med mindre årstillverkning till handtverket. Det säger sig emellertid själf, att en dylik afgränsning icke låter sig använda i fråga om olycksfallsstatistiken, för hvilken företagens *tekniska* utrustning måste vara i första rummet afgörande för frågan, huruvida ett företag är att räkna till industriellt yrke eller ej.

Frågan om en gränsskillnad mellan fabriks- och handverksdrift har, hvad yrkesinspektionen beträffar, afgjorts på det sätt, att yrkesinspektörerna vid sammanträde den 3 december 1902 för sin del öfverenskommit att till industriellt yrke i motsats till handverksmässig näring hänföra:

hvarje yrkesrörelse idkad såsom näring och drifven med motor eller kreatursvandring, oberoende af antalet arbetare, som i rörelsen sysselsättas utom deras resp. bostäder;

hvarje yrkesrörelse idkad såsom näring, och där sådan ångpanna brukas, att ånga däri alstras till ett tryck, som med mera än ett halft kg. pr kv.-cm. öfverstiger atmosfärens, oberoende af antalet arbetare, som i rörelsen sysselsättas utom deras resp. bostäder; samt

hvarje annan yrkesrörelse idkad såsom näring och där på samma arbetsplats antingen under bar himmel eller inom för ifrågavarande yrke afsedda arbetslokaler minst tio arbetare under någon tid af året samtidigt sysselsättas.

Dessa af yrkesinspektörerna antagna bestämmelser hafva jämväl tillämpats vid utarbetandet af meranämnda yrkesregister, likväl med ett väsentligt undantag. Då de uppgifter om arbetareantalet, hvarom vederbörande yrkesidkares uppgifter i och för fabriksstatistiken meddela upplysning, icke afse det högsta antal arbetare, som vid något tillfälle under driftsperioden varit sysselsatta, utan endast medelantalet arbetare för samma period, så har gränsen mellan handverk och fabriksmässig drift ansetts böra sättas icke vid ett antal af tio utan af fem arbetare, så att, bortsedt från de arbetsföretag, hvari motor eller ångpanna kommit till användning, och hvilka alltid medtagits, i registret införts hvarje arbetsföretag, som enligt hvad yrkesidkarnes egna uppgifter i och för näringsstatistiken gifvit vid handen, under driftsperioden *sysselsatt i medeltal minst fem arbetare*.

De olika grunder, hvarefter gränsskillnaden mellan fabriksrörelse och handverk på detta sätt dragits å ena sidan i fråga om Kollegii berättelse om fabriker och handverk och å andra sidan i fråga om olycksfallsstatistiken, förklara den olikhet, som i många fall förefinnes de båda berättelserna emellan med afseende på uppgifterna angående antalet arbetsföretag och arbetare inom olika industrier. Sålunda upptager — för att anföra ett exempel — Kollegii berättelse om fabriker och handverk för år 1906 antalet kvarn- och värmeläggningar i riket till inalles 1,557, medan däremot olycksfallsstatistiken för samma industrigrupp redovisar ett antal af 2,290 arbetsföretag.

Skillnaden förklaras naturligtvis därigenom, att kvarnrörelsen, som af tekniska skäl i sin helhet måste hänföras till industrien, i många fall i vårt land drifves endast såsom binäring till jordbruket och i så ringa omfattning, att den ansetts böra med hänsyn till fabriksstatistikens ändamål ur densamma utelämnas. Ett alldeles motsatt förhållande äger rum i fråga om garfveriindustrien, som i tekniskt hänseende hos oss i stor utsträckning endast bedrifves som handverk, äfven om produktionsvärdet i många fall öfverstiger den gräns, som i fabriksstatistiken satts mellan fabriks- och handverksmässig rörelse. Antalet arbetsföretag inom garfveriindustrien angifves också i olycksfallsstatistiken för år 1906 till endast 217, medan motsvarande

antal enligt fabriksberättelsen för samma år belöpte sig till 337.

Det finnes emellertid med hänsyn till uppgifterna om antalet arbetsföretag ännu en annan grundväsentlig olikhet mellan Kollegii berättelse om fabriker och handtverk å ena sidan samt olycksfallsstatistiken å den andra. Då förstnämnda statistik, hvad fabriksindustrien beträffar, i första rummet afser att åskådliggöra arten och mängden af vid fabrikerna framställda produkter, blir följden häraf den, att hvarje industriellt företag i regel kommer att i och för denna statistik uppdelas på ett så stort antal »fabriker», som motsvarar de olika slagen af där förekommande tillverkningar. Så t. ex. uppdelas ett bryggeri, som äfven tillverkar malt, vare sig uteslutande för egen räkning eller ej, i ett malt-drycksbryggeri och ett mälteri; en yllefabrik, hvori hela skalan från råvaran till den färdiga slutprodukten genomlöpes, i ett ullspinneri, ett ylleväveri och ett appreteringsverk; ett pappersbruk med egen trämassetillverkning i ett pappersbruk och en trämassfabrik o. s. v. Särskildt i fråga om den s. k. kemisk-tekniska industrien leder ett dylikt redovisningssätt till ett sönderdelande af företagen i en mängd särskilda »fabriker.»

Att en dylik formulering af begreppet fabrik icke är användbar i fråga om olycksfallsstatistiken torde framgå redan däraf, att det i många fall måste blifva synnerligen svårt för att icke säga omöjligt att afgöra, till hvilken tillverkningsgren ett visst, gifvet olycksfall rätteligen är att hänföra, i all synnerhet som det ju vid hvarje mera betydande fabriksföretag jämte speciella yrkesarbetare i regel äfven sysselsättes ett antal arbetare (diversearbetare, utarbetare, kuskare etc.), som icke kunna anses tillhöra någon särskild afdelning af företaget utan endast driften i dess helhet. Men härtill kommer vidare, att det i och för olycksfallsstatistiken, särskildt ur försäkringsteknisk synpunkt, i främsta rummet är af betydelse att i fråga om en viss industri lära känna olycksfallsfrekvensen inom driften i dess helhet, medan däremot kännedom om samma frekvens inom driftens olika grenar hvar för sig är af mera underordnad intresse.

I och för olycksfallsstatistiken har därför hvarje industriell anläggning i regel uppförts endast såsom ett företag, och s. k. sammansatta företag hänförs till den yrkesgrupp, som de med

hänsyn till arbetareantalet och produktionens art kunnat anses hufvudsakligen tillhöra. Följdriktigast från yrkesriskens synpunkt hade naturligtvis varit, att i fråga om sådana yrkesgrupper, som i sig innesluta såväl enkla som sammansatta företag, meddela särskilda olycksfalls-siffror för hvardera af dessa båda olika kategorier, och att sålunda exempelvis uppdelade gruppen snickerier och möbelfabriker, allt eftersom i driften ingått en sågverksanläggning eller ej. På grund af de särskilda industriernas i de flesta fall tämligen ringa omfattning, har dock ett enda års siffermaterial icke ansetts tillräckligt för ett konsekvent genomförande af en dylik uppdelning. En undersökning af denna natur torde däremot lämpligen höra inom ramen af de mera detaljerade undersökningar af med olycksfall i arbete sammanhängande omständigheter, som, efter hvad ofvan visats, ingå i den för olycksfallsstatistiken fastställda arbetsplanen.

Från den regel, att i olycksfallsstatistiken hvarje industriell anläggning räknats endast såsom ett arbetsföretag, hafva dock gjorts en del undantag. Först och främst har sålunda malmförädlingsindustrien (järn- och stålverk m. m.) afskilt från metallindustrien (järnbruk, järn- och stålvarufabriker etc.), och hvardera för sig uppförts såsom själfständiga företag äfven i sådana fall, då de ingått såsom delar af en gemensam anläggning. På samma sätt har jämväl förfarits med å ena sidan råsockerbruk och sockerraffinaderier och å andra sidan trämassfabriker och pappersbruk.

Hvad förstnämnda åtskillnad beträffar, har densamma i vårt land gammal häfd för sig, något som funnit sitt uttryck bland annat däri, att bergshandtering och fabriksindustri behandlas hvar för sig i särskilda officiella statistiska berättelser. Vidkommande åter socker- och pappersindustrierna må erinras därom, att i båda fallen halffabrikatet och den färdiga produkten i hufvudsak framställas vid särskilda anläggningar. Härtill kan ytterligare läggas, att driftens tekniska anordning och därmed olycksfallsrisken är väsentligt olika mellan å ena sidan trämassfabriker och pappersbruk och å andra sidan råsockerbruk och sockerraffinaderier. Slutligen gäller i fråga om samtliga här omnämnda anläggningar, att vederbörande yrkesutöfvare redan förut vant sig att i och för näringsstatistikens behof uppdelade den vid driften använda arbetsstyrkan på sätt här skett.

Hvad därefter angår den yrkesgruppering, som i och för olycksfallsstatistiken kommit till användning, torde därom förtjäna meddelas följande.

Det har redan i det föregående framhållits, att olycksfallsstatistiken med den begränsning, som den erhållit på grund af bestämmelserna i de båda lagarna den 10 maj 1889 och den 5 juli 1901 icke blott omfattar industrien i egentlig mening utan äfven en hel mängd andra yrken, i fråga om hvilka olycksfallsrisken ansetts särskildt betydande. En yrkesgruppering, som passade i och för olycksfallsstatistiken, borde därför, såvida man icke ville inskränka sig till ett blott uppräknande af de särskilda yrkena, helst göras så omfattande, att den i sig kunde innesluta all yrkesutöfning öfver hufvud taget. Genom att utarbета en fullständig, systematisk yrkesgruppering ernåddes dessutom den fördelen, att en och samma klassifikation kunde åtminstone i sina hufvuddrag användas vid alla de statistiska undersökningar och öfversikter af olika slag, som offentliggöras genom Kommerskollegii afdelning för arbetsstatistik, något som med hänsyn till socialstatistikens användbarhet måste anses vara af stor betydelse. Vidare kunde på detta sätt vid framtida eventuella utvidgningar af olycksfallsstatistiken nya yrkesgrupper intages i densamma, utan att därför den dittillsvarande ramen behöfde sönderbrytas.

Inalles sönderfaller den uppgjorda yrkesgrupperingen i sju större hufvudgrupper, af hvilka dock endast de fyra första komma i betraktande i och för olycksfallsstatistiken. De sju hufvudgrupperna äro:

- A) Råämneproduktion.
- B) Tillverknings- och förädlingsindustri.
- C) Byggnadsverksamhet, belysning, vattenledning m. m.
- D) Handel och samfärdsel.
- E) Husligt arbete.
- F) Litterärt och annat högre kvalificeradt arbete.
- G) Arbete, ej hänförligt till annan grupp.

Den förstnämnda af dessa hufvudgrupper, råämneproduktionen, har i sin ordning uppdelats i 1) jordbruk samt boskaps- och trädgårdsskötsel, 2) jakt och fiske, 3) skogsbruk, 4) grufdrift samt 5) annan brytnings- och upptagningsindustri. Den uppdelning af produktionen, som här användts, har sedermera äfven tilläm-

pats i fråga om den nästföljande stora hufvudgruppen, hvilken i sig innefattar hela den egentliga industrien, på så sätt nämligen, att först upptagits de industrier, som sysselsätta sig med bearbetning eller förädling af i hufvudsak alster af jordbruket och därmed sammanhängande näringar, därefter industrier, som äro grundade på i hufvudsak skogarnes afkastning o. s. v. I sin helhet har ifrågavarande hufvudgrupp och därmed industrien uppdelats i tolf särskilda underafdelningar, nämligen 1) närings- och njutningsämnesindustri, 2) textilindustri, 3) beklädnadsindustri, 4) läder- m. fl. industrier, 5) trävaruindustri, 6) trämasse- och pappersindustri, 7) grafisk industri 8) malmförädlingsindustri, 9) metallindustri, 10) maskin- och skeppsbyggnadsindustri, 11) mineralindustri samt 12) kemisk-teknisk industri.

I fråga om den tredje hufvudgruppen har uttrycket byggnadsverksamhet här tagits i vidsträckt bemärkelse, så att dit hänförs icke blott den egentliga husbyggnadsindustrien och därmed sammanhängande yrken såsom gas- och vattenledningsarbeten samt målning och skorstensfejareverksamhet, utan äfven väg- och vattenbyggnadsarbeten af alla slag. Till samma hufvudgrupp hafva vidare räknats en del i regel kommunala företag, som afse tillhandahållande och distribuering af vatten, belysning eller energi, äfvensom renhållningsverk.

Af till hufvudgruppen handel och samfärdsel hörande yrkesföretag är det egentligen endast lastning och lossning samt järnvägs- och spårvägsdrift, som beröras af olycksfallsstatistiken. Då emellertid äfven i fråga om öfriga till gruppen hänförliga yrken åtskilliga anmälningar om inträffade olycksfall ingått till Kollegium, och det härvid visat sig, att arbetsgifvarne oftast haft sina arbetare försäkrade i enlighet med bestämmelserna i olycksfallsförsäkringslagen, hafva äfven dessa yrken upptagits i tabellerna, fastän det var tydligt, att det där redovisade antalet olycksfall icke på långt när skulle komma att motsvara det verkliga antalet olycksfall för ifrågavarande yrkesgrupper.

Hvad i öfrigt denna yrkesklassificering och de olika företag, som hänförs till de skilda grupperna och klasserna, beträffar, hänvisas till tabellafdelningen.

Olycksfall i arbete år 1906.

I. Absoluta och relativa antalet olycksfall. Olycksfallens territoriella fördelning.

Hela antalet *anmälningar* om olycksfall i arbete år 1906, som jämlikt föreskrifterna i Kungl. kungörelsen den 17 november 1905 ingått till Kommerskollegium, utgör 15,672. Af dessa anmälningar hafva emellertid åtskilliga afsett olycksfall, som antingen icke kunnat rubriceras såsom olycksfall i arbete, eller som inträffat i yrken eller sysselsättningar, hvilka icke beröras hvarken af yrkesfare- eller olycksfallsersättningslagen, eller slutligen drabbat personer i annan ställning än arbetarens eller arbetsförmannens. Äfvenledes har det understundom inträffat, att rörande ett och samma olycksfall dubbla anmälningar vid olika tidpunkter ingått. Efter vederbörliga afdrag återstår därför ett antal af endast 15,041 för år 1906 anmälda olycksfall i arbete.

Denna summa, som betecknar antalet genom olycksfall i arbete år 1906 skadade personer, är naturligtvis icke liktydig med antalet under samma år timade särskilda olycksfall, eftersom ju ett och samma olycksfall kan medföra skador för flera personer samtidigt. Den undersökning rörande detta senare antal, som för ändamålet verkställes, och hvars resultat meddelas i tab. 1 (kol. 15), gifver dock vid handen, att skillnaden mellan antalet olycksfall och antalet genom olycksfall skadade personer är synnerligen ringa. Inalles svarade sålunda, enligt hvad tabellen i fråga utvisar, mot 15,041 under år 1906 skadade personer 14,950 särskilda olycksfall, hvilket med andra ord vill säga, att på hvarje 100-tal under nämnda år timade olycksfall kommo i medeltal 100:6 skadade personer. Liksom i fråga om utlandets olycksfallsstatistiska publikationer har därför äfven i föreliggande berättelse bearbetningen utgått från sistnämnda antal och icke från antalet särskilda olyckshändelser. För korthetens skull har dock uttrycket »olycksfall» bibehållits.

Det antal olycksfall, hvarom anmälningarne för år 1906 lämnat kännedom, öfverstiger vida de motsvarande siffror, som framgått ur tidigare olycksfallsstatistiska undersökningar i vårt land. Sålunda uppgick hela det antal olycksfall, hvarom Arbetsförsäkringskommittén genom uppgifter från såväl arbetsgifvare som kommunalnämnder och magistrater erhöll kunskap, oaktadt dess undersökningar, såsom redan i det föregående framhållits, i motsats till föreliggande berättelse, bland annat, äfven omfattade jordbruksnäringen, till sammanlagdt endast 5,869. Hvad åter beträffar 1897 års olycksfallsundersökning, som afsåg i stort sedt samma yrkesgrenar, som de här redovisade, så gaf denna till resultat inalles 8,506 olycksfall.

Oaktadt sålunda för år 1906 anmälts mellan sex och sju tusen flera olycksfall än som kommo till synes vid sistnämnda undersökning, lider det dock ej något tvifvel, att icke jämväl 1906 års siffror stanna åtskilligt under det verkliga antalet under samma år timade olycksfall i arbete.

Till en viss grad torde detta kunna tillskrifvas den omständigheten, att den genom kungörelsen den 17 november 1905 stadgade ordningen för anmälan om olycksfall i arbete under år 1906 ännu var ny och icke hunnit blifva vederbörligen känd och uppmärksammas. Att detta förhållande i verkligheten spelat en viss roll, framgår bland annat af den jämförelsevis starka tillväxt i olycksfallsanmälningarnes antal, som ägt rum under år 1907. Medan nämligen för år 1906, enligt hvad ofvan nämnts, till Kommerskollegium inkommit inalles 15,672 dylika anmälningar, steg motsvarande siffra för år 1907 till 16,960, utvisande sålunda en ökning under året af inemot 1,300 anmälningar.

Men äfven med erkännande af det inflytande, som ifrågasvarande omständighet kan antagas hafva utöfvat, måste det dock framhållas, att med all sannolikhet ett betydande antal olycksfall icke blifvit föremål för anmälan. Vid genomgående af den hos Kommerskollegium förda olycksfallsloggaren kommer man nämligen snart nog till insikt därom, att arbetsgifvare i många fall haft för vana att icke anmäla annat än svårare olycksfall men försummat anmälningsplikten i fråga om olycksfall af lindrigare beskaffenhet. Särskildt torde detta hafva varit förhållandet i fråga om sådana arbetsgifvare, som icke haft sina arbetare för-

säkrade mot olycksfall i arbete, eller därest detta varit fallet, haft dem försäkrade endast enligt bestämmelserna i olycksfallsersättningslagen. Vid dylika tillfällen har nämligen saknats den erinran om anmälningsskyldighets fullgörande, som i fråga om arbetsgifvare, som tillförsäkrat sina arbetare ersättning äfven för mindre svåra olycksfall, i förekommande fall, kan anses hafva förelegat redan uti ersättningsanspråken, gentemot vederbörande försäkringsanstalt.

Men om det sålunda icke lärers kunna bestridas, att det antal olycksfall i arbete, som i föreliggande berättelse redovisas, åtskilligt understiger det verkliga antalet dylika olycksfall, som under år 1906 inträffat, så bör det å andra sidan betonas, att den ofullständighet, som på detta sätt gjort sig gällande med afseende på anmälningsskyldighets fullgörande, i hufvudsak endast torde gälla i fråga om olycksfall af lindrigare beskaffenhet, men att däremot svårare olycksfall i de allra flesta fall torde hafva blifvit i författningssenslig ordning anmälda.

Huru mycket fullständigare anmälningsskyldigheten fullgjorts enligt den nya ordningen än enligt tidigare gällande bestämmelser framgår i öfrigt af en jämförelse mellan uppgifterna i föreliggande redogörelse och motsvarande uppgifter i berättelsen om yrkesinspektionens verksamhet år 1905. Enligt denna senare källa uppgick sålunda hela antalet olycksfall, som under sistnämnda år timat vid de till yrkesinspektionens verksamhet hörande industriella anläggningar (häri inbegripet sprängämnestillverknin-gen), och hvarom anmälningar ingått till inspektörerna, till in-alles 3,252. Under erinran därom, att anmälningsskyldighet jämlikt nådiga kungörelsen den 24 januari 1896 förelåg i fråga om olycksfall, som medfört antingen döden eller arbetsoförmåga under minst fjorton dagar, må framhållas, att för år 1906 till Kommerskollegium ingått anmälningar om dubbelt så många, eller i rundt tal 6,500 dylika olycksfall (dödsfall, invaliditetsfall samt fall af arbetsoförmåga om minst 15 dagar) inom motsva-rande yrken.

Redan i inledningen har redogörelse lämnats för grund-dragen af den yrkesgruppering, som i och för olycksfallsstatistiken utarbetats. För att kunna begagna de genom primäruppgifterna

för industri- och bergverksstatistiken föreliggande uppgifterna angående antalet arbetsställen, arbetare och arbetsdagar, har det emellertid varit nödvändigt att företaga en del smärre modifieringar i det ursprungligen uppgjorda förslaget. Särskildt har detta varit förhållandet beträffande de till grupperna »Annan brytnings- och upptagningsindustri» (gr. III) samt »Mineralindustri» (gr. XIV) hänförliga yrken. Då det nämligen icke varit möjligt att här fördela arbetare och arbetsdagar allt eftersom de kommit till användning vid upptagningen och brytningen i och för sig eller vid själfta tillverkningen, hafva å ena sidan sten- och torfindustrierna i sin helhet hänförts till förstnämnda yrkesgrupp. Å andra sidan hafva af samma anledning arbetare, som arbetat vid lertäkter, sammanförts med öfriga vid tegelbruken sysselsatta arbetare.

De uppgifter, som i tab. 1 meddelas rörande antalet arbetsställen, arbetare etc., och som enligt hvad redan förut nämnts, omfatta hela den egentliga industrien jämte bergsbruket, utvisa, att det under år 1906 inom landet funnits sammanlagdt 10,812 hithörande arbetsföretag. Antalet arbetare, i medeltal för resp. driftsperioder, uppgick samtidigt till inalles 324,635, hvaraf 268,190 (82.6 %) män och 56,445 (17.4 %) kvinnor. Totala antalet under samma år utförda dagsverken kan beräknas hafva utgjort i rundt tal 85,739,000, af hvilka 70,026,000 fullgjorts af män och 15,713,000 af kvinnor.

Reduceras arbetarestocken till årsarbetare efter 300 arbetsdagar per år, erhålles en summa af 285,808 dylika årsarbetare, nämligen 233,430 (81.7 %) män och 52,378 (18.3 %) kvinnor. Skillnaden mellan det faktiska antalet sysselsatta arbetare och antalet årsarbetare är sålunda större i fråga om manliga än kvinnliga arbetare, ett förhållande som naturligtvis förklaras däraf, att de förra i högre grad än de senare sysselsättas vid s. k. säsongarbeten, där driften endast pågår en viss del af året, och sålunda det på hvarje arbetare belöpande dagsverkstalet är jämförelsevis ringa. En fördelning af summan dagsverken på manliga och kvinnliga arbetare ger också till resultat, att på hvarje kvinnlig arbetare öfver hufvud taget kommit 278. arbetsdagar mot endast 262 för hvarje manlig arbetare.

Bland de särskilda yrkesgrupperna har trävaruindustrien att uppvisa det absolut högsta antalet årsarbetare, eller 50,715,

hwarefter i ordning följa textilindustrien (med 30,491), maskin- och skeppsbyggnadsindustrien (med 30,236), närings- och njutningsämrnesindustrien (med 27,913), metallindustrien (med 25,594) samt mineralindustrien (med 20,260). Minsta antalet årsarbetare förekommer däremot vid gas- och elektricitetsverk (2,642) läder-, hår- och gummivaruindustrien (3,903) samt den grafiska industrien (8,364).

Tager man endast de yrkesgrupper med i beräkningen, för hvilka årsarbetarnes antal äro kända, så finner man, att det sammanlagda antalet dit hänförliga olycksfall, hvarom anmälan för år 1906 ingått till Kommerskollegium, utgör 11,569. Beräknad efter 1,000 årsarbetare ger detta för ifrågavarande yrkesgrupper tillsammantagna, d. v. s. industrien och bergsbruket i sin helhet, en relativ olycksfallsfrekvens af 40·5 per 1,000 årsarbetare.

Årsarbetarnes antal samt den absoluta och relativa olycksfallsfrekvensen för olika yrkesgrupper framgår af efterföljande texttabell litt. A.

Tabellen utvisar, att det största antalet olycksfall (eller 2,363) förekommit inom trävaruindustrien samt vidare inom maskin- och skeppsbyggnads- samt malmförädlingsindustrierna (resp. 1,555 och 1,317 olycksfall), grufdrift (1,200), stenbrott och stenhuggerier (1,139) samt metallindustrien (1,022). Minsta antalet olycksfall hafva däremot beklädnads- samt läder-, hår- och gummivaruindustrierna äfvensom den grafiska industrien haft att uppvisa, eller resp. 67, 55 och 81 olycksfall.

Ställas åter olycksfallen i relation till antalet årsarbetare, komma stenbrott och stenhuggerier här i främsta rummet med 105·4 olycksfall pro mille. Närmast härefter följa grufdrift och malmförädlingsindustri med resp. 93·2 och 79·8 anmälda olycksfall per 1,000 årsarbetare. Öfver medeltalet (40·5 ‰) når den relativa olycksfallsfrekvensen vidare äfven för maskin- och skeppsbyggnadsindustrien (51·4 ‰), trävaruindustrien (46·6 ‰) samt gas- och elektricitetsverk (44·7 ‰). Den lägsta relativa olycksfallsfrekvensen åter förekommer inom beklädnads- och textilindustrierna med resp. endast 4·3 och 7·1 olycksfall per 1,000 årsarbetare. Bland öfriga yrkesgrupper med jämförelsevis låg olycksfallsfrekvens må vidare äfven nämnas den grafiska industrien (9·7 ‰) samt läder-, hår- och gummivaruindustrien (14·1 ‰).

Tab. litt. A. Absoluta och relativa olycksfallsfrekvensen inom vissa yrkesgrupper.

1.	2.	3.	4.
Y r k e s g r u p p e r .	Antal årsarbetare.	Antal olycksfall.	
		Absolut.	På 1,000 årsarbetare.
Råämneshandling.			
Grufvdrift	12,877	1,200	93.2
Stenbrott och stenhuggerier	10,808	1,139	105.4
Tillverknings- och förädlingsindustri.			
Närings- och nyttningsämnesindustri (utom mejerier)...	27,913	835	29.9
Textilindustri	30,491	218	7.1
Beklädnadsindustri	15,468	67	4.3
Läder-, hår- och gummivaruindustri	3,903	55	14.1
Trävaruindustri	50,715	2,363	46.6
Trämasse- och pappersindustri	19,180	732	38.2
Grafisk industri	8,364	81	9.7
Malmförädlingsindustri	16,500	1,317	79.8
Metallindustri	25,594	1,022	39.9
Maskin- och skeppsbyggnadsindustri (utom vagnfabriker)	30,236	1,555	51.4
Mineralindustri	20,260	509	25.1
Kemisk-teknisk industri	10,857	358	33.0
Byggnadsverksamhet, belysning m. m.			
Gas- och elektricitetsverk	2,642	118	44.7
Inalles	285,808	11,569	40.5

Beträffande de i ofvanstående tabell meddelade uppgifter angående olycksfallsfrekvensen inom olika industrier torde emellertid böra erinras därom, att på grund af det sätt, hvar på den svenska olycksfallsstatistiken är anordnad, denna frekvens i första hand blir beroende på den fullständighet, hvarmed olycksfall i förekommande fall anmälas. Då den försurnlighet härutinnan med afseende på olycksfall af lindrigare beskaffenhet, hvarom ofvan talats, måhända gjort sig gällande i något olika grad inom olika yrken, så ligger ju häri en anledning att möjligen misstänka, att den ordning de olika yrkena emellan med afseende på olycksfallsfrekvensen, som här meddelats, icke är

i alla afseenden exakt och med verkligheten öfverensstämmande. Sannolikt äro dock ojämnheterna med afseende på anmälningsspliktens fullgörande, åtminstone i stort sedt, icke särdeles betydande, i det att försumlighet härutinnan förefinnes inom alla industrier och yrken, hvadan man icke torde böra tillmäta ifrågasvarande förhållande en alltför stor vikt.

Någon större betydelse har en sammanställning som denna för öfrigt icke, eftersom det icke blott är olycksfallens *antal*, utan äfven deras *påföljd*, som blir afgörande i fråga om de särskilda yrkenas farlighetsgrad.

För olycksfallens fördelning med hänsyn till förekomsten inom olika län samt rikets landsbygd och städer meddelas i tab. 2 utförliga uppgifter. Slutsiffrorna i förstnämnda hänseende hafva sammanställts i efterföljande texttabell litt. B.

Tab. litt. B. Olycksfallens fördelning efter län.

L ä n.	Antal olycksfall.		L ä n.	Antal olycksfall.	
	Absolut.	Procent.		Absolut.	Procent.
Stockholms stad	1,371	9·1	Göteborgs och Bohus län...	1,184	7·9
Stockholms län	579	3·8	Älfsborgs " ...	342	2·3
Uppsala "	179	1·2	Skaraborgs " ...	297	2·0
Södermanlands "	385	2·6	Värmlands " ...	699	4·6
Östergötlands "	302	2·0	Örebro " ...	763	5·1
Jönköpings "	429	2·8	Västmanlands " ...	411	2·7
Kronobergs "	168	1·1	Kopparbergs " ...	799	5·3
Kalmar "	149	1·0	Gäflleborgs " ...	1,173	7·8
Gottlands "	24	0·2	Västernorrlands " ..	1,277	8·5
Blekinge "	762	5·1	Jämtlands " ...	185	1·2
Kristianstads "	535	3·6	Västerbottens " ...	260	1·7
Malmöhus "	1,919	12·8	Norrbottnens " ...	620	4·1
Hallands "	229	1·5	Summa	15,041	100·0

Det framgår häraf, att Malmöhus län i detta hänseende kommer i främsta rummet med något mer än $\frac{1}{8}$ af samtliga för året anmälda olycksfall. Andra rummet intages af Stockholms stad med 1,371 anmälda olycksfall, hvarefter i ordning efter olycksfallens antal följa Västernorrlands län (med 1,277), Göte-

borgs och Bohus län (med 1,184) samt Gäfleborgs län (med 1,173) o. s. v. Sist i ordningen följer Gottlands län med endast 24 olycksfall under året och därefter Kalmar, Kronobergs, Uppsala och Jämtlands län med resp. 149, 168, 179 och 185 olycksfall.

Af samtliga för år 1906 anmälda olycksfall hade enligt anmälningarna 10,094 (eller 67·1 %) timat å landsbygden och endast 4,947 (eller 32·9 %) i städerna.

II. De skadade efter kön, ålder och civilstånd.

Af samtliga för år 1906 anmälda olycksfall drabbade 14,614 (97·2 %) män och endast 427 (2·8 %) kvinnor. Detta förhållande de båda könen emellan växlar naturligtvis ansevärt inom olika yrken, allt efter som kvinnlig arbetskraft i större eller mindre omfattning inom dem kommer till användning. Man finner sålunda af tab. 3, att af ofvannämnda 427 kvinnliga olycksfall icke mindre än 415 träffat kvinnor, som varit sysselsatta inom den egentliga industrien, under det att samtliga öfriga tre hufvudgrupper tillhoppa räknade endast 12 dylika olycksfall. Särskildt må framhållas, att bland de 2,752 olycksfall, som anmäls hafva timat inom råämneproduktionen, endast ett enda drabbat arbetare af kvinnkön.

Hvad åter beträffar tillverknings- och förädlingsindustrien, där olycksfall bland kvinnor tillhoppa belöpa sig till 4·2 % af samtliga anmälda olycksfall, så förekomma äfven bland hithörande yrkesgrupper betydande växlingar härutinnan. I regel utmärka sig sålunda de industrier, hvilka — såsom exempelvis trävaru-, malmförädlings-, metall- och mineralindustrierna — kräfva ett tyngre och mera ansträngande arbete, och där följaktligen kvinnlig arbetskraft alldeles icke eller endast i ringa grad kommer till användning, för ett jämförelsevis ringa antal olycksfall bland kvinnor. Men omvänt äro naturligtvis dylika olycksfall relativt talrika inom sådana industrier, där det icke kommer så mycket an på fysisk styrka och uthållighet, och där alltså kvinnliga arbetare sysselsättas i jämförelsevis stort antal. De högsta procentalen för olycksfall bland kvinnor förekomma sålunda inom textil- och beklädnadsindustrierna, där de utgöra resp. 39·4 och 29·9%

af samtliga anmälda olycksfall, samt vidare inom närings- och njutningsämnesindustrien (15·9 %) samt den grafiska industrien (13·6 %).

Siffrorna i tab. 3 gifva naturligtvis icke någon föreställning om den verkliga olycksfallsfrekvensen bland män och kvinnor, utan erhålles denna först genom att ställa de manliga och kvinnliga olycksfallen i relation till antalet årsarbetare af hvardera könet. För de yrkesgrupper, för hvilka uppgifter angående sistnämnda förhållande återfinnas i tab. 1, meddelas i efterföljande texttabell litt. C. en beräkning af ifrågavarande relationstal.

Tab. litt. C. Absoluta och relativa olycksfallsfrekvensen bland män och kvinnor inom vissa yrkesgrupper.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Yrkesgrupper.	Män.			Kvinnor.		
	Antal årsar- betare.	Antal olycksfall.		Antal årsar- betare.	Antal olycksfall.	
		Absolut.	På 1,000 årsar- betare.		Absolut.	På 1,000 årsar- betare.
Rämningsproduktion.						
Grufdrift.....	12,681	1,200	94·6	196	—	—
Stenbrott och stenhuggerier.....	10,787	1,139	105·6	21	—	—
Tillverknings- och förädlingsindustri.						
Närings- och njutningsämnesindustri (utom mejerier).....	20,076	705	35·1	7,837	130	16·6
Textilindustri.....	11,585	132	11·4	18,906	86	4·5
Beklädnadsindustri.....	4,989	47	9·4	10,479	20	1·9
Läder-, hår- och gummivaruindustri.....	3,000	54	18·0	903	1	1·1
Trävaruindustri.....	49,654	2,350	47·3	1,061	13	12·3
Trämasse- och pappersindustri.....	15,777	707	44·8	3,403	25	7·3
Grafisk industri.....	6,952	70	10·1	1,412	11	7·8
Malmförädlingsindustri.....	16,500	1,317	79·8	—	—	—
Metallindustri.....	23,561	1,007	42·7	2,033	15	7·4
Maskin- och skeppsbyggnadsindustri (utom vagnfabriker).....	29,645	1,547	52·2	591	8	13·5
Mineralindustri.....	18,846	504	26·7	1,414	5	3·5
Kemisk-teknisk industri.....	6,740	262	38·9	4,117	96	23·3
Byggnadsverksamhet, belys- ning m. m.						
Gas- och elektricitetsverk.....	2,637	117	44·4	5	1	200·0
Inalles	233,430	11,158	47·8	52,378	411	7·8

Tabellens siffror bekräfta det kända förhållandet, att olycksfallsfrekvensen är betydligt större bland manliga än bland kvinnliga arbetare. För samtliga i tabellen upptagna yrkesgrupper tillsammans förekommo sålunda under år 1906 relativt taget sex gånger så många olycksfall bland de förra som bland de senare.

Samma förhållande, ehuru i olika proportion, återfinnes jämväl inom hvar och en af de i tabellen upptagna särskilda yrkesgrupperna med undantag endast för gas- och elektricitetsverk, där på grund af det synnerligen ringa antalet kvinnliga årsarbetare det enda under året anmälda hithörande olycksfallet gifvit åt olycksfallsfrekvensen bland kvinnorna en proportion, som vida öfverstiger motsvarande frekvens bland männen. Jämförelsevis minst framträdande är denna större olycksfallsrisk för männen i fråga inom den grafiska industrien, där mot en olycksfallssiffra af 10·1 ‰ bland manliga arbetare svarar 7·8 ‰ bland deras kvinnliga yrkeskamrater, samt vidare äfven inom närings- och njutningsämnes- samt den kemisk-tekniska industrien (med resp. 35·1 och 38·9 ‰ för manliga mot resp. 16·6 och 23·3 ‰ för kvinnliga arbetare).

Förklaringen till den betydande olikhet, som i detta hänseende framträder de båda könen emellan, lärer väl i hufvudsak få tillskrifvas den omständigheten, att arbetet äfven inom en och samma industri är väsentligt olika fördeladt mellan män och kvinnor, i det att alla gröfre och mera tyngande sysselsättningar liksom också de med större olycksfallsrisk förenade företrädesvis utföras af män.

Men jämte olikheten i sysselsättning spelar i detta hänseende otvifvelaktigt också olikheter i karaktären de båda könen emellan en betydande roll. Den medfödda större försiktigheten hos kvinnorna bidrager sålunda helt visst till att minska olycksfallsfrekvensen, liksom å andra sidan männens större oförvägenhet framkallar en hel mängd olycksfall, som med större varsamhet skulle kunna undvikas.

Slutligen torde såsom en bidragande faktor till kvinnokönets lägre olycksfallsfrekvens äfven böra framhållas dess större afhållsamhet med hänsyn till alkoholförbrukningen. Ty att denna förbrukning spelar en betydande roll i fråga om olycksfallsfrekvensen, därom torde knappast kunna råda något tvif-

vel, äfven om dess inflytande i detta hänseende icke låter sig i siffror uttryckas eller öfver hufvud taget exakt mätas. Det skulle nämligen härvid gälla att taga hänsyn icke blott till de jämförelsevis mycket fåtaliga olycksfall, där direkt öfverlastning af starka drycker hos den af olycksfallet drabbade kunnat konstateras, utan äfven till alla de olycksfall, där den fysiska och andliga förslappning och därmed följande ouppmärksamhet eller ligkiltighet, som äfven en måttligare alkoholförbrukning plägar efterlämna, ensamt eller i förening med andra faktorer framkallat olyckshändelsen.

Då det icke varit möjligt att åstadkomma en detaljerad uppdelning af arbetarestocken efter åldersklasser, har det icke heller ansetts af behovet påkalladt att med hänsyn till de skadades åldersfördelning bearbeta det i och genom olycksfallsanmälningarne föreliggande uppgiftsmaterialet på annat sätt än att skilja mellan de arbetare, som jämlikt föreskrift i lagen den 17 oktober 1900 angående minderårigas och kvinnors användande till arbete i industriellt yrke stått öfver eller under minderårighetsgränsen, d. v. s. varit öfver eller under 18 år.

Af samtliga för år 1906 anmälda olycksfall hade, såsom tab. 3 närmare utvisar, 1,655 (11·0 %) drabbat minderåriga och 13,386 (89·0 %) vuxna arbetare. Skiljer man i detta hänseende mellan de båda könen, finner man, att olycksfallen bland minderåriga utgöra ett relativt mer än dubbelt så stort antal bland de kvinnliga arbetarne mot bland de manliga. Medan sålunda af de 427 kvinnor, som under år 1906 drabbats af olycksfall i arbete, 108 (eller 25·3 %) voro under 18 år, uppgick de minderårigas antal bland de 14,614 manliga arbetare, som drabbats af olycksfall, till 1,547 (eller endast 10·6 %).

I efterföljande texttabell litt. D meddelas, i relativa tal, en öfversikt af de skadades inom olika yrkesgrupper fördelning efter kön och ålder. Härvid hafva de inalles 12 manliga arbetare, för hvilka uppgift om lefnadsåldern icke kunnat erhållas, räknats såsom vuxna.

Tab. litt. D. De skadade efter kön och ålder.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Yrkesgrupper.	Män.			Kvinnor.		
	Under 18 år.	18 år och där- öfver.	Summa.	Under 18 år.	18 år och där- öfver.	Summa.
	%.	%.	%.	%.	%.	%.
A. Råämneshandling.						
I. Skogsbruk	9.8	90.2	100.0	100.0	—	100.0
II. Gruvdrift	5.9	94.1	100.0	—	—	—
III. Annan brytnings- och upptag- ningsindustri	5.7	94.3	100.0	—	—	—
Summa	6.4	93.6	100.0	100.0	—	100.0
B. Tillverknings- och förädlings- industri.						
IV. Närings- o. njutningsämnesindustri	3.7	96.3	100.0	9.6	90.4	100.0
V. Textilindustri	31.8	68.2	100.0	27.9	72.1	100.0
VI. Beklädnadsindustri	29.8	70.2	100.0	50.0	50.0	100.0
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri	20.4	79.6	100.0	—	100.0	100.0
VIII. Trävaruindustri	17.7	82.3	100.0	15.4	84.6	100.0
IX. Trämasse- och pappersindustri	9.1	90.9	100.0	72.0	28.0	100.0
X. Grafisk industri	47.1	52.9	100.0	36.4	63.6	100.0
XI. Malmförädlingsindustri	10.9	89.1	100.0	—	—	—
XII. Metallindustri	24.9	75.1	100.0	6.7	93.3	100.0
XIII. Maskin- o. skeppsbyggnadsindustri	9.9	90.1	100.0	50.0	50.0	100.0
XIV. Mineralindustri	11.1	88.9	100.0	40.0	60.0	100.0
XV. Kemisk-teknisk industri	17.9	82.1	100.0	30.2	69.8	100.0
Summa	14.1	85.9	100.0	25.8	74.2	100.0
C. Byggnadsverksamhet, belys- ning m. m.						
XVI. Byggnadsindustri	3.6	96.4	100.0	—	100.0	100.0
XVII. Belysning, vattenledning m. m.	3.6	96.4	100.0	—	100.0	100.0
Summa	3.6	96.4	100.0	—	100.0	100.0
D. Handel och samfärdsl.						
XVIII. Handel och varulager	—	100.0	100.0	—	—	—
XIX. Landtransport	1.1	98.9	100.0	—	100.0	100.0
XX. Sjötransport	8.3	91.7	100.0	—	—	—
Summa	1.1	98.9	100.0	—	100.0	100.0
Inalles	10.6	89.4	100.0	25.3	74.7	100.0

Hvad då först beträffar olycksfall, som träffat manliga arbetare, framgår af tabellen i fråga, att det relativt största antalet minderåriga skadade förekommer inom den grafiska industrien, där ej långt ifrån hälften (47.1 %) af samtliga skadade män vid olyckstillfället ännu icke fyllt 18 år, samt vidare äfven inom textilindustrien (med 31.8 % olycksfall bland minderåriga), beklädnadsindustrien (29.8 %), metallindustrien (24.9 %) samt läder-, hår- och gummivaruindustrien (20.4 %), den kemisk-tekniska industrien (17.9 %) samt trävaruindustrien (17.7 %). Inom öfriga industrier liksom också i fråga om till industrien i egentlig mening ej hänförliga yrkesgrupper äro däremot de minderåriga relativt långt färre. Särskildt gäller detta beträffande hufvudgruppen handel och samfärdsel, där af 100 anmälda olycksfall knappast mer än ett enda drabbat minderåriga arbetare.

Vidkommande därefter de af olycksfall drabbade kvinnorna, hafva bland dem, bortsett från det enda dylika fallet inom skogsbruket, minderåriga skadade kvinnor öfver hufvud taget endast förekommit inom industrien i egentlig mening. Bland hithörande yrkesgrupper åter har trämasse- och pappersindustrien att uppvisa flera minderåriga än vuxna skadade, samt beklädnads- och maskinindustrierna lika många af hvarterdera slaget. De lägsta procenttalen för skadade kvinnliga arbetare under 18 år förekomma däremot inom närings- och njutningsämnes- samt metallindustrierna (resp. 9.6 och 6.7 %).

Det ligger i sakens natur, att den olika proportion, hvari minderåriga och vuxna förekomma bland de genom olycksfall i arbete skadade, i första hand sammanhänger med den andel, hvarmed dessa båda kategorier ingå i arbetareantalet i dess helhet. Inskränker man sålunda jämförelsen till industrien i egentlig mening jämte bergsbruket, för hvilka uppgifter om arbetarestocken meddelas i tab. 1, så finner man, att liksom de minderåriga tillsammantagna utgöra 13.6 % af samtliga hithörande arbetare, så träffade också 13.2 % af samtliga för ifrågavarande yrkesgrupper anmälda olycksfall minderåriga arbetare. För manliga arbetare, tagna särskildt för sig, svarade mot 12.0 % sysselsatta minderåriga arbetare 12.7 % anmälda olycksfall bland minderåriga, medan däremot i fråga om de kvinnliga arbetarne, af hvilka 21.4 % voro under 18 år, 25.5 % af olycksfallen träffat minderåriga.

Vänder man sig åter till de särskilda yrkesgrupperna, så finner man i stort sedt samma regel bekräftad, eller att de industrier, hvilkas arbetarestock i sig innesluter de relativt största antalen arbetare under 18 år, också äro de, som hafva att uppvisa de största procenttalen för olycksfall i denna ålder. Åtminstone gäller detta i allt väsentligt beträffande de manliga arbetarne, medan däremot förhållandet i fråga om de kvinnliga arbetarne ofta förryckes därigenom, att olycksfallens antal här öfver hufvud taget är så ytterst ringa, att åt de rena tillfälligheterna beredes ett alltför stort spelrum.

Att närmare undersöka, huru olycksfallsrisken ställer sig för minderåriga och vuxna arbetare hvar för sig såväl i allmänhet som också inom olika industrier, låter sig för öfrigt icke göra, då man saknar kännedom om motsvarande fördelning af de under året fullgjorda dagsverken.

Jämte uppgifter om de skadades kön och ålder meddelas i tab. 3 äfven upplysning om deras fördelning efter civilstånd. Af de i sistnämnda hänseende lämnade uppgifterna utgör efterföljande texttabell litt. E. ett sammandrag, som för hvarterda könet angifver den procentiska fördelningen mellan å ena sidan ogifta och å andra sidan gifta, änklingar (eller änkor) och frånskilda. Härvid hafva de relativt synnerligen fåtaliga fall, där uppgift om civilståndet icke kunnat erhållas, approximativt uppdelats emellan nyssnämnda båda hufvudkategorier.

Tabellen i fråga utvisar, att af männen något mer än hälften (54·8 %) vid olyckstillfället voro eller varit gifta, medan däremot något mindre än hälften (45·2 %) tillhörde det ogiftaståndet. Samma proportion de båda kategorierna emellan återfinnes också så godt som oförändrad i fråga om hvar och en af de hufvudafdelningar, som ingå i den i och för olycksfallsstatistiken uppgjorda yrkesgrupperingen. Sålunda växlar de ogiftas relativa antal här endast mellan 42·5 % för hufvudgruppen handel och samfärdsel och 46·0 % för industrien i egentlig mening.

Bland de särskilda yrkesgrupperna åter har den grafiska industrien att uppvisa det ojämförligt största procenttalet olycksfall för ogifta arbetare (eller 71·4 %), något som naturligtvis bör sammanställas med den omständigheten, att, såsom ofvan visats,

Tab. litt. E. De skadade efter kön och civilstånd.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Yrkesgrupper.	M ä n.			K v i n n o r.		
	Ogifta.	Gifta, änkl. o. frånsk.	Summa.	Ogifta.	Gifta, änkl. o. frånsk.	Summa.
A. Råämneshandling.	%	%	%	%	%	%
I. Skogsbruk	52·1	47·9	100·0	100·0	—	100·0
II. Gruvdrift	47·0	53·0	100·0	—	—	—
III. Annan brytnings- och upptagnings- industri	38·5	61·5	100·0	—	—	—
Summa	44·1	55·9	100·0	100·0	—	100·0
B. Tillverknings- och förädlings- industri.						
IV. Närings- o. nyttningsämnesindustri	33·0	67·0	100·0	66·7	33·3	100·0
V. Textilindustri	51·5	48·5	100·0	83·7	16·3	100·0
VI. Beklädnadsindustri	55·3	44·7	100·0	95·0	5·0	100·0
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri	37·0	63·0	100·0	100·0	—	100·0
VIII. Trävaruindustri	47·5	52·5	100·0	53·8	46·2	100·0
IX. Trämasse- och pappersindustri	45·5	54·5	100·0	100·0	—	100·0
X. Grafisk industri	71·4	28·6	100·0	100·0	—	100·0
XI. Malmförädlingsindustri	38·9	61·1	100·0	—	—	—
XII. Metallindustri	58·1	41·9	100·0	80·0	20·0	100·0
XIII. Maskin- o. skeppsbyggnadsindustri	48·7	51·3	100·0	75·0	25·0	100·0
XIV. Mineralindustri	38·1	61·9	100·0	60·0	40·0	100·0
XV. Kemisk-teknisk industri	40·1	59·9	100·0	92·7	7·3	100·0
Summa	46·0	54·0	100·0	80·7	19·3	100·0
C. Byggnadsverksamhet, belysning m. m.						
XVI. Byggnadsindustri	47·0	53·0	100·0	—	100·0	100·0
XVII. Belysning, vattenledning m. m.	30·4	69·6	100·0	100·0	—	100·0
Summa	44·3	55·7	100·0	40·0	60·0	100·0
D. Handel och samfärdsl.						
XVIII. Handel och varulager	44·3	55·7	100·0	—	—	—
XIX. Landtransport	42·5	57·5	100·0	33·3	66·7	100·0
XX. Sjötransport	33·3	66·7	100·0	—	—	—
Summa	42·5	57·5	100·0	33·3	66·7	100·0
Inalles	45·2	54·8	100·0	79·6	20·4	100·0

ej långt ifrån hälften af samtliga olycksfall inom industrien i fråga träffat arbetare, som ännu icke fyllt 18 år. Äfven öfriga yrkesgruppper med ett jämförelsevis stort antal minderåriga skadade, såsom textil-, beklädnads- och metallindustrierna, utmärka sig också i regel genom höga procenttal för ogifta arbetare. Dock gäller denna regel icke utan undantag, i det att bland de arbetare, som skadats under skogsarbeten, enligt hvad tabellen här ofvan utvisar, 52·1 % tillhörde det ogifta ståndet, medan däremot enligt texttabell litt. D af samtliga hithörande olycksfall endast 9·8 % träffat män, som ännu icke fyllt 18 år. Minsta relativa antalet olycksfall för ogifta arbetare förekommer å andra sidan inom grupperna belysning, vattenledning m. m. (med 30·4 %), närings- och njutningsämnesindustrien (med 33·0 %), sjötransport (33·3 %) samt läder-, hår- och gummivaruindustrien (37·0 %).

Hvad åter angår olycksfall, som träffat kvinnliga arbetare, så utgjordes härvid de skadade till $\frac{4}{5}$ af ogifta och till endast $\frac{1}{5}$ af gifta, änkor eller frånskilda.

III. Olycksfallen efter skadans tillkomst och förlopp.

En öfversikt af de för år 1906 anmälda olycksfallens fördelning med hänsyn till de skadades yrke samt skadans tillkomst och förlopp meddelas i tab. 4. Den bearbetning af det i och genom olycksfallsanmälningarna föreliggande materialet, som i sistnämnda hänseende ägt rum, har skett efter väsentligen följande grunder.

Såsom tabellen ifråga utvisar, hafva olycksfallen i första hand grupperats efter det verktyg, den maskin eller arbetsanordning, hvarmed den skadade vid olyckstillfället handskats, eller hvarmed han vid samma tillfälle varit sysselsatt, förutsatt likväl att olycksfallet i verkligheten också förorsakats af eller på ett eller annat sätt stått i samband med ifrågavarande verktyg, maskin etc. och icke tillkommit alldeles oberoende däraf. Här af följer å andra sidan, att olycksfall, som framkallats genom en viss maskin eller anordning, hänförs till denna, äfven om den skadade icke varit med densamma sysselsatt, utan olycksfallet inträffat exempelvis vid ett tillfälligt passerande af maskinen eller anordningen i fråga.

Bland olycksfall, som ej hafva kunnat hänföras till någon maskin eller annan arbetsanordning, hafva i första rummet utsöndrats sådana, som timat under sysselsättning med å ena sidan transport, bärning, lyftning etc., å andra sidan lastning och lossning, i båda fallen för hand eller med endast enklare transportredskap, såsom spett, hakar, stänger, handkärror etc. Såsom särskilda olycksfallsrubriker hafva vidare äfven upptagits dels »sprängämnen» samt »eldfarliga, heta eller frätande ämnen», dels »sammanstörtande, nedstörtande eller kullfallande föremål» samt »fall» (personers) och »drunkning».

Hvad särskildt beträffar rubrikerna »järnvägar», »spårvägar» och »transportbanor», hafva härunder hänförs icke blott sådana olycksfall, som tillkommit genom själfva tågen eller vagnarne,

i gång eller under stillastående, utan äfven sådana, som varit att tillskrifva med nämnda anläggningar omedelbart sammanhängande anordningar eller sysselsättningar. Så t. ex. hafva under rubriken järnvägar upptagits äfven de olycksfall, som inträffat under arbete vid pump- och kolningsanordningar, vid lastning och lossning af järnvägsvagnar o. s. v., alltid under den ofvan nämnda förutsättningen att olycksfallen i fråga icke timat alldeles oberoende af med järnvägsdriften sammanhängande förhållanden.

Fördelningen af olycksfallen med hänsyn till tillkomst och förlopp har i många fall erbjudit ganska stora svårigheter. Först och främst har sålunda den beskrifning däröfver, som lämnats i olycksfallsanmälningarne, i åtskilliga fall varit allt för ofullständig för att gifva en verklig föreställning om det faktiska förloppet. Genom skriftväxling med vederbörande arbetsgifvare eller arbetsföreståndare har det dock i regel varit möjligt att erhålla i detta hänseende erforderliga upplysningar.

Största svårigheterna hafva emellertid förelegat i fråga om sådana olycksfall, som med hänsyn till föreliggande omständigheter med ungefär lika stort fog kunnat hänföras till två eller flera olika olycksfallsrubriker. Såsom allmän regel har i dylika fall tillämpats, att olycksfallen upptagits under den rubrik, som under de gifna förhållandena måste betraktas såsom den med hänsyn till såväl förloppet som påföljden väsentligaste och mest framträdande. För den händelse åter en dylik gradering de olika momenten emellan icke låtit sig göra, hafva olycksfallen i fråga tillräknats den rubrik, som varit att betrakta såsom den ursprungliga olycksfallsanledningen.

Den bearbetning af det olycksfallstatistiska materialet, som i här berörda hänseende företagits, har icke blott afsett att åskådliggöra olycksfallens fördelning på de inalles 34 olycksfallsrubriker, som upptagas i tab. 4, utan har verkställts efter en betydligt utförligare måttstock. Sålunda innehåller den systematiska förteckning öfver olycksfallsanledningar, som för ändamålet uppgjorts, och som lagts till grund för bearbetningen i fråga, icke mindre än ett 170-tal särskilda rubriker. En dylik detaljerad bearbetning, hvars resultat icke kan tänkas framlagdt i de årliga olycksfallsstatistiska berättelserna, har naturligtvis utförts med hänsyn till de i inledningen omnämnda utförliga redo-

görelser för med olycksfallen sammanhängande omständigheter, som enligt den för olycksfallsstatistiken fastställda planen skola äga rum tid efter annan, och bland hvilkas föremål just i främsta rummet torde böra ingå dylika detaljerade undersökningar rörande olycksfallens tillkomst och förlopp.

En blick på tab. 4 liksom också på efterföljande texttabell litt. F (sid. 56—57) utvisar, att det största antalet olycksfall, eller 2,827 (18·8 %) inträffat under sysselsättning med eller genom arbetsmaskiner af olika slag. Den närmast största betydelsen i detta hänseende tillkommer rubrikerna transport, bärning och lyftning med 2,364 (eller 15·7 %) olycksfall samt handverktyg med 2,258 (15·0 %) olycksfall. Inalles voro sålunda 7,449 eller i det närmaste hälften af samtliga för år 1906 anmälda olycksfall att tillskrifva ifrågasvarande trenne olycksfallsrubriker.

Närmast härefter i ordningen följa lastning och lossning (med 1,279 olycksfall), fall (med 1,267 olycksfall) samt sammanstörtande, nedstörtande eller kullfallande föremål (med 1,058 olycksfall), eller resp. 8·5, 8·4 och 7·0 % af olycksfallens totalsumma. Bland öfriga olycksfallsanledningar må nämnas eld-farliga, heta och frätande ämnen (med 682 olycksfall), transportbanor (med 676 olycksfall), järnvägar (med 641 olycksfall), hissverk (med 603 olycksfall) samt »på annat eller okänt sätt» (med 661 olycksfall). Det minsta antalet olycksfall hafva varit att tillskrifva följande olycksfallsanledningar, nämligen: spår-vägar, djur, elektriska ledningar samt drunkning, hvilka hvar för sig burit skulden till 0·2 % af samtliga under året inträffade olycksfall i arbete.

Hvad särskildt beträffar olycksfall, som enligt tab. 4 inträffat under sysselsättning med eller genom *arbetsmaskiner*, meddelas i efterföljande texttabell litt. G (sid. 58—59) en öfversikt, som i relativa tal angifver den roll, som de olika slagen af dylika maskiner spelat såväl i allmänhet som inom olika yrkesgrupper.

Det framgår af tabellen i fråga, liksom också af de i tab. 4 meddelade absoluta siffrorna, att det ojämförligt största antalet af hithörande olycksfall tillkommit genom skär- och hugg-maskiner af olika slag. Af de inalles 1,631 olycksfall som förorsakats genom dylika maskiner, hade i sin ordning 637 — mot-

Tab. litt. F. Olycksfallen

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Yrkesgrupper.	Antalskadade, som träffats						
	I. Ångma- skiner m. m.	II. Motorer.	III. Trans- missioner.	IV. Hiss- verk.	V. Arbets- maskiner.	VI. Hand- verktyg.	VII. Elektriska led- ningar.
A. Råämneshandling.	%	%	%	%	%	%	%
I. Skogsbruk	—	—	—	0·3	—	53·2	—
II. Gruvdrift	0·1	0·3	0·6	4·7	2·3	14·8	—
III. Annan brytnings- och upptagningsindustri ..	0·1	0·2	0·2	5·6	1·9	40·2	—
Summa	0·1	0·2	0·3	4·5	1·8	41·0	—
B. Tillverknings- och förädlingsindustri.							
IV. Närings- och nyttningsämnesindustri	0·8	0·6	2·1	1·9	14·4	4·6	—
V. Textilindustri	2·3	1·4	4·6	3·2	53·7	5·0	0·5
VI. Beklädnadsindustri	3·0	1·5	4·5	—	58·2	9·0	—
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri	—	1·8	1·8	1·8	32·7	14·6	—
VIII. Trävaruindustri	0·2	0·2	2·3	1·9	36·4	7·6	—
IX. Trämasse- och pappersindustri	1·5	0·9	3·6	4·0	29·4	10·8	0·3
X. Grafisk industri	—	—	2·5	—	69·1	1·2	—
XI. Mahnförädlingsindustri	0·2	0·4	0·5	4·4	17·6	14·1	0·2
XII. Metallindustri	0·2	0·4	1·3	1·8	38·5	11·4	—
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri	0·2	0·3	0·7	3·9	23·7	21·3	0·3
XIV. Mineralindustri	1·2	0·2	1·0	6·9	10·8	10·6	—
XV. Kemisk teknisk industri	0·3	0·8	1·1	2·0	36·0	3·4	—
Summa	0·5	0·4	1·6	3·1	28·2	11·9	0·1
C. Byggnadsverksamhet, belysning m. m.							
XVI. Byggnadsindustri	—	0·1	0·2	8·4	0·9	18·2	0·5
XVII. Belysning, vattenledning m. m.	—	2·9	—	2·9	1·2	13·5	1·8
Summa	—	0·5	0·2	7·5	0·9	17·4	0·7
D. Handel och samfärdsel.							
XVIII. Handel och varulager	—	2·5	—	5·1	5·1	2·5	—
XIX. Landtransport	3·1	0·3	—	6·9	0·4	4·4	0·4
XX. Sjötransport	—	—	—	—	8·3	8·3	—
Summa	2·9	0·4	—	6·7	0·7	4·4	0·3
Inalles	0·6	0·4	1·1	4·0	18·8	15·0	0·2

efter tillkomst och förlopp.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.
af olycksfall under sysselsättning med eller genom													
VIII. Spräng- ämnen.	IX. Eld- farliga etc. ämnen.	X. Sam- manför- tande etc. föremål.	XI. Fall.	XII. Drunkning.	XIII. Transport, lyftning etc.	XIV. Last- ning och lossning.	XV. Åkdon.	XVI. Järn- vägar.	XVII. Spår- vägar.	XVIII. Transport- banor.	XIX. Djur.	XX. På annat l. okänt sätt.	Summa.
%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
0.3	—	9.0	5.4	1.6	8.0	7.2	8.0	0.3	—	—	0.3	6.4	100.0
1.8	1.2	20.1	5.0	—	7.4	22.4	0.3	0.3	—	16.5	—	2.2	100.0
2.1	0.3	5.6	4.3	—	25.8	5.7	0.7	0.9	—	4.3	0.1	2.0	100.0
1.7	0.7	12.4	4.8	0.2	15.2	13.2	1.6	0.5	—	9.0	0.1	2.7	100.0
0.1	4.1	5.7	12.5	0.1	18.9	7.3	6.5	2.5	—	3.8	2.4	11.7	100.0
—	4.6	1.8	10.1	—	6.0	1.4	0.4	—	—	—	—	5.0	100.0
—	1.5	—	7.4	—	4.5	—	1.5	—	—	—	—	8.9	100.0
—	10.9	1.8	7.3	—	18.2	—	5.5	—	—	—	—	3.6	100.0
0.0	0.9	5.1	12.7	0.1	15.7	5.6	0.6	0.4	—	6.3	0.1	3.9	100.0
—	3.8	5.7	7.9	—	15.3	7.1	1.1	1.1	—	4.6	—	2.9	100.0
—	3.7	—	7.4	—	12.4	—	—	—	—	—	—	3.7	100.0
—	11.8	5.2	7.5	—	18.5	8.3	0.5	1.2	—	5.9	—	3.7	100.0
—	12.0	5.5	5.0	—	13.1	3.9	0.5	—	0.1	1.3	0.2	4.8	100.0
0.1	8.3	5.3	5.6	0.1	19.8	3.4	0.5	1.0	—	0.7	—	4.8	100.0
0.2	2.9	8.4	9.4	—	18.3	8.8	2.0	2.6	0.2	11.2	0.2	5.1	100.0
2.2	10.1	3.9	7.0	—	14.5	5.6	0.8	1.4	—	5.0	0.3	5.6	100.0
0.1	6.3	5.3	8.7	0.1	16.7	5.5	1.2	1.0	0.0	4.0	0.3	5.0	100.0
3.0	1.7	15.1	17.0	0.1	17.0	6.1	2.1	2.2	—	2.3	—	5.1	100.0
—	7.6	5.9	15.3	2.9	17.1	6.5	5.3	1.2	—	4.1	0.6	11.2	100.0
2.5	2.7	13.6	16.7	0.5	17.0	6.2	2.6	2.2	—	2.6	0.1	6.1	100.0
—	1.3	6.3	11.4	3.8	15.1	25.3	11.4	5.1	—	—	1.3	3.8	100.0
—	1.2	4.2	7.3	0.2	8.7	20.8	0.9	36.3	2.1	0.4	—	2.4	100.0
—	8.3	—	25.0	—	8.4	16.7	—	—	—	—	—	25.0	100.0
—	1.3	4.2	7.7	0.4	9.0	21.1	1.4	34.4	2.0	0.4	0.1	2.6	100.0
0.6	4.5	7.0	8.4	0.2	15.7	8.5	1.4	4.3	0.2	4.5	0.2	4.4	100.0

Tab. litt. G. Olycksfall, som inträffat under

1.	2.	3.	4.	5.
Yrkesgrupper.	Antal skadade, som träffats			
	1. Skär- och hugg- maskiner.	2. Slip-, polér- och smärgel- maskiner.	3. Press- och stans- verk.	4. Ham- mar- och stampverk.
A. Råämneshproduktion.	%	%	%	%
I. Skogsbruk	—	—	—	—
II. Gruvdrift	85.7	7.1	3.6	3.6
III. Annan brytnings- och upptagningsindustri	63.6	—	—	27.3
Summa	76.0	4.0	2.0	14.0
B. Tillverknings- och förädlingsindustri.				
IV. Närings- och njutningsämnesindustri	10.7	2.5	4.9	—
V. Textilindustri	7.7	1.7	0.9	—
VI. Beklädnadsindustri	15.4	5.1	56.4	—
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri	22.2	—	16.6	5.6
VIII. Trävaruindustri	98.2	1.4	0.1	—
IX. Trämasse- och pappersindustri	56.7	5.6	5.6	0.5
X. Grafisk industri	10.7	1.8	3.6	—
XI. Malmförädlingsindustri	19.9	3.0	2.2	13.9
XII. Metallindustri	38.3	15.2	28.9	4.3
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri	67.4	13.2	11.3	3.1
XIV. Mineralindustri	23.6	20.0	9.1	5.5
XV. Kemisk-teknisk industri	15.5	1.5	5.4	0.8
Summa	57.5	6.6	8.6	2.6
C. Byggnadsverksamhet, belysning m. m.				
XVI. Byggnadsindustri	50.0	12.5	12.5	12.5
XVII. Belysning, vattenledning m. m.	50.0	—	50.0	—
Summa	50.0	10.0	20.0	10.0
D. Handel och samfärdsl.				
XVIII. Handel och varulager	25.0	—	—	50.0
XIX. Landtransport	50.0	—	16.7	—
XX. Sjötransport	—	—	—	—
Summa	36.4	—	9.1	18.2
Inalles	57.7	6.5	8.5	2.9

sysselsättning med eller genom arbetsmaskiner.

6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.
af olycksfall under sysselsättning med eller genom:								
5. Kvarn- och sikt- verk.	6. Vals- verk.	7. Centri- fugal- maskiner.	8. Spinn- spol- och stick- maskiner.	9. Väf- stolar.	10. Tvätt-, skölj- och blandnings- maskiner.	11. Sätt- och tryck- maskiner.	12. Andra arbets- maskiner.	Summa.
%	%	%	%	%	%	%	%	%
—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	100.0
—	—	—	—	—	4.5	—	4.6	100.0
—	—	—	—	—	2.0	—	2.0	100.0
5.7	3.3	13.9	1.6	—	9.0	—	48.4	100.0
—	3.4	—	51.3	26.5	3.4	0.3	4.3	100.0
—	12.8	—	10.3	—	—	—	—	100.0
—	16.6	—	5.6	—	5.6	—	27.8	100.0
—	—	—	—	—	—	0.1	0.2	100.0
1.4	19.0	—	1.9	—	0.5	2.3	6.0	100.0
—	—	—	—	—	—	78.6	5.3	100.0
0.9	51.1	—	7.3	—	—	—	1.7	100.0
0.5	4.6	0.3	3.1	—	—	—	4.8	100.0
0.4	2.5	0.6	0.2	—	—	—	1.3	100.0
10.9	16.4	3.6	—	—	10.9	—	—	100.0
1.5	0.8	0.3	—	—	—	0.3	72.9	100.0
0.9	7.8	0.9	3.7	1.1	0.8	1.9	7.6	100.0
12.5	—	—	—	—	—	—	—	100.0
—	—	—	—	—	—	—	—	100.0
10.0	—	—	—	—	—	—	—	100.0
25.0	—	—	—	—	—	—	—	100.0
—	—	—	—	16.7	—	—	16.6	100.0
—	—	—	—	—	—	—	100.0	100.0
9.1	—	—	—	9.1	—	—	18.1	100.0
0.9	7.6	0.3	3.6	1.1	0.9	1.9	7.6	100.0

svarande 22.5 % af samtliga genom arbetsmaskiner framkallade olycksfall — tillkommit genom cirkelsågar, 345 genom hyfvel- och fräsmaskiner, 122 genom band- och ramsågar samt 527 genom andra dylika arbetsmaskiner (såsom borrh- och huggmaskiner af olika slag, svarfstolar etc.).

Största betydelsen närmast efter skär- och huggmaskiner hafva i detta hänseende press- och stansverk (med 8.5 % af samtliga genom arbetsmaskiner förorsakade olycksfall), valsverk (med 7.6 %) samt »andra arbetsmaskiner» (med likaledes 7.6 %).

De skiljaktigheter, som i detta hänseende förefinnas olika industrier emellan, sammanhånga naturligtvis med dessa industriers olika tekniska anordning och torde icke här behöfva närmare påpekas.

Beträffande de här meddelade sifferuppgifterna angående olycksfallsfrekvenserna för olika slag af arbetsmaskiner liksom också för öfriga i tab. 4 förekommande maskiner och arbetsanordningar må i öfrigt framhållas, att desamma icke i och för sig kunna anses uttrycka de olika maskinernas etc. farlighetsgrad. Ty alldeles bortsedt däriifrån, att härför erfordras kännedom jämväl om de uppkomna skadornas påföljd, hvilken, såsom i det följande visas, ställer sig väsentligt olika för olika maskiner etc., så saknas ju uppgifter om såväl det antal maskiner och anordningar af olika slag, som under året varit i bruk, som också om det antal dagar, hvarunder desamma varit i gång och olycksfallsrisken sålunda faktiskt existerat.

För större öfverskådlighets skull hafva i efterföljande båda texttabeller litt. H och I, den förra med absoluta och den senare med relativa tal, de särskilda olycksfallsrubrikerna sammanförts i fyra större hufvudgrupper, utvisande olycksfall som tillkommit genom handverktyg, genom maskiner af alla slag, under transport samt lastning och lossning äfvensom på alla andra sätt tillhopa.

Tab. litt. H. Olycksfallen efter vissa hufvudsakliga olycksfallsanledningar.
Absoluta tal.

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Yrkesgrupper.	Antal skadade, som träffats af olycksfall				Summa skadade.
	genom hand- verktyg.	genom maski- ner, alla slag.	und. transport samt lastning och lossning.	på annat sätt.	
A. Råämneshandling.					
I. Skogsbruk	206	1	59	121	387
II. Gruvdrift	178	95	358	569	1,200
III. Annan brytnings- och upptagningsindustri	468	93	367	237	1,165
Summa	852	189	784	927	2,752
B. Tillverknings- och förädlingsindustri.					
IV. Närings- och nyttningsämnesindustri	39	168	222	418	847
V. Textilindustri	11	143	16	48	218
VI. Beklädnadsindustri	6	45	3	13	67
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri	8	21	10	16	55
VIII. Trävaruindustri	179	968	503	713	2,363
IX. Trämasse- och pappersindustri	79	290	164	199	732
X. Grafisk industri	1	58	10	12	81
XI. Malmförädlingsindustri	186	307	352	472	1,317
XII. Metallindustri	117	431	174	300	1,022
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri	469	641	508	579	2,197
XIV. Mineralindustri	54	102	138	215	509
XV. Kemisk-teknisk industri	12	144	72	130	358
Summa	1,161	3,318	2,172	3,115	9,766
C. Byggnadsverksamhet, belysning m. m.					
XVI. Byggnadsindustri	157	88	200	421	866
XVII. Belysning, vattenledning m. m.	23	15	40	92	170
Summa	180	103	240	513	1,036
D. Handel och samfärdsl.					
XVIII. Handel och varulager	2	10	32	35	79
XIX. Landtransport	62	154	412	768	1,396
XX. Sjötransport	1	1	3	7	12
Summa	65	165	447	810	1,487
Inalles	2,258	3,775	3,643	5,365	15,041

Tab. litt. I. Olycksfallen efter vissa hufvudsakliga olycksfallsanledningar.
Relativa tal.

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Yrkesgrupper.	Antal skadade, som träffats af olycksfall				Summa skadade.
	genom hand- verktyg.	genom maski- ner, alla slag.	und. transport samt lastning och lossning.	på annat sätt.	
A. Råämneshandling.	%	%	%	%	%
I. Skogsbruk	53.2	0.3	15.2	31.3	100.0
II. Gruvdrift	14.8	7.9	29.9	47.4	100.0
III. Annan brytnings- och upptagningsindustri	40.2	8.0	31.5	20.3	100.0
Summa	30.9	6.0	28.5	33.7	100.0
B. Tillverknings- och förädlingsindustri.					
IV. Närings- och nyttningsämnesindustri	4.6	19.8	26.2	49.4	100.0
V. Textilindustri	5.1	65.6	7.3	22.0	100.0
VI. Beklädnadsindustri	8.9	67.2	4.5	19.4	100.0
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri	14.5	38.2	18.2	29.1	100.0
VIII. Trävaruindustri	7.6	41.0	21.3	30.1	100.0
IX. Trämasse- och pappersindustri	10.8	39.6	22.4	27.2	100.0
X. Grafisk industri	1.2	71.6	12.4	14.8	100.0
XI. Malmförädlingsindustri	14.1	23.3	26.7	35.9	100.0
XII. Metallindustri	11.4	42.2	17.0	29.4	100.0
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri	21.3	29.2	23.1	26.4	100.0
XIV. Mineralindustri	10.6	20.0	27.1	42.3	100.0
XV. Kemisk-teknisk industri	3.4	40.2	20.1	36.3	100.0
Summa	11.9	34.0	22.2	31.9	100.0
C. Byggnadsverksamhet, belysning m. m.					
XVI. Byggnadsindustri	18.1	10.2	23.1	48.6	100.0
XVII. Belysning, vattenledning m. m.	13.6	8.8	23.5	54.1	100.0
Summa	17.4	9.9	23.2	49.5	100.0
D. Handel och samfärdsl.					
XVIII. Handel och varulager	2.5	12.7	40.5	44.3	100.0
XIX. Landtransport	4.5	11.0	29.5	55.0	100.0
XX. Sjötransport	8.3	8.3	25.0	58.4	100.0
Summa	4.3	11.1	30.1	54.5	100.0
Inalles	15.0	25.1	24.2	35.7	100.0

Af tabellerna i fråga framgår, att inalles 15·0 % af alla för år 1906 anmälda olycksfall tillkommit under handterandet af verktyg, omkring en fjärdedel genom hvardera af rubrikerna »maskiner af alla slag», och »transport, lastning och lossning» samt slutligen något mer än en tredjedel »på annat sätt».

Såsom var att vänta, växlar denna de olika olycksfallsorsakernas andel i olycksfallsfrekvensen i sin helhet betydligt inom olika yrkesgrupper.

Hvad sålunda först beträffar olycksfall, som tillkommit under sysselsättning med eller genom maskiner af alla slag, förekomma naturligtvis de högsta procenttalen för dylika olycksfall inom de yrkesgrupper, som äro att hänföra till industrien i egentlig mening. Sålunda hafva exempelvis 71·6 % af olycksfallen inom den grafiska industrien och resp. 67·2 och 65·6 % af olycksfallen inom beklädnads- och textilindustrierna tillkommit på detta sätt. Minsta rollen åter i detta hänseende spela maskinerna inom råämnesproduktionen, där endast 6·9 % af olycksfallen varit att skrifva på deras räkning. Men äfven inom de båda andra stora hufvudgrupperna äro maskinskadorna af jämförelsevis underordnad betydelse, i det att inom byggnadsindustrien etc. endast 9·9 % och inom handel och samfärdsl 11·1 % af samtliga anmälda olycksfall tillkommit genom maskiner.

Det största relativa antalet olycksfall, förorsakade genom handverktyg af olika slag, förekommer inom råämnesproduktionen. För denna grupp i sin helhet uppgingo sålunda ifrågavarande olycksfall till 30·9 %, men nådde för skogsbruket ända till 53·2 % af olycksfallens totalsumma. Särskildt ringa till antalet voro däremot dylika olycksfall inom de yrkesgrenar, som sammanfattats under benämningen handel och samfärdsl. Af hithörande olycksfall kunde sålunda endast 4·3 % tillskrifvas rubriken handverktyg såsom olycksfallsanledning.

Hvad åter angår olycksfall, som inträffat under transport samt lastning och lossning, växlar deras relativa andel mellan å ena sidan 40·3 % inom gruppen handel och varulager och å andra sidan 4·5 och 7·3 % inom resp. beklädnads- och textilindustrierna. Olycksfall slutligen, som tillkommit på annat sätt, voro relativt talrikast inom grupperna sjö- och landtransport, där de utgjorde resp. 55·0 och 58·4 % af samtliga

dithörande olycksfall. Lägst åter ställde sig deras andel i fråga om de olycksfall, som inträffat inom den grafiska industrien (med 14·8 %), beklädnadsindustrien (med 19·4 %) samt annan brytnings- och upptagningsindustri (med 20·3 %).

Jämföras här meddelade uppgifter angående orsakerna till olycksfallens tillkomst med motsvarande uppgifter i den genom Arbetareförsäkringskommittén utarbetade olycksfallsstatistiken, och utelämnas härvid i fråga om sistnämnda statistik jordbruket och andra yrkesgrenar, som sakna motsvarighet i föreliggande redogörelse, visar det sig, att på nedannämnda olycksfallsanledningar kommit följande relativa antal olycksfall:

	Enligt föreliggande statistik, %	Enligt Arbetareförsäkr.-kom. statistik. ¹⁾ %
Handverktyg	15·0	11·4
Maskiner.....	25·1	27·7
På annat sätt	59·9	60·9
Summa	100·0	100·0

Skiljaktigheterna i detta hänseende de båda redogörelserna emellan bestå sålunda väsentligen däri, att i den nu utarbetade olycksfallsstatistiken ett betydligt större antal olycksfall hänförs till rubriken verktyg såsom olycksfallsanledning, medan däremot rubriken maskiner intager ett något större rum i Arbetareförsäkringskommitténs statistik. Skiljaktigheterna i fråga beror i hufvudsak därpå, att föreliggande statistik omfattar ett betydligt större antal särskildt af lindrigare olycksfall, men väl äfven därpå, att de uppgifter, på grund af hvilka densamma utarbetats, varit långt fullständigare och tillförlitligare än hvad förhållandet var i fråga om de uppgifter, som stodo Arbetareförsäkringskommittén till buds.

Söker man åter jämföra här meddelade sifferuppgifter med motsvarande uppgifter hämtade ur utlandets olycksfallsstatistiska publikationer, mötes man härvid af åtskilliga svårigheter. Sålunda må framhållas, att på grund af bestämmelserna i resp. försäkringslagar ifrågavarande statistik icke öfverallt omfattar samma yrkesgrenar, samt att vidare den s. k. karenstidens längd af samma

¹⁾ Afser endast de genom vederbörande arbetsgifvare anmälda olycksfall.

anledning växlar anseeligt från det ena landet till det andra. Särskildt sistnämnda omständighet är i detta hänseende af stor betydelse, eftersom den proportion, hvarmed olycksfall med lättare och svårare påföljd ingå bland olycksfallens totalsumma, ställer sig väsentligt olika för olika olycksfallsanledningar. Vid en dylik jämförelse måste man därför framför allt tillse, att endast olycksfall af i denna mening likartad beskaffenhet medtagas.

Vid efterföljande sammanställning af hithörande uppgifter för Tyskland och Österrike, i hvilka båda länder karenstiden som bekant utgör tretton veckor, hafva därför i fråga om uppgifterna för vårt eget land med ledning af de i tab. 8 meddelade sifferuppgifterna frändragits alla sådana olycksfall, som medfört öfvergående oförmåga till arbete om högst 90 dagar.

Med denna reduktion, hvad Sverige beträffar, ställer sig jämförelsen på följande sätt:

Af 100 olycksfall hade förorsakats af:

	Maskiner, alla alag.	Hand- verktyg.	Transport samt lastning och lossning (för hand).	På annat sätt.	Summa.
Sverige (1906)	43·0	13·6	10·1	33·3	100·0
Tyskland (1897)	25·1	3·6	13·8	57·5	100·0
Österrike (1905) ¹⁾	22·5	8·5	15·2	53·8	100·0

Det framgår häraf, att vid bearbetningen i detta hänseende af den svenska olycksfallsstatistiken framför allt ett betydligt större antal olycksfall hänförts till maskiner af alla slag såsom olycksfallsanledning än hvad förhållandet varit såväl i Tyskland som Österrike, under det att omvänt i sistnämnda båda länder långt flera olycksfall uppförts under de rubriker, som här sammanfattats under kategorien »på annat sätt».

Förklaringen till ifrågavarande olikheter torde väsentligen vara att söka däri, att den svenska statistiken, såsom redan i det föregående framhållits, på denna punkt i första rummet afser att åskådliggöra de maskiner och andra arbetsanordningar, under sysselsättning hvarmed olycksfallen inträffat, hvaremot man i Tyskland och Österrike i detta hänseende mera synes hafva fäst sig vid olycksfallets själfva yttre förlopp.

¹⁾ Med utelämnande af jordbruket.

En antydan om de olika principer, som härvidlag kommit till användning, erhåller man genom att med hvarandra jämföra exempelvis procenttalen i de trenne ländernas statistik för olycksfallsrubrikerna »sammanstörtande etc. föremål» samt »fall» (personers). Ty medan i Tyskland enligt 1897 års enquête på ifrågasvarande tvenne rubriker kommo resp. 16.9 och 11.8 % af samtliga olycksfall och i Österrike enligt 1905 års olycksfallsstatistik resp. 12.6 och 14.2 %, hafva i den svenska olycksfallsstatistiken för år 1906 endast 7.8 % af olycksfallen hänförs till hvardera af dessa båda olycksfallsrubriker.

Att vid klassificeringen af olycksfallen i här berörda hänseende inom olika länder olika synpunkter kunna göra sig gällande, torde för öfrigt ligga i sakens natur, och lärer väl knappast ens inom samma land kunna helt undvikas.

IV. Olycksfallen efter skadans beskaffenhet och skadad kroppsdel.

Den bearbetning af det olycksfallsstatistiska materialet, som ägt rum i och för erhållandet af uppgifter om olycksfallens fördelning med hänsyn till skadans beskaffenhet och skadad kroppsdel, har företagits i tvenne riktningar.

Först och främst har sålunda bearbetningen ifrågasatt att åskådliggöra fördelningen i detta hänseende inom olika industrier och yrken, och meddelas uppgifter härom i tab. 5. För att emellertid utröna, hvilken roll olika olycksfallsanledningar i detta hänseende spelat, och i hvilken mån möjligen olika dylika anledningar innebära särskild olycksfallsrisk, hafva vidare uppgifterna om skadans beskaffenhet kombinerats med uppgifterna om dess tillkomst och förlopp och resultatet af sistnämnda undersökning framlagts i tab. 6.

Såsom tabellerna i fråga utvisa, ha vid denna bearbetning de genom olycksfallen uppkomna skadorna, bortsedt från inre dylika samt drunkning, kväfning och några andra olycksfall med dödlig utgång, sammanförts under en gemensam hufvudrubrik

(sår, kontusioner, brott etc.) och icke specificerats efter de särskilda skadornas natur, allteftersom de bestått i exempelvis sår och kontusioner, brännskador, krossning, vrickning, brott o. s. v.

En dylik detaljerad bearbetning skulle nämligen vid utförandet hafva stött på en hel mängd svårigheter. Sålunda visade det sig i många fall synnerligen svårt, för att icke säga omöjligt, att på grund af beskrifningen i olycksfallsanmälningen med visshet afgöra, till hvilken af nyssnämnda eller andra liknande kategorier olycksfallet i fråga med hänsyn till skadans beskaffenhet rätteligen borde hänföras. Härtill kan vidare läggas, att de genom olycksfallen förorsakade kroppsskadorna ju i många fall i sig innefatta skador af olika natur (såsom sår och kontusioner, kontusioner och brott, sår och försträckningar o. s. v.).

I den i öfrigt så detaljerade tyska olycksfallsstatistiken för år 1897 har icke heller specialiseringen på denna punkt utsträckts längre än därhän, att man, bortsedt från fall af kväfning, druckning och andra olycksfall med dödlig utgång, skilt mellan olycksfall, som medfört förbränning, skällning etc. å ena sidan, och alla andra skador (sår, kontusioner, brott etc.) å den andra.

I själfva verket torde också en dylik eller liknande uppdelning vara den enda, som med någon grad af tillförlitlighet låter sig genomföra. Men å andra sidan må framhållas, att sådana skador som förbränning, skällning etc. i regel äro till antalet så ringa, att en uppdelning som denna icke kan anses vara af någon egentlig betydelse. Bland de inalles 45,971 olycksfall, som upptagas i ofvannämnda tyska olycksfallsstatistik, räknades sålunda endast 1,637 (eller 3.56 %) brännskador etc., medan däremot olycksfall, som medfört andra icke dödliga skador, samtidigt uppgingo till 43,549 (94.73 %).

Hvarken den utförliga österrikiska eller den nederländska olycksfallsstatistiken skilja heller i detta hänseende mellan skador af olika natur, utan upptaga samtliga skador under en gemensam rubrik, naturligtvis med fördelning på olika kroppsdelar.

Hvad först beträffar olycksfallens inom olika yrken fördelning med hänsyn till skadans beskaffenhet, så innehåller, såsom redan nämnts, tab. 5 uppgifter därom, hvarjämte på grundval af de där meddelade sifferuppgifterna i efterföljande texttabell litt. J verk-

Tab. litt. J. Olycksfallen efter skadans beskaffenhet och skadad kroppsdel.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Yrkesgrupper.	Antal skadade, som drabbats af								Summa.
	skador (sår, kontusioner etc.) å:							skador af annan art.	
	hufvud (exkl. ögon).	ögon.	armar och händer.	fingerar.	ben, fötter och tår.	öfriga kroppsdelar.	flera kroppsdelar eller hela kroppen.		
A. Råämneshandling:	%	%	%	%	%	%	%	%	%
I. Skogsbruk	2.6	7.5	7.5	9.6	56.3	7.5	5.7	3.3	100.0
II. Gruvdrift	5.8	6.6	13.7	31.4	26.2	9.7	5.4	1.2	100.0
III. Annan brytnings- och upptagningsindustri	2.8	25.5	15.9	22.8	17.2	11.1	3.8	0.9	100.0
Summa	4.1	14.7	13.7	24.7	26.7	10.0	4.8	1.3	100.0
B. Tillverknings- och förädlingsindustri:									
IV. Närings- och nyttningsämnesindustri	2.8	2.4	21.0	23.9	27.6	12.4	8.6	1.3	100.0
V. Textilindustri	4.6	3.2	19.7	42.7	15.1	3.2	10.1	1.4	100.0
VI. Beklädnadsindustri	1.5	3.0	13.4	68.6	7.5	1.5	3.0	1.5	100.0
VII. Läder-, hår- o. gummivaruindustri	1.8	1.8	18.2	36.4	29.1	9.1	1.8	1.8	100.0
VIII. Trävaruindustri	4.0	2.3	14.1	38.4	20.7	13.2	5.8	1.5	100.0
IX. Trämasse- och pappersindustri	3.4	4.1	15.4	33.2	25.8	9.0	7.3	1.8	100.0
X. Grafisk industri	—	2.5	25.9	51.9	14.8	3.7	1.2	—	100.0
XI. Malmförädlingsindustri	4.1	5.9	15.6	25.1	32.3	9.6	5.9	1.5	100.0
XII. Metallindustri	2.9	6.9	16.0	45.7	18.8	4.5	4.5	0.7	100.0
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri	4.5	8.0	15.3	38.3	23.5	6.1	3.4	0.9	100.0
XIV. Mineralindustri	3.3	3.7	18.9	24.7	24.2	16.1	6.9	2.2	100.0
XV. Kemisk-teknisk industri	5.6	2.0	13.1	36.3	18.7	10.3	11.5	2.5	100.0
Summa	3.9	4.8	15.9	35.3	23.6	9.5	5.7	1.3	100.0
C. Byggnadsverksamhet, belysning m. m.									
XVI. Byggnadsindustri	8.0	7.6	12.0	15.3	27.8	12.7	13.5	3.1	100.0
XVII. Belysning, vattenledning m. m.	7.1	2.4	12.9	22.4	29.4	14.1	8.2	3.5	100.0
Summa	7.8	6.8	12.2	16.4	28.1	12.9	12.6	3.2	100.0
D. Handel och samfärdsl.									
XVIII. Handel och varulager	2.5	3.8	12.7	20.3	31.6	12.6	11.4	5.1	100.0
XIX. Landtransport	8.0	1.6	13.4	20.8	31.6	13.2	9.4	2.0	100.0
XX. Sjötransport	—	—	33.4	8.3	33.3	16.7	8.3	—	100.0
Summa	7.6	1.7	13.5	20.7	31.6	13.2	9.5	2.2	100.0
Inalles	4.5	6.4	15.0	30.6	25.3	10.2	6.4	1.6	100.0

ställtts beräkningar rörande motsvarande procentiska fördelning. För större öfverskådlighets skull hafva härvid mindre ofta förekommande rubriker sammanslagits, så att tabellen i fråga innehåller endast åtta kategorier mot tretton i hufvudtabellen.

Dessa tabeller gifva vid handen, att af samtliga för år 1906 anmälda olycksfall icke mindre än 4,606 (eller 30·6 %) medfört fingerskador samt 3,797 (eller 25·3 %) skador å ben, fötter eller tår. Närmast därefter i ordningen följa skador å armar och händer (2,260 fall, eller 15·0 %), ögonskador (967 fall, eller 6·4 %), skador å hufvudet i öfrigt (682 fall, eller 4·5 %) o. s. v.

Vidkommande åter fördelningen i detta hänseende inom olika yrkesgrupper, framgår det af tab. litt. J, att fingerskador förekomma relativt mest inom industrien i egentlig mening, där de utgöra 35·3 % af samtliga anmälda olycksfall. Bland särskilda hithörande yrkesgrupper kommer åter beklädnadsindustrien i detta hänseende främst med ända till 68·6 % skador af denna art. Vidare må äfven nännas den grafiska industrien samt metall- och textilindustrierna med resp. 51·9, 45·7 och 42·7 % fingerskador. Däremot äro dylika olycksfall långt fåtaligare inom öfriga trenne i tabellerna förekommande hufvudgrupper. Sålunda belöpa sig skador af denna art till endast 16·4 % inom hufvudgruppen byggnadsverksamhet m. m. samt till resp. 20·7 och 24·7 % inom de båda återstående hufvudgrupperna.

Skador å armar och händer i öfrigt förekomma likaledes jämförelsevis talrikast inom den egentliga industrien, där 15·9 % af alla olycksfall medfört skador af denna art, men där samma procent-siffra för åtskilliga af de särskilda industrigrupperna når betydligt högre, såsom exempelvis i fråga om den grafiska industrien (med 25·9 %) samt närings- och njutningsämnesindustrien (med 21·0 %). Öfriga till industrien ej hänförliga yrken hafva däremot att i regel uppvisa åtskilligt lägre siffror för dylika olycksfall, med undantag dock för gruppen sjötransport, där samma skador utgöra ända till $\frac{1}{3}$ af samtliga anmälda olycksfall.

Om sålunda olycksfall, som medfört skador å de öfre extremiteterna, förekomma relativt talrikast inom industrien — ett förhållande, som sammanhänger därmed, att, såsom längre fram skall visas, olycksfall, som förorsakats genom maskiner, i relativt långt högre grad än andra olycksfall medföra skador af denna

art — så komma öfriga, till industrien ej hänförliga hufvudgrupper främst i fråga om skador å de nedre extremiteterna (ben, fötter och tår). Medan sålunda olycksfall af denna art utgjort endast 23·6 % af samtliga olycksfall inom industrien i egentlig mening, steg motsvarande procenttal inom råämneshverksproduktionen till 26·7 och inom grupperna byggnadsverksamhet m. m. samt handel och samfärdsel till resp. 28·1 och 31·6 %. Bland de särskilda yrkesgrupperna åter har skogsbruket att uppvisa det ojämförligt högsta procenttalet (eller 56·3 %) för olycksfall af här berörda beskaffenhet.

Hufvudgruppen byggnadsverksamhet, belysning m. m. i främsta rummet och därefter handel och samfärdsel utmärka sig genom ett relativt stort antal olycksfall, som medfört skador å öfriga kroppsdelar eller också å flera kroppsdelar samtidigt eller hela kroppen. Tillsammans utgjorde sålunda skador af denna art 25·5 % af olycksfallens totalsumma inom den förra gruppen och 22·7 % inom den senare. Däremot nådde motsvarande procenttal inom industrien och råämneshverksproduktionen endast till resp. 15·2 och 14·8 %.

Hvad slutligen ögonskador beträffar, förekommo dessa utan jämförelse talrikast inom gruppen annan brytnings- och upptagningsindustri, där, enligt hvad tabellen utvisar, mer än $\frac{1}{4}$ af samtliga olycksfall medfört skador af denna beskaffenhet. Det är naturligtvis stenhuggerierna med deras speciella yrkesrisk på detta område, som skänkt åt gruppen i fråga en dylik särställning.

Såsom redan i det föregående framhållits, meddelas i tab. 6 uppgifter, afseende att åskådliggöra olycksfallens fördelning efter såväl tillkomst och förlopp som den uppkomna skadans beskaffenhet. På grundval af de där meddelade absoluta sifferuppgifterna har vidare utarbetats efterföljande texttabell litt. K, som för hvarje särskild olycksfallsanledning angifver den procentiska fördelningen på olycksfall af olika beskaffenhet.

Tabellerna ifråga utvisa, att af de ialles 3,775 olycksfall, som tillkommit genom maskiner af alla slag, 2,119 eller 56·1 % medfört skador å fingrarna, 654 eller 17·3 % skador å armar eller händer, 353 eller 9·4 % skador å ben, fötter eller tår, 292 eller

7·7 % hufvud- eller ögonskador samt 357 eller 9·5 % skador af annan beskaffenhet.

Hvad åter beträffar de 2,258 olycksfall, som förorsakats genom handverktyg, så drabbade häraf 655 (29·0 %) ögonen, 574 (25·4 %) fingrarne, 469 (20·8 %) ben, fötter eller tår, 402 (17·8 %) armar eller händer, hvaremot 158 (7·0 %) träffat andra kroppsdelar eller varit af annan beskaffenhet.

Af de 3,643 olycksfall åter, som tillkommit under transport etc. äfvensom lastning och lossning, hade 1,194 (32·8 %) förorsakat skador å fingrarne, 1,043 (28·6 %) skador å de nedre extremiteterna, 505 (13·9 %) skador å armar eller händer samt 901 (24·7 %) skador af annan beskaffenhet.

Vidkommande slutligen de inalles 5,365 olycksfall, som tillkommit på annat sätt än genom maskiner och verktyg eller under transport samt lastning och lossning, hade 1,932 (36·0 %) medfört skador å ben, fötter eller tår, 719 (13·4 %) å fingrar, 699 (13·0 %) å armar eller händer, 507 (9·5 %) å hufvud eller ögon samt 1,508 (28·1 %) träffat andra kroppsdelar eller varit af annan beskaffenhet.

Utgår man åter från de uppkomna skadorna och undersöker, i fråga om hvilka olycksfallsanledningar de olika slagen af skador spela den jämförelsevis största rollen, finner man, att fingerskador förekomma relativt talrikast (eller med ända till 64·9 %) bland olycksfall, som förorsakats genom arbetsmaskiner. Lägsta procenttalet för dylika skador återfinnes däremot — bortsedt naturligtvis från rubriken drunkning — i fråga om olycksfall, som förorsakats genom fall (2·8 %), eldfarliga, heta eller frätande ämnen (4·0 %) samt sprängämnen (4·7 %).

De relativt flesta skador å de nedre extremiteterna förekommo bland olycksfall, som föranledts af åkdon (49·0 %) och djur (41·9 %) äfvensom af transportbanor af alla slag (41·7 %). Relativt fåtaligast voro däremot skador af denna art bland olycksfall, som kunnat tillskrifvas arbetsmaskiner (6·2 %), sprängämnen (7·0 %), motorer (8·6 %) och transmissioner (8·8 %).

Sistnämnda båda olycksfallsanledningar liksom också ångpannor och ångrör m. m. framkallade de relativt flesta skador å armar och händer (eller resp. 31·0, 30·0 och 30·4 %), medan däremot de minsta procenttalen för skador af nämnda beskaffenhet

Tab. litt. K. Olycksfallen efter tillkomst och förlopp samt skadans beskaffenhet.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Under sysselsättning med eller genom:	Antal skadade, som drabbats af								Summa.
	skador (sår, kontusioner etc.) å:							skador af annan art.	
	hufvud (exkl. ögon).	ögon.	armar och händer.	fingrar.	ben, fötter och tår.	öfriga kroppsdelar.	flera kroppsdelar eller hela kroppen.		
	%	%	%	%	%	%	%	%	%
I. Ångpannor, ångrör m. m.	9·8	3·8	30·4	18·5	19·5	2·2	16·8	—	100·0
II. Motorer	3·5	—	31·0	43·1	8·6	1·7	6·9	5·2	100·0
III. Transmissioner.....	8·8	—	30·0	28·3	8·8	4·1	19·4	0·6	100·0
IV. Hissverk	10·9	0·3	14·1	31·7	22·6	8·0	10·4	2·0	100·0
V. Arbetsmaskiner	2·4	4·4	16·6	64·9	6·2	1·5	3·6	0·4	100·0
VI. Handverktyg	3·3	29·0	17·8	25·4	20·8	2·4	0·9	0·4	100·0
VII. Elektriska ledningar	8·0	—	12·0	20·0	16·0	—	36·0	8·0	100·0
VIII. Sprängämnen	17·4	8·1	14·0	4·7	7·0	3·5	36·0	9·8	100·0
IX. Eldfarliga, heta eller frätande ämnen	5·1	11·4	20·8	4·0	42·7	1·6	11·7	2·7	100·0
X. Sammanstörtande etc. föremål	11·2	0·8	8·6	11·7	41·8	11·2	12·7	2·0	100·0
XI. Fall	6·9	0·8	12·7	2·8	31·7	28·2	14·8	2·6	100·0
XII. Drunkning	—	—	—	—	—	—	—	100·0	100·0
XIII. Transport, lyftning etc. (för hand).....	2·2	0·4	14·2	30·3	27·6	20·3	3·1	1·9	100·0
XIV. Lastning och lossning (för hand)	3·3	1·1	13·3	37·4	30·6	9·8	3·7	0·8	100·0
XV. Åkdon	4·3	0·5	6·3	7·7	49·0	16·8	13·9	1·5	100·0
XVI. Järnvägar.....	6·6	0·9	10·0	20·9	30·0	15·6	12·9	3·1	100·0
XVII. Spårvägar	15·6	3·1	15·6	3·1	31·3	18·8	12·5	—	100·0
XVIII. Transportbanor	2·1	0·9	9·5	22·9	41·7	16·4	4·7	1·8	100·0
XIX. Djur.....	6·5	—	12·9	6·5	41·9	16·1	12·9	3·2	100·0
XX. På annat eller på okänt sätt	3·5	6·8	21·6	33·3	29·2	3·5	1·8	0·3	100·0
Summa	4·5	6·4	15·0	30·6	25·3	10·2	6·4	1·6	100·0
Sammandrag:									
Handverktyg	3·3	29·0	17·8	25·4	20·8	2·4	0·9	0·4	100·0
Maskiner, alla slag.....	4·3	3·4	17·3	56·1	9·4	2·7	6·0	0·8	100·0
Transport samt lastning och lossning (för hand)	2·6	0·7	13·9	32·7	28·6	16·7	3·3	1·5	100·0
På annat sätt.....	6·5	2·9	13·0	13·4	36·0	14·4	11·1	2·7	100·0

förekommo i fråga om olycksfall, som förorsakats genom åkdon (6·3 %), sammanstörtande etc. föremål (8·6 %) samt transportbanor (9·5 %).

Det utan jämförelse högsta procenttalet ögonskador återfinnes i fråga om olycksfall, som förorsakats genom handverktyg, af hvilka 29·0 % medfört dylika skador, samt därefter för olycksfall genom eldfarliga etc. ämnen och sprängämnen (resp. 11·4 samt 8·1 %). Däremot förekommo bland olycksfall, som föranledts genom motorer, transmissioner, elektriska ledningar och djur äfvensom naturligtvis genom drunkning, intet enda olycksfall af denna beskaffenhet.

Skador å hufvudet i öfrigt (utom ögonen) utgjorde 17·4 % af alla olycksfall genom sprängämnen och 15·6 % af olycksfall genom spårvägar. Relativt fåtaliga voro däremot dylika skador bland olycksfall genom transportbanor, transport, bärning och lyftning samt arbetsmaskiner (resp. 2·1, 2·2 och 2·4 %).

Skador å öfriga här ej nämnda kroppsdelar förekomma med 28·2 % bland olycksfall, som föranledts genom fall, och med 20·3 % bland olycksfall under transport, bärning och lyftning. Minsta rollen spelade däremot dylika skador ifråga om sådana olycksfall, som förorsakats genom dels eldfarliga etc. ämnen (1·6 %), dels arbetsmaskiner och motorer (resp. 1·5 och 1·7 %).

Hvad slutligen angår olycksfall, som medfört skador å flera kroppsdelar samtidigt eller å hela kroppen, utgjorde dessa mer än $\frac{1}{3}$ (36·0 %) af de olycksfall, som föranledts såväl genom sprängämnen som elektriska ledningar, och nära $\frac{1}{5}$ af olycksfallen genom transmissioner. Relativt fåtaligast, eller med endast 0·9 %, voro däremot skador af denna art representerade bland olycksfall genom handverktyg.

Hvad särskildt beträffar de olycksfall, som förorsakats genom arbetsmaskiner af olika slag, meddelas i nedanstående texttabell litt. L. en öfversikt, utvisande den procentiska fördelningen af ifrågavarande olycksfall på skador af olika beskaffenhet.

Tab. litt. L. Olycksfall, som inträffat under sysselsättning med eller genom arbetsmaskiner, efter skadans beskaffenhet.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Arbetsmaskiner.	Antal skadade, som drabbats af								Summa.
	skador (sår, kontusioner etc.) å:								
	hufvud (exkl. ögon).	ögon.	armar och händer.	fingerar.	ben, fötter och tår.	öfriga kroppss- delar.	flera kroppss- delar eller hela kropp- pen.	skador af annan art.	
	%	%	%	%	%	%	%	%	%
1. Skär- och huggmaskiner	1·8	3·2	15·5	71·4	4·2	1·3	2·1	0·5	100·0
2. Slip-, polér- och smärgelmaskiner	2·7	22·3	14·7	57·1	1·6	0·5	0·5	0·6	100·0
3. Press- och stansverk	1·7	2·5	5·8	83·4	4·1	1·7	0·8	—	100·0
4. Hammar- och stampverk	4·9	16·1	21·0	35·8	14·8	3·7	3·7	—	100·0
5. Kvarn- och siktverk	3·9	—	15·4	50·0	19·2	—	11·5	—	100·0
6. Valsverk	3·7	2·3	24·1	33·3	25·5	3·7	6·9	0·5	100·0
7. Centrifugalmaskiner	—	—	20·9	33·3	8·3	12·5	25·0	—	100·0
8. Spinn-, spol- och stickmaskiner	4·0	—	24·7	61·4	4·0	—	5·9	—	100·0
9. Väfstolar	—	6·3	28·1	46·9	9·4	—	6·2	3·1	100·0
10. Tvätt-, skölj- och blandnings- maskiner	8·3	—	25·0	45·8	12·5	4·2	4·2	—	100·0
11. Sätt- och tryckmaskiner	—	1·9	30·2	58·5	7·5	—	1·9	—	100·0
12. Andra arbetsmaskiner	4·7	2·3	19·2	57·0	2·3	0·9	13·6	—	100·0
Summa	2·4	4·4	16·6	64·9	6·2	1·5	3·6	0·4	100·0

Det framgår häraf, att i fråga om samtliga i tabellen upptagna slag af arbetsmaskiner fingerskador äro de vanligast förekommande olycksfallen. Synnerligen talrika äro skador af denna art bland olycksfall, som förorsakats af press- och stansverk (83·4 %) samt skär- och huggmaskiner (71·4 %). Minsta procenttalen för dylika olycksfall återfinnas däremot i fråga om olycksfall genom centrifugalmaskiner äfvensom genom vals- samt hammar- och stampverk.

V. Olycksfallen efter skadans påföljd.

Liksom i fråga om de genom olycksfallen förorsakade skadornas beskaffenhet har äfven bearbetningen af det olycksfallsstatistiska materialet med hänsyn till frågan om olycksfallens påföljd verkställt i tvenne riktningar. Dels har sålunda undersökts, huru fördelningen i detta hänseende gestaltat sig inom olika industrier och yrken, och dels har verkställt en utredning angående förhållandet mellan olycksfallens tillkomst och förlopp å den ena sidan och de uppkomna skadornas påföljd å den andra.

Resultatet af förstnämnda undersökning meddelas i tab. 7, som innehåller sifferuppgifter för hvarterda könet angående fördelningen af de inom hvarje särskildt yrke timade olycksfallen, allt efter som därigenom förorsakats: a) öfvergående skada, hvarvid särskilts fall med arbetsoförmåga om högst 15 dagar, 16—30 dagar, 31—60 dagar, 61—90 dagar, 91—120 dagar samt 121 dagar och däröfver, hvarjämte för ifrågavarande olycksfall tillsammans jämväl upptagits det sammanlagda antalet arbetsdagar, som till följd af olycksfallen gått förlorade; b) kvarstående oförmåga till arbete, motsvarande en invaliditet af under 10 %, 10—25 %, 25—50 %, 50—75 % samt mer än 75 %; c) döden och d) okänd eller (vid tidpunkten för undersökningens afslutande) ej definitivt fastställd påföljd.

Samma indelning har äfven bibehållits i fråga om den senare undersökningen, hvars resultat framläggas i tab. 8, endast med den åtskillnad, att uppgifterna här afse de båda könen gemensamt.

För samtliga för år 1906 anmälda olycksfall tillsammans tagna gestaltade sig fördelningen med hänsyn till påföljden sålunda:

Öfvergående skada.	M ä n.		K v i n n o r.	
	Absolut.	%.	Absolut.	%.
5—15 dagar	5,832	39·9	186	43·6
16—30 »	4,216	28·9	106	24·8
31—60 »	2,259	15·5	59	13·8
61—90 »	441	3·0	9	2·1
91—120 »	145	1·0	3	0·7
121 » och däröfver.....	181	1·2	7	1·7
Summa	13,074	89·5	370	86·7

Invaliditet.	M ä n.		K v i n n o r.	
	Absolut.	%	Absolut.	%.
Under 10 %	433	3·0	29	6·8
10—25 %	551	3·6	13	3·1
25—50 »	139	1·0	7	1·6
50—75 »	40	0·3	1	0·2
Mer än 75 %	15	0·1	—	—
Summa	1,178	8·0	50	11·7
Döden	244	1·7	5	1·2
Okänd eller ej definitivt fastställd påföljd	118	0·8	2	0·4
Summa olycksfall	14,614	100·0	427	100·0

Det framgår häraf, att det långt öfvervägande antalet olycksfall medfört endast skador af öfvergående art. I fråga om olycksfall, som drabbat kvinnor, var detta sålunda fallet med 86·7 % och i fråga om olycksfall bland män med 89·5 % af samtliga anmälda olycksfall. För lifvet kvarstående men (invaliditet) medförde samtidigt 8·0 % olycksfallen bland männen och 11·7 % bland kvinnorna. Dödlig utgång slutligen hade för männen 1·7 % och för kvinnorna 1·2 % af olycksfallens totala antal.

I förhållande till hela antalet anmälda olycksfall förekommo sålunda invaliditetsfallen något talrikare bland kvinnor än bland män. Men härvid är att märka, att detta förhållande uteslutande gäller i fråga om invaliditetsfall af jämförelsevis så ringa betydelse, att de ansetts motsvara mindre än $\frac{1}{10}$ af hela arbetsförmågan. Procenttalet för dylika olycksfall steg nämligen för kvinnorna till 6·8 % mot endast 3·0 % för männen. Bortsedt härifrån förekommo emellertid invaliditetsfall i öfrigt i nästan alldeles samma proportion bland såväl män som kvinnor, nämligen med 5·0 % bland de förra och med 4·9 % bland de senare.

Ofvanstående sammanställning gifver vid handen, att af samtliga för år 1906 anmälda olycksfall — bortsedt från dem, hvars slutliga påföljd icke varit känd — inalles 1,801 eller 12·0 % medfört antingen en öfvergående arbetsförmåga under mer än 60 dagar, eller en invaliditet, ej understigande 10 %, eller slutligen döden, d. v. s. följder som, därest ej särskilda omständigheter, såsom

exempelvis grof vårdslöshet från den skadades sida e. d., inverkat, jämlikt § 4 i lagen den 5 juli 1901 bort föranleda till ersättning. I fråga om olycksfall bland männen utgjorde skador af ifrågavarande art 1,756 (12·0 %) och bland kvinnorna 45 (10·5 %).

I efterföljande båda texttabeller litt. M. och N. (sid. 78—79) återgifvas, dels i absoluta och dels i relativa tal, för båda könen gemensamt de i tab. 7 meddelade uppgifterna angående olycksfallens inom olika yrkesgrupper fördelning med hänsyn till skadans påföljd. För större öfverskådlighets skull hafva härvid olycksfall, som medfört öfvergående skada sammanförts i endast två kategorier (arbetsoförmåga om högst 60 dagar, samt mer än 60 dagar) och invaliditetsfallen likaledes i två kategorier (under 10 %, samt 10 % och däröfver).

Tabellerna ifråga utvisa, att af samtliga för år 1906 anmälda olycksfall 12,658 eller 84·2 % medfört en öfvergående skada om högst 60 dagar och 786 eller 5·2 % dylik skada af längre varaktighet. För lifvet kvarstående men hade inalles 1,228 (8·2 %) olycksfall förorsakat, hvarvid den uppkomna invaliditeten i 462 fall understeg 10 % och i 766 fall öfversteg denna gräns. 249 olycksfall (1·6 %) hade haft ett dödligt förlopp, och slutligen hade i fråga om 120 olycksfall (0·8 %) kännedom om påföljden icke kunnat erhållas eller ock denna vid tidpunkten för undersökningens afslutande ännu icke varit definitivt afgjord.

Hvad de särskilda yrkesgrupperna beträffar, hade grufdriften och malmförädlingsindustrien att uppvisa det relativt högsta antalet olycksfall med öfvergående skada, eller i båda fallen 93·7 %. Ett jämförelsevis stort antal dylika skador hafva vidare jämväl förekommit inom, bland andra, grupperna kemisk-teknisk industri (92·7 %), maskin- och skeppsbyggnads-, närings- och njutningsämnesindustri samt landtransport (med hvardera 92·2 %).

Af olycksfall, som medfört för lifvet kvarstående men, återfinnes det absolut största antalet, eller 325, inom trävaruindustrien. Ett betydande antal dylika olycksfall, eller resp. 159 och 103, hade vidare äfven maskin- och skeppsbyggnads- samt metallindustrierna att uppvisa. Med hänsyn åter till invaliditetsfallens relativa andel i hela antalet för året anmälda olycksfall kommo

Tab. litt. M. Olycksfallen efter skadans påföljd. (*Absoluta tal*)

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Yrkesgrupper.	Antal skadade, för hvilka olycksfallet medfört:								
	öfvergående skada.			kvarstående men.			döden.	okänd l. ej definitivt fastst. påföljd.	Summa skadade.
	5-60 dagar.	Mer än 60 dagar.	Summa.	Under 10 %.	10 % o. där- öfver.	Summa.			
A. Råämneshusproduktion.									
I. Skogsbruk.....	273	54	327	10	30	40	12	8	387
II. Gruvdrift.....	1,075	49	1,124	11	34	45	18	13	1,200
III. Annan brytnings- och upp- taggningsindustri.....	990	54	1,044	20	76	96	16	9	1,165
Summa	2,338	157	2,495	41	140	181	46	30	2,752
B. Tillverknings- o. förädlings- industri.									
IV. Närings- o. nyttningsämnes- industri.....	724	57	781	24	20	44	14	8	847
V. Textilindustri.....	169	12	181	22	11	33	3	1	218
VI. Beklädnadsindustri.....	48	5	53	8	5	13	—	1	67
VII. Läder-, hår- och gummivaru- industri.....	40	2	42	6	4	10	1	2	55
VIII. Trävaruindustri.....	1,852	136	1,988	115	210	325	31	19	2,363
IX. Trämasse- o. pappersindustri	597	44	641	22	52	74	7	10	732
X. Grafisk industri.....	65	4	69	5	6	11	—	1	81
XI. Malmförädlingsindustri.....	1,187	47	1,234	18	47	65	14	4	1,317
XII. Metallindustri.....	873	30	903	57	46	103	10	6	1,022
XIII. Maskin- o. skeppsbyggnads- industri.....	1,951	74	2,025	72	87	159	8	5	2,197
XIV. Mineralindustri.....	435	31	466	15	15	30	10	3	509
XV. Kemisk-teknisk industri.....	323	9	332	11	8	19	7	—	358
Summa	8,264	451	8,715	375	511	886	105	60	9,766
C. Byggnadsverksamhet, belysning m. m.									
XVI. Byggnadsindustri.....	636	78	714	22	72	94	43	15	866
XVII. Belysning, vattenledning m.m.	149	6	155	5	5	10	5	—	170
Summa	785	84	869	27	77	104	48	15	1,036
D. Handel och samfärdsel.									
XVIII. Handel och varulager.....	59	8	67	3	3	6	6	—	79
XIX. Landtransport.....	1,203	84	1,287	15	35	50	44	15	1,396
XX. Sjötransport.....	9	2	11	1	—	1	—	—	12
Summa	1,271	94	1,365	19	38	57	50	15	1,487
Inalles	12,658	786	13,444	462	766	1,228	249	120	15,041

Tab. litt. N. Olycksfallen efter skadans påföljd. (*Relativa tal*).

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Yrkesgrupper.	Antal skadade, för hvilka olycksfallet medfört:								
	öfvergående skada.			kvarstående men.			döden.	okänd l. ej definitivt fastst. påföljd.	Summa skadade.
	5—60 dagar.	Mer än 60 dagar.	Summa.	Under 10 %.	10 % o. däröfver.	Summa.			
A. Råämneshproduktion.	%	%	%	%	%	%	%	%	%
I. Skogsbruk.....	70.5	14.0	84.5	2.6	7.7	10.3	3.1	2.1	100.0
II. Gruvdrift.....	89.6	4.1	93.7	0.9	2.8	3.7	1.5	1.1	100.0
III. Annan brytnings- och upptagningsindustri.....	85.0	4.6	89.6	1.7	6.5	8.2	1.4	0.8	100.0
Summa	84.9	5.7	90.6	1.5	5.1	6.6	1.7	1.1	100.0
B. Tillverknings- o. förädlingsindustri.									
IV. Närings- o. nyttningsämnesindustri.....	85.5	6.7	92.2	2.8	2.4	5.2	1.7	0.9	100.0
V. Textilindustri.....	77.5	5.5	83.0	10.1	5.0	15.1	1.4	0.5	100.0
VI. Beklädnadsindustri.....	71.6	7.5	79.1	11.9	7.5	19.4	—	1.5	100.0
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri.....	72.7	3.7	76.4	10.9	7.3	18.2	1.8	3.6	100.0
VIII. Trävaruindustri.....	78.4	5.7	84.1	4.9	8.9	13.8	1.3	0.8	100.0
IX. Trämasse- o. pappersindustri.....	81.6	6.0	87.6	3.0	7.1	10.1	0.9	1.4	100.0
X. Grafisk industri.....	80.3	4.9	85.2	6.2	7.4	13.6	—	1.2	100.0
XI. Malmförädlingsindustri.....	90.1	3.6	93.7	1.3	3.6	4.9	1.1	0.3	100.0
XII. Metallindustri.....	85.4	2.9	88.3	5.6	4.5	10.1	1.0	0.6	100.0
XIII. Maskin- o. skeppsbyggnadsindustri.....	88.8	3.4	92.2	3.3	3.9	7.2	0.4	0.2	100.0
XIV. Mineralindustri.....	85.5	6.1	91.6	2.9	2.9	5.8	2.0	0.6	100.0
XV. Kemisk-teknisk industri.....	90.2	2.5	92.7	3.1	2.2	5.3	2.0	—	100.0
Summa	84.6	4.6	89.2	3.9	5.2	9.1	1.1	0.6	100.0
C. Byggnadsverksamhet, belysning m. m.									
XVI. Byggnadsindustri.....	73.4	9.0	82.4	2.6	8.3	10.9	5.0	1.7	100.0
XVII. Belysning, vattenledning m. m.	87.7	3.5	91.2	2.9	3.0	5.9	2.9	—	100.0
Summa	75.8	8.1	83.9	2.6	7.4	10.0	4.6	1.5	100.0
D. Handel och samfärdsl.									
XVIII. Handel och varulager.....	74.7	10.1	84.8	3.8	3.8	7.6	7.6	—	100.0
XIX. Landtransport.....	86.2	6.0	92.2	1.1	2.5	3.6	3.1	1.1	100.0
XX. Sjötransport.....	75.0	16.7	91.7	8.3	—	8.3	—	—	100.0
Summa	85.5	6.3	91.8	1.3	2.5	3.8	3.4	1.0	100.0
Inalles	84.2	5.2	89.4	3.1	5.1	8.2	1.6	0.8	100.0

däremot beklädnads-, läder-, hår- och gummivaru- samt textil-industrierna i främsta rummet med resp. 19·4, 18·2 och 15·1 % olycksfall af denna art.

Vidkommande slutligen olycksfall med dödlig utgång timade de flesta dylika inom grupperna landtransport och byggnads-industri. Sålunda räknade den förra 44 dylika olycksfall, hvaraf 31 vid järnvägarne och 13 vid lastning och lossning, och den senare 43. Bland öfriga yrkesgrupper, som hafva att uppvisa ett jämförelsevis stort antal olycksfall med dödlig utgång, må vidare nämnas trävaruindustrien (31 dödsfall), grufdriften (18), annan brytnings- och upptagningsindustri (16), malmförädlings- samt närings- och njutningsämnesindustrien (hvardera 14), skogsbruket (12) samt metallindustrien (10) o. s. v. De enda yrkesgrupper, för hvilka olycksfall af denna art icke anmälts, voro beklädnads- och grafisk industri samt sjötransport. Det högsta relativa antalet olycksfall med dödligt förlopp hade åter inträffat inom gruppen handel och varulager, där 7·6 % af samtliga olycksfall slutat med döden, samt därefter inom grupperna byggnadsindustri (med 5·0 %) samt skogsbruk och landtransport (med hvardera 3·1 %).

Beträffande de i tab. litt. N meddelade sifferuppgifterna angående den procentiska fördelningen af olycksfallen inom olika yrkesgrupper efter påföljden torde emellertid böra erinras om det inflytande, som den i det föregående påpekade försumligheten med afseende på anmälningsplikts fullgörande i detta hänseende kan antagas utöfva. Då nämligen uraktlåtenheten härutinnan hufvudsakligen förekommit i fråga om olycksfall med lindrigare påföljd, under det att svårare olycksfall till allra största delen torde blifva i författningsenlig ordning anmälda, kunna procenttalen ifråga icke anses i hvarje fall exakt angifva ordningsföljden de olika yrkesgrupperna emellan med hänsyn till förekomsten af olycksfall med olika påföljd. Ett relativt ringa antal olycksfall af svårare beskaffenhet torde sålunda i vissa fall häntyda därpå, att anmälningsplikten här mera noggrant iakttagits, under det att omvändt försumlighet med hänsyn till fullgörandet af denna plikt kan hafva gifvit åt samma olycksfall en alltför stor relativ betydelse.

En verklig mätare af förekomsten inom olika industrier af olycksfall med olika påföljd erhåller man naturligtvis först genom

att ställa olycksfallen ifråga i relation till antalet årsarbetare. För de yrkesgrupper, för hvilka uppgifter i sistnämnda hänseende återfinnas i tab. 1, meddelas i efterföljande texttabell litt. O beräkningar af denna art. På grund af det öfverhufvud taget ringa antalet olycksfall bland kvinnor har det icke ansetts erforderligt att i detta hänseende skilja de bägge könen emellan, utan afse beräkningarne ifråga olycksfallsfrekvensen i dess helhet.

Bland de i denna tabell upptagna yrkesgrupper tillsammantagna, förekommo under år 1906 på hvarje 1,000-tal årsarbetare inalles 36·2 olycksfall med öfvergående skada, 3·5 olycksfall med för lifvet kvarstående men, 0·5 dödsfall och 0·3 olycksfall, ifråga om hvilka påföljden antingen icke var känd eller ock ej slutligt fastställd.

Promilletalen för olycksfall, som medfört endast öfvergående oförmåga till arbete, växla mellan 95·2 och 87·3 ‰ inom resp. stenindustrien och grufdriften samt 3·4 och 5·9 ‰ inom resp. beklädnads- och textilindustrierna. Relativt fåtaliga voro samma olycksfall vidare inom den grafiska industrien (med 8·3 ‰) samt läder-, hår- och gummivaruindustrien (med 10·7 ‰).

De lägsta promilletalen för olycksfall, som medfört för lifvet kvarstående förlust eller nedsättning af arbetsförmågan, förekomma inom beklädnads- och textilindustrierna (med resp. 0·8 och 1·1 ‰) samt den grafiska industrien (med 1·3 ‰). Relativt talrika voro däremot olycksfall af denna art inom stenindustrien, där de uppgingo till 8·6 ‰, samt vidare äfven inom trävaruindustrien (med 6·4 ‰), maskin- och skeppsbyggnadsindustrien (med 4·5 ‰) samt malmförädlings- och metallindustrierna (med hvardera 4·0 ‰).

Beträffande slutligen olycksfall med dödlig utgång, kommer grufdriften i detta hänseende främst med 1·4 dylika olycksfall per 1,000 årsarbetare. Närmast därefter i ordningen följa malmförädlings- och stenindustrierna med hvardera 0·8 ‰ olycksfall med dödlig påföljd. Öfver medeltalet för samtliga i tabellen ifråga upptagna yrkesgrupper stå i detta hänseende äfven trävaru- och kemisk-teknisk industri (med hvardera 0·6 ‰).

Hvad därefter angår förhållandet mellan olycksfallens tillkomst och förlopp samt de uppkomna skadornas påföljd meddelas, som redan förut framhållits, uppgifter härom i tab. 8. På

Tab. litt. O. Relativa antalet olycksfall med olika påföljd inom vissa yrken.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Yrkesgrupper.	På 1,000 årsarbetare komma olycksfall, som medfört:								
	öfvergående skada.			kvarstående men.			döden.	okänd l. ej definitivt fastställd påföljd.	Summa skadade.
	5—60 dagar.	Mer än 60 dagar.	Summa.	Under 10 %.	10 % o. däröfver.	Summa.			
Råämneproduktion.	%oo.	%oo.	%oo.	%oo.	%oo.	%oo.	%oo.	%oo.	%oo.
Grufdrift.....	83.5	3.8	87.3	0.9	2.6	3.5	1.4	1.0	93.2
Stenbrott och stenhuggerier	90.6	4.6	95.2	1.8	6.8	8.6	0.8	0.8	105.4
Tillverknings- och förädlings-industri.									
Närings- och njutningsämnesindustri (utom mejerier).....	25.7	2.0	27.7	0.8	0.7	1.5	0.4	0.3	29.9
Textilindustri.....	5.5	0.4	5.9	0.7	0.4	1.1	0.1	0.0	7.1
Beklädnadsindustri	3.1	0.3	3.4	0.5	0.3	0.8	—	0.1	4.2
Läder-, hår- och gummivaruindustri	10.2	0.5	10.7	1.5	1.0	2.5	0.3	0.6	14.1
Trävaruindustri.....	36.5	2.7	39.2	2.3	4.1	6.4	0.6	0.4	46.6
Trämasse- och pappersindustri	31.1	2.3	33.4	1.2	2.7	3.9	0.4	0.5	38.2
Grafisk industri	7.8	0.5	8.3	0.6	0.7	1.3	—	0.1	9.7
Malmförädlingsindustri	71.9	2.8	74.7	1.1	2.9	4.0	0.8	0.3	79.8
Metallindustri	34.1	1.2	35.3	2.2	1.8	4.0	0.4	0.2	39.9
Maskin- och skeppsbyggnadsindustri (utom vagnfabriker).....	44.5	2.1	46.6	2.1	2.4	4.5	0.2	0.1	51.4
Mineralindustri	21.5	1.5	23.0	0.7	0.7	1.4	0.5	0.2	25.1
Kemisk-teknisk industri	29.9	0.8	30.7	1.0	0.7	1.7	0.6	—	33.0
Byggnadsverksamhet, belysning m. m.									
Gas- och elektricitetsverk	39.7	1.2	40.9	1.9	1.9	3.8	—	—	44.7
Inalles	34.3	1.9	36.2	1.4	2.1	3.5	0.5	0.3	40.5

grundval af de här lämnade absoluta siffrorna har vidare utarbetats efterföljande texttabell litt. P, som för hvarje särskild olycksfallsanledning angifver olycksfallens motsvarande procentiska fördelning.

Tabellerna ifråga gifva till resultat, att af de inalles 3,775 olycksfall, som tillkommit under sysselsättning med eller genom maskiner af alla slag, 3,008 eller 79·7 % medfört endast öfvergående oförmåga till arbete och 737 eller 19·5 % antingen kvarstående förlust eller nedsättning af arbetsförmågan eller också döden. För olycksfall, som förorsakats genom handverktyg, ställde sig samma proportion sålunda, att inalles 2,023 eller 89·6 % medfört skador af öfvergående art, men 220 eller 9·7 % antingen invaliditet eller döden. Af de sammanlagdt 3,643 olycksfall, som tillskrifvits antingen transport etc. eller lastning och lossning såsom olycksfallsanledning, medförde samtidigt 3,499 (eller 96·1 %) skador af förstnämnda art och endast 114 (eller 3·1 %) svårare skador. Och hvad slutligen beträffar olycksfall, som tillkommit på något annat än de här nämnda sätten, slutade 4,914 (91·6 %) med skador af öfvergående natur, men 406 (7·6 %) med antingen invaliditet eller döden.

Utgår man åter från de uppkomna skadorna och undersöker, i hvilken omfattning dessa förorsakats af olika slag af olycksfallsanledningar, finner man, att de absolut flesta skador af öfvergående beskaffenhet, eller resp. 2,278, 2,215 och 2,023 tillkommit genom följande trenne olycksfallsanledningar, nämligen transport etc., arbetsmaskiner samt handverktyg. Ett betydande antal öfvergående skador hafva vidare äfven uppstått under lastning och lossning (1,221) samt genom fall (1,181) och sammanstörtande etc. föremål (966).

Med hänsyn åter till den andel, som skador af öfvergående natur utgjort af hela antalet genom de särskilda olycksfallsanledningarne framkallade olycksfall, komma däremot spårvägar och djur i främsta rummet, i det att här samtliga anmälda olycksfall slutat med dylika skador. Närmast därefter i ordningen följa ångpannor etc. (98·9 % öfvergående skador), transport etc. (96·3 %), lastning och lossning (95·4 %), eldfarliga etc. ämnen (94·7 %), transportbanor (94·1 %) o. s. v.

Tab. litt. P. Olycksfallen efter tillkomst och förlopp samt skadans påföljd.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Under svsselsättning med eller genom:	Antal skadade, för hvilka olycksfallet medfört:								Summa skadade.
	öfvergående skada.			kvarstående men.			döden.	okänd l. ej definitivt fastställd påföljd.	
	5—60 dagar.	Mer än 60 dagar.	Summa.	Under 10 %.	10 % och där- öfver.	Summa.			
	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.
I. Ångpannor, ångrör m. m....	94.6	4.3	98.9	1.1	—	1.1	—	—	100.0
II. Motorer	74.1	3.5	77.6	13.8	3.4	17.2	1.7	3.5	100.0
III. Transmissioner	66.5	8.8	75.3	2.9	8.8	11.7	10.6	2.4	100.0
IV. Hissverk	75.0	9.6	84.6	4.8	5.8	10.6	2.8	2.0	100.0
V. Arbetsmaskiner	75.5	2.9	78.4	9.4	11.1	20.5	0.7	0.4	100.0
VI. Handverktyg	86.2	3.4	89.6	2.1	7.4	9.5	0.2	0.7	100.0
VII. Elektriska ledningar.....	64.0	12.0	76.0	—	8.0	8.0	16.0	—	100.0
VIII. Sprängämnen	52.3	4.7	57.0	2.3	25.6	27.9	12.8	2.3	100.0
IX. Eldfarliga, heta eller frätande ämnen	90.7	4.0	94.7	—	2.8	2.8	2.5	—	100.0
X. Sammanstörtande etc. föremål	81.9	9.4	91.3	1.4	3.1	4.5	3.4	0.8	100.0
XI. Fall	82.4	10.8	93.2	0.7	2.2	2.9	2.7	1.2	100.0
XII. Drunkning	—	—	—	—	—	—	100.0	—	100.0
XIII. Transport, lyftning etc. (för hand).....	92.7	3.6	96.3	1.2	1.5	2.7	0.3	0.7	100.0
XIV. Lastning och lossning (för hand).....	91.2	4.2	95.4	1.3	1.5	2.8	0.7	1.1	100.0
XV. Åkdon	76.5	14.4	90.9	1.9	4.8	6.7	1.9	0.5	100.0
XVI. Järnvägar.....	80.5	6.9	87.4	1.4	4.2	5.6	5.5	1.5	100.0
XVII. Spårvägar.....	100.0	—	100.0	—	—	—	—	—	100.0
XVIII. Transportbanor	87.3	6.8	94.1	1.5	2.5	4.0	1.0	0.9	100.0
XIX. Djur.....	93.5	6.5	100.0	—	—	—	—	—	100.0
XX. På annat eller på okänt sätt	92.0	2.4	94.4	2.0	3.0	5.0	0.2	0.4	100.0
Summa	84.2	5.2	89.4	3.1	5.1	8.2	1.6	0.8	100.0
Sammandrag.									
Handverktyg	86.2	3.4	89.6	2.1	7.4	9.5	0.2	0.7	100.0
Maskiner, alla slag	75.3	4.4	79.7	8.2	9.7	17.9	1.6	0.8	100.0
Transport samt lastning och lossning.....	92.2	3.9	96.1	1.2	1.5	2.7	0.4	0.8	100.0
På annat sätt	84.0	7.6	91.6	1.2	3.3	4.5	3.1	0.8	100.0

Af de inalles 1,228 olycksfall, som medfört varaktig ned-sättning eller förlust af arbetsförmågan, hade ej långt ifrån hälften, eller 579, inträffat under sysselsättning med eller genom arbetsmaskiner af olika slag. Genom handverktyg hade förorsakats 216 invaliditetsfall, hvarefter följa hissverk (med 64) samt transport, bärning och lyftning (med 63). Relativt talrikast voro däremot skador af denna art bland olycksfall, som tillkommit genom sprängämnen, af hvilka ej mindre än 27.9 % medförde dylika skador, samt vidare äfven genom arbetsmaskiner (20.5 %), motorer (17.2 %), transmissioner (11.7 %) och hissverk (10.6 %).

Vidkommande slutligen olycksfall med dödlig utgång, hafva följande olycksfallsanledningar visat sig såsom i detta hänseende farligast, nämligen sammanstörtande etc. föremål (med 36 dödsfall), järnvägar (med 35), fall (med 34), drunkning (med 23), arbetsmaskiner (med 21), transmissioner (med 18) samt hissverk och eldfarliga etc. ämnen (med hvardera 17). Bortsedt från olycksfall genom drunkning, som ju alla höra dit, hade däremot elektriska ledningar att uppvisa det högsta procenttalet olycksfall af denna art, i det att nära nog $\frac{1}{6}$ af alla hithörande olycksfall hade ett dödligt förlopp, samt därefter sprängämnen och transmissioner (med resp. 12.8 och 10.6 % dödsfall).

Hvad särskildt beträffar olycksfall, som inträffat genom arbetsmaskiner, meddelas i efterföljande texttabell litt. Q. en öfversikt, utvisande huru här berörda fördelning gestaltat sig i fråga om de särskilda slagen af dylika maskiner.

Det framgår däraf, att det relativt största antalet invaliditetsfall förekommit i fråga om olycksfall, som förorsakats genom tvätt-, skölj- och blandningsmaskiner, där mer än $\frac{1}{3}$ af samtliga olycksfall medfört skador af denna art, samt vidare genom press- och stansverk (25.7 %), väfstolar (25.0 %), skär- och huggmaskiner (24.1 %) samt sätt- och tryckmaskiner (22.6 %). Förstnämnda slag af maskiner liksom också centrifugalmaskiner räknade vidare äfven ett relativt stort antal olycksfall med dödlig utgång.

Såsom redan i det föregående framhållits, meddelas i fråga om olycksfall, som medfört öfvergående oförmåga till arbete, i

Tab. litt. Q. Olycksfall, som inträffat under sysselsättning med eller genom arbetsmaskiner, efter skadans påföljd.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Arbetsmaskiner.	Antal skadade, för hvilka olycksfallet medfört:								Summa.
	öfvergående skada.			kvarstående men.			döden.	okänd l. ej definitivt fastställd påföljd.	
	5—60 dagar.	Mer än 60 dagar.	Summa.	Under 10 %.	10 % och där- öfver.	Summa.			
	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.
1. Skär- och huggmaskiner.....	72.1	3.1	75.2	9.8	14.3	24.1	0.4	0.3	100.0
2. Slip-, polér- och smärgelmaskiner	87.5	2.2	89.7	5.4	2.2	7.6	2.7	—	100.0
3. Press- och stansverk	69.3	4.2	73.5	17.4	8.3	25.7	—	0.8	100.0
4. Hammar- och stampverk	75.3	3.7	79.0	8.6	9.9	18.5	2.5	—	100.0
5. Kvarn- och siktverk	73.1	7.7	80.8	—	15.4	15.4	3.8	—	100.0
6. Valsverk.....	84.3	1.4	85.7	3.7	8.3	12.0	—	2.3	100.0
7. Centrifugalmaskiner.....	87.5	4.2	91.7	—	—	—	8.3	—	100.0
8. Spinn-, spol- och stickmaskiner...	80.2	2.0	82.2	13.8	4.0	17.8	—	—	100.0
9. Väfstolar	71.9	—	71.9	9.4	15.6	25.0	3.1	—	100.0
10. Tvätt-, skölj- och blandningsmaskiner.....	54.2	—	54.2	16.7	20.8	37.5	8.3	—	100.0
11. Sätt- och tryckmaskiner.....	71.7	5.7	77.4	11.3	11.3	22.6	—	—	100.0
12. Andra arbetsmaskiner	89.7	1.4	91.1	5.6	2.8	8.4	0.5	—	100.0
Summa	75.5	2.9	78.4	9.4	11.1	20.5	0.7	0.4	100.0

tab. 7 för hvarje särskild yrkesklass uppgift om det sammanlagda antalet arbetsdagar, som till följd af olycksfallen ifråga gått förlorade. I efterföljande texttabell litt. R. hafva på grund af de därstädes meddelade sifferuppgifterna verkstälts beräkningar rörande det antal sjukdagar, som inom hvarje yrkesgrupp i medeltal kommit på hvarje olycksfall af denna art.

Det framgår först och främst af dessa beräkningar, att medeltalet ifråga varit så godt som alldeles detsamma för såväl män som kvinnor, eller resp. 24.9 och 24.6 sjukdagar per anmäldt olycksfall. Vidare finner man, att afvikelserna härutinnan de olika yrkesgrupperna emellan äro i det stora hela tämligen obetydliga. Åtminstone gäller detta i fråga om olycksfallen bland

Tab. litt. R. Olycksfall, som medfört öfvergående oförmåga till arbete, och därigenom förlorade arbetsdagar.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Yrkesgrupper.	M ä n.			K v i n n o r.			B å d a k ö n e n.		
	Antal olycksfall.	Förlorade arbetsdagar:		Antal olycksfall.	Förlorade arbetsdagar:		Antal olycksfall.	Förlorade arbetsdagar:	
		inalles.	i medeltal per olycksfall.		inalles.	i medeltal per olycksfall.		inalles.	i medeltal per olycksfall.
A. Råämneshproduktion.									
I. Skogsbruk	326	14,023	43·0	1	38	38·0	327	14,061	43·0
II. Grufdrift	1,124	24,618	21·9	—	—	—	1,124	24,618	21·9
III. Annan brytnings- och upptagningsindustri	1,044	26,300	25·2	—	—	—	1,044	26,300	25·2
Summa	2,494	64,941	26·0	1	38	38·0	2,495	64,979	26·0
B. Tillyverknings- och förädlingsindustri.									
IV. Närings- och njutningsämneshindustri	658	16,992	25·8	123	2,326	18·9	781	19,318	24·7
V. Textilindustri	110	3,113	28·3	71	2,592	36·5	181	5,705	31·5
VI. Beklädnadsindustri	37	1,103	29·8	16	475	29·7	53	1,578	29·8
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri	41	941	23·0	1	11	11·0	42	952	22·7
VIII. Trävaruindustri	1,978	53,552	27·1	10	187	18·7	1,988	53,739	27·0
IX. Trämasse- och pappersindustri	622	16,985	27·3	19	797	41·9	641	17,782	27·7
X. Grafisk industri	58	1,745	30·1	11	195	17·7	69	1,940	28·1
XI. Malmförädlingsindustri	1,234	27,009	21·9	—	—	—	1,234	27,009	21·9
XII. Metallindustri	892	19,264	21·6	11	279	25·4	903	19,543	21·6
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri	2,019	42,488	21·0	6	103	17·2	2,025	42,591	21·0
XIV. Mineralindustri	463	12,389	26·8	3	116	38·7	466	12,505	26·8
XV. Kemisk-teknisk industri	243	5,484	22·6	89	1,454	16·3	332	6,938	20·9
Summa	8,355	201,065	24·1	360	8,535	23·7	8,715	209,600	24·1
C. Byggnadsverksamhet, belysning m. m.									
XVI. Byggnadsindustri	711	22,342	31·4	3	376	125·3	714	22,718	31·8
XVII. Belysning, vattenledning m. m.	154	3,265	21·2	1	16	16·0	155	3,281	21·2
Summa	865	25,607	29·6	4	392	98·0	869	25,999	29·9
D. Handel och samfärdsl.									
XVIII. Handel och varulager	67	2,256	33·7	—	—	—	67	2,256	33·7
XIX. Landtransport	1,282	31,196	24·3	5	119	23·8	1,287	31,315	24·3
XX. Sjötransport	11	348	31·6	—	—	—	11	348	31·6
Summa	1,360	33,800	24·9	5	119	23·8	1,365	33,919	24·8
Inalles	13,074	325,413	24·9	370	9,084	24·6	13,444	334,497	24·9

männen, medan däremot i fråga om kvinnorna de anmälda olycksfallens antal öfver hufvud taget är så ringa, att afvikelserna här te sig långt större.

Det högsta medeltalet sjukdagar per olycksfall, eller 43·0, förekom, enligt hvad tabellen utvisar, inom skogsbruket. Därefter kommo handel och varulager, sjötransport samt byggnadsindustri med resp. 33·7, 31·6 och 31·4 sjukdagar per olycksfall. Hvad särskildt skogsbruket beträffar, torde böra framhållas, att på grund af arbetets i allmänhet ansträngande och farliga beskaffenhet denna yrkesgrupp visserligen, såsom tab. litt. N. utvisar, räknar ett jämförelsevis betydande antal olycksfall af lång varaktighet. Men å andra sidan torde man också kunna antaga, att till följd af de långa afstånden och arbetsplatsernas aflägsenhet ett relativt stort antal olycksfall af lindrigare beskaffenhet här undgå att blifva i författningssenlig ordning anmälda.

Enahanda uppgifter återfinnas jämväl i tab. 8, som sålunda för hvarje särskild olycksfallsanledning angifver det antal sjukdagar, som de genom densamma förorsakade olycksfallen af öfvergående beskaffenhet i sin helhet medfört. Enligt dessa uppgifter skulle på hvarje genom nedanstående olycksfallsanledning tillkommet olycksfall af denna art hafva belöpt sig i medeltal följande antal sjukdagar:

Ångpannor, ångrör m. m.	21·9 dagar
Motorer	27·2 »
Transmissioner	36·4 »
Hissverk	31·4 »
Arbetsmaskiner	23·0 »
Handverktyg	21·4 »
Elektriska ledningar	38·6 »
Sprängämnen	29·7 »
Eldfarliga etc. ämnen	23·0 »
Sammanstörtande etc. föremål	30·6 »
Fall	32·5 »
Transport etc. (för hand)	22·9 »
Lastning och lossning (för hand) ...	22·3 »
Åkdon	37·1 »

Järnvägar	25·7 dagar
Spårvägar	15·1 »
Transportbanor.....	27·1 »
Djur	27·2 »
På annat l. på okänt sätt	19·0 »

Skiljaktigheterna i detta hänseende de olika olycksfallsrubrikerna emellan hafva sålunda i regel icke varit särdeles betydande. Den i medeltal längsta varaktigheten hafva de olycksfall haft, som timat under sysselsättning med eller genom elektriska ledningar, åkdon, transmissioner, fall, hissverk samt sammanstörtande etc. föremål. Utan jämförelse lindrigast hafva återigen de olycksfall varit, som framkallats genom spårvägar, i det att den genomsnittliga arbetsförlusten här uppgått till endast 15·1 dagar per olycksfall.

För att åskådliggöra den roll, som olycksfall af olika varaktigheter i detta hänseende spela, hafva slutligen summan af genom olycksfall af öfvergående beskaffenhet förlorade arbetsdagar uppdelats på de olika kategorier af dylika olycksfall, som återfinnas i tab. 7 och 8. Resultatet af denna beräkning återfinnes i följande sammanställning.

	Antal olycksfall, som medfört öfvergående oförmåga till arbete.	Antal förlorade arbetsdagar.	
		Inalles.	I medeltal per olycksfall.
5—15 dagar	6,018	61,091	10·2
16—30 »	4,322	93,742	21·7
31—60 »	2,318	96,989	41·8
61—90 »	450	32,455	72·1
91—120 »	148	15,330	103·6
121 » och däröfver	188	34,890	185·6
Inalles	13,444	334,497	24·9

Det framgår häraf, att det är olycksfallen om 16—60 dagars arbetsoförmåga, som här äga den största betydelsen. På hithörande olycksfall, som till antalet icke utgjorde fullt hälften

(49·4 %) af samtliga olycksfallen ifråga, komma sålunda 57 % af hela summan förlorade arbetsdagar. Särskildt må framhållas det jämförelsevis ringa antalet förlorade arbetsdagar, som faller på den första af ofvanstående kategorier. Genom ifrågavarande olycksfall, som uppgingo till i det närmaste 45 % af totalsumman, gingo sålunda inalles endast 18·3 % af samtliga arbetsdagarne förlorade.

Skiljer man i detta hänseende mellan olycksfall, som medfört oförmåga till arbete under högst två månader, och sådana med ännu långvarigare arbetsoduglighet och i fråga om hvilka sålunda olycksfallsersättningslagen, därest i öfrigt erforderliga förutsättningar förelegat, skulle ägt tillämpning, finner man, att genom förstnämnda slag af olycksfall inalles 251,822, eller 75·3 % af arbetsdagarne gått förlorade, medan däremot olycksfall med en arbetsoförmåga, öfverstigande sextio dagar bidragit med endast 82,675 (eller 24·7 %) förlorade arbetsdagar. I medeltal per olycksfall komma i förstnämnda hänseende endast 20·0 mot i senare fallet 105·2 sjukdagar.

Då det i fråga om olycksfall, som medfört för lifvet kvarstående nedsättning eller förlust af arbetsförmågan, naturligtvis är af intresse att lära känna den tidrymd, som i hvarje fall förflutit, intill dess den skadade blifvit så återställd, att han kunnat återgå till arbete, antingen sitt förutvarande eller annat, hvartill han efter olycksfallet öfver hufvud taget varit mäktig, har i samband med skriftväxlingen i och för inhämtandet af uppgifter om invaliditetsgraden upplysningar begärts jämväl rörande ifrågavarande förhållande, eller, då kännedom härom icke kunnat vinnas, om den tidpunkt, då den fastställda lifräntan börjat utgå och den uppkomna invaliditeten sålunda blifvit definitivt afgjord. Tack vare det stora tillmötesgående, som härvid visats såväl af vederbörande arbetsgifvare som ock särskildt af resp. olycksfallsförsäkringsanstalter, har det också lyckats att erhålla ett för ändamålet fullt användbart material. Dock förete uppgifterna ifråga, i hvad de angå svårare invaliditetsfall, ett jämförelsevis stort antal luckor, något som ju var att vänta redan i betraktande däraf, att flertalet dylika fall öfver hufvud taget icke medgifva en återgång till arbete i egentlig mening.

För att icke i alltför stor utsträckning nödgas anlita approxi-

mationer hafva därför i den sammanställning af ifrågavarande uppgifter, som meddelas i nedanstående texttabell litt. S, utelämnats alla sådana olycksfall, i fråga om hvilka den uppkomna invaliditeten blifvit fastställd till mer än 50 procent. I öfrigt må beträffande de här meddelade sifferuppgifterna framhållas, att de uppgifna sjukdagarnes antal möjligen i vissa fall äro något för höga. Då det nämligen i fråga om en del hithörande fall icke varit möjligt att erhålla kännedom angående den tidpunkt, då den skadade kunnat återgå i arbete, men upplysning vunnits angående tiden för skadans reglerande, och skillnaden häremellan af öfriga omständigheter att döma icke kunnat vara stor, har beräkningen af antalet sjukdagar verkställt efter sistnämnda datum.

Såsom var att vänta, utvisar tabellen ifråga, att sjuktidens längd växer med den uppkomna invaliditetens storlek. Sålunda utgjorde medeltalet sjukdagar vid olycksfall, som medförde en invaliditet understigande 10 %, endast 54·8, men steg i fråga om invaliditetsfall om 10—25 % till 74·9 och för invaliditetsfall om 25—50 % till 143·4 dagar.

Då antalet invaliditetsfall af olika kategorier i många fall är så ytterst ringa, är det naturligt, att de särskilda yrkesgrupperna skola med hänsyn till ifrågavarande medeltal förete stora olikheter sinsemellan. Tager man blott tillräckligt stora grupper i betraktande, märker man emellertid äfven här en viss regelbundenhet. Så t. ex. visar en jämförelse på denna punkt mellan invaliditetsfall om 10—25 % inom hvar och en af tabellens fyra stora hufvudgrupper, att medeltalet sjukdagar per dylikt fall endast växlat mellan 72·3 dagar inom industrien i egentlig mening och 107·2 dagar inom gruppen handel och varulager. Lämnar man emellertid sistnämnda grupp, som endast omfattar sammanlagdt 21 dylika fall, utom räkningen, blir skillnaden icke större än mellan förstnämnda siffra såsom minimum och 78·0 dagar inom råämneshandlingen såsom maximum.

Till sist må framhållas, att det sammanlagda antalet sjukdagar för de i tabellen ifråga upptagna 1,172 invaliditetsfallen utgör 88,462. Härtill skulle ytterligare komma motsvarande dagantal för de ialles 56 olycksfall, som medfört en invaliditet, öfverstigande 50 %, och om hvilka det icke varit möjligt att i föreliggande hänseende erhålla upplysning. Beräknar man emellertid

Tab. litt. S. Antal sjukdagar vid olycksfall, som medfört för lifvet kvarstående skada (invaliditet).

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Yrkesgrupper.	Under 10 %.			10—25 %.			25—50 %.		
	Antal fall.	Sjukdagar:		Antal fall.	Sjukdagar:		Antal fall.	Sjukdagar:	
		inalles.	i medeltal per fall.		inalles.	i medeltal per fall.		inalles.	i medeltal per fall.
A. Råämneshandelsproduktion.									
I. Skogsbruk	10	697	69.7	26	2,258	86.8	2	918	459.0
II. Grufvdrift	11	805	73.2	21	2,169	103.3	8	1,618	202.3
III. Annan brytnings- och upptagningsindustri	20	967	48.4	70	4,693	67.0	3	430	143.3
Summa	41	2,469	60.2	117	9,120	78.0	13	2,966	228.2
B. Tillverknings- och förädlingsindustri.									
IV. Närings- och nyttningsämnesindustri	24	1,602	66.8	15	1,095	73.0	4	466	116.5
V. Textilindustri	22	1,094	49.7	9	601	66.8	1	114	114.0
VI. Beklädnadsindustri	8	216	27.0	3	164	54.7	2	459	229.5
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri	6	267	44.5	1	71	71.0	2	159	79.5
VIII. Trävaruindustri	115	6,036	52.5	146	10,865	74.4	57	6,382	112.0
IX. Trämasse- och pappersindustri	22	1,257	57.1	36	2,914	80.9	12	2,056	171.3
X. Grafisk industri	5	305	61.0	2	119	59.5	2	171	85.5
XI. Malmförädlingsindustri	18	1,020	56.7	36	2,656	73.8	7	970	138.6
XII. Metallindustri	57	2,341	41.1	37	2,136	57.7	9	1,179	131.0
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri	72	3,599	50.0	76	5,396	71.0	9	1,023	113.7
XIV. Mineralindustri	15	1,097	73.1	7	724	103.4	6	901	150.2
XV. Kemisk-teknisk industri	11	451	41.0	6	295	49.2	2	394	197.0
Summa	375	19,285	51.4	374	27,036	72.3	113	14,274	126.3
C. Byggnadsverksamhet, belysning m. m.									
XVI. Byggnadsindustri	22	1,595	72.5	51	3,633	71.2	13	2,594	199.5
XVII. Belysning, vattenledning m. m.	5	226	45.2	1	193	193.0	2	535	267.5
Summa	27	1,821	67.4	52	3,826	73.6	15	3,129	208.6
D. Handel och samfärdsel.									
XVIII. Handel och varulager	3	724	241.3	1	35	35.0	2	106	53.0
XIX. Landtransport	15	922	61.5	20	2,217	110.9	3	456	152.0
XX. Sjötransport	1	76	76.0	—	—	—	—	—	—
Summa	19	1,722	90.6	21	2,252	107.2	5	562	112.4
Inalles	462	25,297	54.8	564	42,234	74.9	146	20,931	143.4

att hvarje dylikt olycksfall kräft exempelvis en tidrymd af i medeltal 200 dagar, innan invaliditetsgraden kunnat bestämdt fixeras — ett antagande, som dock endast kan betraktas såsom en ungefärlig uppskattning — skulle hela det antal sjukdagar, som tillkommit i samband med olycksfall, som medfört för lifvet kvarstående nedsättning eller förlust af arbetsförmågan, kunna antagas uppgå till 99,662 eller i rundt tal 100,000. På hvarje invaliditetsfall öfver hufvud taget skulle under sådana förhållanden belöpa sig i medeltal 81·4, eller om man bortser från invaliditetsfall under 10 %, 97·5 sjukdagar.

I efterföljande texttabell litt. T. (sid. 95) meddelas för hvarje särskild yrkesgrupp uppgifter angående summan invaliditetsprocent, som förorsakats genom för år 1906 anmälda olycksfall. Beträffande det sätt, hvarpå de här meddelade sifferuppgifterna erhållits, må följande framhållas.

Genom den skriftväxling i och för erhållandet af uppgifter om olycksfallens slutliga påföljd, hvarom redan i inledningen talats, har det visserligen lyckats att i de allra flesta fall erhålla fullt exakta upplysningar angående den, i förekommande fall, genom olycksfallet förorsakade nedsättningen i arbetsförmågan. Dock har det i ett mindre antal fall icke varit möjligt, att ur de meddelade upplysningarne erhålla annat än en approximativ uppskattning af den genom olycksfallet ifråga uppkomna invaliditetsgraden. I dylika fall, där dock latituden i regel varit ganska ringa — såsom exempelvis 10 à 12, 15 à 17 % o. s. v. — har vid föreliggande beräkning invaliditetsprocenten upptagits med det aritmetiska mediet mellan de i hvarje fall angifna gränserna.

Af något större betydelse uti berörda hänseende har emellertid varit, att i fråga om sådana olycksfall, som medför en nedsättning af arbetsförmågan understigande 10 %, och där försäkring mot olycksfall i arbete antingen icke förelegat eller också icke afsett att bereda ersättning för invaliditetsfall af denna ringa omfattning, såsom svar på begärd upplysning angående invaliditetens omfattning i regel endast erhållits den upplysning, att densamma icke uppnått nämnda gräns. Vid här föreliggande beräkningar har invaliditeten i dylika fall antagits utgöra i genomsnitt fem procent.

Det må emellertid framhållas, att ifrågavarande approximationer icke kunna anses utöfva något större inflytande på tillförlitligheten af dessa beräkningar. Ty af hela antalet under året uppkomna invaliditetsprocent, som, enligt hvad tabellen ifråga utvisar, uppgick till 21,977, hade enligt ofvanstående grunder beräknats sammanlagdt endast 1,038 (eller 4·5 %).

Det framgår af tabellen ifråga, att af samtliga invaliditetsprocent 14,497 eller inemot $\frac{2}{3}$ komma på industrien i egentlig mening, medan däremot råämnesproduktionen endast räknade 3,468, byggnadsverksamheten 2,355 samt handel och samfärdsel 1,657 dylika procent. Af de särskilda yrkesgrupperna åter har trävaruindustrien att uppvisa det utan jämförelse största antalet invaliditetsprocent, eller 5,595. Närmast därefter i ordningen följa maskin- och skeppsbyggnadsindustrien (med 2,115), byggnadsindustrien (med 2,094), annan brytnings- och upptagningsindustri (med 1,589), landtransport (med 1,511) o. s. v. Bortsett från gruppen sjötransport med ett enda anmäldt invaliditetsfall, komma i detta hänseende i sista rummet grupperna handel och varulager (med 141) och beklädnads- samt läder-, hår- och gummivaruindustrierna (med resp. 148 och 182).

Hvad åter beträffar medelprocenten per invaliditetsfall, ställer sig denna störst inom hufvudgruppen handel och samfärdsel (med 29·1 %), hvarefter komma byggnadsverksamhet m. m. (med 22·6 %), råämnesproduktion (med 19·2 %) och slutligen tillverknings- och förädlingsindustri (med 16·4 %). Går man åter äfven i detta fall till de särskilda yrkesgrupperna, återfinnas de högsta medelsiffrorna för grupperna landtransport (med 30·2 %), textilindustri (med 28·8 %) samt belysning och vattenledning m. m. (med 26·1 %). Sist i detta hänseende komma åter, bortsett från gruppen sjötransport, beklädnads- och metallindustrierna (med hvardera 11·4 %) samt den kemisk-tekniska industrien (med 11·6 %).

För samtliga invaliditetsfall under året utgjorde medelprocenten, enligt hvad tabellen utvisar, 17·9. Frånräknas emellertid alla de 462 fall, där den fastställda nedsättningen i arbetsförmågan icke uppgått till 10 %, och antager man för dem ett medeltal af fem procent, erhåller man för de återstående 766 fallen ett medeltal af 27·0 invaliditetsprocent.

Tab. litt. T. Antalet invaliditetsprocent år 1906.

Yrkesgrupper.	Antal invalidi- tetsfall.	Antal invaliditets- procent:	
		inalles.	i medel- tal per fall.
A. Råämneproduktion.			
I. Skogsbruk	40	719	18.0
II. Gruvdrift	45	1,160	25.8
III. Annan brytnings- och upptagningsindustri.....	96	1,589	16.6
Summa	181	3,468	19.2
B. Tillverknings- och förädlingsindustri.			
IV. Närings- och njutningsämnesindustri	44	572	13.0
V. Textilindustri	33	952	28.8
VI. Beklädnadsindustri.....	13	148	11.4
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri.....	10	182	18.2
VIII. Trävaruindustri	325	5,595	17.2
IX. Trämasse- och pappersindustri	74	1,438	19.4
X. Grafisk industri.....	11	260	23.6
XI. Malmförädlingsindustri.....	65	1,251	19.2
XII. Metallindustri.....	103	1,175	11.4
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri.....	159	2,115	13.3
XIV. Mineralindustri	30	589	19.6
XV. Kemisk-teknisk industri	19	220	11.6
Summa	886	14,497	16.4
C. Byggnadsverksamhet, belysning m. m.			
XVI. Byggnadsindustri	94	2,094	22.3
XVII. Belysning, vattenledning m. m.	10	261	26.1
Summa	104	2,355	22.6
D. Handel och samfärdsel.			
XVIII. Handel och varulager	6	141	23.5
XIX. Landtransport.....	50	1,511	30.2
XX. Sjötransport.....	1	5	5.0
Summa	57	1,657	29.1
Inalles	1,228	21,977	17.9

Sammanfattar man till sist de i det föregående meddelade uppgifterna angående påföljden af de för år 1906 anmälda olycksfallen, erhåller man, bortsett från de inalles 120 fall, för hvilka den slutliga påföljden, vid tidpunkten för undersökningens afslutande, antingen icke varit känd eller också icke definitivt afgjord, för de återstående 14,921 olycksfallen i detta hänseende följande facit.

Öfvergående oförmåga till arbete medförde inalles 13,444 (89·4 %) olycksfall och det antal arbetsdagar, som härigenom gingo förlorade, utgjorde 334,497, eller i medeltal per olycksfall 24·9 dagar. Lämnas åter alla sådana fall utom räkningen, där oförmågan till arbete icke varat längre än 60 dagar, återstodo inalles 786 olycksfall, medförande en förlust af sammanlagdt 82,675 arbetsdagar, eller i medeltal 105·2 arbetsdagar per olycksfall.

Kvarstående nedsättning eller förlust af arbetsförmågan följde på inalles 1,228 (8·2 %) olycksfall. Det antal sjukdagar, som i dessa fall kräfdes, innan de skadade kunde återgå till arbete eller skadans omfattning definitivt faststälts, torde kunna uppskattas till i rundt tal 100,000, eller i medeltal 81·4 dagar per olycksfall. Hela den genom ifrågavarande olycksfall förorsakade invaliditeten utgjorde 21,977 procent, eller 17·9 % i medeltal per fall. Af hithörande olycksfall förorsakade inalles 766 en invaliditet af 10 procent eller däröfver. Det antal arbetsdagar, som i dessa senare fall förlorades, uppgingo till i rundt tal 74,700 och hela den härigenom förorsakade invaliditeten till 20,667 procent. I medeltal per fall utgör detta 97·5 sjukdagar och 27·0 invaliditetsprocent.

Dödlig utgång hade inalles 249 olycksfall.

VI. Olycksfallen efter veckodagar och klockslag.

Att undersöka det inflytande, som med hänsyn till olycksfallsfrekvensen kunde antagas utöfvas af olika veckodagar och tider på dygnet, skulle, såsom redan i inledningen framhållits, enligt den ursprungliga i och för olycksfallsstatistiken uppgjorda

arbetsplanen, egentligen höra inom ramen af de mera ingående bearbetningar, som det i ock för denna statistik förefintliga materialet tid efter annan borde undergå. På grund af det stora intresse, som undersökningar i berörda båda hänseenden onekligen innebära, och då man härvid hade till förfogande ett mer än tillräckligt omfattande material, hafva dock öfvervägande skäl ansetts tala för, att redan i de årliga olycksfallsstatistiska berättelserna låta ingå redogörelser för olycksfallens fördelning efter såväl veckodagar som klockslag.

Den bearbetning, som materialet härvid undergått, har först och främst afsett att åskådliggöra fördelningen i dessa båda hänseenden af olycksfallen inom olika industrier och yrken, och meddelas resultaten häraf i tab. 9. För att tränga frågan närmare in på lifvet har det emellertid ansetts önskvärdt att jämväl undersöka, i hvad mån möjligen olika olycksfallsanledningar härvid spelat någon roll. I tabell 10 återfinnes därför en öfversikt, som utvisar sammanhanget mellan å ena sidan olycksfallens tillkomst och förlopp och å andra sidan deras inträffande på olika veckodagar och tider på dygnet.

Hvad först beträffar olycksfallens fördelning i förstnämnda hänseende, utvisa tabellerna ifråga, att förhållandena härutinnan under år 1906 gestaltat sig på följande sätt:

	Antal olycksfall ¹⁾ .		Beräknadt efter 100 olycksfall i genomsnitt per veckodag.
	Absolut.	%.	
Söndag	265	1·8	12·3
Måndag	2,531	16·8	117·8
Tisdag	2,580	17·2	120·1
Onsdag	2,478	16·5	115·4
Torsdag	2,358	15·7	109·7
Fredag	2,508	16·7	116·7
Lördag	2,321	15·3	108·0
Summa	15,041	100·0	—

¹⁾ De inalles tolf olycksfall för hvilka veckodagen ej kunnat angifvas, hafva härvid jämnt fördelats på veckans sex söckendagar.

Det framgår häraf, att, bortsett från söndagen, då ju arbetet i regel ligger nere, de flesta olycksfallen inträffat på veckans första dagar (tisdagar och måndagar). Under onsdagen och torsdagen minskas olycksfallens antal successive, stiger därefter hastigt under fredagen, men sjunker ånyo under lördagen, som af veckans söckendagar har att uppvisa den lägsta olycksfallsfrekvensen.

De kännetecken, som i detta hänseende utmärka olycksfallsmassan i dess helhet, återfinnas också, enligt hvad tab. 9 liksom också efterföljande texttabell litt. U utvisa, i sina hufvuddrag i fråga om tvenne af de i tabellerna förekommande hufvudgrupperna, nämligen råämnesproduktionen samt tillverknings- och förädlingsindustrin. Däremot företer motsvarande kurva för de båda återstående hufvudgrupperna ett helt annat utseende. Inom byggnadsindustrin och därmed sammanförda allmänna arbeten, där för öfrigt växlingarne de olika dagarne emellan i detta hänseende äro störst, inträffar sålunda maximum redan under måndagen. Under de följande dagarne sjunker olycksfallsfrekvensen mycket hastigt t. o. m. torsdagen, som i detta fall representerar minimum. Fredagen och lördagen hafva här båda att uppvisa jämförelsevis mycket höga olycksfallssiffror. Hvad åter hufvudgruppen handel och samfärdsl beträffar, så stiger olycksfallens antal här oafbrutet t. o. m. onsdagen, då maximum uppnås. Under veckans senare hälft sjunker olycksfallsfrekvensen visserligen något under onsdagens siffra, men dock jämförelsevis endast obetydligt och i alla händelser mest under fredagen.

Redan häraf torde framgå, att det i fråga om olycksfallens fördelning i detta hänseende icke kan vara tal om konstanta faktorer, utan att man här har att göra med orsaker, som på olika områden verka med olika styrka. Detta bekräftas ytterligare genom en blick på samma fördelning inom de särskilda yrkesgrupperna, där afvikelserna härutinnan äro ännu flera. Dock bör härvid erinras därom, att olycksfallens antal inom åtskilliga yrkesgrupper öfver hufvud taget är så ringa, att rena tillfälligheter här kunnat fälla utslaget.

Till samma öfvertygelse kommer man också genom att studera de uppgifter om olycksfallens fördelning efter veckodagar, som meddelas i åtskilliga utländska olycksfallsstatistiska publikationer,

Tab. litt. U. Olycksfallen efter veckodagar¹⁾.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Y r k e s g r u p p e r .	Sön- dag.	Mån- dag.	Tis- dag.	Ons- dag.	Tors- dag.	Fre- dag.	Lör- dag.	Summa.
	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.
A. Råämneshproduktion.								
I. Skogsbruk	0·8	17·0	14·0	19·1	16·8	16·5	15·8	100·0
II. Gruvdrift	0·2	14·9	19·8	18·9	17·2	15·3	13·7	100·0
III. Annan brytnings- och upptagnings- industri.....	0·4	17·4	17·5	14·8	13·8	18·3	17·8	100·0
Summa	0·4	16·3	18·0	17·2	15·7	16·7	15·7	100·0
B. Tillverknings- och förädlings- industri.								
IV. Närings- och njutningsämnesindustri	2·5	16·8	14·5	14·8	16·0	16·3	19·1	100·0
V. Textilindustri	0·9	16·1	17·4	19·3	17·0	13·3	16·0	100·0
VI. Beklädnadsindustri	—	19·4	14·9	25·4	11·9	16·5	11·9	100·0
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri	—	10·9	34·5	7·3	7·3	14·5	25·5	100·0
VIII. Trävaruindustri	0·4	17·5	18·2	15·6	17·1	16·4	14·8	100·0
IX. Trämasse- och pappersindustri	4·6	17·5	15·3	15·7	15·6	16·4	14·9	100·0
X. Grafisk industri.....	1·2	14·8	18·5	14·8	17·3	23·5	9·9	100·0
XI. Malmförädlingsindustri.....	3·7	15·9	17·3	16·6	16·8	15·6	14·1	100·0
XII. Metallindustri.....	0·2	17·0	19·8	17·1	13·3	17·2	15·4	100·0
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri	0·3	17·3	17·4	17·8	15·5	17·7	14·0	100·0
XIV. Mineralindustri	1·2	18·9	16·1	14·1	13·9	18·9	16·9	100·0
XV. Kemisk-teknisk industri	1·7	19·3	14·0	17·0	17·6	15·9	14·5	100·0
Summa	1·4	17·2	17·3	16·4	15·9	16·7	15·1	100·0
C. Byggnadsverksamhet, belysning m. m.								
XVI. Byggnadsindustri	0·9	20·9	17·0	14·5	13·1	17·3	16·3	100·0
XVII. Belysning, vattenledning m. m.....	7·6	17·1	15·3	14·7	12·9	14·7	17·7	100·0
Summa	2·0	20·3	16·7	14·6	13·0	16·9	16·5	100·0
D. Handel och samfärdsl.								
XVIII. Handel och varulager	2·5	20·3	15·2	13·9	13·9	20·3	13·9	100·0
XIX. Landtransport.....	6·8	12·6	14·9	16·8	16·4	15·7	16·8	100·0
XX. Sjötransport	—	25·0	—	41·7	25·0	—	8·3	100·0
Summa	6·5	13·1	14·8	16·8	16·2	15·9	16·6	100·0
Inalles	1·8	16·8	17·2	16·5	15·7	16·6	15·4	100·0

¹⁾ Olycksfall, för hvilka veckodagen ej varit känd, hafva fördelats på veckans sex söckendagar.

och som hafva sammanställts i efterföljande texttabell litt. V. Det framgår nämligen häraf, att hvarje land har att i detta hänseende uppvisa sin särskilda typ.

Tab. litt. V. Olycksfallen efter veckodagar i olika länder.

V e c k o d a g.	Sverige (1906).		Finland (1906).		Nederlän- derna (1903).		Tyska riket (1897).	
	Absolut	%.	Absolut	%.	Absolut	%.	Absolut	%.
Söndag	265	1·4	41	1·9	445	1·5	1,025	2·2
Måndag	2,531	16·8	329	15·5	5,501	18·3	7,919	17·2
Tisdag	2,580	17·2	333	15·7	5,056	16·8	7,608	16·6
Onsdag	2,478	16·5	348	16·4	4,994	16·6	7,180	15·6
Torsdag	2,358	15·7	344	16·2	4,574	15·2	7,179	15·6
Fredag	2,508	16·7	373	17·5	4,669	15·6	7,029	15·8
Lördag	2,321	15·3	336	15·8	4,727	15·8	7,764	16·9
Okänd	—	—	22	1·0	52	0·2	267	0·6
Summa	15,041	100·0	2,126	100·0	30,018	100·0	45,971	100·0

Bland de så att säga yttre faktorer, som inverka på olycksfallens fördelning efter veckodagar, må först och främst nämnas förekomsten af helgdagar under året och deras infallande på olika veckodagar. Hvilken betydelse detta kan hafva framgår däraf, att under år 1906 i vårt land på hvarje söckendag inträffade i medeltal 47 olycksfall, medan däremot olycksfallens antal under söndagarne — med hvilka man väl i detta hänseende bör sammanställa helgdagarne — uppgick i medeltal till endast 5. I sammanhang härmed bör också erinras därom, att året innehåller 53 dagar med samma plats i veckan som nyårsdagen, men endast 52 af öfriga veckodagar.

Granskar man i dessa båda hänseenden året 1906, finner man, att utom annandag påsk och pingst, i fråga om hvilka detta ju alltid är förhållandet, äfven nyårsdagen inföll på en måndag, medan däremot veckans öfriga söckendagar endast räknade en helgdag hvardera. För att med hänsyn till olycksfallsfrekvensen gifva åt måndagen samma innebörd som veckans öfriga söckendagar, har man därför att öka det för förstnämnda dag angifna olycksfallstalet med inalles 37 olycksfall [d. v. s.

skillnaden mellan olycksfallstalet för en vanlig söckendag (47) och två söndagar (2×5).

Efter en dylik korrigerings af de i tab. 9 och 10 meddelade sifferuppgifterna och under antagande att samtliga helgdagar med hänsyn till olycksfallsfrekvensen äro att jämställa med söndagarna, skulle i verkligheten på hvarje *söcken* veckodag hafva inträffat i medeltal följande antal olycksfall, nämligen:

måndag	50·3	torsdag	46·1
tisdag	50·5	fredag	49·1
onsdag	48·5	lördag	45·4

Såsom synes är skillnaden mellan olycksfallsfrekvensen, på detta sätt beräknad, mellan veckans tvenne första dagar icke stor, om också tisdagen alltså kommer i första rummet. I själfva verket torde emellertid måndagen komma något före sin närmaste efterföljare. Utom de helgdagar, hvarom ofvan talats, firades nämligen under år 1906 på måndagen såväl jul- som nyårsafton, då i vårt land arbetet i stor utsträckning helt eller delvis inställes.

Ett moment af ännu större betydelse ligger emellertid uti arbetstidens längd. Den väsentligaste olikhet, som i detta hänseende förefinnes de olika veckodagarna emellan, torde väl ligga däri, att arbetet i regel slutar betydligt tidigare under lördagarna än under veckans öfriga arbetsdagar. I hvad mån den faktiska fördelningen af olycksfallen i detta hänseende bör korrigeras för att neutralisera det inflytande, som denna olikhet utöfvar, låter sig naturligtvis icke afgöra för samtliga yrken gemensamt, utan först genom ett ingående studium af förhållandena inom de olika yrkesgrupperna hvar för sig, i all synnerhet som det här icke blott rör sig om den ordinarie arbetstiden utan äfven om andra faktorer, såsom öfvertids- och skiftarbete m. m. Med all sannolikhet torde dock den kortare arbetstiden under lördagarna mer än väl uppväga den nedgång i olycksfallsfrekvensen under denna dag, som föreliggande undersökning gifvit till resultat. Fråga är emellertid, om icke ifrågavarande omständighet, därest dess inflytande kunde till fullo mätas, skulle helt och hållet omkasta ordningen veckodagarna emellan, så att olycksfallsmaximum borde förläggas till veckans sista i stället för till dess båda

Tab. litt. W. Olycksfallen efter olycksfallsanledning och veckodagar¹⁾.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Under sysselsättning med eller genom:	Sön- dag.	Mån- dag.	Tis- dag.	Ons- dag.	Tors- dag.	Fre- dag.	Lör- dag.	Summa.
	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.
I. Ångpannor, ångrör m. m.	10·9	19·6	11·9	17·4	16·3	14·1	9·8	100·0
II. Motorer	6·9	15·5	12·1	20·7	10·4	17·2	17·2	100·0
III. Transmissioner	0·6	16·5	16·5	18·8	14·7	20·6	12·3	100·0
IV. Hissverk	0·5	19·7	16·7	16·1	14·3	16·9	15·8	100·0
V. Arbetsmaskiner	0·4	16·1	19·0	17·0	17·4	16·6	13·5	100·0
VI. Handverktyg	1·1	16·7	17·3	17·5	15·0	16·5	15·9	100·0
VII. Elektriska ledningar	—	—	24·0	8·0	20·0	20·0	28·0	100·0
VIII. Sprängämnen	—	15·1	14·0	27·9	8·1	23·3	11·6	100·0
IX. Eldfarliga, heta etc. ämnen	3·5	12·5	19·3	16·4	16·3	15·1	16·9	100·0
X. Sammanstörtande etc. föremål	1·0	18·3	16·5	16·2	16·5	16·7	14·8	100·0
XI. Fall	3·0	18·6	15·1	14·7	15·2	17·7	15·7	100·0
XII. Drunkning	—	13·0	26·1	13·0	34·8	4·4	8·7	100·0
XIII. Transport, lyftning etc. (för hand)...	1·1	17·5	17·3	15·3	15·6	17·6	15·6	100·0
XIV. Lastning och lossning (för hand)	1·1	16·0	17·8	14·9	14·9	16·6	18·7	100·0
XV. Åkdon	1·0	18·8	13·9	16·8	16·3	13·5	19·7	100·0
XVI. Järnvägar	8·9	13·0	13·7	15·1	15·8	15·4	18·1	100·0
XVII. Spårvägar	18·7	12·5	9·4	15·6	21·9	12·5	9·4	100·0
XVIII. Transportbanor	2·2	19·4	18·3	18·2	14·1	14·2	13·6	100·0
XIX. Djur	22·6	12·9	6·4	9·7	6·4	19·4	22·6	100·0
XX. På annat eller på okänt sätt	1·7	17·4	15·0	20·3	15·0	17·2	13·4	100·0
Summa	1·8	16·8	17·1	16·5	15·7	16·7	15·4	100·0
<i>Sammandrag.</i>								
Handverktyg	1·1	16·7	17·3	17·5	15·0	16·5	15·9	100·0
Maskiner, alla slag	0·8	16·7	18·3	16·9	16·7	16·8	13·8	100·0
Transport samt lastning och lossning	1·1	16·9	17·5	15·1	15·4	17·3	16·7	100·0
På annat sätt	3·2	16·9	16·0	16·6	15·5	16·3	15·5	100·0

¹⁾ Olycksfall, för hvilka veckodagen ej varit känd, hafva lika fördelats på veckans sex söckendagar.

första söckendagar. Skillnaden i detta hänseende mellan de olika veckodagarna är nämligen, såsom ofvan visats, i själfva verket icke större än att en äfven måttlig förhöjning i lördagens olycksfallssiffra skulle åstadkomma en dylik omhvälfning.

Det ligger naturligtvis nära till hands, att i den anhopning af olycksfallen under veckans sista dagar, som sålunda torde få anses föreligga i vårt land, spåra verkningarna af en mot slutet af veckan hos de arbetande framträdande trötthet. Onekligen tala också många skäl för ett dylikt antagande, äfven om naturligtvis äfven andra moment härvid kunna spela in, såsom exempelvis den mot slutet af veckan inträdande oron och arbetsbrådskan.

Såsom redan i det föregående framhållits, återfinnas i tab. 10 uppgifter angående de genom särskilda olycksfallsanledningar förorsakade olycksfallens fördelning efter veckodagar. På grundval af de där meddelade absoluta siffrorna har vidare i vidstående texttabell litt. W. verkstälts beräkningar angående motsvarande procentiska fördelning.

Hvad då först beträffar de inalles 3,775 olycksfall, som inträffat genom *maskiner* af alla slag, gestaltade sig fördelningen här på följande sätt:

	Antal olycksfall.		Beräknadt efter 100 olycksfall i genomsnitt per veckodag.
	Absolut.	%.	
Söndag	29	0·8	5·4
Måndag	630	16·7	116·6
Tisdag	691	18·3	128·2
Onsdag	639	16·9	118·5
Torsdag	629	16·7	116·7
Fredag	634	16·8	117·6
Lördag	523	13·8	97·0
Summa	3,775	100·0	—

Bortsett från den starka nedgången under lördagen, som väl i hufvudsak får tillskrifvas den under denna dag reducerade arbetstiden, och en ganska afsevärd stegring under tisdagen, äro sålunda veckans öfriga fyra söckendagar i nästan absolut samma

grad utmärkta genom olycksfall i arbete. Särskildt må framhållas, att någon nämnvärd stegring i olycksfallsfrekvensen för fredagen här icke är att anteckna.

De olika veckodagarnas andel af de olycksfall, som tillkommit under sysselsättning med eller genom *handverktyg*, var följande:

	Antal olycksfall.		Beräknadt efter 100 olycksfall i genomsnitt per veckodag.
	Absolut.	%.	
Söndag	25	1·1	7·7
Måndag	377	16·7	117·0
Tisdag	391	17·3	121·2
Onsdag	394	17·5	122·1
Torsdag	339	15·0	105·1
Fredag	372	16·5	115·3
Lördag	360	15·9	111·6
Summa	2,258	100·0	—

Stegringen i olycksfallsfrekvensen fortgår sålunda här t. o. m. onsdagen, då densamma når sin högsta punkt. Minsta antalet olycksfall — bortsedt naturligtvis från söndagen — har däremot torsdagen att uppvisa, hvarefter olycksfallssiffran under de båda följande dagarne återigen hastigt stiger, dock utan att uppnå samma ståndpunkt som under veckans tredje och fjärde dag.

I fråga om de inalles 3,643 olycksfall, som tillkommit under transport, bärning och lyftning samt lastning och lossning, ställde sig samma fördelning på följande sätt:

	Antal olycksfall.		Beräknadt efter 100 olycksfall i genomsnitt per veckodag.
	Absolut.	%.	
Söndag	41	1·1	7·9
Måndag	617	16·9	118·4
Tisdag	637	17·5	122·4
Onsdag	552	15·2	106·2
Torsdag	560	15·4	107·6
Fredag	629	17·3	120·9
Lördag	607	16·6	116·6
Summa	3,643	100·0	—

Efter att under måndagen och tisdagen hafva varit ganska hög, sjunker olycksfallsfrekvensen här under onsdagen ned till sin (bortsedt från söndagen) lägsta ståndpunkt. Fr. o. m. torsdagen stiger olycksfallssiffran åter, en stegring som, med hänsyn till den kortare arbetstiden under lördagarne, torde kunna anses fortgå t. o. m. veckans slut.

Vidkommande slutligen de olycksfall, som tillkommit på annat sätt än de ofvan omnämnda, och som tillsammans uppgå till 5,365, har fördelningen efter veckodagar här följande utseende:

	Antal olycksfall.		Beräknadt efter 100 olycksfall i genomsnitt per veckodag.
	Absolut.	%.	
Söndag	170	3·2	22·2
Måndag	907	16·9	118·3
Tisdag	861	16·0	112·3
Onsdag	893	16·6	116·6
Torsdag	830	15·5	108·3
Fredag	873	16·3	113·9
Lördag	831	15·5	108·4
Summa	5,365	100·0	—

Siffrorna utvisa först och främst, att fördelningen de olika veckodagarne emellan här ter sig väsentligt jämnare än hvad förhållandet varit i fråga om öfriga förut anförda olycksfallsanledningar, något som väl sammanhänger därmed, att här hopförda olycksfallsanledningar framför andra kunna anses representera de s. k. oundvikliga yrkesfarorna och där de egna åtgörandena spela den jämförelsevis minsta rollen. En annan egendomlighet är, att måndagen här uppträder med de flesta olycksfallen och därefter onsdagen, under det att tisdagen först kommer i fjärde rummet, nämligen efter utom förstnämnda båda dagar äfven fredagen.

Den inblick uti olycksfallens fördelning i här berörda hänseende, som ofvanstående siffror gifva, bekräfta sålunda den iakttagelse, som redan kunnat göras i fråga om samma fördelning inom olika industrier och yrken, nämligen att det här rör sig om en företeelse, hvarvid en hel mängd faktorer samverkat.

Hvad särskildt trötthetsmomentet beträffar, synes ju visserligen grupperingen i detta hänseende bland de olycksfall, som tillkommit under transport etc. samt lastning och lossning, och där väl detta moment kan förmodas göra sig särskildt gällande, i det stora hela motsvara antagandet af en mot slutet af veckan framträdande trötthet. Men å andra sidan kan dock fördelningen inom den grupp af olycksfall, som inträffat under sysselsättning med eller genom handverktyg och maskiner, och där en begynnande trötthet väl äfven borde göra sig märkbar, anses endast i ringa grad gifva stöd åt samma antagande.

Jämte uppgifter om olycksfallens fördelning efter veckodagar innehålla tab. 9 och 10, såsom ofvan nämnts, äfven upplysning om de tider på dygnet, då olycksfallen inträffat. På grund af det jämförelsevis ringa antal olycksfall, som förekommer under natten (fr. kl. 6 e. m.—6 f. m.) har härvid denna indelats i perioder om hvardera tre timmar, medan däremot de olycksfall, som inträffat under dagen (fr. kl. 6 f. m.—6 e. m.) hafva redovisats för hvarje särskild timme.

Bortsett från de inalles 183 olycksfall, för hvilka uppgift i detta hänseende icke kunnat erhållas, hafva de för år 1906 anmälda olycksfallen på följande sätt fördelat sig på dygnets olika timmar:

Under dagen.

Förmiddagen.	Antal olycksfall.		Eftermiddagen.	Antal olycksfall.	
	Absolut.	%.		Absolut.	%.
Kl. 6—7	575	4.3	Kl. 12—1	739	5.5
» 7—8	1,164	8.7	» 1—2	757	5.7
» 8—9	934	7.0	» 2—3	1,243	9.3
» 9—10	1,563	11.7	» 3—4	1,398	10.5
» 10—11	1,773	13.4	» 4—5	1,209	9.1
» 11—12	1,154	8.7	» 5—6	810	6.1
Summa	7,163	53.8	Summa	6,156	46.2
			Inalles (dagen)	13,319	100.0

Under natten.

Eftermiddagen.	Antal olycksfall.		Förmiddagen.	Antal olycksfall.	
	Absolut.	%.		Absolut.	%.
Kl. 6—9	700	45·5	Kl. 12—3	195	12·7
» 9—12	298	19·4	» 3—6	346	22·4
Summa	998	64·9	Summa	541	35·1
			Inalles (natten)	1,539	100·0

Det framgår af denna sammanställning, att af de olycksfall, som inträffat under dagen, den öfvervägande delen (53·8 %), faller på de sex första timmarne. Samma förhållande, ehuru i ännu högre grad, gäller för öfrigt äfven om natten. Sålunda inträffade i det närmaste två tredjedelar af samtliga hithörande olycksfall under förnatten och inemot hälften under tiden fr. kl. 6—9 e. m. Sistnämnda omständighet sammanhänger naturligtvis därmed, att gränsen mellan dag och natt här satts till kl. 6 e. m., vid hvilken tid det ordinarie arbetet för dagen i regel ännu icke är slut.

En annan omständighet, som genast faller i ögonen, är den anhopning af olycksfall, som under dagen äger rum mot slutet af såväl efter- som i all synnerhet förmiddagen. Sålunda inträffade inalles 4,490 olycksfall under tiden fr. kl. 9—12 f. m. mot endast 2,673 under närmast föregående trenne timmar; och under eftermiddagen steg olycksfallssiffran från 2,739 under tiden från kl. 12—3 till 3,417 under därpå följande tre timmar.

Det torde icke vara oberättigadt, att i denna företeelse se verkningarne af den mot slutet af arbetstiden inträdande tröttheten och därmed sammanhängande ouppmärksamheten från de arbetandes sida, äfven om bevisen i detta hänseende icke kunna anses fullt bindande. Mot ett dylikt antagande synes sålunda tala dels den omständigheten, att stegringen ifråga är väsentligt större under för- än eftermiddagen, under det att man väl snarare bort vänta motsatsen, dels också att densamma icke är jämnt fortgående utan afbrytes på förmiddagen efter kl. 11 och på eftermiddagen efter kl. 4. Sannolikt har man dock att i båda dessa hänseenden räkna med det inflytande, som utöfvas af de under arbetstiden förekommande rasterna och deras förläggning.

Särskildt torde väl nedgången i olycksfallsfrekvensen under tiden mellan kl. 11—12 f. m. få anses sammanhännga med middagsrasten, liksom också den ännu mera utpräglade minskningen för tiden mellan kl. 8—9 på morgonen med frukostrasten.

För att erhålla en verklig föreställning om sambandet mellan olycksfallens infallande på olika tider af dygnet och den dagliga arbetstidens längd vore det emellertid önskvärdt, att i olycksfallsstatistiken kunde meddelas uppgifter icke blott om klockslaget utan äfven om tiden från *arbetets början*, då olycksfallen i hvarje fall inträffat.

I efterföljande texttabell litt. X. meddelas uppgifter angående den procentiska fördelningen i detta hänseende af olycksfallen inom olika yrkesgrupper. För större öfverskådlighets skull hafva härvid äfven de under dagen förekommande olycksfallen sammanförts i perioder om tre timmar hvardera.

Hvad då först beträffar timmarne mellan kl. 9—12 f. m., hvarunder i det närmaste 30 % af samtliga olycksfall inträffat, så räkna väl i regel dessa äfven i fråga om de särskilda yrkesgrupperna de relativt flesta olycksfallen. Dock gifves det åtskilliga undantag härifrån. Sålunda förekommer det inom såväl metallindustrien som den grafiska industrien, att antalet olycksfall under ifrågavarande period af dygnet understiger motsvarande antal under timmarne mellan kl. 3—6 e. m.

Det relativt största antalet olycksfall för timmarne 9—12 f. m. återfinnes däremot inom beklädnadsindustrien, där 38·8 % af samtliga anmälda olycksfall infallit vid denna tid på dygnet, samt vidare inom skogsbruket (med 37·0 %), annan brytnings- och upptagningsindustri (med 35·7 %), kemisk-teknisk industri (med 33·8 %) samt maskin- och skeppsbyggnadsindustri (med 33·0 %).

Närmast efter förmiddagens sista timmar komma i detta hänseende, såsom redan framhållits, timmarne mellan kl. 3—6 e. m., hvarunder inalles 22·7 % af samtliga anmälda olycksfall uppgifvits hafva inträffat. Inom en hel del af de särskilda yrkesgrupperna kommer emellertid icke denna period af dygnet utan i stället morgontimmarne mellan kl. 6—9 i andra rummet med hänsyn till olycksfallsfrekvensen. Särskildt är detta förhållandet i fråga om grufdriften, där antalet olycksfall under sistnämnda timmar är nära dubbelt så stort som under förstnämnda eftermiddagstimmar.

Tab. litt. X. Olycksfallen efter klockslag.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
Yrkesgrupper.	Förmiddagen.				Eftermiddagen.				Klockslaget ej angivet eller okänt.	Summa.
	12-3.	3-6.	6-9.	9-12.	12-3.	3-6.	6-9.	9-12.		
A. Råämneshandling.	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.
I. Skogsbruk	—	—	12.7	37.0	23.2	15.5	1.3	0.2	10.1	100.0
II. Gruvdrift	1.8	4.3	22.6	31.1	18.2	11.9	6.4	2.5	1.2	100.0
III. Annan brytnings- och upptagningsindustri	—	0.1	13.9	35.7	21.8	24.9	1.7	0.2	1.7	100.0
Summa	0.8	1.9	17.5	33.9	20.4	17.0	3.7	1.2	2.7	100.0
B. Tillverknings- och förädlingsindustri.										
IV. Närings- och nyttningsämnesindustri	0.8	2.4	17.2	29.2	17.0	22.1	7.2	3.1	1.0	100.0
V. Textilindustri	0.4	—	19.7	28.0	19.3	27.5	4.1	0.5	0.5	100.0
VI. Beklädnadsindustri	—	—	20.9	38.8	13.4	23.9	1.5	—	1.5	100.0
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri	—	1.8	18.2	27.3	27.3	23.6	1.8	—	—	100.0
VIII. Trävaruindustri	0.6	2.3	19.7	29.7	19.1	23.0	3.7	1.1	0.8	100.0
IX. Trämasse- och pappersindustri	4.2	5.8	17.6	24.7	14.5	19.5	7.7	5.2	0.8	100.0
X. Grafisk industri	—	—	13.6	24.7	19.7	29.6	7.4	2.5	2.5	100.0
XI. Malmförädlingsindustri	6.1	6.6	18.2	24.8	15.4	16.8	6.2	4.9	1.0	100.0
XII. Metallindustri	1.0	1.0	17.5	25.4	18.1	30.1	3.8	1.6	1.5	100.0
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri	0.1	0.2	18.5	33.0	15.4	29.5	2.5	0.3	0.5	100.0
XIV. Mineralindustri	1.8	3.9	19.6	31.6	17.3	18.5	4.7	1.8	0.8	100.0
XV. Kemisk-teknisk industri	0.6	—	16.8	33.8	22.3	22.3	3.1	1.1	—	100.0
Summa	1.6	2.5	18.5	29.1	17.2	23.9	4.4	2.0	0.8	100.0
C. Byggnadsverksamhet, belysning m. m.										
XVI. Byggnadsindustri	0.1	0.7	16.3	32.2	21.5	25.4	1.5	0.3	2.0	100.0
XVII. Belysning, vattenledning m. m.	0.6	5.9	17.6	27.1	17.0	21.8	4.1	4.1	1.8	100.0
Summa	0.2	1.5	16.5	31.4	20.8	24.8	1.9	1.0	1.9	100.0
D. Handel och samfärdsel.										
XVIII. Handel och varulager	—	1.3	8.9	26.6	29.1	29.1	2.5	—	2.5	100.0
XIX. Landtransport	1.0	2.7	14.8	26.0	18.5	21.8	10.3	4.4	0.5	100.0
XX. Sjötransport	—	—	16.7	25.0	25.0	25.0	8.3	—	—	100.0
Summa	0.9	2.6	14.5	26.0	19.1	22.2	9.9	4.2	0.6	100.0
Inalles	1.3	2.3	17.8	29.0	18.2	22.7	4.6	2.0	1.2	100.0

Undersökningen ifråga gifver för öfrigt vid handen, att morgontimmarne mellan kl. 6—9 och eftermiddagstimmarne mellan kl. 12—3 hafva att uppvisa nästan absolut samma olycksfallsfrekvens. Sålunda komma på förstnämnda timmar sammanlagdt 2,673 olycksfall (eller 17·8 %) och på de sistnämnda 2,739 (eller 18·2 %). Äfven härutinnan förete emellertid de särskilda yrkesgrupperna betydande afvikelser sinsemellan. Så t. ex. må anföras, att inom skogsbruket inträffat knappast mer än hälften så många olycksfall under de första morgontimmarne som under de första eftermiddagstimmarne, samt att omvänt inom beklädnadsindustrien de förra räkna relativt betydligt flera olycksfall än de senare.

Vidkommande särskildt olycksfall, som uppgifvits hafva inträffat under natten, och som tillsammans uppgingo till 10·2 % af samtliga för året anmälda olycksfall, förekommo dessa relativt talrikast inom malmförädlings- samt trämasse- och pappersindustrierna, där resp. 23·8 % och 22·9 % af olycksfallen inträffat under denna tid på dygnet. Ett betydande procenttal olycksfall under nattens timmar återfinnes vidare äfven inom följande yrkesgrupper, nämligen landtransport (18·4 %), grufdrift (15·0 %), belysning, vattenledning m. m. (14·7 %), närings- och njutningsämnesindustri (13·5 %) samt mineralindustri (12·2 %).

Hvad därefter angår förhållandet mellan tidpunkten för olycksfallens inträffande och deras tillkomst och förlopp, lämnas i efterföljande texttabell litt. Y, i relativa tal och för tidsperioder om tre timmar, en sammanställning af de i tab. 10 härom meddelade upplysningar.

Det framgår af denna öfversikt, att den fördelning af olycksfallen i detta hänseende, som utmärker olycksfallsmassan i sin helhet, nämligen att de relativt flesta olycksfallen inträffa under de sista förmiddagstimmarne och därefter under de sista kvällstimmarne, samt att de första morgon- och eftermiddagstimmarne, som komma därefter i ordningen, hafva att uppvisa i stort sedt samma olycksfallsfrekvens, i sina hufvuddrag äfven återfinnes hos de särskilda grupper af olycksfall, som tillkommit genom olika slag af olycksfallsanledningar.

Dock finnas i dessa hänseenden åtskilliga afvikelser. Bland dylika må exempelvis nämnas, att tyngdpunkten med afseende på olycksfallsfrekvensen i många fall är förlagd från timmarne

kl. 9—12 f. m. till kl. 3—6 e. m. Sålunda är detta fallet med, bland andra, de olycksfall, som tillkommit under **sysselsättning** med eller genom ångpannor m. m., motorer, eldfarliga, heta etc. ämnen, åkdon och spårvägar. Å andra sidan gifves det också fall, då olycksfallsfrekvensen under morgontimmarne kl. 6—9 kommer i andra rummet och sålunda öfverträffar dem under de sista kvällstimmarne. Bland annat är detta sålunda förhållandet med de olycksfall, som förorsakats af transmissioner, transportbanor och djur.

Tab. litt. Y. Olycksfallen efter tillkomst och förlopp samt klockslag.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
Under sysselsättning med eller genom:	Förmiddagen.				Eftermiddagen.				Klockslaget ej angifvet eller okänt.	Summa.
	12-3.	3-6.	6-9.	9-12.	12-3.	3-6.	6-9.	9-12.		
	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.
I. Ångpannor, ångrör m. m.....	5.4	5.4	15.2	19.6	13.0	23.9	13.1	4.4	—	100.0
II. Motorer.....	1.7	6.9	12.1	17.2	17.3	31.0	5.2	8.6	—	100.0
III. Transmissioner.....	0.8	2.9	22.4	31.8	17.6	15.9	5.9	2.3	0.6	100.0
IV. Hissverk.....	1.2	3.3	16.4	29.7	17.2	27.4	3.5	1.0	0.3	100.0
V. Arbetsmaskiner.....	1.2	1.9	20.1	29.9	17.2	22.8	4.8	2.0	0.6	100.0
VI. Handverktyg.....	0.8	0.8	17.0	34.5	19.7	22.2	2.2	0.8	2.0	100.0
VII. Elektriska ledningar.....	4.0	—	16.0	24.0	24.0	24.0	4.0	4.0	—	100.0
VIII. Sprängämnen.....	—	1.2	7.0	37.2	17.4	31.4	5.8	—	—	100.0
IX. Eldfarliga, heta etc. ämnen...	3.2	3.8	11.9	18.9	15.0	37.5	6.3	2.9	0.5	100.0
X. Sammanstörtande etc. föremål	1.4	3.2	19.8	33.4	17.4	18.7	3.3	1.8	1.0	100.0
XI. Fall.....	1.9	3.2	17.4	24.6	19.7	24.5	6.2	1.6	0.9	100.0
XII. Drunkning.....	21.7	8.7	8.7	13.1	21.7	21.7	—	—	4.4	100.0
XIII. Transport, lyftning etc. (för hand).....	1.1	1.7	18.5	31.6	18.7	22.0	3.2	1.9	1.3	100.0
XIV. Lastning o. lossning (för hand)	0.8	2.7	16.4	28.5	20.3	20.3	6.8	2.7	1.5	100.0
XV. Åkdon.....	0.5	1.4	13.0	26.0	23.6	26.4	7.7	—	1.4	100.0
XVI. Järnvägar.....	0.9	3.0	15.9	25.6	17.3	17.5	13.7	5.3	0.8	100.0
XVII. Spårvägar.....	—	6.3	18.7	9.4	18.7	21.9	21.9	3.1	—	100.0
XVIII. Transportbanor.....	1.8	3.2	23.7	28.0	18.0	18.8	3.1	2.8	0.6	100.0
XIX. Djur.....	—	6.5	22.6	25.8	16.1	19.3	6.5	3.2	—	100.0
XX. På annat eller okänt sätt....	1.4	2.0	13.9	36.0	14.7	22.8	3.3	1.5	4.4	100.0
Summa	1.8	2.3	17.8	29.9	18.2	22.7	4.6	2.0	1.2	100.0
<i>Sammandrag.</i>										
Handverktyg.....	0.8	0.8	17.0	34.5	19.7	22.2	2.2	0.8	2.0	100.0
Maskiner, alla slag.....	1.3	2.3	19.4	29.5	17.2	23.3	4.5	2.0	0.5	100.0
Transport samt lastning och lossning	1.0	2.0	17.8	30.5	19.2	21.4	4.5	2.2	1.4	100.0
På annat sätt.....	1.8	3.1	17.0	27.7	17.6	23.4	5.9	2.3	1.2	100.0

VII. De skadades olycksfallsförsäkring.

De uppgifter, som i tab. 11 meddelas rörande de under år 1906 genom olycksfall i arbete skadade arbetarnes olycksfallsförsäkring, afse att i främsta rummet ådagalägga, i hvilken utsträckning arbetsgifvarne begagnat sig af den utvägen att genom försäkring skydda sig för den dem jämlikt lagen den 5 juli 1901, i förekommande fall, åliggande ersättningsplikt. De fall, där detta varit händelsen, hafva vidare uppdelats, allteftersom den tecknade försäkringen omfattat endast ersättning enligt § 4 i nämnda lag, eller därutöfver ersättning jämnväl under den s. k. karenstiden, eller slutligen äfven ytterligare förmåner (hufvudsakligen ersättning för olycksfall äfven *utom* arbetet). I hvardera af dessa hänseenden hafva ytterligare särskilts de olycksfall, där försäkringen tecknats i Riksförsäkringsanstalten, i andra försäkringsanstalter i egentlig mening, i af arbetsgifvare för ändamålet bildade sammanslutningar eller slutligen i mer än en af dessa olika slag af anstalter.

Af egentliga olycksfallsförsäkringsanstalter hafva under året försäkringar förekommit i samtliga svenska, nämligen Bore, Fylgia, Gothia, Hansa, Heimdall, Norden och Skandinavien, samt af utländska i Wintherthur och Nordisk Ulykkesförsäkrings Aktie Selskab. Hvad åter beträffar försäkring mot olycksfall i af arbetsgifvare bildade sammanslutningar hafva enligt de till Kollegium inkomna anmälningarne följande sådana sammanslutningar under året varit i verksamhet, nämligen Allians Granitindustriförening, Enskilda järnvägarne försäkringsanstalt mot olycksfall, Eskilstuna ömse-
sidiga olycksfallsförsäkringsförening, Dalarnes Försäkringsförening, Göteborgs byggmästares olycksfallsförsäkringskassa, Stockholms byggmästares olycksfallsförsäkringskassa, Sveriges bleck- och plåt-
slagarmästares olycksfallsförsäkringskassa, Sveriges bokbinderi-
idkares olycksfallsförsäkringskassa, Sveriges målaremästares olycks-
fallsförsäkringskassa, Sveriges Verkstäder, Sågverksägarnes vid Ångermanälven olycksfallsförsäkringsförening, Södra kretsen af

Sveriges byggmästares olycksfallsförsäkringskassa, Södra Älfsborgs läns textilfabrikers olycksfallsförsäkringsförening samt Textilföreningen i Norrköping.

Innan i det följande närmare redogöres för de resultat, som i detta hänseende framgå ur de för år 1906 ingångna olycksfallsanmälningarne, torde emellertid böra anföras ett par anmärkningar beträffande innebörden af de i tab. 11 meddelade sifferuppgifterna.

Då i det för anmälan om olycksfall i arbete gällande formuläret upplysning begäres angående den skadades olycksfallsförsäkring i allmänhet och utan några som helst inskränkningar, så följer naturligtvis häraf, att de svar, som i anmälningarne lämnas på spørgsmålet ifråga, borde omfatta hvarje försäkring, som, i förekommande fall, gällt för den af olycksfallet drabbade, oafsedt om försäkringskostnaderna gäldas af den skadades arbetsgifvare, den skadade själf eller slutligen båda i förening.

Sannolikt har dock i många fall formuläret i detta hänseende tolkats så, att den begärda upplysningen endast afsett den olycksfallsförsäkring, som tecknats af arbetsgifvaren, och denne sålunda icke ansett sig skyldig att vid anmälan afgifvande efterforska den skadades eventuella privata olycksfallsförsäkringar. De uppgifter, som i tab. 11 meddelas angående antalet skadade, som varit försäkrade mot olycksfall enligt andra grunder än dem, som innehållas i olycksfallsersättningslagen, torde därför sannolikt vara i någon mån för låga.

Hvad åter beträffar sådana fall, där kostnaderna för olycksfallsförsäkringen, som då naturligtvis afsett att bereda den eventuellt skadade andra förmåner utöfver bestämmelserna i nämnda lag, bestridits af såväl arbetsgifvaren som arbetarne själfva, har väl i anmälan i regel angifvits hela omfattningen af dylik försäkring. Dock hafva å andra sidan äfven förekommit fall, där såsom svar på frågan om olycksfallsförsäkringens omfattning i anmälan endast meddelats upplysning angående den del af dylik försäkring i sin helhet, för hvilken kostnaderna betalats af arbetsgifvaren. De ofullständigheter, som anmälningarne i detta fall innehållit, hafva dock varit relativt lätta att afhjälpa, enär dels Kollegium genom skriftväxling med vederbörande arbetsgifvare eller försäkringsanstalter kunnat förskaffa sig erforderliga upplysningar,

dels föreskrifter angående de villkor, hvarpå olycksfallsförsäkring af dylik natur skall tecknas, i en del fall finnas intagna i de mellan vederbörande arbetsgifvare- och arbetareorganisationer träffade aftal.

Frågan om de skadades olycksfallsförsäkring har varit den af de å anmälningsskylten upptagna punkterna, som föranlett det ojämförligt största antalet anmärkningsskrifvelser, hvarjämte Kollegium äfven i stor utsträckning vändt sig direkt till vederbörande försäkringsanstalter för vinnande af upplysningar i saken. Hvad som härvid i första rummet vållat svårigheter har varit att erhålla säker kännedom därom, huruvida en viss försäkring varit en s. k. lagförsäkring, med tillägg af ersättning för olycksfall äfven utom arbetet, eller endast en s. k. vanlig olycksfallsförsäkring enligt de särskilda bolagens allmänna grunder. Skillnaden mellan dessa båda slag af försäkringar, som ju i fråga om mindre svåra olycksfall kunna anses sammanfalla, har nämligen i många fall varit synnerligen svår att för vederbörande klargöra.

Trots den stora uppmärksamhet, som vid bearbetningen ägnats åt denna fråga, är det därför icke uteslutet, att i vissa fall försäkringar, som i tab. 11 uppförts såsom gällande såväl lagförsäkring som försäkring för olycksfall utom arbetet o. d., i själfva verket bort hänföras under rubriken olycksfallsförsäkring enligt andra grunder. Äfven ett motsatt förhållande är naturligtvis tänkbart, eller att försäkringar, som omfattat såväl lagförsäkring som vanlig olycksfallsförsäkring, på grund af bristfälliga upplysningar vid bearbetningen kommit att rubriceras såsom afseende endast sistnämnda försäkringsform. Dock äro dylika fall, därest de öfver hufvud taget förekomma, sannolikt ytterst fåtaliga.

Hvad här berörda förhållande beträffar, må emellertid framhållas, att den osäkerhet, som i detta hänseende möjligen föreligger, endast kan anses gälla i fråga om en del af de fall, som i tab. 11 uppförts såsom afseende olycksfallsförsäkring såväl enligt lag som för olycksfall utom arbetet i egentliga försäkringsanstalter. Vidkommande åter de olycksfall, som i samma tabell upptagas såsom försäkrade enligt nämnda grunder genom af arbetsgifvare bildade sammanslutningar, kan något tvifvel om deras tillförlitlighet icke förekomma, alldenstund det här rör sig om försäkringar af bestämda typer.

Tab. litt. Z. De skadades olycksfallsförsäkring. (Absoluta tal).

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Yrkesgrupper.	Antal skadade, som varit olycksfallsförsäkrade:					Icke försäkrade mot olycksfall.	Summa skadade.
	enligt lagen den 5 juli 1901.						
	Enligt § 4 i nämnda lag.	Enligt samma § med tillägg af: karensförsäkr.	försäkr. utom arbetet o. d.	Summa.	Enligt andra grunder.		
A. Råämneshandling.							
I. Skogsbruk	100	66	28	194	15	178	387
II. Gruvdrift	88	146	648	882	51	267	1,200
III. Annan brytnings- och upptagningsindustri	119	425	385	929	142	94	1,165
Summa	307	637	1,061	2,005	208	539	2,752
B. Tillverknings- och förädlingsindustri.							
IV. Närings- och nyttningsämnesindustri...	116	138	375	629	108	110	847
V. Textilindustri	92	33	26	151	5	62	218
VI. Beklädnadsindustri	37	19	3	59	1	7	67
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri ...	12	37	3	52	2	1	55
VIII. Trävaruindustri	505	516	438	1,459	226	678	2,363
IX. Trämasse- och pappersindustri	261	79	206	546	101	85	732
X. Grafisk industri	16	18	26	60	1	20	81
XI. Malmförädlingsindustri	189	128	472	789	113	415	1,317
XII. Metallindustri	179	138	378	695	30	297	1,022
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri...	471	238	504	1,213	99	885	2,197
XIV. Mineralindustri	89	243	57	389	27	93	509
XV. Kemisk-teknisk industri	27	28	19	74	1	283	358
Summa	1,994	1,615	2,507	6,116	714	2,936	9,766
C. Byggnadsverksamhet, belysning m. m.							
XVI. Byggnadsindustri	186	253	194	633	11	222	866
XVII. Belysning, vattenledning m. m.	19	46	7	72	5	93	170
Summa	205	299	201	705	16	315	1,036
D. Handel och samfärdsl.							
XVIII. Handel och varulager	13	45	12	70	6	3	79
XIX. Landtransport	201	280	52	533	102	761	1,396
XX. Sjötransport	1	8	3	12	—	—	12
Summa	215	333	67	615	108	764	1,487
Inalles	2,721	2,884	3,836	9,441	1,046	4,554	15,041

Tab. litt. A. De skadades olycksfallsförsäkring. (Relativa tal).

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Yrkesgrupper.	Antal skadade, som varit olycksfallsförsäkrade:					Icke försäkrade mot olycksfall.	Summa.
	enligt lagen den 5 juli 1901.						
	Enligt § 4 i nämnda lag.	Enligt samma § med tillägg af:		Summa.	Enligt andra grunder.		
		karensförsäkr.	försäkr. utom arbetet o. d.				
A. Råämneshandling.	%	%	%	%	%	%	%
I. Skogsbruk	25.8	17.1	7.2	50.1	3.9	46.0	100.0
II. Grufvdrift	7.3	12.2	54.0	73.5	4.3	22.2	100.0
III. Annan brytnings- och upptagningsindustri	10.2	36.5	33.0	79.7	12.2	8.1	100.0
Summa	11.2	23.1	38.6	72.9	7.5	19.6	100.0
B. Tillverknings- och förädlingsindustri.							
IV. Närings- och njutningsämnesindustri...	13.7	16.3	44.3	74.3	12.7	13.0	100.0
V. Textilindustri	42.2	15.1	11.9	69.2	2.3	28.5	100.0
VI. Beklädnadsindustri.....	55.2	28.4	4.5	88.1	1.5	10.4	100.0
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri ...	21.8	67.3	5.5	94.6	3.6	1.8	100.0
VIII. Trävaruindustri	21.4	21.8	18.5	61.7	9.6	28.7	100.0
IX. Trämasse- och pappersindustri	35.7	10.8	28.1	74.6	13.8	11.6	100.0
X. Grafisk industri	19.8	22.2	32.1	74.1	1.2	24.7	100.0
XI. Malmförädlingsindustri.....	14.4	9.7	35.8	59.9	8.6	31.5	100.0
XII. Metallindustri	17.5	13.5	37.0	68.0	2.9	29.1	100.0
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri...	21.5	10.8	22.9	55.2	4.5	40.3	100.0
XIV. Mineralindustri	17.5	47.7	11.2	76.4	5.3	18.3	100.0
XV. Kemisk-teknisk industri	7.5	7.8	5.3	20.6	0.3	79.1	100.0
Summa	20.4	16.5	25.7	62.6	7.3	30.1	100.0
C. Byggnadsverksamhet, belysning m. m.							
XVI. Byggnadsindustri	21.5	29.2	22.4	73.1	1.3	25.6	100.0
XVII. Belysning, vattenledning m. m.	11.2	27.1	4.1	42.4	2.9	54.7	100.0
Summa	19.8	28.9	19.4	68.1	1.5	30.4	100.0
D. Handel och samfärdsel.							
XVIII. Handel och varulager	16.4	57.0	15.2	88.6	7.6	3.8	100.0
XIX. Landtransport.....	14.4	20.1	3.7	38.2	7.3	54.5	100.0
XX. Sjötransport.....	8.3	66.7	25.0	100.0	—	—	100.0
Summa	14.5	22.4	4.5	41.4	7.2	51.4	100.0
Inalles	18.1	19.2	25.5	62.8	6.9	30.3	100.0

På grundval af det i tab. 11 meddelade siffermaterialet hafva utarbetats de å sid. 115—116 förekommande båda texttabellerna litt. Z och Å, som, den förra i absoluta och den senare i relativa tal, utvisa förekomsten bland de skadade af olycksfallsförsäkringar af olika omfattning inom hvar och en af de yrkesgrupper, hvari materialet i föreliggande undersökning uppdelats.

Det framgår af dessa tabeller, att olycksfallsförsäkring enligt lagen den 5 juli 1901, med eller utan tillägg, förefunnits i fråga om 9,441 eller 62·8 % af samtliga för år 1906 anmälda olycksfall. I 1,046 fall (6·9 %) hade olycksfallsförsäkring af annan art förekommit och i 4,554 fall (30·3 %) olycksfallsförsäkring helt och hållet saknats. I fråga om förstnämnda olycksfall gällde försäkringen i 2,721 fall (18·1 %) endast ersättning enligt bestämmelserna i olycksfallsförsäkringslagen; i 2,884 fall (19·2 %) var den skadade dessutom tillförsäkrad ersättning under den s. k. karenstiden och i 3,836 fall (25·5 %) ytterligare andra förmåner, däraf i främsta rummet ersättning för olycksfall äfven utom arbetet.

Bortsett från gruppen sjötransport, där öfver hufvud taget endast olycksfall med lagförsäkring förekomma, hafva följande yrkesgrupper att uppvisa det relativt största antalet dylika försäkringar, nämligen läder-, hår- och gummivaruindustri (med 94·6 %), handel och varulager (med 88·6 %), beklädnadsindustri (med 88·1 %), annan brytnings- och upptagningsindustri (med 79·7 %), mineralindustri (med 76·4 %), trämasse- och pappersindustri (med 74·6 %), närings- och njutningsämnesindustri (med 74·3 %), grafisk industri (med 74·1 %) samt grufdrift (med 73·5 %).

Hvad särskildt beträffar de olycksfallsförsäkringar, som äfven afsett ersättning för olycksfall utom arbetet, förekommo dessa ojämförligt talrikast inom sistnämnda yrkesgrupp, där i fråga om inalles 54·0 % af samtliga anmälda olycksfall dylik försäkring uppgifvits föreligga.

Det relativt lägsta antalet lagförsäkringar förekom däremot inom grupperna kemisk-teknisk industri (med 20·6 %), landtransport (med 38·2 %), belysning, vattenledning m. m. (med 42·4 %) samt skogsbruk (med 50·1 %).

Hvad särskildt beträffar gruppen landtransport, beror det ringa antalet lagförsäkringar uteslutande därpå, att dylik försäk-

ring icke förekommer i fråga om den vid statens järnvägar anställda personalen. Lämnas nämligen hithörande olycksfall utom räkningen, hörer denna grupp till dem, som hafva att uppvisa ett af de största relativa antalen lagförsäkrade, eller ej mindre än 83.4 %.

Af samtliga för år 1906 anmälda olycksfall voro, enligt hvad tab. 11 utvisar, inalles 1,800 (12.0 %) försäkrade i Riksförsäkringsanstalten, antingen ensamt eller så att vid sidan af försäkringen i denna anstalt äfven funnits annan olycksfallsförsäkring. Denna siffra understiger betydligt det antal olycksfall, som enligt anstaltens underdåniga berättelse för år 1906, under samma år inträffat och för anstalten anmälts, eller 2,220. Härvid är likväl att märka, att, enligt hvad anstalten i sin berättelse anför, en del af dessa olycksfall ägt rum under sådana förhållanden eller medfört skador af sådan beskaffenhet, att de enligt beslut af anstalten eller till densamma inkommet meddelande, ansetts icke kunna föranleda ersättning. De omständigheter, som i detta hänseende varit afgörande, hafva naturligtvis också inverkat på frågan, huruvida olycksfallen ifråga bort på föreskriftvet sätt till myndigheterna anmälas eller, därest de anmälts, i olycksfallsstatistiken upptagas.

En annan omständighet, som äfven förtjänar att härvidlag beaktas, är, att den i olycksfallsstatistiken meddelade uppgiften afser antalet af de under år 1906 inträffade olycksfall, som enligt uppgift i anmälan varit i Riksförsäkringsanstalten försäkrade, oafsedt om anmälan skett samma år eller först under år 1907, under det att uppgiften i Riksförsäkringsanstaltens berättelse, såsom nyss nämndes, afser antalet under år 1906 inträffade och *anmälda* olycksfall.

För inalles 4,365 (eller 29.0 %) af samtliga genom olycksfall skadade arbetare hade lagförsäkring, med eller utan tillägg, tecknats i egentliga försäkringsanstalter. Genom sammanslutningar arbetsgifvare emellan voro ytterligare 3,097 (eller 20.6 %) af de skadade enligt samma grunder olycksfallsförsäkrade. Slutligen hade beträffande 179 olycksfall, i fråga om hvilka försäkring enligt lag jämte tillägg uppgifvits hafva förelegat, lagansvaret öfvertagits af någon af de i det föregående omnämnda arbetsgifvaresammanslutningarne, medan däremot tilläggsförsäkringen tecknats i en vanlig olycksfallsförsäkringsanstalt.

Tab. litt Ä. De »lagförsäkrade» efter olika slag af försäkringsanstalter.
Absoluta tal.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Yrkesgrupper.	Antal försäkrade enl. lagen d. 5 juli 1901 (med 1. utan tillägg).				Icke olycks- fallsförsäkrade eller försäkrade enligt andra grunder.	Summa skadade.
	I Riksförsäkringsanstalten ¹⁾ .	I andra egentliga försäkringsanstalter. ²⁾	Hos arbetsgivar-sammanslutningar. ²⁾	Summa.		
A. Råämneshandling.						
I. Skogsbruk	35	76	83	194	193	387
II. Gruvdrift	78	121	683	882	318	1,200
III. Annan brytnings- o. upptagnings-industri	141	490	298	929	236	1,165
Summa	254	687	1,064	2,005	747	2,752
B. Tillverknings- och förädlings-industri.						
IV. Närings- o. nyttningsämnesindustri	66	546	17	629	218	847
V. Textilindustri	42	82	27	151	67	218
VI. Beklädnadsindustri	18	40	1	59	8	67
VII. Läder-, hår- o. gummivaruindustri	8	44	—	52	3	55
VIII. Trävaruindustri	294	810	355	1,459	904	2,363
IX. Trämasse- och pappersindustri ...	16	241	289	546	186	732
X. Grafisk industri	17	43	—	60	21	81
XI. Malmförädlingsindustri	84	128	577	789	528	1,317
XII. Metallindustri	102	322	271	695	327	1,022
XIII. Maskin- o. skeppsbyggnadsindustri	207	576	430	1,213	984	2,197
XIV. Mineralindustri	157	209	23	389	120	509
XV. Kemisk-teknisk industri	20	48	6	74	284	358
Summa	1,031	3,089	1,906	6,116	3,650	9,766
C. Byggnadsverksamhet, belysning m. m.						
XVI. Byggnadsindustri	165	372	96	633	233	866
XVII. Belysning, vattenledning m. m. ...	28	43	1	72	98	170
Summa	193	415	97	705	331	1,036
D. Handel och samfärd.						
XVIII. Handel och varulager	9	60	1	70	9	79
XIX. Landtransport	304	111	118	533	863	1,396
XX. Sjötransport	9	3	—	12	—	12
Summa	322	174	119	615	872	1,487
Inalles	1,800	4,365	3,276	9,441	5,600	15,041

¹⁾ De fall, då försäkringen tagits i Riksförsäkringsanstalten jämte annan försäkringsanstalt, hafva räknats till förnämnda anstalt. ²⁾ De fall, då försäkringen tagits i mer än ett slag af dessa anstalter, hafva räknats till den anstalt, där lagförsäkringen tagits.

Tab. litt. Ö. De »lagförsäkrade» efter olika slag af försäkringsanstalter.
Relativa tal.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Yrkesgrupper.	Antal försäkrade enl. lagen d. 5 juli 1901 (med 1. utan tillägg).				Icke olycksfallsförsäkrade eller försäkrade enligt andra grunder.	Summa skadade.
	I Riksförsäkringsanstalten. ¹⁾	I andra egentliga försäkringsanstalter. ²⁾	Hos arbetsgivare samman slutningar. ²⁾	Summa.		
A. Råämneshandling.	%.	%	%.	%.	%.	%.
I. Skogsbruk.....	9.0	19.6	21.5	50.1	49.9	100.0
II. Gruvdrift.....	6.5	10.1	56.9	73.5	26.5	100.0
III. Annan brytnings- o. upptagnings-industri.	12.1	42.1	25.5	79.7	20.3	100.0
Summa	9.2	25.0	38.7	72.9	27.1	100.0
B. Tillverknings- och förädlings-industri.						
IV. Närings- o. nyttningsämnesindustri	7.8	64.5	2.0	74.3	25.7	100.0
V. Textilindustri.....	19.3	37.6	12.4	69.3	30.7	100.0
VI. Beklädnadsindustri	26.9	59.7	1.5	88.1	11.9	100.0
VII. Läder-, hår- o. gummivaruindustri	14.6	80.0	—	94.6	5.4	100.0
VIII. Trävaruindustri.....	12.4	31.3	15.0	61.7	38.3	100.0
IX. Trämasse- och pappersindustri ...	2.2	32.9	39.5	74.6	25.4	100.0
X. Grafisk industri.....	21.0	53.1	—	74.1	25.9	100.0
XI. Malmförädlingsindustri	6.4	9.7	43.8	59.9	40.1	100.0
XII. Metallindustri	10.0	31.5	26.5	68.0	32.0	100.0
XIII. Maskin- o. skeppsbyggnadsindustri	9.4	26.2	19.6	55.2	44.8	100.0
XIV. Mineralindustri	30.8	41.1	4.5	76.4	23.6	100.0
XV. Kemisk-teknisk industri.....	5.6	13.4	1.7	20.7	79.3	100.0
Summa	10.6	31.6	20.4	62.6	37.4	100.0
C. Byggnadsverksamhet, belysning m. m.						
XVI. Byggnadsindustri	19.0	43.0	11.1	73.1	26.9	100.0
XVII. Belysning, vattenledning m. m....	16.5	25.3	0.6	42.4	57.6	100.0
Summa	18.6	40.1	9.4	68.1	31.9	100.0
D. Handel och samfärdsl.						
XVIII. Handel och varulager	11.4	75.9	1.3	88.6	11.4	100.0
XIX. Landtransport.....	21.8	8.0	8.4	38.2	61.8	100.0
XX. Sjötransport	75.0	25.0	—	100.0	—	100.0
Summa	21.7	11.7	8.0	41.4	58.6	100.0
Inalles	12.0	29.0	21.8	62.8	37.2	100.0

¹⁾ Jfr not ¹⁾ till tab. litt. Ä. ²⁾ Jfr not ²⁾ till tab. litt. Ä.

För att åskådliggöra, i hvilken proportion lagförsäkring i de trenne olika former, som här angifvits, förekommer inom olika industrier och yrken, hafva utarbetats de å sid. 119—120 intagna båda texttabellerna litt. Å och Ö, som, dels i absoluta dels i relativa tal, för hvar och en af de i tabellerna förekommande yrkesgrupperna utvisa de genom olycksfall skadades fördelning i berörda hänseende.

Det relativt största antalet försäkringar i Riksförsäkringsanstalten förekommer sålunda först och främst inom gruppen sjötransport, där de uppgå till 75·0 %, samt vidare äfven inom mineralindustrien (med 30·8 %), beklädnadsindustrien (med 26·9 %), landtransport (med 21·8 %), den grafiska industrien (med 21·0 %) samt textil- och byggnadsindustrierna (med resp. 19·3 och 19·0 %). Relativt fåtaligast är däremot denna försäkringsform representerad inom dels trämasse- och pappersindustrien dels den kemisk-tekniska industrien, där endast resp. 2·2 och 5·6 % af de skadade varit försäkrade i nämnda anstalt.

Lagförsäkringar, som tagits i någon annan svensk eller utländsk olycksfallsförsäkringsanstalt, hafva förekommit relativt talrikast inom dels läder-, hår- och gummivaruindustrien, dels gruppen handel och varulager, där de utgjort resp. 80·0 och 75·9 %, samt vidare äfven inom närings- och njutningsämnesindustrien (64·5 %), beklädnadsindustrien (59·7 %) samt den grafiska industrien (53·1 %). Ett relativt ringa antal dylika försäkringar hafva däremot särskildt följande grupper att uppvisa, nämligen landtransport (med 8·0 %), malmförädlingsindustri (med 9·7 %) samt grufdrift (med 10·1 %).

Sistnämnda båda yrkesgrupper utmärka sig i stället genom den stora utsträckning, hvari lagförsäkring här tagits i af arbetsgifvare för ändamålet bildade sammanslutningar. Sålunda voro här resp. 43·8 och 56·9 % af de skadade på detta sätt olycksfallsförsäkrade. En relativt stor utbredning har ifrågavarande försäkringsform vidare tagit inom trämasse- och pappersindustrien (med 39·5 %), annan brytnings- och upptagningsindustri (med 25·5 %) samt metallindustrien (med 26·5 %).

Det framgår af ifrågavarande tabeller och har för öfrigt redan i det föregående framhållits, att de till Kollegium för år 1906 ingångna olycksfallsanmälningarne gifva till resultat, att af de

detta år genom olycksfall i arbete skadade arbetare, inalles 9,441 eller 62.8 % varit olycksfallsförsäkrade enligt bestämmelserna i lagen den 5 juli 1901, med eller utan tillägg, under det att dylik försäkring saknats i 5,600 fall (37.2 %).

Men härvid är att märka, att i sistnämnda summa ingå en stor mängd olycksfall, som timat vid statens verk och inrättningar. Hit höra sålunda icke blott samtliga olycksfall vid statens järnvägar samt vid post, telegraf och telefon, utan äfven en betydande andel af de olycksfall, som i tabellerna upptagits under vagnverkstäder (statens järnvägars vagn- och reparationsverkstäder) samt elektromekaniska verkstäder (telegrafverkets verkstäder), äfvensom under de grupper, som afse utförande af järnvägs- och spårvägsbyggnader samt af elektriska ledningar. Frånräknar man dessa olycksfall, så torde i fråga om inemot 70 % af samtliga för år 1906 anmälda olycksfall, där arbetsgifvaren utgjorts af antingen en enskild person eller korporation eller också af en kommun, s. k. lagförsäkring kunna anses hafva förelegat.

Det vore naturligtvis förhastadt, att häraf vilja draga några slutsatser med afseende på den omfattning, hvari arbetsgifvare af dessa kategorier begagnat sig af utvägen att på en försäkringsanstalt öfverflytta den dem jämlikt lagen den 5 juli 1901, i förekommande fall, åliggande ersättningsplikten. Af tillgängliga uppgifter att döma synes dock den här beräknade proportionen icke ligga alltför långt ifrån det verkliga förhållandet.

Enligt de uppgifter, som härom meddelas i dels Riksförsäkringsanstaltens dels Försäkringsinspektionens underdåniga berättelser för år 1906, skulle den 31 december detta år försäkring enligt lagen den 5 juli 1901 varit tecknad i nedanstående anstalter till följande omfång:

	Antal företag.	Provisionellt antal arbetare.
Riksförsäkringsanstalten.....	2,614	54,297
Fylgia	1,573	24,923
Skandinavien.....	1,516	27,287
Norden	849	17,684
Heimdall	98	780

	Antal företag.	Provisionellt antal arbetare.
Hansa.....	649	9,129
Bore	1,720	30,029
Dalarnes Försäkringsförening	457	37,938
Gothia.....	923	12,936
Eskilstuna ömsesidiga olycksfallsförsäkringsförening	27	1,503
Stockholms byggmästares olycksfallsförsäkringskassa	¹⁾ 131	¹⁾ 1,459
Nordisk Ulykkesfors. Akt. Selskab	174	²⁾ —
Wintherthur.....	432	8,882
Summa	11,163	226,847

Såsom synes saknas i denna förteckning en hel del af de sammanslutningar arbetsgifvare emellan, som, enligt hvad ofvan visats, i detta hänseende varit verksamma under året. Tages vederbörlig hänsyn härtill och lämnas arbetarne vid statens verk och inrättningar utom räkningen, torde man kunna antaga, att under år 1906 af samtliga enligt lagen den 5 juli 1901 ersättningsberättigade arbetare, som varit anställda hos enskilde eller i kommunal tjänst, i rundt tal *två tredjedelar* varit försäkrade för ersättning, med eller utan tillägg, enligt nämnda lag.

¹⁾ Under året afslutade försäkringar.

²⁾ Uppgift härom ej lämnad.

TABELLER.

(1—11).

Tab. I. Antal arbetsföretag, arbetare

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Y r k e s g r u p p e r.	Antal arbets- företag.	Antal arbetare i <i>medeltal</i> under driftsperioden.					
		Män.		Kvinnor.		Summa.	
		Inalles.	Däraf under 18 år.	Inalles.	Däraf under 18 år.	Inalles.	Däraf under 18 år.
A. Råämneshproduktion.							
I. Skogsbruk.							
1. Skogsafverkning.....	—	—	—	—	—	—	—
2. Flottnings.....	—	—	—	—	—	—	—
3. Skogsplantering, -sådd m. m.....	—	—	—	—	—	—	—
Summa	—	—	—	—	—	—	—
II. Grufdrift.							
1. Järngrufvor.....	183	10,307	896	278	77	10,585	973
2. Andra malmgrufvor.....	41	1,903	212	64	18	1,967	230
3. Stenkolsgrufvor.....	11	2,104	175	1	—	2,105	175
Summa	235	14,314	1,283	343	95	14,657	1,378
III. Annan brytnings- och upptagnings- industri.							
1. Stenbrott och stenhuggerier.....	324	12,245	569	42	11	12,287	580
2. Sand-, grus- och torfupptagning m. m. samt torffabriker.....	—	—	—	—	—	—	—
3. Isupptagning.....	—	—	—	—	—	—	—
Summa	—	—	—	—	—	—	—
B. Tillverknings- och förädlings- industri.							
IV. Närings- och njutningsämnesindustri.							
1. Mjöl- och grynkvagnar.....	2,290	5,520	219	50	7	5,570	226
2. Stärkelsefabriker.....	101	495	9	43	3	538	12
3. Bagerier och kexfabriker.....	61	1,156	85	792	140	1,948	225
4. Råsockerbruk.....	19	5,951	27	69	—	6,020	27
5. Sockerraffinaderier.....	10	2,102	21	548	20	2,650	41
6. Karamell-, konfekt- och chokladfabriker	49	419	94	1,119	364	1,538	458

och olycksfall i arbete år 1906.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.
Antal <i>arbetsdagar</i> (dagsverken) fullgjorda under året af:			Antal årsarbetare (beräknadt efter 300 arbetsdagar).			Antal olycksfall under året.	Antal af olycksfall träffade arbetare.	
män.	kvinnor.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Summa.		Absolut.	Pr 1,000 årsarbeta- rare.
—	—	—	—	—	—	327	327	—
—	—	—	—	—	—	57	59	—
—	—	—	—	—	—	1	1	—
—	—	—	—	—	—	385	387	—
2,836,200	47,500	2,883,700	9,454	158	9,612	802	806	83·9
479,700	11,200	490,900	1,599	37	1,636	101	104	63·6
488,300	300	488,600	1,628	1	1,629	290	290	178·0
3,804,200	59,000	3,863,200	12,681	196	12,877	1,193	1,200	98·2
3,236,000	6,300	3,242,300	10,787	21	10,808	1,136	1,139	105·4
—	—	—	—	—	—	24	24	—
—	—	—	—	—	—	2	2	—
—	—	—	—	—	—	1,162	1,165	—
1,373,300	12,600	1,385,900	4,578	42	4,620	55	55	11·9
56,000	10,200	66,200	187	34	221	4	4	18·1
337,800	219,500	557,300	1,126	732	1,858	21	21	11·3
756,100	10,900	767,000	2,520	36	2,556	151	152	59·5
616,500	145,000	761,500	2,055	483	2,538	129	130	51·2
118,900	324,300	443,200	396	1,081	1,477	12	12	8·1

Tab. I. (Forts.) Antal arbetsföretag,

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Yrkesgrupper.	Antal arbets- företag.	Antal arbetare i <i>medeltal</i> under driftsperioden.					
		Män.		Kvinnor.		Summa.	
		Inalles.	Däraf under 18 år.	Inalles.	Däraf under 18 år.	Inalles.	Däraf under 18 år.
7. Brännvinsbrännerier och spritfabriker..	152	1,338	11	77	23	1,415	34
8. Maltdrycksbryggerier och mälterier.....	451	5,340	213	1,580	37	6,920	250
9. Mineralvattenfabriker	100	438	65	351	3	789	68
10. Tobaksfabriker	99	1,686	311	3,150	540	4,836	851
11. Mejerier	—	—	—	—	—	—	—
12. Margarinfabriker	12	385	29	77	5	462	34
13. Slakterier och charkuterivarufabriker ...	67	546	23	99	—	645	23
14. Konservfabriker	66	388	66	569	88	957	154
15. Annan hithörande industri	32	164	15	146	46	310	61
Summa	—	—	—	—	—	—	—
V. Textilindustri.							
1. Bomullsspinnerier och -väfverier	58	3,974	999	8,386	1,747	12,360	2,746
2. Jutespinnerier och -väfverier	4	603	181	1,132	281	1,735	462
3. Linne- och hamppinnerier samt -väfverier	13	573	165	1,192	271	1,765	436
4. Ylle- och sidenfabriker.....	165	5,168	1,006	7,706	1,446	12,874	2,452
5. Bandfabriker	7	54	6	269	97	323	103
6. Repslagerier	23	233	59	123	2	356	61
7. Färgerier och blekerier	95	1,228	121	350	33	1,578	154
8. Annan textilindustri.....	44	336	59	469	73	805	132
Summa	409	12,169	2,596	19,627	3,950	31,796	6,546
VI. Beklädnadsindustri.							
1. Hattfabriker	17	350	44	819	111	1,169	155
2. Sömnadsfabriker och skrädderier	59	739	42	4,130	702	4,869	744
3. Trika- och strumpfabriker	39	429	63	2,892	703	3,321	766
4. Skofabriker	63	3,318	671	2,092	628	5,410	1,299
5. Handsk-, pälsvaru- och mössfabriker.....	50	438	52	1,147	182	1,585	234
6. Annan beklädnadsindustri	18	88	28	283	72	371	100
Summa	246	5,362	900	11,363	2,338	16,725	3,298

arbetare och olycksfall i arbete år 1906.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.
Antal arbetsdagar (dagsverken) fullgjorda under året af:			Antal årsarbetare (beräknadt efter 300 arbetsdagar).			Antal olycksfall under året.	Antal af olycksfall träffade arbetare.	
män.	kvinnor.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Summa.		Absolut.	Pr 1,000 årsarbeta- tare.
286,700	14,700	301,400	956	49	1,005	34	34	33.6
1,495,400	434,500	1,929,900	4,985	1,448	6,433	363	364	56.6
126,400	90,500	216,900	421	302	723	26	26	36.0
471,500	898,500	1,370,000	1,572	2,995	4,567	19	19	4.2
—	—	—	—	—	—	12	12	—
105,500	22,700	128,200	352	76	428	5	5	11.7
156,400	27,400	183,800	521	91	612	11	11	18.0
77,600	101,000	178,600	259	337	596	2	2	3.4
44,500	39,400	83,900	148	131	279	—	—	0.0
—	—	—	—	—	—	844	847	—
1,113,300	2,423,700	3,537,000	3,711	8,079	11,790	60	60	5.1
170,800	323,600	494,400	569	1,079	1,648	24	24	14.6
160,100	344,100	504,200	534	1,147	1,681	15	15	8.9
1,513,600	2,244,100	3,757,700	5,045	7,480	12,525	104	104	8.3
15,900	81,000	96,900	53	270	323	—	—	0.0
64,900	30,700	95,600	216	102	318	—	—	0.0
352,200	101,600	453,800	1,174	339	1,513	11	11	7.3
84,900	123,000	207,900	283	410	693	4	4	5.8
3,475,700	5,671,800	9,147,500	11,585	18,906	30,491	218	218	7.1
99,100	216,900	316,000	330	723	1,053	5	5	4.7
205,900	1,174,300	1,380,200	698	3,914	4,612	2	2	0.4
108,200	761,000	869,200	361	2,537	2,898	7	7	2.4
929,400	592,000	1,521,400	3,098	1,973	5,071	47	47	9.3
124,800	315,000	439,800	416	1,050	1,466	1	1	0.7
25,900	84,700	110,600	86	282	368	5	5	13.6
1,493,300	3,143,900	4,637,200	4,939	10,479	15,468	67	67	4.3

Tab. I. (Forts.) Antal arbetsföretag,

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Yrkesgrupper.	Antal arbets- företag.	Antal arbetare i medeltal under driftperioden.					
		Män.		Kvinnor.		Summa.	
		Inalles.	Däraf under 18 år.	Inalles.	Däraf under 18 år.	Inalles.	Däraf under 18 år.
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri.							
1. Garfverier och sämskfabriker	217	1,945	74	37	6	1,982	80
2. Gummivarufabriker	8	689	149	716	178	1,405	327
3. Annan hithörande industri.....	32	611	145	359	77	970	222
Summa	257	3,245	368	1,112	261	4,357	629
VIII. Trävaruindustri.							
1. Sågverk och hyflerier.....	1,912	43,213	6,833	372	118	43,585	6,951
2. Brädgårdsrörelse							
3. Träkolverk.....	199	5,375	175	67	5	5,442	180
4. Snickerier och möbelfabriker	455	13,223	1,818	241	84	13,464	1,902
5. Korkfabriker	14	203	25	232	19	435	44
6. Annan träindustri.....	126	1,783	394	355	125	2,138	519
Summa	2,706	63,797	9,245	1,267	351	65,064	9,596
IX. Trämasse- och pappersindustri.							
1. Trämassefabriker	129	9,005	703	261	29	9,266	732
2. Pappersbruk och pappfabriker	72	6,217	563	1,785	545	8,002	1,108
3. Bokbinderier och albumfabriker	73	1,051	302	1,531	567	2,582	869
4. Tapetfabriker	10	234	65	39	11	273	76
Summa	284	16,507	1,633	3,616	1,152	20,123	2,785
X. Grafisk industri.							
1. Boktryckerier	371	5,883	1,296	912	169	6,795	1,465
2. Lito- och kemigrafiska anstalter	36	1,107	349	511	181	1,618	530
Summa	407	6,990	1,645	1,423	350	8,413	1,995
XI. Malmförädlingsindustri.							
1. Järn- och stålverk.....	166	16,137	1,338	—	—	16,137	1,338
2. Annan malmförädlingsindustri	8	909	33	1	—	910	33
Summa	174	17,046	1,371	1	—	17,047	1,371

arbetare och olycksfall i arbete år 1906.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.
Antal <i>arbetsdagar</i> (dagsverken) fullgjorda under året af:			Antal årsarbetare (beräknadt efter 300 arbetsdagar).			Antal olycksfall under året.	Antal af olycksfall träffade arbetare.	
män.	kvinnor.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Summa.		Absolut.	Pr 1,000 årsarbe- tare.
553,400	10,700	564,100	1,845	36	1,881	35	35	18·6
171,900	157,100	329,000	573	524	1,097	14	14	12·8
174,600	102,900	277,500	582	343	925	6	6	6·5
899,900	270,700	1,170,600	3,000	903	3,903	55	55	14·1
9,674,500	75,900	9,750,400	32,248	253	32,501	1,311 504	1,312 504	55·9
1,113,400	11,300	1,124,700	3,711	38	3,749	62	65	17·3
3,574,600	64,400	3,639,000	11,915	215	12,130	429	429	35·4
58,800	69,300	128,100	196	231	427	18	18	42·1
475,200	97,100	572,300	1,584	324	1,908	35	35	18·3
14,896,500	318,000	15,214,500	49,654	1,061	50,715	2,359	2,363	46·6
2,550,800	66,100	2,616,900	8,503	220	8,723	500	503	57·7
1,807,300	496,900	2,304,200	6,024	1,656	7,680	199	199	25·9
307,300	447,000	754,300	1,024	1,490	2,514	30	30	11·9
67,700	11,100	78,800	226	37	263	—	—	0·0
4,733,100	1,021,100	5,754,200	15,777	3,403	19,180	729	732	38·2
1,754,800	269,700	2,024,500	5,849	899	6,748	56	56	8·3
330,900	153,800	484,700	1,103	513	1,616	25	25	15·5
2,085,700	423,500	2,509,200	6,952	1,412	8,364	81	81	9·7
4,694,400	—	4,694,400	15,648	—	15,648	1,276	1,280	81·8
255,600	100	255,700	852	—	852	37	37	43·4
4,950,000	100	4,950,100	16,500	—	16,500	1,313	1,317	79·8

Tab. I. (Forts.) Antal arbetsföretag,

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Y r k e s g r u p p e r .	Antal arbets- företag.	Antal arbetare i <i>medeltal</i> under driftsperioden.					
		Män.		Kvinnor.		Summa.	
		Inalles.	Däraf under 18 år.	Inalles.	Däraf under 18 år.	Inalles.	Däraf under 18 år.
XII. Metallindustri.							
1. Järn- och stålvarufabriker	410	18,736	3,116	731	217	19,467	3,333
2. Bleck-, plåt- och kopparslagerier	58	2,061	398	439	70	2,500	468
3. Guld- och silfvervarufabriker	16	471	94	293	31	764	125
4. Galvaniseringsfabriker	27	522	123	176	5	698	128
5. Annan metallindustri	115	3,524	634	532	104	4,056	738
Summa	626	25,314	4,365	2,171	427	27,485	4,792
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri.							
1. Mekaniska verkstäder	302	20,806	1,872	16	1	20,822	1,873
2. Skeppsvarf och båtbyggerier	52	5,704	319	6	—	5,710	319
3. Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkstäder)	—	—	—	—	—	—	—
4. Fabriker för tillverkning af elektriska maskiner och apparater	20	3,539	484	552	85	4,091	569
5. Instrument- och urfabriker	66	1,061	102	54	6	1,115	108
Summa	—	—	—	—	—	—	—
XIV. Mineralindustri.							
1. Kalk- och kritbruk samt alunverk	79	1,590	51	21	—	1,611	51
2. Cementfabriker, cement-, gips- och asfaltgjuterier	39	2,928	128	22	3	2,950	131
3. Glasbruk, -sliperier och -målerier	55	4,597	999	278	145	4,875	1,144
4. Porslins-, kakel- och fajansfabriker	53	2,677	421	993	219	3,670	640
5. Tegelbruk samt sten- och lergodsfabriker	567	11,877	1,307	371	99	12,248	1,406
6. Annan mineralindustri	18	846	52	27	2	873	54
Summa	811	24,515	2,958	1,712	468	26,227	3,426
XV. Kemisk-teknisk industri.							
1. Färg- och fernissfabriker	24	191	16	81	34	272	50
2. Ljus-, tvål- och parfymfabriker	68	764	106	857	182	1,621	288

arbetare och olycksfall i arbete år 1906.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.
Antal <i>arbetsdagar</i> (dagsverken) fullgjorda under året af:			Antal årsarbetare (beräknadt efter 300 arbetsdagar).			Antal olycksfall under året.	Antal af olycksfall träffade arbetare.	
män.	kvinnor.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Summa.		Absolut.	Pr 1,000 årsarbe- tare.
5,223,200	205,500	5,428,700	17,411	685	18,096	812	817	45·1
580,600	121,300	701,900	1,935	404	2,339	124	126	53·3
136,700	86,100	222,800	456	287	743	1	1	1·3
148,200	49,100	197,300	494	164	658	3	3	4·6
979,400	147,800	1,127,200	3,265	493	3,758	75	75	20·0
7,068,100	609,800	7,677,900	23,561	2,033	25,594	1,015	1,022	39·9
5,894,900	3,800	5,898,700	19,650	13	19,663	1,102	1,104	56·1
1,688,800	2,000	1,690,800	5,629	7	5,636	273	277	49·1
—	—	—	—	—	—	642	642	—
1,024,000	155,900	1,179,900	3,413	520	3,933	170	170	43·2
285,800	15,300	301,100	953	51	1,004	4	4	4·0
—	—	—	—	—	—	2,191	2,197	—
444,400	2,800	447,200	1,481	9	1,490	24	24	16·1
861,500	6,500	868,000	2,872	22	2,894	111	111	38·4
1,229,500	73,800	1,303,300	4,098	246	4,344	103	103	23·7
772,100	289,600	1,061,700	2,574	965	3,539	26	26	7·3
2,095,600	44,100	2,139,700	6,985	147	7,132	218	224	31·4
250,900	7,600	258,500	836	25	861	21	21	24·4
5,654,000	424,400	6,078,400	18,846	1,414	20,260	503	509	25·1
55,500	24,400	79,900	185	81	266	1	2	7·5
222,800	240,300	463,100	743	801	1,544	14	16	10·4

Tab. I. (Forts.) Antal arbetsföretag,

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Yrkesgrupper.	Antal arbets- företag.	Antal arbetare i medeltal under driftsperioden.					
		Män.		Kvinnor.		Summa.	
		Inalles.	Däraf under 18 år.	Inalles.	Däraf under 18 år.	Inalles.	Däraf under 18 år.
3. Krutbruk, ammunitions- och spräng- ämnesfabriker.....	14	573	29	567	81	1,140	110
4. Kalciumkarbid- och kloratfabriker.....	3	361	33	—	—	361	33
5. Superfosfat- o. andra gödningsämnesfabr.	54	1,004	31	15	—	1,019	31
6. Tändsticksfabriker.....	21	3,450	907	2,774	911	6,224	1,818
7. Annan kemisk-teknisk industri	59	730	59	171	53	901	112
Summa	243	7,073	1,181	4,465	1,261	11,538	2,442
C. Byggnadsverksamhet, belysning och vattenledning m. m.							
XVI. Byggnadsindustri.							
1. Husbyggnadsarbeten.....	—	—	—	—	—	—	—
2. Målning och glasmåsterirörelse	—	—	—	—	—	—	—
3. Skorstensföjareverksamhet	—	—	—	—	—	—	—
4. Utförande af elektriska ledningar	—	—	—	—	—	—	—
5. Utförande af gas-, vatten- o. kloakledn.	—	—	—	—	—	—	—
6. Vägbyggnads- och gatulägningsarbeten	—	—	—	—	—	—	—
7. Järnvägs- och spårvägsbyggnadsarbeten	—	—	—	—	—	—	—
8. Bro-, hamn-, kanal- o. dammbyggnadsarb.	—	—	—	—	—	—	—
Summa	—	—	—	—	—	—	—
XVII. Belysning och vattenledning m. m.							
1. Gasverk	31	1,635	11	1	—	1,636	11
2. Elektricitetsverk.....	110	940	19	4	—	944	19
3. Vattenledningsverk	—	—	—	—	—	—	—
4. Renhållningsverk	—	—	—	—	—	—	—
Summa	—	—	—	—	—	—	—
D. Handel och samfärdsel.							
XVIII. Handel och varulager							
Summa	—	—	—	—	—	—	—

Tab. I. (Forts.) **Antal arbetsföretag,**

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Yrkesgrupper.	Antal arbets- företag.	Antal arbetare i medeltal under driftsperioden.					
		Män.		Kvinnor.		Summa.	
		Inalles.	Däraf under 18 år.	Inalles.	Däraf under 18 år.	Inalles.	Däraf under 18 år.
XIX. Landtransport.							
1. Åkerirörelse	—	—	—	—	—	—	—
2. Lastning och lossning	—	—	—	—	—	—	—
3. Spårvägsdrift	—	—	—	—	—	—	—
4. Järnvägsdrift:							
a) statens järnvägar.....	—	—	—	—	—	—	—
b) enskilda järnvägar	—	—	—	—	—	—	—
5. Post, telegraf och telefon	—	—	—	—	—	—	—
Summa	—	—	—	—	—	—	—
XX. Sjötransport.							
1. Hamntjänst.....	—	—	—	—	—	—	—
2. Bogsring och prämtransport.....	—	—	—	—	—	—	—
Summa	—	—	—	—	—	—	—
Hufvudgrupper.							
A. Råämneproduktion (I—III)	—	—	—	—	—	—	—
B. Tillverknings- och förädlingsindustri (IV—XV)	—	—	—	—	—	—	—
C. Byggnadsverksamhet m. m. (XVI— XVII)	—	—	—	—	—	—	—
D. Handel och samfärdsel (XVIII—XX)	—	—	—	—	—	—	—
Inalles	—	—	—	—	—	—	—

arbetare och olycksfall i arbete år 1906.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.
Antal <i>arbetsdagar</i> (dagsverken) fullgjorda under året af:			Antal årsarbetare (beräknadt efter 300 arbetsdagar).			Antal olycksfall under året.	Antal af olycksfall träffade arbetare.	
män.	kvinnor.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Summa.		Absolut.	Pr 1,000 årsarbeta- rare.
—	—	—	—	—	—	6	6	—
—	—	—	—	—	—	339	340	—
—	—	—	—	—	—	58	58	—
—	—	—	—	—	—	750	757	—
—	—	—	—	—	—	232	233	—
—	—	—	—	—	—	2	2	—
—	—	—	—	—	—	1,387	1,396	—
—	—	—	—	—	—	3	3	—
—	—	—	—	—	—	9	9	—
—	—	—	—	—	—	12	12	—
—	—	—	—	—	—	2,740	2,752	—
—	—	—	—	—	—	9,721	9,766	—
—	—	—	—	—	—	1,011	1,036	—
—	—	—	—	—	—	1,478	1,487	—
—	—	—	—	—	—	14,950	15,041	—

Tab. 2. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906,

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
Yrkesgrupper.	Stockholms stad.	Stockholms län.	Upsala län.	Södermanlands län.	Östergötlands län.	Jönköpings län.	Kronobergs län.	Kalmar län.	Gotlands län.	Höckinge län.
	A n t a l									
7. Brännvinsbrännerier och spritfabriker.....	4	7	1	—	—	—	—	—	—	—
8. Maltdrycksbryggerier och mälterier.....	186	6	11	4	7	1	4	3	—	2
9. Mineralvattenfabriker	9	—	1	1	1	—	—	—	—	—
10. Tobaksfabriker	6	6	—	—	—	—	—	—	—	—
11. Mejerier.....	2	—	—	2	—	—	—	—	—	1
12. Margarinfabriker	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13. Slakterier och charkuterivarufabriker	3	—	3	—	—	—	—	—	—	—
14. Konservfabriker	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
15. Annan hithörande industri	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	219	33	16	10	13	1	5	8	6	20
V. Textilindustri.										
1. Bomullsspinnerier och -väfverier.....	—	1	—	1	5	—	—	—	—	—
2. Jutespinnerier och -väfverier	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—
3. Linne- och hampspinnerier samt -väfverier ...	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
4. Ylle- och sidenfabriker.....	—	2	—	18	13	5	—	—	—	2
5. Bandfabriker	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6. Repslagerier	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7. Färgerier och blekerier	—	1	—	—	1	—	—	—	—	—
8. Annan textilindustri.....	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	1	10	—	19	19	5	—	—	—	2
VI. Beklädnadsindustri.										
1. Hattfabriker	3	—	—	—	—	—	—	—	—	2
2. Sömnadsfabriker och skrädderier	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3. Trikä- och strumpfabriker	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4. Skofabriker.....	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—
5. Handsk-, pälsvaru- och mössfabriker	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6. Annan beklädnadsindustri	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	10	1	—	—	—	—	—	—	—	2

Tab. 2. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
Yrkesgrupper.	Stockholms stad.	Stockholms län.	Uppsala län.	Södermanlands län.	Östergötlands län.	Jönköpings län.	Kronobergs län.	Kalmar län.	Gotlands län.	Blekinge län.
A n t a l										
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri.										
1. Garfverier och sämskfabriker	—	1	—	—	2	1	—	—	—	1
2. Gummivarufabriker	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3. Annan hithörande industri	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	—	1	—	—	2	1	—	—	—	1
VIII. Trävaruindustri.										
1. Sågverk och hyfflerier	3	25	20	15	14	24	15	6	1	13
2. Brädgårdsrörelse	9	14	2	4	4	5	8	1	—	4
3. Träkolsverk	—	1	—	—	—	—	1	—	—	—
4. Snickerier och möbelfabriker	3	16	2	20	30	69	10	21	—	12
5. Korkfabriker	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6. Annan träindustri	1	3	—	1	2	4	3	—	—	—
Summa	29	59	24	40	50	102	37	28	1	29
IX. Trämasse- och pappersindustri.										
1. Trämassefabriker	—	1	26	5	2	33	28	1	—	—
2. Pappersbruk och pappfabriker	—	1	—	—	11	20	20	1	—	—
3. Bokbinderier och albumfabriker	8	3	—	1	3	2	—	—	—	—
4. Tapetfabriker	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	8	5	26	6	16	55	48	2	—	—
X. Grafisk industri.										
1. Boktryckerier	23	—	—	—	2	1	—	3	—	2
2. Lito- och kemigrafiska anstalter	5	—	—	2	9	1	—	—	—	—
Summa	28	—	—	2	11	2	—	3	—	2
XI. Malmförädlingsindustri.										
1. Järn- och stålverk	—	68	52	15	40	—	—	9	—	21
2. Annan malmförädlingsindustri	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	—	68	52	15	40	—	—	9	—	21

efter yrken och den ort, där skadan inträffat.

12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.	29.
Kristianstads län.	Malmöhus län.	Hallands län.	Göteborgs och Bohus län.	Älfsborgs län.	Skaraborgs län.	Värmlands län.	Örebro län.	Västmanlands län.	Kopparbergs län.	Gästeborgs län.	Västernorr- lands län.	Jämtlands län.	Västergötlands län.	Norrbottnens län.	Landsbygden.	Stäternä.	Summa.

s k a d a d e.

2	17	—	2	2	—	—	1	—	—	6	—	—	—	—	8	27	35
—	14	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	14	14
—	1	—	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	2	6
2	32	—	7	2	—	—	1	—	—	6	—	—	—	—	12	43	55
5	10	1	45	22	3	73	19	7	49	213	532	22	121	54	1,227	85	1,312
—	5	1	24	1	—	11	4	1	13	130	207	5	34	17	440	64	504
—	—	—	—	—	—	2	5	2	3	19	25	2	5	—	62	3	65
19	41	12	65	8	12	11	20	15	8	27	5	3	—	—	235	194	429
—	—	—	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	13	18
7	6	1	2	2	—	—	—	—	—	2	1	—	—	—	24	11	35
81	62	15	141	33	15	97	48	25	73	391	770	32	160	71	1,993	370	2,363
1	—	6	4	45	2	76	23	—	36	24	145	29	16	—	498	5	503
18	—	—	23	17	17	24	18	4	25	—	—	—	—	—	175	24	199
1	5	—	2	—	1	—	4	—	—	—	—	—	—	—	4	26	30
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
20	5	6	29	62	20	100	45	4	61	24	145	29	16	—	677	55	732
—	8	—	10	—	—	—	—	—	—	2	3	2	—	—	3	53	56
—	2	—	3	—	—	—	—	—	—	3	—	—	—	—	1	24	25
—	10	—	13	—	—	—	—	—	—	5	3	2	—	—	4	77	81
—	—	—	—	6	—	138	251	123	199	350	—	—	—	8	1,257	23	1,280
—	30	—	—	—	—	—	1	1	5	—	—	—	—	—	32	5	37
—	30	—	—	6	—	138	252	124	204	350	—	—	—	8	1,289	28	1,317

Tab. 2. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
Yrkesgrupper.	Stockholms stad.	Stockholms län.	Upsala län.	Södermanlands län.	Östergötlands län.	Jönköpings län.	Kronobergs län.	Kalmar län.	Gottlands län.	Blekinge län.
	A n t a l									
XII. Metallindustri.										
1. Järn- och stålvarufabriker	58	12	26	119	42	134	1	4	—	48
2. Bleck-, plåt- och kopparslagerier	10	2	—	44	—	—	—	—	—	39
3. Guld- och silfvervarufabriker	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4. Galvaniseringsfabriker	1	1	—	1	—	—	—	—	—	—
5. Annan metallindustri	18	7	—	8	3	—	—	—	—	11
Summa	87	22	26	172	45	134	1	4	—	98
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri.										
1. Mekaniska verkstäder	153	32	1	66	10	39	3	4	1	13
2. Skeppsvarf och båtbyggerier	39	28	—	—	1	1	—	16	—	20
3. Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkstäder)	7	120	1	3	3	—	2	2	—	5
4. Fabriker för tillverkning af elektriska maskiner och apparater.....	59	1	—	3	—	—	—	—	—	—
5. Instrument- och urfabriker	2	—	1	—	—	—	—	—	—	—
Summa	260	181	3	72	14	40	5	22	1	38
XIV. Mineralindustri.										
1. Kalk- och kritbruk samt alunverk.....	—	2	—	1	—	—	—	—	—	—
2. Cementfabriker, cement-, gips- och asfalt-gjuterier	7	—	—	—	—	1	—	20	6	2
3. Glasbruk, -sliperier och -målerier	—	—	—	—	1	—	1	1	—	—
4. Porslins-, kakel- och fajansfabriker	—	16	—	—	1	—	—	—	—	3
5. Tegelbruk samt sten- och lergodsfabriker.....	—	2	2	2	8	1	1	1	—	2
6. Annan mineralindustri.....	2	—	—	—	—	—	4	—	—	—
Summa	9	20	2	3	10	2	6	22	6	7
XV. Kemisk-teknisk industri.										
1. Färg- och fernissfabriker.....	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
2. Ljus-, tvål- och parfymfabriker	6	—	—	—	1	—	—	—	—	—

efter yrken och den ort, där skadan inträffat.

12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.	29.
Kristianstads län.	Malmöhus län.	Hallands län.	Gästrik och Bohus län.	Älfsborgs län.	Skaraborgs län.	Värmlands län.	Örebro län.	Västmanlands län.	Kopparbergs län.	Gästrik län.	Västernorrlands län.	Jämtlands län.	Västernorrlands län.	Norrbottens län.	Landsbygden.	Staden.	Summa.
—	22	—	34	13	7	85	90	30	23	68	1	—	—	—	602	215	817
—	13	—	7	2	—	—	7	1	—	—	1	—	—	—	12	114	126
—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2	3
—	13	—	3	—	—	—	—	12	—	—	—	—	—	—	25	50	75
—	49	—	44	15	7	85	97	43	23	68	2	—	—	—	640	382	1,022
83	231	40	99	66	19	94	10	30	12	56	35	1	2	4	368	736	1,104
—	72	—	79	—	2	—	—	—	—	1	16	—	1	1	87	190	277
22	209	—	36	17	—	1	43	5	19	42	—	48	—	57	343	299	642
—	—	—	—	—	1	—	—	86	1	19	—	—	—	—	22	148	170
—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	4
105	512	40	214	83	22	96	53	121	32	118	51	49	3	62	820	1,377	2,197
3	8	—	—	—	8	—	2	—	—	—	—	—	—	—	22	2	24
2	67	1	2	—	2	—	1	—	—	—	—	—	—	—	80	31	111
—	—	—	—	7	1	72	—	6	—	—	14	—	—	—	103	—	103
—	—	—	—	—	—	2	1	—	—	3	—	—	—	—	20	6	26
32	142	4	1	8	3	1	1	—	—	1	5	—	—	7	209	15	224
10	3	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	17	4	21
47	220	5	5	15	14	75	5	6	—	4	19	—	—	7	451	58	509
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	2
—	4	—	1	—	—	—	3	—	—	1	—	—	—	—	1	15	16

Tab. 2. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
Yrkesgrupper.	Stockholms stad.	Stockholms län.	Upsala län.	Södermanlands län.	Östergötlands län.	Jönköpings län.	Kronobergs län.	Kalmar län.	Götlands län.	Blekinge län.
	A n t a l									
3. Krutbruk, ammunitions- och sprängämnesfabriker	4	12	—	1	—	—	—	—	—	—
4. Kalciumkarbid- och kloratfabriker	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
5. Superfosfat- och andra gödningsämneshfabriker	—	14	—	—	—	—	—	—	—	1
6. Tändsticksfabriker	—	1	—	—	—	8	1	5	—	—
7. Annan kemisk-teknisk industri	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	11	31	—	1	1	8	1	5	—	1
C. Byggnadsverksamhet, belysning och vattenledning m. m.										
XVI. Byggnadsindustri.										
1. Husbyggnadsarbeten	164	9	—	3	10	8	1	4	—	6
2. Målning och glasmästerirörelse	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
3. Skorstensfejareverksamhet	7	—	—	—	1	—	—	—	—	—
4. Utförande af elektriska ledningar	4	4	1	—	1	—	—	1	1	—
5. Utförande af gas-, vatten- och kloakledningar	24	5	1	1	3	1	—	—	—	—
6. Vägbyggnads- och gatulägningsarbeten	9	4	—	—	8	1	1	—	—	1
7. Järnvägs- och spårvägsbyggnadsarbeten	1	2	—	1	2	1	—	1	1	—
8. Bro-, hamn-, kanal- och dammbyggnadsarbeten	21	—	—	—	3	—	1	5	—	2
Summa	230	24	2	5	29	11	3	11	2	9
XVII. Belysning och vattenledning m. m.										
1. Gasverk	60	—	—	—	—	4	—	—	—	—
2. Elektricitetsverk	6	—	—	1	—	—	—	1	—	—
3. Vattenledningsverk	3	—	—	—	—	—	—	—	—	1
4. Renhållningsverk	21	6	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	90	6	—	1	—	4	—	1	—	1
D. Handel och samfärdsel.										
XVIII. Handel och varulager	37	3	—	1	2	—	—	—	—	—
Summa	37	3	—	1	2	—	—	—	—	—

efter yrken och den ort, där skadan inträffat.

12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.	29.
Kristianstads län.	Malmöhus län.	Hallands län.	Göteborgs och Bohus län.	Älfsborgs län.	Skaraborgs län.	Värmlands län.	Örebro län.	Västmanlands län.	Kopparbergs län.	Gästrikens län.	Västernorr- lands län.	Jämtlands län.	Västbottens län.	Norrbottens län.	Landsbygden.	Städerna.	Summa.

s k a d a d e.

—	—	—	—	—	—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	17	4	21
—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	18	—	—	—	19	—	19
2	40	—	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	27	35	62
—	1	—	42	10	160	—	—	—	—	—	—	—	—	—	163	65	228
—	2	—	2	1	—	1	—	—	1	—	—	—	—	—	6	4	10
2	47	—	50	12	160	1	7	—	1	1	18	—	—	—	235	123	358
3	69	5	37	9	5	5	12	2	14	7	27	2	15	6	128	295	423
—	6	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	7	8
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8	8
1	3	4	10	2	1	4	4	3	1	6	7	2	1	—	25	36	61
1	32	—	3	2	—	1	—	—	—	2	—	—	—	2	8	70	78
—	5	1	22	2	—	3	—	1	—	3	—	—	—	3	10	54	64
12	5	—	20	2	—	—	7	—	12	—	1	4	—	6	64	14	78
9	17	13	11	14	10	2	3	1	2	8	21	2	—	1	68	78	146
26	137	23	103	32	16	15	26	7	29	26	56	10	16	18	304	562	866
—	13	—	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	89	89
—	4	—	1	2	—	—	3	—	1	2	8	—	—	—	13	16	29
—	3	—	2	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	1	2	9	11
—	14	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	35	41
—	34	—	15	2	—	1	3	—	1	2	8	—	—	1	21	149	170
2	10	—	19	—	—	—	—	2	—	3	—	—	—	—	7	72	79
2	10	—	19	—	—	—	—	2	—	3	—	—	—	—	7	72	79

Tab. 2. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
Yrkesgrupper.	Stockholms stad.	Stockholms län.	Upsala län.	Södermanlands län.	Östergötlands län.	Jönköpings län.	Kronobergs län.	Kalmar län.	Gottlands län.	Bläkinge län.
	A n t a l									
XIX. Landtransport.										
1. Åkerirörelse	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2. Lastning och lossning	213	11	—	—	3	1	—	—	—	12
3. Spårvägsdrift	26	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4. Järnvägsdrift:										
a) statens järnvägar	98	56	—	18	30	50	39	—	—	—
b) enskilda järnvägar	1	1	10	8	5	1	13	8	—	16
5. Post, telegraf och telefon	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	340	68	10	26	38	52	52	8	—	28
XX. Sjötransport.										
1. Hamntjänst	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2. Bogsering och prämtransport	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hufvudgrupper.										
A. Råämnesproduktion (I—III)	5	47	18	12	12	12	10	26	8	503
B. Tillverknings- och förädlingsindustri (IV—XV)	662	431	149	340	221	350	103	103	14	221
C. Byggnadsverksamhet m. m. (XVI—XVII)	320	30	2	6	29	15	3	12	2	10
D. Handel och samfärdsl (XVIII—XX)	384	71	10	27	40	52	52	8	—	28
Inalles	1,371	579	179	385	302	429	168	149	24	762

efter yrken och den ort, där skadan inträffat.

12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.	29.
Kristianstads län.	Malmöhus län.	Hallands län.	Göteborgs och Bohus län.	Älfsborgs län.	Skaraborgs län.	Värmlands län.	Örebro län.	Västmanlands län.	Kopparbergs län.	Gästriklands län.	Västernorrlands län.	Jämtlands län.	Västergötlands län.	Norrbottens län.	Landsbygden.	Städerna.	Summa.

s k a d a d e.

—	3	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	6
—	22	—	19	—	3	2	—	5	—	27	8	—	6	8	33	307	340
—	5	—	27	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	58	58
21	86	17	32	3	20	14	38	5	10	59	42	11	24	84	480	277	757
37	39	4	10	10	8	9	13	5	17	12	6	—	—	—	136	97	233
—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	2
58	155	21	90	13	31	26	51	15	27	98	56	11	30	92	649	747	1,396
—	2	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	3
—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	8	9
—	3	—	1	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	11	12
162	300	85	323	19	7	50	158	54	342	42	120	50	35	352	2,639	113	2,752
287	1,280	100	633	276	243	607	525	333	400	1,001	1,037	114	179	157	6,473	3,293	9,766
26	171	23	118	34	16	16	29	7	30	28	64	10	16	19	325	711	1,036
60	168	21	110	13	31	26	51	17	27	102	56	11	30	92	657	830	1,487
535	1,919	229	1,184	342	297	699	763	411	799	1,173	1,277	185	260	620	10,094	4,947	15,041

Tab. 3. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade efter

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Yrkesgrupper.	A n t a l a f					
	m — ä — n.					
	Å l d e r.			C i v i l -		
	Under 18 år.	18 år och där- öfver.	Ålder ej angifven.	Ogifta.	Gifta.	Änklingar och från- skilda.
A. Råämneshandling.						
I. Skogsbruk.						
1. Skogsafverkning	34	291	1	175	143	5
2. Flottning	4	55	—	24	32	3
3. Skogsplantering, -sadd m. m.	—	1	—	—	—	1
Summa	38	347	1	199	175	9
II. Gruvdrift.						
1. Järngrufvor	35	770	1	388	403	14
2. Andra malngrufvor	6	98	—	50	51	3
3. Stenkolsgrufvor	30	260	—	126	164	—
Summa	71	1,128	1	564	618	17
III. Annan brytnings- och upptagnings- industri.						
1. Stenbrott och stenhuggerier	63	1,074	2	430	683	22
2. Sand-, grus- och torfupptagning m. m... samt torffabriker	3	21	—	15	8	1
3. Isupptagning	—	2	—	2	—	—
Summa	66	1,097	2	447	691	23
B. Tillverknings- och förädlingsindustri.						
IV. Närings- och nyttningsämnesindustri.						
1. Mjöl- och grynkvagnar	—	55	—	21	32	2
2. Stärkelsefabriker	—	3	—	—	3	—
3. Bagerier och kärfabriker	6	15	—	13	8	—
4. Råsockerbruk	—	151	—	51	97	3
5. Sockerraffinaderier	5	108	—	32	75	6
6. Karamell-, konfekt- och chokladfabriker	—	5	—	1	4	—
7. Brännvinsbrännerier och spritfabriker...	—	34	—	6	27	1
8. Maltdrycksbryggerier och mälterier	8	274	1	83	193	7
9. Mineralvattenfabriker	3	8	—	10	1	—

yrken samt de skadades kön, ålder och civilstånd.

8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.
o l y c k s f a l l t r ä f f a d e										
m ä n.		k - v - i - n - n - o - r.								Summa (män och kvinnor).
stånd.	Summa (män).	Å l d e r.			C i v i l s t å n d.				Summa (kvinnor).	
Civilstånd ej an- gifvet.		Under 18 år.	18 år och där- öfver.	Ålder ej angifven.	Ogifta.	Gifta.	Änkor och från- skilda.	Civilstånd ej an- gifvet.		
3	326	1	—	—	1	—	—	—	1	327
—	59	—	—	—	—	—	—	—	—	59
—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1
3	386	1	—	—	1	—	—	—	1	387
1	806	—	—	—	—	—	—	—	—	806
—	104	—	—	—	—	—	—	—	—	104
—	290	—	—	—	—	—	—	—	—	290
1	1,200	—	—	—	—	—	—	—	—	1,200
4	1,139	—	—	—	—	—	—	—	—	1,139
—	24	—	—	—	—	—	—	—	—	24
—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	2
4	1,165	—	—	—	—	—	—	—	—	1,165
—	55	—	—	—	—	—	—	—	—	55
—	3	1	—	—	1	—	—	—	1	4
—	21	—	—	—	—	—	—	—	—	21
—	151	—	1	—	1	—	—	—	1	152
—	113	2	15	—	8	7	2	—	17	190
—	5	3	4	—	6	1	—	—	7	12
—	34	—	—	—	—	—	—	—	—	34
—	283	1	80	—	51	24	6	—	81	364
—	11	1	14	—	12	3	—	—	15	26

Tab. 3. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Yrkesgrupper.	A n t a l a f					
	m — ä — n.					
	Å l d e r.			C i v i l -		
	Under 18 år.	18 år och där- öfver.	Ålder ej angifven.	Ogifta.	Gifta.	Änklingar och från- skilda.
10. Tobaksfabriker	4	8	—	5	7	—
11. Mejerier	—	7	—	5	2	—
12. Margarinfabriker	—	5	—	1	3	1
13. Slakterier och charkuterivarufabriker ..	—	11	—	7	4	—
14. Konservfabriker	—	1	—	—	1	—
15. Annan hithörande industri	—	—	—	—	—	—
Summa	26	685	1	235	457	20
V. Textilindustri.						
1. Bomullsspinnerier och -väfverier	7	24	—	10	20	1
2. Jutespinnerier och -väfverier	5	11	—	10	6	—
3. Linne- och hampspinnerier samt -väfverier	3	5	—	4	4	—
4. Ylle- och sidenfabriker	26	41	—	38	29	—
5. Bandfabriker	—	—	—	—	—	—
6. Repslagerier	—	—	—	—	—	—
7. Färgerier och blekerier	1	9	—	6	4	—
8. Annan textilindustri	—	—	—	—	—	—
Summa	42	90	—	68	63	1
VI. Beklädnadsindustri.						
1. Hattfabriker	1	3	—	1	3	—
2. Sömnadsfabriker och skrädderier	—	—	—	—	—	—
3. Trikä- och strumpfabriker	1	3	—	1	3	—
4. Skofabriker	12	25	—	22	15	—
5. Handsk-, pälsvaru- och mössfabriker	—	1	—	1	—	—
6. Annan beklädnadsindustri	—	1	—	1	—	—
Summa	14	33	—	26	21	—
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri.						
1. Garfverier och sämskfabriker	4	31	—	11	23	1
2. Gummivarufabriker	3	10	—	4	8	1
3. Annan hithörande industri	4	2	—	5	1	—
Summa	11	43	—	20	32	2

efter yrken samt de skadades kön, ålder och civilstånd.

8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.
o l y c k s f a l l t r ä f f a d e										
m ä n .		k — v — i — n — n — o — r .								Summa (män och kvinno- r).
st å n d .	Summa (män).	Å l d e r .			C i v i l s t å n d .				Summa (kvinno- r).	
Civilstånd ej an- gifvet.		Under 18 år.	18 år och där- öfver.	Ålder ej angifven.	Ogifta.	Gifta.	Änkor och från- skilda.	Civilstånd ej an- gifvet.		
—	12	3	4	—	5	—	2	—	7	19
—	7	2	3	—	5	—	—	—	5	12
—	5	—	—	—	—	—	—	—	—	5
—	11	—	—	—	—	—	—	—	—	11
—	1	—	1	—	1	—	—	—	1	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	712	13	122	—	90	35	10	—	135	847
—	31	9	20	—	27	1	1	—	29	60
—	16	1	7	—	7	1	—	—	8	24
—	8	1	6	—	6	1	—	—	7	15
—	67	13	24	—	29	5	3	—	37	104
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	10	—	1	—	1	—	—	—	1	11
—	—	—	4	—	2	2	—	—	4	4
—	132	24	62	—	72	10	4	—	86	218
—	4	1	—	—	1	—	—	—	1	5
—	—	2	—	—	2	—	—	—	2	2
—	4	—	3	—	3	—	—	—	3	7
—	37	5	5	—	10	—	—	—	10	47
—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1
—	1	2	2	—	3	—	1	—	4	5
—	47	10	10	—	19	—	1	—	20	67
—	35	—	—	—	—	—	—	—	—	35
—	13	—	1	—	1	—	—	—	1	14
—	6	—	—	—	—	—	—	—	—	6
—	54	—	1	—	1	—	—	—	1	55

Tab. 3. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Yrkesgrupper.	A n t a l a f					
	m — ä — n.					
	Å l d e r.			C i v i l -		
	Under 18 år.	18 år och där- öfver.	Ålder ej angifven.	Ogifta.	Gifta.	Änklingar och från- skilda.
VIII. Trävaruindustri.						
1. Sågverk och hyllerier	264	1,043	—	647	619	38
2. Brädgårdsrörelse	48	455	1	181	309	13
3. Träkolsverk	3	62	—	19	42	4
4. Snickerier och möbelfabriker	92	337	—	245	180	4
5. Korkfabriker	2	10	—	7	5	—
6. Annan träindustri	7	26	—	16	16	1
Summa	416	1,933	1	1,115	1,171	60
IX. Trämasse- och pappersindustri.						
1. Trämassefabriker	40	458	—	208	286	3
2. Pappersbruk och pappfabriker	15	181	—	102	90	4
3. Bokbinderier och albumfabriker	9	4	—	11	2	—
4. Tapetfabriker	—	—	—	—	—	—
Summa	64	643	—	321	378	7
X. Grafsk industri.						
1. Boktryckerier	22	25	—	36	11	—
2. Lito- och kemigrafiska anstalter	11	12	—	14	9	—
Summa	33	37	—	50	20	—
XI. Malmförädlingsindustri.						
1. Järn- och stålverk	143	1,135	2	503	746	28
2. Annan malmförädlingsindustri	—	37	—	8	28	1
Summa	143	1,172	2	511	774	29
XII. Metallindustri.						
1. Järn- och stålvarufabriker	201	609	1	470	330	11
2. Bleck-, plåt- och kopparslagerier	35	87	—	75	43	4
3. Guld- och silfvervarufabriker	—	1	—	1	—	—
4. Galvaniseringsfabriker	—	3	—	—	2	1
5. Annan metallindustri	15	55	—	39	30	1
Summa	251	755	1	585	405	17

efter yrken samt de skadades kön, ålder och civilstånd.

8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.
o l y c k s f a l l t r ä f f a d e										
m ä n .		k — v — i — n — n — o — r .								Summa (män och kvinnor).
stånd.	Summa (män).	Å l d e r .			C i v i l s t å n d .				Summa (kvinnor).	
Civilstånd ej an- gifvet.		Under 18 år.	18 år och där- öfver.	Ålder ej angifven.	Ogifta.	Gifta.	Änkor och från- skilda.	Civilstånd ej an- gifvet.		
3	1,307	—	5	—	2	2	1	—	5	1,312
1	504	—	—	—	—	—	—	—	—	504
—	65	—	—	—	—	—	—	—	—	65
—	429	—	—	—	—	—	—	—	—	429
—	12	—	6	—	3	2	1	—	6	18
—	33	2	—	—	2	—	—	—	2	35
4	2,350	2	11	—	7	4	2	—	13	2,363
1	498	4	1	—	5	—	—	—	5	503
—	196	1	2	—	3	—	—	—	3	199
—	13	13	4	—	17	—	—	—	17	30
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1	707	18	7	—	25	—	—	—	25	732
—	47	3	6	—	9	—	—	—	9	56
—	23	1	1	—	2	—	—	—	2	25
—	70	4	7	—	11	—	—	—	11	81
3	1,280	—	—	—	—	—	—	—	—	1,280
—	37	—	—	—	—	—	—	—	—	37
3	1,317	—	—	—	—	—	—	—	—	1,317
—	811	—	6	—	4	2	—	—	6	817
—	122	—	4	—	3	1	—	—	4	126
—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1
—	3	—	—	—	—	—	—	—	—	3
—	70	1	4	—	5	—	—	—	5	75
—	1,007	1	14	—	12	3	—	—	15	1,022

Tab. 3. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Yrkesgrupper.	A n t a l a f					
	m — ä — n.					
	Ålder.			Civil-		
	Under 18 år.	18 år och där- öfver.	Ålder ej angifven.	Ogifta.	Gifta.	Änklingar och från- skilda.
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri.						
1. Mekaniska verkstäder	136	968	—	562	521	21
2. Skeppsvarf och båtbyggerier	14	263	—	101	169	7
3. Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verk- städer)	38	604	—	303	321	17
4. Fabriker för tillverkning af elektriska maskiner och apparater	26	136	—	97	61	4
5. Instrument- och urfabriker	2	2	—	3	1	—
Summa	216	1,973	—	1,066	1,073	49
XIV. Mineralindustri.						
1. Kalk- och kritbruk samt alunverk	2	22	—	6	16	2
2. Cementfabriker, cement-, gips- och asfalt- gjuterier	8	103	—	41	64	5
3. Glasbruk, -sliperier och -målerier	22	79	—	53	45	3
4. Porslins-, kakel- och fajansfabriker	2	22	—	12	12	—
5. Tegelbruk samt sten- och lergodsfabriker	20	203	—	71	143	9
6. Annan mineralindustri	2	19	—	9	11	1
Summa	56	448	—	192	291	20
XV. Kemisk-teknisk industri.						
1. Färg- och fernissfabriker	—	2	—	1	1	—
2. Ljus-, tvål- och parfymfabriker	3	7	—	3	7	—
3. Krutbruk, ammunitions- och sprängämnes- fabriker	1	15	1	4	12	1
4. Kalciumkarbid- och kloratfabriker	1	18	—	5	13	1
5. Superfosfat- och andra gödningsämnes- fabriker	1	61	—	15	44	3
6. Tändsticksfabriker	41	102	—	73	67	3
7. Annan kemisk-teknisk industri	—	9	—	4	5	—
Summa	47	214	1	105	149	8

efter yrken samt de skadades kön, ålder och civilstånd.

8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.
o l y c k s f a l l t r ä f f a d e										
m ä n .		k — v — i — n — n — o — r .								Summa (män och kvinior).
st ä n d .	Summa (män).	Å l d e r .			C i v i l s t ä n d .				Summa (kvinior).	
		Under 18 år.	18 år och där- öfver.	Ålder ej angifven.	Ogifva.	Gifva.	Änkor och från- skilda.	Civilstånd ej an- gifvet.		
—	1,104	—	—	—	—	—	—	—	—	1,104
—	277	—	—	—	—	—	—	—	—	277
1	642	—	—	—	—	—	—	—	—	642
—	162	4	4	—	6	—	2	—	8	170
—	4	—	—	—	—	—	—	—	—	4
1	2,189	4	4	—	6	—	2	—	8	2,197
—	24	—	—	—	—	—	—	—	—	24
1	111	—	—	—	—	—	—	—	—	111
—	101	1	1	—	1	—	—	1	2	103
—	24	1	1	—	1	1	—	—	2	26
—	223	—	1	—	—	—	1	—	1	224
—	21	—	—	—	—	—	—	—	—	21
1	504	2	3	—	2	1	1	1	5	509
—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	2
—	10	—	6	—	6	—	—	—	6	16
—	17	1	3	—	2	1	1	—	4	21
—	19	—	—	—	—	—	—	—	—	19
—	62	—	—	—	—	—	—	—	—	62
—	143	28	57	—	80	3	2	—	85	228
—	9	—	1	—	1	—	—	—	1	10
—	262	29	67	—	89	4	3	—	96	358

Tab. 3. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Yrkesgrupper.	A n t a l a f					
	m — ä — n.					
	Å l d e r.			C i v i l -		
	Under 18 år.	18 år och där- öfver.	Ålder ej angifven.	Ogifta.	Gifta.	Änklingar och från- skilda.
C. Byggnadsverksamhet, belysning och vattenledning m. m.						
XVI. Byggnadsindustri.						
1. Husbyggnadsarbeten.....	15	403	2	209	203	8
2. Målning och glasmästerirörelse	1	7	—	3	5	—
3. Skorstensfejareverksamhet.....	3	5	—	6	2	—
4. Utförande af elektriska ledningar	3	58	—	38	22	1
5. Utförande af gas-, vatten- och kloakledn.	3	75	—	34	40	3
6. Vägbyggnads- och gatulägningsarbeten	2	62	—	18	43	3
7. Järnvägs- och spårvägsbyggnadsarbeten	—	78	—	46	30	1
8. Bro-, hamn-, kanal- o. dammbyggnadsarb.	4	142	—	51	89	6
Summa	31	830	2	405	434	22
XVII. Belysning och vattenledning m. m.						
1. Gasverk	1	87	—	25	60	3
2. Elektricitetsverk.....	3	26	—	15	14	—
3. Vattenledningsverk	—	11	—	3	8	—
4. Renhållningsverk	2	38	—	8	30	2
Summa	6	162	—	51	112	5
D. Handel och samfärdsl.						
XVIII. Handel och varulager.	—	79	—	35	42	2
Summa	—	79	—	35	42	2
XIX. Landtransport.						
1. Åkerirörelse	1	5	—	3	3	—
2. Lastning och lossning	2	338	—	156	170	12
3. Spårvägsdrift	2	54	—	29	25	2
4. Järnvägsdrift:						
a) statens järnvägar	4	750	—	318	418	17
b) enskilda järnvägar	6	226	—	81	140	10
5. Post, telegraf och telefon	—	2	—	2	—	—
Summa	15	1,375	—	589	756	41

efter yrken samt de skadades kön, ålder och civilstånd.

8.	9.	10.	11.	12.	13.	13.	15.	16.	17.	18.
o l y c k s f a l l t r ä f f a d e										
m ä n.		k — v — i — n — n — o — r.								Summa (män och kvinnor).
st å n d.	Summa (män).	Å l d e r.			C i v i l s t å n d.				Summa (kvinnor).	
Civilstånd ej angifvet.		Under 18 år.	18 år och där- öfver.	Ålder ej angifven.	Ogifta.	Gifta.	Änkor och från- skilda.	Civilstånd ej an- gifvet.		
—	420	—	3	—	—	1	2	—	3	423
—	8	—	—	—	—	—	—	—	—	8
—	8	—	—	—	—	—	—	—	—	8
—	61	—	—	—	—	—	—	—	—	61
1	78	—	—	—	—	—	—	—	—	78
—	64	—	—	—	—	—	—	—	—	64
1	78	—	—	—	—	—	—	—	—	78
—	146	—	—	—	—	—	—	—	—	146
2	863	—	3	—	—	1	2	—	3	866
—	88	—	1	—	1	—	—	—	1	89
—	29	—	—	—	—	—	—	—	—	29
—	11	—	—	—	—	—	—	—	—	11
—	40	—	1	—	1	—	—	—	1	41
—	168	—	2	—	2	—	—	—	2	170
—	79	—	—	—	—	—	—	—	—	79
—	79	—	—	—	—	—	—	—	—	79
—	6	—	—	—	—	—	—	—	—	6
2	340	—	—	—	—	—	—	—	—	340
—	56	—	2	—	1	1	—	—	2	58
1	754	—	3	—	1	1	1	—	3	757
1	232	—	1	—	—	—	1	—	1	233
—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	2
4	1390	—	6	—	2	2	2	—	6	1396

Tab. 3. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Yrkesgrupper.	A n t a l a f					
	m -- ä -- n.					
	Å l d e r.			C i v i l.		
	Under 18 år.	18 år och där- öfver.	Ålder ej angifven.	Ogifta.	Gifta.	Änklingar och från- skilda.
XX. Sjötransport.						
1. Hamntjänst.....	—	3	—	—	3	—
2. Bogsering och prämtransport.....	1	8	—	4	5	—
Summa	1	11	—	4	8	—
Hufvudgrupper.						
A. Råämneshproduktion (I—III)	175	2,572	4	1,210	1,484	49
B. Tillverknings- och förädlingsindustri (IV—XV).....	1,319	8,026	6	4,294	4,834	213
C. Byggnadsverksamhet m. m. (XVI— XVII).....	37	992	2	456	546	27
D. Handel och samfärdsel (XVIII—XX)	16	1,465	—	628	806	43
Inalles	1,547	13,055	12	6,588	7,670	332

efter yrken samt de skadades kön, ålder och civilstånd.

8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.
o l y c k s f a l l t r ä f f a d e										
m ä n .		K — v — i — n — n — o — r .								Summa (män och kvinnor).
st å n d .	Summa	Å l d e r .			C i v i l s t å n d .				Summa	
Civilstånd ej an- gifvet.	(män).	Under 18 år.	18 år och där- öfver.	Ålder ej angifven.	Ogifta.	Gifta.	Änkor och från- skilda.	Civilstånd ej an- gifvet.	(kvinnor).	
—	3	—	—	—	—	—	—	—	—	3
—	9	—	—	—	—	—	—	—	—	9
—	12	—	—	—	—	—	—	—	—	12
8	2,751	1	—	—	1	—	—	—	1	2,752
10	9,351	107	308	—	334	57	23	1	415	9,766
2	1,031	—	5	—	2	1	2	—	5	1,036
4	1,481	—	6	—	2	2	2	—	6	1,487
24	14,614	108	319	—	339	60	27	1	427	15,041

Tab. 4. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Yrkesgrupper.	Antal skadade, som träffats							
	I. Ang- pan- nor, ångrör m. m.	II. Mo- torer.	III. Trans- mis- sioner.	IV. Hiss- verk.	V. A r -			
					1. Skär- och huggmaskiner.			
					Band- och ram- sågar.	Cirkel- sågar.	Hyvel- o. fräs- maski- ner.	Ötriga skär- o. hugg- maski- ner.
A. Råämnesproduktion.								
I. Skogsbruk.								
1. Skogsafverkning	—	—	—	—	—	—	—	—
2. Flottnig	—	—	—	1	—	—	—	—
3. Skogsplantering, -sådd m. m.	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	—	—	—	1	—	—	—	—
II. Grufdrift.								
1. Järngrufvor	—	3	7	44	—	1	1	18
2. Andra malmgrufvor	—	—	—	10	—	1	—	3
3. Stenkolsgrufvor	1	—	—	2	—	—	—	—
Summa	1	3	7	56	—	2	1	21
III. Annan brytnings- och upptagnings- industri.								
1. Stenbrott och stenhuggerier	1	2	1	66	2	—	—	11
2. Sand, grus- och torfupptagning m. m. samt torffabriker	—	—	1	—	—	1	—	—
3. Isupptagning	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	1	2	2	66	2	1	—	11
B. Tillverknings- och förädlings- industri.								
IV. Närings- och nyttningsämnesindustri.								
1. Mjöl- och grynkvagnar	—	—	3	2	—	—	—	—
2. Stärkelsefabriker	—	—	—	—	—	—	—	—
3. Bagerier och kexfabriker	—	1	1	—	—	—	—	—
4. Råsockerbruk	—	—	2	5	—	—	—	2
5. Sockerraffinaderier	3	2	2	2	—	1	—	1
6. Karamell-, konfekt- och chokladfabriker ..	—	—	—	—	—	—	—	1
7. Brännvinsbrännerier och spritfabriker ..	—	—	1	—	—	—	—	—
8. Maltdrycksbryggerier och mälterier	4	2	3	3	—	1	—	1
9. Mineralvattenfabriker	—	—	—	—	—	—	—	—

Tab. 4. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	22.	23.	24.	25.	26.
	Antal skadade, som träf-				
Yrkesgrupper.	VI. Hand- verktyg.	VII. Elek- triska lednin- gar.	VIII. Spräng- ämnen.	IX. Eld- farliga, heta eller frätande ämnen.	X. Sam- manstör- tande, nedstör- tande i. kullfal- lande föremål.
A. Råämnesproduktion.					
I. Skogsbruk.					
1. Skogsafverkning	185	—	—	—	31
2. Flottning	21	—	1	—	4
3. Skogsplantering, -sådd m. m.	—	—	—	—	—
Summa	206	—	1	—	35
II. Grufdrift.					
1. Järngrufvor	124	—	12	10	141
2. Andra malmgrufvor	19	—	9	3	19
3. Stenkolsgrufvor	35	—	—	1	81
Summa	178	—	21	14	241
III. Annan brytnings- och upptagnings- industri.					
1. Stenbrott och stenhuggerier	462	—	25	4	58
2. Sand-, grus- och torfupptagning m. m. samt torffabr.	5	—	—	—	7
3. Isupptagning	1	—	—	—	—
Summa	468	—	25	4	65
B. Tillverknings- och förädlings- industri.					
IV. Närings- och nyttningsämnesindustri.					
1. Mjöl- och grynkvagnar	7	—	—	1	3
2. Stärkelsefabriker	—	—	—	1	1
3. Bagerier och käxfabriker	1	—	—	1	1
4. Råsockerbruk	16	—	—	5	14
5. Sockerraffinaderier	4	—	—	9	16
6. Karamell-, konfekt- och chokladfabriker	1	—	—	—	—
7. Brännvinsbrännerier och spritfabriker	2	—	—	2	2
8. Maltdrycksbryggerier och mälterier	5	—	—	13	11
9. Mineralvattenfabriker	—	—	—	1	—

efter yrken samt skadans tillkomst och förlopp.

27.	28.	29.	30.	31.	32.	33.	34.	35.	36.	37.
fats af olycksfall under sysselsättning med eller genom:										
XI. Fall.	XII. Drunk- ning.	XIII. Trans- port, lyftning eller bärning (för hand).	XIV. Lastning och lossning (för hand).	XV. Akdon.	XVI. Järn- vägar.	XVII. Spår- vägar.	XVIII. Trans- port- banor.	XIX. Djur.	XX. På annat här ej angifvet eller på okänt sätt.	Summa (I—XX).
12	—	24	26	31	—	—	—	1	17	327
9	6	7	2	—	1	—	—	—	7	59
—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
21	6	31	28	31	1	—	—	1	25	387
40	—	57	242	3	3	—	86	—	13	806
7	—	10	10	1	1	—	7	—	2	104
13	—	22	17	—	—	—	105	—	12	290
60	—	89	269	4	4	—	198	—	27	1,200
47	—	298	67	8	9	—	46	1	24	1,139
3	—	1	—	—	1	—	4	—	—	24
—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	2
50	—	300	67	8	10	—	50	1	24	1,165
7	1	6	6	6	1	—	1	—	7	55
—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	4
—	—	4	1	2	—	—	—	1	4	21
16	—	25	15	1	14	—	18	—	4	152
15	—	30	10	2	5	—	7	—	11	130
1	—	—	1	—	—	—	—	—	2	12
8	—	3	4	1	—	—	4	4	2	34
52	—	82	25	40	—	—	2	14	56	364
2	—	2	—	—	—	—	—	—	9	26

Tab. 4. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Yrkesgrupper.	Antal skadade, som träffats							
	I. Ångpannor, ångrör m. m.	II. Motorer.	III. Transmissioner.	IV. Hissverk.	V. A r -			
					1. Skär- och huggmaskiner.			
					Band- och ram-sågar.	Cirkel-sågar.	Hyvel- o. fräs-maskiner.	Öfriga skär- o. hugg-maskiner.
10. Tobaksfabriker.....	—	—	1	3	—	3	—	—
11. Mejerier	—	—	4	—	—	—	—	—
12. Margarinfabriker	—	—	—	—	—	—	—	—
13. Slakterier och charkuterivarufabriker..	—	—	—	1	—	—	—	3
14. Konservfabriker.....	—	—	1	—	—	—	—	—
15. Annan hithörande industri.....	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	7	5	18	16	—	5	—	8
V. Textilindustri.								
1. Bomullsspinnerier och -väfverier.....	1	—	—	7	—	1	1	—
2. Jutespinnerier och -väfverier.....	—	—	—	—	—	2	—	—
3. Linne- och hampspinneriersamt -väfverier	1	2	—	—	—	—	—	—
4. Ylle- och sidenfabriker	3	—	10	—	—	1	—	4
5. Bandfabriker.....	—	—	—	—	—	—	—	—
6. Repslagerier	—	—	—	—	—	—	—	—
7. Färgerier och blekerier	—	1	—	—	—	—	—	—
8. Annan textilindustri	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	5	3	10	7	—	4	1	4
VI. Beklädnadsindustri.								
1. Hattfabriker.....	—	—	—	—	—	—	—	1
2. Sömnadsfabriker och skrädderier.....	—	—	—	—	—	—	—	—
3. Triå- och strumpfabriker.....	1	—	—	—	—	—	—	—
4. Skofabriker	1	1	2	—	—	—	1	4
5. Handsk-, pälsvaru- och mössfabriker ..	—	—	—	—	—	—	—	—
6. Annan beklädnadsindustri.....	—	—	1	—	—	—	—	—
Summa	2	1	3	—	—	—	1	5
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri.								
1. Garfverier och sämskfabriker	—	1	1	1	—	—	—	—
2. Gummivarufabriker	—	—	—	—	—	—	—	1
3. Annan hithörande industri.....	—	—	—	—	—	2	—	1
Summa	—	1	1	1	—	2	—	2

efter yrken samt skadans tillkomst och förlopp.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.
af olycksfall under sysselsättning med eller genom:											
b e t s m a s k i n e r.											
2. Slip- polér- och smärgel- maski- ner.	3. Press- och stans- verk.	4. Ham- mar- och stamp- verk.	5. Kvarn- och sikt- verk.	6. Vals- verk.	7. Cen- trifugal- maski- ner.	8. Spinn- spol- och stick- maski- ner.	9. Väf- stolar.	10. Tvätt, skölj- och bland- nings- maski- ner.	11. Sätt- och tryck- maski- ner.	12. An- dra ar- bets- maski- ner.	Summa (1—12).
—	1	—	—	—	—	1	—	—	—	—	5
—	—	—	—	—	2	—	—	1	—	—	3
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3	6	—	7	4	17	2	—	11	—	59	122
—	—	—	—	—	—	15	11	—	—	2	30
1	—	—	—	—	—	7	5	—	—	—	15
—	—	—	—	2	—	6	—	—	—	1	9
1	—	—	—	—	—	31	15	4	—	1	57
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	1	—	—	2	—	—	—	—	1	—	4
—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	2
2	1	—	—	4	—	60	31	4	1	5	117
—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	2	—	2	—	—	—	—	4
2	22	—	—	1	—	1	—	—	—	—	31
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	2
2	22	—	—	5	—	4	—	—	—	—	39
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	1	1	—	2	—	—	—	—	—	5	9
—	1	—	—	1	—	—	—	1	—	—	4
—	1	—	—	—	—	1	—	—	—	—	5
—	3	1	—	3	—	1	—	1	—	5	18

Tab. 4. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	22.	23.	24.	25.	26.
Yrkesgrupper.	Antal skadade, som träf-				
	VI. Hand- verktyg.	VII. Elek- triska lednin- gar.	VIII. Spräng- ämnen.	IX. Eld- farliga, heta eller frätande ämnen.	X. Sam- manstör- tande, nedstör- tande i. kullfal- lande föremål.
10. Tobaksfabriker	2	—	—	—	—
11. Mejerier	—	—	—	2	—
12. Margarinfabriker	—	—	—	—	—
13. Slakterier	1	—	—	—	—
14. Konservfabriker	—	—	1	—	—
15. Annan hithörande industri	—	—	—	—	—
Summa	39	—	1	35	48
V. Textilindustri.					
1. Bomullsspinnerier samt -väfverier	3	—	—	3	1
2. Jutespinnerier och -väfverier	1	—	—	1	1
3. Linne- och hampspinnerier samt -väfverier	1	1	—	—	—
4. Ylle- och sidenfabriker	5	—	—	3	2
5. Bandfabriker	—	—	—	—	—
6. Repslagerier	—	—	—	—	—
7. Färgerier och blekerier	1	—	—	3	—
8. Annan textilindustri	—	—	—	—	—
Summa	11	1	—	10	4
VI. Beklädnadsindustri.					
1. Hattfabriker	—	—	—	—	—
2. Sömnadsfabriker och skrädderier	1	—	—	—	—
3. Trikå- och strumpfabriker	1	—	—	—	—
4. Skofabriker	3	—	—	1	—
5. Handsk-, pälsvaru- och mössfabriker	—	—	—	—	—
6. Annan beklädnadsindustri	1	—	—	—	—
Summa	6	—	—	1	—
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri.					
1. Garfverier och sämskfabriker	5	—	—	5	—
2. Gummivarufabriker	3	—	—	1	1
3. Annan hithörande industri	—	—	—	—	—
Summa	8	—	—	6	1

efter yrken samt skadans tillkomst och förlopp.

27.	28.	29.	30.	31.	32.	33.	34.	35.	36.	37.
fats af olycksfall under sysselsättning med eller genom:										
XI. Fall.	XII. Drunk- ning.	XIII. Trans- port, lyftning eller bärning (för hand).	XIV. Lastning och lossning (för hand).	XV. Åkdon.	XVI. Järn- vägar.	XVII. Spår- vägar.	XVIII. Trans- port- banor.	XIX. Djur.	XX. På annat här ej angifvet eller på okänt sätt.	Summa (I—XX).
5	—	1	—	—	—	—	—	—	2	19
—	—	1	—	—	1	—	—	—	1	12
—	—	2	—	3	—	—	—	—	—	5
—	—	3	—	—	—	—	—	1	1	11
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
106	1	160	62	55	21	—	32	20	99	847
6	—	1	1	1	—	—	—	—	6	60
2	—	3	—	—	—	—	—	—	1	24
1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15
11	—	9	2	—	—	—	—	—	2	104
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11
—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	4
22	—	13	3	1	—	—	—	—	11	218
1	—	1	—	—	—	—	—	—	1	5
1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7
2	—	1	—	—	—	—	—	—	5	47
—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1
—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	5
5	—	3	—	1	—	—	—	—	6	67
4	—	6	—	2	—	—	—	—	1	35
—	—	4	—	—	—	—	—	—	1	14
—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	6
4	—	10	—	3	—	—	—	—	2	55

Tab. 4. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Yrkesgrupper.	Antal skadade, som träffats							
	I. Ång- pan- nor, ångrör m. m.	II. Mo- torer.	III. Trans- mis- sioner.	IV. Hiss- verk.	V. A r -			
					1. Skär- och huggmaskiner.			
					Band- och ram- sågar.	Cirkel- sågar.	Hyfvel- o. fräs- maski- ner.	Öfriga skär- o. hugg- maski- ner.
VIII. Trävaruindustri.								
1. Sågverk och hyflerier.....	3	3	39	38	86	407	26	8
2. Brädgårdsrörelse	—	—	2	2	—	11	—	—
3. Träkolsverk	—	—	—	—	—	—	—	—
4. Snickerier och möbelfabriker.....	2	1	12	4	15	106	133	14
5. Korkfabriker	—	—	1	—	—	—	—	16
6. Annan träindustri	—	—	1	1	1	10	7	3
Summa	5	4	55	45	102	534	166	41
IX. Trämasse- och pappersindustri.								
1. Trämassfabriker	4	2	18	19	—	15	4	78
2. Pappersbruk och pappfabriker ..	7	5	8	10	—	4	2	14
3. Bokbinderier och albumfabriker	—	—	—	—	1	—	—	4
4. Tapetfabriker.....	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	11	7	26	29	1	19	6	96
X. Grafisk industri.								
1. Boktryckerier.....	—	—	1	—	—	3	—	1
2. Lito- och kemigrafiska anstalter.....	—	—	1	—	—	—	1	1
Summa	—	—	2	—	—	3	1	2
XI. Malmförädlingsindustri.								
1. Järn- och stålverk	2	4	7	57	1	6	2	36
2. Annan malmförädlingsindustri	1	1	—	1	—	—	1	—
Summa	3	5	7	58	1	6	3	36
XII. Metallindustri.								
1. Järn- och stålvarufabriker.....	1	4	12	16	1	11	30	63
2. Bleck-, plåt- och kopparslagerier.....	—	—	—	1	—	—	—	26
3. Guld- och silfvervarufabriker.....	—	—	—	—	—	—	—	—
4. Galvaniseringsfabriker	—	—	—	—	—	1	—	—
5. Annan metallindustri	1	—	1	1	—	2	5	12
Summa	2	4	13	18	1	14	35	101

efter yrken samt skadans tillkomst och förlopp.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.
af olycksfall under sysselsättning med eller genom:											
b e t s m a s k i n e r.											
2. Slip-, polér- och smärgel- maski- ner.	3. Press- och stans- verk.	4. Ham- mar- och stamp- verk.	5. Kvarn- och sikt- verk.	6. Vals- verk.	7. Cen- trifugal- maski- ner.	8. Spinn-, spol- och stick- maski- ner.	9. Väf- stolar.	10. Tvätt-, skölj- och bland- nings- maski- ner.	11. Sätt- och tryck- maski- ner.	12. An- dra ar- bets- maski- ner.	Summa (1—12).
8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	537
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4	1	—	—	—	—	—	—	—	1	—	274
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	16
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	21
12	1	—	—	—	—	—	—	—	1	2	859
9	5	—	2	10	—	—	—	1	—	2	126
3	3	—	1	30	—	4	—	—	—	2	63
—	4	1	—	1	—	—	—	—	6	9	26
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
12	12	1	3	41	—	4	—	1	6	13	215
—	—	—	—	—	—	—	—	—	34	1	39
1	2	—	—	—	—	—	—	—	10	2	17
1	2	—	—	—	—	—	—	—	44	3	56
7	4	32	2	118	—	17	—	—	—	4	229
—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
7	5	32	2	118	—	17	—	—	—	4	231
51	65	17	2	16	1	12	—	—	—	17	286
2	32	—	—	—	—	—	—	—	—	—	60
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
7	17	—	—	2	—	—	—	—	—	2	47
60	114	17	2	18	1	12	—	—	—	19	394

Tab. 4. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	22.	23.	24.	25.	26.
	Antal skadade, som träf-				
Yrkesgrupper.	VI. Hand- verktyg.	VII. Elek- triska lednin- gar.	VIII. Spräng- ämnen.	IX. Eld- farliga, heta eller frätande ämnen.	X. Sam- manstör- tande, nedstör- tande i. kullfal- lande föremål.
VIII. Trävaruindustri.					
1. Sågverk och hyfrier.....	117	—	1	6	59
2. Brädgårdsrörelse.....	16	—	—	—	51
3. Träkolsverk.....	14	—	—	12	5
4. Snickerier och möbelfabriker.....	32	—	—	2	6
5. Korkfabriker.....	—	—	—	—	—
6. Annan träindustri.....	—	—	—	2	—
Summa	179	—	1	22	121
IX. Trämasse- och pappersindustri.					
1. Trämassfabriker.....	63	1	—	21	35
2. Pappersbruk och pappfabriker.....	14	1	—	7	7
3. Bokbinderier och albumfabriker.....	2	—	—	—	—
4. Tapetfabriker.....	—	—	—	—	—
Summa	79	2	—	28	42
X. Grafisk industri.					
1. Boktryckerier.....	1	—	—	1	—
2. Lito- och kemigrafiska anstalter.....	—	—	—	2	—
Summa	1	—	—	3	—
XI. Malmförädlingsindustri.					
1. Järn- och stålverk.....	182	3	—	149	65
2. Annan malmförädlingsindustri.....	4	—	—	6	3
Summa	186	3	—	155	68
XII. Metallindustri.					
1. Järn- och stålvarufabriker.....	106	—	—	115	43
2. Bleck-, plåt- och kopparslagerier.....	6	—	—	6	7
3. Guld- och silvervarufabriker.....	—	—	—	—	—
4. Galvaniseringsfabriker.....	—	—	—	—	—
5. Annan metallindustri.....	5	—	—	2	6
Summa	117	—	—	123	56

efter yrken samt skadans tillkomst och förlopp.

27.	28.	29.	30.	31.	32.	33.	34.	35.	36.	37.
fats af olycksfall under sysselsättning med eller genom:										
XI. Fall.	XII. Drunk- ning.	XIII. Trans- port, lyftning eller bärning (för hand).	XIV. Lastning och lossning (för hand).	XV. Åkdon.	XVI. Järn- vägar.	XVII. Spår- vägar.	XVIII. Trans- port- banor.	XIX. Djur.	XX. På annat här ej angifvet eller på okänt sätt.	Summa (I—XX).
125	3	174	52	9	2	—	103	—	41	1,312
145	—	150	56	1	6	—	38	—	26	504
13	—	11	1	1	—	—	2	1	5	65
16	—	31	22	2	2	—	4	2	17	429
1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	18
1	—	4	2	—	—	—	1	—	2	35
301	3	370	133	13	10	—	148	3	91	2,363
43	—	77	43	6	4	—	26	—	15	503
15	—	34	9	2	4	—	8	—	5	199
—	—	1	—	—	—	—	—	—	1	30
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
58	—	112	52	8	8	—	34	—	21	732
5	—	7	—	—	—	—	—	—	2	56
1	—	3	—	—	—	—	—	—	1	25
6	—	10	—	—	—	—	—	—	3	81
93	—	240	107	7	15	—	72	—	48	1,280
6	—	3	2	—	1	—	6	—	1	37
99	—	243	109	7	16	—	78	—	49	1,317
30	—	115	33	3	—	1	13	1	38	817
17	—	16	4	—	—	—	—	1	8	126
1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	3
3	—	3	1	2	—	—	—	—	3	75
51	—	134	40	5	—	1	13	2	49	1,022

Tab. 4. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Yrkesgrupper.	Antal skadade, som träffats							
	I. Ång- pan- nor, ångrör m. m.	II. Mo- torer.	III. Trans- mis- sioner.	IV. Hiss- verk.	V. A r -			
					1. Skär- och huggmaskiner.			
					Band- och ram- sågar.	Cirkel- sågar.	Hyfvel- o. fräs- maski- ner.	Öfriga skär- o. hugg- maski- ner.
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri.								
1. Mekaniska verkstäder.....	2	3	11	46	8	16	73	117
2. Skeppsvarf och båtbyggerier.....	1	2	1	10	—	6	3	10
3. Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verk- städer)	2	1	2	24	3	4	21	32
4. Fabriker för tillverkning af elektriska maskiner och apparater	—	1	1	6	2	6	29	19
5. Instrument- och urfabriker	—	—	—	—	—	1	1	—
Summa	5	7	15	86	13	33	127	178
XIV. Mineralindustri.								
1. Kalk- och kritbruk samt alunverk ...	—	—	—	1	—	—	—	—
2. Cementfabriker, cement-, gips- och as- faltgjutier.....	—	—	4	9	1	—	—	—
3. Glasbruk, -sliperier och -målerier	2	—	—	1	—	1	—	2
4. Porslins-, kakel- och fajansfabriker.....	1	—	—	1	—	2	—	1
5. Tegelbruk samt sten- och lergodsfabriker	3	1	—	23	—	1	1	—
6. Annan mineralindustri	—	—	1	—	—	—	1	3
Summa	6	1	5	35	1	4	2	6
XV. Kemisk-teknisk industri.								
1. Färg- och fernissfabriker	—	—	—	—	—	—	—	—
2. Ijus-, tvål- och parfymfabriker	—	—	—	1	—	—	—	—
3. Krutbruk, ammunitions- och spräng- ämneshfabriker	—	—	—	1	—	—	—	1
4. Kalciumkarbid- och kloratfabriker	—	2	—	—	—	—	—	—
5. Superfosfat- och andra gödningsämnes- fabriker	—	—	2	5	—	—	—	—
6. Tändsticksfabriker	1	1	2	—	1	7	2	8
7. Annan kemisk-teknisk industri	—	—	—	—	—	—	—	1
Summa	1	3	4	7	1	7	2	10

efter yrken samt skadans tillkomst och förlopp.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.
af olycksfall under sysselsättning med eller genom:											
b e t s m a s k i n e r.											
2. Slip- polér- och smärgel- maski- ner.	3. Press- och stans- verk.	4. Ham- mar- och stamp- verk.	5. Kvarn- och sikt- verk.	6. Vals- verk.	7. Cen- trifugal- maski- ner.	8. Spinn-, spol- o. stick- maski- ner.	9. Väf- stolar.	10. Tvätt-, skölj- och bland- nings- maski- ner.	11. Sätt- och tryck- maski- ner.	12. An- dra ar- bets- maski- ner.	Summa (1—12).
38	22	9	2	5	1	—	—	—	—	6	297
3	8	1	—	5	1	—	—	—	—	1	38
23	5	6	—	3	1	—	—	—	—	—	98
4	24	—	—	—	—	1	—	—	—	—	85
1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3
69	59	16	2	13	3	1	—	—	—	7	521
—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	1
2	—	1	1	—	—	—	—	3	—	—	8
9	—	—	—	8	—	—	—	—	—	—	20
—	—	—	1	—	—	—	—	1	—	—	5
—	5	1	3	1	1	—	—	2	—	—	15
—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	—	6
11	5	3	6	9	2	—	—	6	—	—	55
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	4	—	1	—	—	—	—	—	—	—	5
—	1	—	—	1	1	—	—	—	—	—	4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—	3
2	1	—	—	—	—	—	—	—	1	93	115
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2
2	7	1	2	1	1	—	—	—	1	94	129

Tab. 4. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	22.	23.	24.	25.	26.
Yrkesgrupper.	Antal skadade, som träf.				
	VI. Hand- verktyg.	VII. Elek- triska lednin- gar.	VIII. Spräng- ämnen.	IX. Eld- farliga, heta eller frätande ämnen.	X. Sam- manstör- tande, nedstör- tande l. kullfal- lande föremål.
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri.					
1. Mekaniska verkstäder	206	1	1	128	50
2. Skeppsvarf och båtbyggerier	62	—	—	14	25
3. Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkstäder)	176	1	—	31	34
4. Fabriker för tillverkning af elektriska maskiner och apparater	24	5	1	10	7
5. Instrument- och urfabriker	1	—	—	—	—
Summa	469	7	2	183	116
XIV. Mineralindustri.					
1. Kalk- och kritbruk samt alunverk	4	—	—	2	3
2. Cementfabriker, cement-, gips- och asfaltguterier	16	—	—	7	7
3. Glasbruk, -sliperier och -målerier	11	—	1	1	6
4. Porslins-, kakel- och fajansfabriker	2	—	—	—	1
5. Tegelbruk samt sten- och lergodsfabriker	16	—	—	5	25
6. Annan mineralindustri	5	—	—	—	1
Summa	54	—	1	15	43
XV. Kemisk-teknisk industri.					
1. Färg- och fernissfabriker	—	—	—	2	—
2. Ljus-, tvål- och parfymfabriker	1	—	—	4	—
3. Krutbruk, ammunitions- och sprängämnesfabriker	1	—	8	1	—
4. Kalciumkarbid- och kloratfabriker	3	—	—	1	1
5. Superfosfat- och andra gödningsämnesfabriker	3	—	—	6	9
6. Tändsticksfabriker	2	—	—	21	3
7. Annan kemisk-teknisk industri	2	—	—	1	1
Summa	12	—	8	36	14

efter yrken samt skadans tillkomst och förlopp.

27.	28.	29.	30.	31.	32.	33.	34.	35.	36.	37.
fats af olycksfall under sysselsättning med eller genom:										
XI. Fall.	XII. Drunk- ning.	XIII. Trans- port, lyftning eller bärning (för hand).	XIV. Lastning och lossning (för hand).	XV. Åkdon.	XVI. Järn- vägar.	XVII. Spår- vägar.	XVIII. Trans- port- banor.	XIX. Djur.	XX. På annat här ej angifvet eller på okänt sätt.	Summa (I—XX).
40	—	201	43	10	3	—	11	—	51	1,104
43	1	61	7	—	1	—	—	—	11	277
39	—	157	18	1	14	—	4	—	40	642
2	—	15	6	—	3	—	—	—	4	170
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4
124	1	434	74	11	21	—	15	—	106	2,197
4	—	5	2	—	1	—	—	—	1	24
8	—	15	15	3	2	1	14	—	2	111
13	—	24	6	1	3	—	1	—	13	103
5	—	3	5	—	1	—	1	—	1	26
17	—	46	15	4	6	—	39	—	9	224
1	—	—	2	2	—	—	2	1	—	21
48	—	93	45	10	13	1	57	1	26	509
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
1	—	1	—	—	2	—	—	1	—	16
2	—	—	2	—	—	—	1	—	1	21
3	—	3	2	—	—	—	2	—	2	19
11	—	4	1	1	2	—	10	—	5	62
8	—	41	15	2	1	—	5	—	11	228
—	—	3	—	—	—	—	—	—	1	10
25	—	52	20	3	5	—	18	1	20	358

Tab. 4. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Yrkesgrupper.	Antal skadade, som träffats							
	I. Ang- pan- nor, ångrör m. m.	II. Mo- torer.	III. Trans- mis- sioner.	IV. Hiss- verk.	V. A r -			
					1. Skär- och huggmaskiner.			
					Band- och ram- sågar.	Cirkel- sågar.	Hyffel- o. fräs- maski- ner.	Öfriga skär- o. hugg- maski- ner.
C. Byggnadsverksamhet, belysning och vattenledning m. m.								
XVI. Byggnadsindustri.								
1. Husbyggnadsarbeten	—	—	2	39	—	1	—	—
2. Målning och glasmästerirörelse	—	—	—	—	—	—	—	—
3. Skorstensfejareverksamhet	—	—	—	—	—	—	—	—
4. Utförande af elektriska ledningar	—	—	—	—	—	—	—	—
5. Utförande af gas-, vatten- o. kloakledn.	—	—	—	3	—	—	—	2
6. Vägbyggnads- och gatulägningsarbeten	—	—	—	2	—	—	—	—
7. Järnvägs- och spårvägsbyggnadsarbeten	—	—	—	4	—	—	—	—
8. Bro-, hamn-, kanal- o. dammbyggnadsarb.	—	1	—	25	—	1	—	—
Summa	—	1	2	73	—	2	—	2
XVII. Belysning och vattenledning m. m.								
1. Gasverk	—	1	—	1	—	—	—	1
2. Elektricitetsverk	—	3	—	4	—	—	—	—
3. Vattenledningsverk	—	1	—	—	—	—	—	—
4. Renhållningsverk	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	—	5	—	5	—	—	—	1
D. Handel och samfärdsl.								
XVIII. Handel och varulager	—	2	—	4	—	1	—	—
Summa	—	2	—	4	—	1	—	—
XIX. Landtransport.								
1. Akerirörelse	—	—	—	—	—	—	—	1
2. Lastning och lossning	—	—	—	85	—	—	—	—
3. Spårvägsdrift	—	—	—	—	—	—	—	2
4. Järnvägsdrift:								
a) statens järnvägar	36	4	—	8	—	—	—	—
b) enskilda järnvägar	7	—	—	3	—	—	—	—
5. Post, telegraf och telefon	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	43	4	—	96	—	—	—	3

efter yrken samt skadans tillkomst och förlopp.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.
af olycksfall under sysselsättning med eller genom:											
b e t s m a s k i n e r.											
2. Slip-, polér- och smärgel- maski- ner.	3. Press- och stans- verk.	4. Ham- mar- och stamp- verk.	5. Kvarn- och sikt- verk.	6. Vals- verk.	7. Cen- trifugal- maski- ner.	8. Spinn-, spol- o. stick- maski- ner.	9. Väf- stolar.	10. Tvätt-, skölj- och bland- nings- maski- ner.	11. Sätt- och tryck- maski- ner.	12. An- dra ar- bets- maski- ner.	Summa (1—12).
1	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—	5
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
1	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—	8
—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	4
—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	1	—	—	—	—	—	1	—	—	1	6

Tab. 4. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	22.	23.	24.	25.	26.
	Antal skadade, som träf-				
Yrkesgrupper.	VI. Hand- verktyg.	VII. Elek- triska lednin- gar.	VIII. Spräng- ämnen.	IX. Eld- farliga, heta eller frätande ämnen.	X. Sam- manstör- tande, nedstör- tande l. kullfal- lande föremål.
C. Byggnadsverksamhet, belysning och vattenledning m. m.					
XVI. Byggnadsindustri.					
1. Husbyggnadsarbeten	66	—	4	7	77
2. Målning och glasmästerirörelse	—	—	—	—	5
3. Skorstensfejareverksamhet	—	—	—	3	—
4. Utförande af elektriska ledningar	9	3	—	3	4
5. Utförande af gas-, vatten- och kloakledningar	16	—	6	1	13
6. Vägbyggnads- och gatulägningsarbeten	32	—	3	1	5
7. Järnvägs- och spårvägsbyggnadsarbeten	11	—	2	—	15
8. Bro-, hamn-, kanal- och dammbyggnadsarbeten	23	1	11	—	12
Summa	157	4	26	15	131
XVII. Belysning och vattenledning m. m.					
1. Gasverk	15	—	—	10	5
2. Elektricitetsverk	5	3	—	2	1
3. Vattenledningsverk	—	—	—	1	3
4. Renhållningsverk	3	—	—	—	1
Summa	23	3	—	13	10
D. Handel och samfärdsel.					
XVIII. Handel och varulager	2	—	—	1	5
Summa	2	—	—	1	5
XIX. Landtransport.					
1. Åkerirörelse	—	—	—	—	—
2. Lastning och lossning	—	—	—	—	30
3. Spårvägsdrift	1	—	—	1	2
4. Järnvägsdrift:					
a) statens järnvägar	46	4	—	14	22
b) enskilda järnvägar	15	1	—	1	4
5. Post, telegraf och telefon	—	—	—	1	—
Summa	62	5	—	17	58

efter yrken samt skadans tillkomst och förlopp.

27.	28.	29	30.	31.	32.	33.	34.	35.	36.	37.
fats af olycksfall under sysselsättning med eller genom:										
XI. Fall.	XII. Drunk- ning.	XIII. Trans- port, lyftning eller bärning (för hand).	XIV. Lastning och lossning (för hand).	XV. Åkdon.	XVI. Järn- vägar.	XVII. Spär- vägar.	XVIII. Trans- port- banor.	XIX. Djur.	XX. På annat här ej angifvet eller på okänt sätt.	Summa (I—XX).
95	—	70	23	10	—	—	4	—	21	423
2	—	—	—	—	1	—	—	—	—	8
4	—	—	—	—	—	—	—	—	1	8
18	—	10	3	2	1	—	1	—	7	61
10	—	18	3	1	—	—	—	—	5	78
3	—	10	5	1	1	—	1	—	—	64
1	—	11	4	2	13	—	10	—	5	78
14	1	28	15	2	3	—	4	—	5	146
147	1	147	53	18	19	—	20	—	44	866
17	—	16	2	1	1	—	4	—	14	89
4	—	1	1	—	—	—	2	—	3	29
1	—	1	1	—	—	—	1	—	2	11
4	5	11	7	8	1	—	—	1	—	41
26	5	29	11	9	2	—	7	1	19	170
9	3	12	20	9	4	—	—	1	3	79
9	3	12	20	9	4	—	—	1	3	79
—	—	—	1	4	—	—	—	—	—	6
43	3	19	145	3	4	—	1	—	6	340
8	—	7	4	3	—	30	—	—	—	58
41	—	85	103	1	369	—	1	—	22	757
10	—	10	37	1	134	—	4	—	5	233
—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	2
102	3	121	291	12	507	30	6	—	33	1,396

Tab. 4. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Yrkesgrupper.	Antal skadade, som träffats							
	I. Ång- pan- nor, ångrör m. m.	II. Mo- torer.	III. Trans- mis- sioner.	IV. Hiss- verk.	V. A r -			
					1. Skär- och huggmaskiner.			
					Band- och ram- sågar.	Cirkel- sågar.	Hyfvel- o. fräs- maski- ner.	Öfriga skär- o. hugg- maski- ner.
XX. Sjötransport.								
1. Hamntjänst.....	—	—	—	—	—	—	—	—
2. Bogsering och prämtransport.....	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	—	—	—	—	—	—	—	—
Hufvudgrupper.								
A. Råämneshproduktion (I—III)	2	5	9	123	2	3	1	32
B. Tillverknings- och förädlingsindustri (IV—XV)	47	41	159	302	120	631	344	489
C. Byggnadsverksamhet m. m. (XVI— XVII).....	—	6	2	78	—	2	—	3
D. Handel och samfärdsl (XVIII—XX)	43	6	—	100	—	1	—	3
Inalles	92	58	170	603	122	637	345	527

efter yrken samt skadans tillkomst och förlopp.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.
af olycksfall under sysselsättning med eller genom:											
b e t s m a s k i n e r.											
2. Slip-, polér- och snärgel- maski- ner.	3. Press- och stans- verk.	4. Ham- mar- och stamp- verk.	5. Kvarn- och sikt- verk.	6. Vals- verk.	7. Cen- trifugal- maski- ner.	8. Spinn-, spol- o. stick- maski- ner.	9. Väf- stolar.	10. Tvätt-, skölj- och bland- ningsma- skiner.	11. Sätt- och tryck- maski- ner.	12. An- dra ar- bets- maski- ner.	Summa (1—12).
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
2	1	7	—	—	—	—	—	1	—	1	50
181	237	71	24	216	24	101	31	23	53	211	2,756
1	2	1	1	—	—	—	—	—	—	—	10
—	1	2	1	—	—	—	1	—	—	2	11
184	241	81	26	216	24	101	32	24	53	214	2,827

Tab. 4. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	22.	23.	24.	25.	26.
Yrkesgrupper.	Antal skadade, som träf-				
	VI. Hand- verktyg.	VII. Elek- triska lednin- gar.	VIII. Spräng- ämnen.	IX. Eld- farliga, heta eller frätande ämnen.	X. Sam- manstör- tande, nedstör- tande l. kullfal- lande föremål.
XX. Sjötransport.					
1. Hamntjänst	1	—	—	—	—
2. Bogsering och pråmtransport	—	—	—	1	—
Summa	1	—	—	1	—
Hufvudgrupper.					
A. Råämneshproduktion (I—III)	852	—	47	18	341
B. Tillverknings- och förädlingsindustri (IV— XV)	1,161	13	13	617	513
C. Byggnadsverksamhet m. m. (XVI—XVII)	180	7	26	28	141
D. Handel och samfärdsel (XVIII—XX)	65	5	—	19	63
Inalles	2,258	25	86	682	1,058

efter yrken samt skadans tillkomst och förlopp.

27.	28.	29.	30.	31.	32.	33.	34.	35.	36.	37.
fats af olycksfall under sysselsättning med eller genom:										
XI. Fall.	XII. Drunk- ning.	XIII. Trans- port, lyftning eller bärning (för hand).	XIV. Lastning och lossning (för hand).	XV. Åkdon.	XVI. Järn- vägar.	XVII. Spår- vägar.	XVIII. Trans- port- banor.	XIX. Djur.	XX. På annat här ej angifvet eller på okänt sätt.	Summa (I—XX).
—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	3
3	—	—	1	—	—	—	—	—	3	9
3	—	1	2	—	—	—	—	—	3	12
131	6	420	364	43	15	—	248	2	76	2,752
849	5	1,634	538	117	94	2	395	27	483	9,766
173	6	176	64	27	21	—	27	1	63	1,036
114	6	134	313	21	511	30	6	1	39	1,487
1,267	23	2,364	1,279	208	641	32	676	31	661	15,041

Tab. 5. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Yrkesgrupper.	Antal skadade,				
	skador (sår, kontusioner,				
	hufvud (exkl. ögon).	ögon.	armar och händer.	fingrar.	ben och fötter.
A. Råämnesproduktion.					
I. Skogsbruk.					
1. Skogsafverkning.....	9	23	23	30	190
2. Flottnings.....	1	6	5	7	18
3. Skogsplantering, -sådd m. m.....	—	—	1	—	—
Summa	10	29	29	37	208
II. Grufdrift.					
1. Järngrufvor.....	48	51	113	277	169
2. Andra malmgrufvor.....	8	3	19	37	19
3. Stenkolsgrufvor.....	13	25	32	63	92
Summa	69	79	164	377	280
III. Annan brytnings- och upptagnings-industri.					
1. Stenbrott och stenhuggerier.....	30	296	183	261	181
2. Sand-, grus- och torfupptagning m. m. samt torffabriker.....	3	1	2	5	5
3. Isupptagning.....	—	—	—	—	2
Summa	33	297	185	266	188
B. Tillverknings- och förädlings-industri.					
IV. Närings- och nyttningsämnesindustri.					
1. Mjöl- och grynvarnar.....	1	4	7	10	17
2. Stärkelsefabriker.....	—	—	—	1	1
3. Bagerier och kärfabriker.....	1	—	3	11	2
4. Råsockerbruk.....	4	8	31	27	32
5. Sockerraffinaderier.....	3	2	17	24	48
6. Karamell-, konfekt- och chokladfabriker.....	1	1	3	5	—

efter yrken och skadans beskaffenhet.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
som drabbats af eller omkommit genom:								
brott etc.) å			inre skador		kväfning eller drunk- ning.	förbrän- ning, skäll- ning, sönder- spräng- ning (till döds).	skador af annan eller af okänd art.	Summa.
tår.	öfriga kroppss- delar.	flera kroppss- delar sam- tidigt eller hela kroppen.	bräck.	andra.				
8	23	15	1	5	—	—	—	327
2	6	7	—	1	6	—	—	59
—	—	—	—	—	—	—	—	1
10	29	22	1	6	6	—	—	387
30	56	51	—	10	—	—	1	806
2	12	4	—	—	—	—	—	104
3	49	10	1	1	1	—	—	290
35	117	65	1	11	1	—	1	1,200
13	128	40	3	3	—	1	—	1,139
—	1	4	—	3	—	—	—	24
—	—	—	—	—	—	—	—	2
13	129	44	3	6	—	1	—	1,165
2	8	5	—	—	1	—	—	55
—	1	1	—	—	—	—	—	4
—	1	1	—	2	—	—	—	21
5	29	14	1	1	—	—	—	152
9	17	8	1	—	—	1	—	130
—	2	—	—	—	—	—	—	12

Tab. 5. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, för-

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Yrkesgrupper.	Antal skadade,				
	skador (sår, kontusioner,				
	hufvud (exkl. ögon).	ögon.	armar och händer.	fingrar.	ben och fötter.
7. Brännvinsbrännerier och spritfabriker.....	1	—	7	4	12
8. Maltdrycksbryggerier och mälterier.....	8	4	93	97	82
9. Mineralvattenfabriker.....	2	1	11	8	4
10. Tobaksfabriker.....	—	—	3	7	6
11. Mejerier.....	1	—	1	2	2
12. Margarinfabriker.....	—	—	1	1	1
13. Slakterier och charkuterivarufabriker.....	—	—	1	5	2
14. Konservfabriker.....	2	—	—	—	—
15. Annan hitbörande industri.....	—	—	—	—	—
Summa	24	20	178	202	209
V. Textilindustri.					
1. Bomullsspinnerier och -väfverier.....	4	3	9	23	11
2. Jutespinnerier och -väfverier.....	1	1	7	8	3
3. Linne- och hampspinnerier samt -väfverier..	—	1	2	11	—
4. Ylle- och sidenfabriker.....	5	2	24	44	11
5. Bandfabriker.....	—	—	—	—	—
6. Repslagerier.....	—	—	—	—	—
7. Färgerier och blekerier.....	—	—	1	5	3
8. Annan textilindustri.....	—	—	—	2	1
Summa	10	7	43	93	29
VI. Beklädnadsindustri.					
1. Hattfabriker.....	—	—	1	2	—
2. Sömnadsfabriker och skrädderier.....	—	—	—	1	1
3. Trikå- och strumpfabriker.....	—	2	1	4	—
4. Skofabriker.....	—	—	7	35	2
5. Handsk-, pälsvaru- och mössfabriker.....	—	—	—	—	1
6. Annan beklädnadsindustri.....	1	—	—	4	—
Summa	1	2	9	46	4

delade efter yrken och skadans beskaffenhet.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
som drabbats af eller omkommit genom:								
brott etc.) å			inre skador		kväfning eller drunk- ning.	förbrän- ning, skäll- ning, sönder- spräng- ning (till döds).	skador af annan eller af okänd art.	Summa.
tår.	öfriga kroppss- delar.	flera kroppss- delar sam- tidigt eller hela kroppen.	bräck.	andra.				
1	6	3	—	—	—	—	—	34
6	36	34	—	2	2	—	—	364
—	—	—	—	—	—	—	—	26
1	2	—	—	—	—	—	—	19
—	2	4	—	—	—	—	—	12
—	1	1	—	—	—	—	—	5
1	—	2	—	—	—	—	—	11
—	—	—	—	—	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—
25	105	73	2	5	3	1	—	847
2	1	5	—	2	—	—	—	60
1	1	2	—	—	—	—	—	24
—	—	1	—	—	—	—	—	15
1	5	11	1	—	—	—	—	104
—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	2	—	—	—	—	—	11
—	—	1	—	—	—	—	—	4
4	7	22	1	2	—	—	—	218
—	1	1	—	—	—	—	—	5
—	—	—	—	—	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	7
1	—	1	—	—	—	—	1	47
—	—	—	—	—	—	—	—	1
—	—	—	—	—	—	—	—	5
1	1	2	—	—	—	—	1	67

Tab. 5. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, för-

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Yrkesgrupper.	Antal skadade,				
	skador (sår, kontusioner,				
	hufvud (exkl. ögon).	ögon.	armar och händer.	fingrar.	ben och fötter.
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri.					
1. Garfverier och sämskfabriker	1	1	5	11	11
2. Gummivarufabriker	—	—	5	4	3
3. Annan hithörande industri	—	—	—	5	1
Summa	1	1	10	20	15
VIII. Trävaruindustri.					
1. Sågverk och hyflerier	51	40	208	516	237
2. Brädgårdsrörelse	29	3	46	76	135
3. Träkolsverk	4	4	7	6	23
4. Snickerier och möbelfabriker	11	7	66	273	35
5. Korkfabriker	—	—	1	16	1
6. Annan träindustri	—	—	5	20	5
Summa	95	54	333	907	436
IX. Trämasse- och pappersindustri.					
1. Trämassefabriker	19	24	73	154	119
2. Pappersbruk och pappfabriker	6	5	36	67	50
3. Bokbinderier och albumfabriker	—	1	4	22	—
4. Tapetfabriker	—	—	—	—	—
Summa	25	30	113	243	169
X. Grafisk industri.					
1. Boktryckerier	—	1	14	30	6
2. Lito- och kemigrafiska anstalter	—	1	7	12	2
Summa	—	2	21	42	8
XI. Malmförädlingsindustri.					
1. Järn- och stålverk	53	77	200	324	343
2. Annan malmförädlingsindustri	1	1	5	6	14
Summa	54	78	205	330	357

delade efter yrken och skadans beskaffenhet.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
som drabbats af eller omkommit genom:								
brott etc.) å			inre skador		kväfning eller drunk- ning.	förbrän- ning, skäll- ning, sön- derspräng- ning (till döds).	skador af annan eller af okänd art.	Summa.
tår.	öfriga kroppss- delar.	flera kroppss- delar sam- tidigt eller hela kroppen.	bräck.	andra.				
—	4	1	—	—	—	1	—	35
1	1	—	—	—	—	—	—	14
—	—	—	—	—	—	—	—	6
1	5	1	—	—	—	1	—	55
27	156	59	7	8	3	—	—	1,312
13	132	58	6	6	—	—	—	504
4	8	5	1	1	—	2	—	65
9	14	12	—	2	—	—	—	429
—	—	—	—	—	—	—	—	18
—	3	2	—	—	—	—	—	35
53	313	136	14	17	3	2	—	2,363
14	51	38	5	5	—	1	—	503
5	14	14	1	1	—	—	—	199
1	1	1	—	—	—	—	—	30
—	—	—	—	—	—	—	—	—
20	66	53	6	6	—	1	—	732
2	3	—	—	—	—	—	—	56
2	—	1	—	—	—	—	—	25
4	3	1	—	—	—	—	—	81
67	121	75	10	7	3	—	—	1,280
2	6	2	—	—	—	—	—	37
69	127	77	10	7	3	—	—	1,317

Tab. 5. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, för-

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Yrkesgrupper.	Antal skadade,				
	skador (sår, kontusioner,				
	hufvud (exkl. ögon).	ögon.	armar och händer.	fingrar.	ben och fötter.
XII. Metallindustri.					
1. Järn- och stålvarufabriker	23	60	130	364	147
2. Bleck-, plåt- och kopparslagerier	4	6	23	58	9
3. Guld- och silfvervarufabriker	—	—	1	—	—
4. Galvaniseringsfabriker	—	—	—	1	1
5. Annan metallindustri	3	5	9	44	6
Summa	30	71	163	467	163
XIII. Maskin- och skeppsbyggnads- industri.					
1. Mekaniska verkstäder	43	90	162	427	238
2. Skeppsvarf och båtbyggerier	18	27	34	76	62
3. Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkstäder)	32	44	119	248	119
4. Fabriker för tillverkning af elektriska ma- skiner och apparater	6	14	22	89	19
5. Instrument- och urfabriker	—	1	—	2	—
Summa	99	176	337	842	438
XIV. Mineralindustri.					
1. Kalk- och kritbruk samt alunverk	—	5	1	3	6
2. Cementfabriker, cement-, gips- och asfalt- gjuterier	7	3	14	32	28
3. Glasbruk, -sliperier och -målerier	4	6	37	25	17
4. Porslins-, kakel- och fajansfabriker	—	—	5	11	4
5. Tegelbruk samt sten- och lergodsfabriker	5	3	37	51	47
6. Annan mineralindustri	1	2	2	4	5
Summa	17	19	96	126	107
XV. Kemisk-teknisk industri.					
1. Färg- och fernissfabriker	1	—	—	—	—
2. Ljus-, tvål- och parfymfabriker	1	1	2	5	2

delade efter yrken och skadans beskaffenhet.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
som drabbats af eller omkommit genom:								
brott etc.) å			inre skador		kväfning eller drunk- ning.	förbrän- ning, skäll- ning, sönder- spräng- ning (till döds).	skador af annan eller af okänd art.	Summa.
tår.	öfriga kroppss- delar.	flera kroppss- delar sam- tidigt eller hela kroppen.	bräck.	andra.				
25	35	30	2	1	—	—	—	817
2	6	14	—	4	—	—	—	126
—	—	—	—	—	—	—	—	1
—	1	—	—	—	—	—	—	3
2	4	2	—	—	—	—	—	75
29	46	46	2	5	—	—	—	1,022
47	59	31	2	5	—	—	—	1,104
7	26	18	4	4	1	—	—	277
14	46	18	1	1	—	—	—	642
10	3	7	—	—	—	—	—	170
—	—	—	—	1	—	—	—	4
78	134	74	7	11	1	—	—	2,197
—	3	4	—	1	—	1	—	24
9	12	5	—	1	—	—	—	111
1	10	2	—	—	—	1	—	103
—	4	1	—	1	—	—	—	26
6	51	20	1	3	—	—	—	224
—	2	3	—	2	—	—	—	21
16	82	35	1	8	—	2	—	509
—	—	1	—	—	—	—	—	2
—	1	2	—	—	—	2	—	16

Tab. 5. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, för-

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Yrkesgrupper.	Antal skadade,				
	skador (sår, kontusioner,				
	hufvud (exkl. ögon).	ögon.	armar och händer.	fingrar.	ben och fötter.
3. Krutbruk, ammunitions- och sprängämnesfabriker.....	2	—	2	4	3
4. Kalciumkarbid- och kloratfabriker.....	1	—	4	2	6
5. Superfosfat- och andra gödningsämneshfabriker.....	1	3	5	14	22
6. Tändsticksfabriker.....	14	1	33	102	21
7. Annan kemisk-teknisk industri.....	—	2	1	3	3
Summa	20	7	47	130	57
C. Byggnadsverksamhet, belysning och vattenledning m. m.					
XVI. Byggnadsindustri.					
1. Husbyggnadsarbeten.....	46	27	48	67	103
2. Målning och glasmästerirörelse.....	—	—	1	—	1
3. Skorstensfejareverksamhet.....	1	—	—	1	3
4. Utförande af elektriska ledningar.....	5	4	9	5	18
5. Utförande af gas-, vatten- och kloakledningar.....	4	4	14	9	22
6. Vägbyggnads- och gatulägningsarbeten.....	—	16	6	18	12
7. Järnvägs- och spårvägsbyggnadsarbeten.....	2	8	12	8	23
8. Bro-, hamn-, kanal- och dammbyggnadsarb.	11	7	14	24	42
Summa	69	66	104	132	224
XVII. Belysning och vattenledning m. m.					
1. Gasverk.....	4	3	14	22	29
2. Elektricitetsverk.....	6	1	1	6	5
3. Vattenledningsverk.....	1	—	2	3	3
4. Renhållningsverk.....	1	—	5	7	11
Summa	12	4	22	38	48
D. Handel och samfärdsel.					
XVIII. Handel och varulager.....	2	3	10	16	20
Summa	2	3	10	16	20

delade efter yrken och skadans beskaffenhet.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
som drabbats af eller omkommit genom:								
brott etc.) å			inre skador		kväfning eller drunk- ning.	förbrän- ning, skäll- ning, sönder- spräng- ning (till döds).	skador af annan eller af okänd art.	Summa.
tår.	öfriga kroppss- delar.	flera kroppss- delar sam- tidigt eller hela kroppen.	bräck.	andra.				
—	3	3	—	—	—	4	—	21
1	1	2	2	—	—	—	—	19
—	13	3	—	1	—	—	—	62
9	18	30	—	—	—	—	—	228
—	1	—	—	—	—	—	—	10
10	37	41	2	1	—	6	—	358
5	53	61	2	11	—	—	—	423
—	3	2	—	1	—	—	—	8
—	—	3	—	—	—	—	—	8
3	10	7	—	—	—	—	—	61
1	13	6	4	1	—	—	—	78
2	5	4	1	—	—	—	—	64
4	6	12	—	3	—	—	—	78
2	20	22	—	2	1	1	—	146
17	110	117	7	18	1	1	—	866
1	8	8	—	—	—	—	—	89
1	4	5	—	—	—	—	—	29
—	2	—	—	—	—	—	—	11
—	10	1	—	1	5	—	—	41
2	24	14	—	1	5	—	—	170
5	10	9	—	—	3	—	1	79
5	10	9	—	—	3	—	1	79

Tab. 5. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, för-

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Yrkesgrupper.	Antal skadade,				
	skador (sår, kontusioner,				
	hufvud (exkl. ögon).	ögon.	armar och händer.	fingrar.	ben och fötter.
XIX. Landtransport.					
1. Åkerirörelse.....	—	—	—	—	4
2. Lastning och lossning	44	—	48	69	89
3. Spårvägsdrift	5	1	6	7	19
4. Järnvägsdrift:					
a) statens järnvägar	45	15	108	169	198
b) enskilda järnvägar	17	6	25	44	63
5. Post, telegraf och telefon	—	—	—	2	—
Summa	111	22	187	291	373
XX. Sjötransport.					
1. Hamntjänst	—	—	—	—	2
2. Bogsering och prämtransport	—	—	4	1	2
Summa	—	—	4	1	4
Hufvudgrupper.					
A. Råämnesproduktion (I—III)	112	405	378	680	676
B. Tillverknings- och förädlingsindustri (IV—XV)	376	467	1,555	3,448	1,992
C. Byggnadsverksamhet m. m. (XVI—XVII)	81	70	126	170	272
D. Handel och samfärdsl (XVIII—XX)	113	25	201	308	397
Inalles	682	967	2,260	4,606	3,337

delade efter yrken och skadans beskaffenhet.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
som drabbats af eller omkommit genom:								
brott etc.) å			inre skador		kväfning eller drunk- ning.	förbrän- ning, skäll- ning, sön- derspräng- ning (till döds).	skador af annan eller af okänd art.	Summa.
tår.	öfriga kroppss- delar.	flera kroppss- delar sam- tidigt eller hela kroppen.	bräck.	andra.				
—	1	1	—	—	—	—	—	6
17	35	29	—	6	3	—	—	340
1	15	4	—	—	—	—	—	58
37	106	67	4	7	—	1	—	757
13	28	30	1	5	—	1	—	233
—	—	—	—	—	—	—	—	2
68	185	131	5	18	3	2	—	1,396
—	1	—	—	—	—	—	—	3
—	1	1	—	—	—	—	—	9
—	2	1	—	—	—	—	—	12
58	275	131	5	23	7	1	1	2,752
310	926	561	45	62	10	13	1	9,766
19	134	131	7	19	6	1	—	1,096
73	197	141	5	18	6	2	1	1,487
460	1,532	964	62	122	29	17	3	15,041

Tab. 6. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade efter

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Under sysselsättning med eller genom:	Antal skadade,				
	skador (sår, kontusioner,				
	hufvud (exkl. ögon).	ögon.	armar och händer.	fingrar.	ben och fötter.
I. Ångpannor, ångrör m. m.	9	3	28	17	16
II. Motorer.	2	—	18	25	3
III. Transmissioner.	15	—	51	48	15
IV. Hissverk.	66	2	85	191	114
V. Arbetsmaskiner (se nedan).	68	125	469	1,833	147
VI. Handverktyg.	75	655	402	574	425
VII. Elektriska ledningar.	2	—	3	5	4
VIII. Sprängämnen.	15	7	12	4	6
IX. Eldfarliga, heta eller frätande ämnen.	35	78	142	27	287
X. Sammanstörtande, nedstörtande eller kullfallande föremål.	118	9	91	124	366
XI. Fall.	87	4	161	36	401
XII. Drunkning.	—	—	—	—	—
XIII. Transport, lyftning eller bäring (för hand eller med enklare transportredskap).	53	10	335	716	524
XIV. Lastning och lossning (för hand eller med enklare transportredskap).	42	15	170	478	303
XV. Åkdon.	9	1	13	16	100
XVI. Järnvägar.	42	6	64	134	171
XVII. Spårvägar.	5	1	5	1	10
XVIII. Transportbanor.	14	6	64	155	252
XIX. Djur.	2	—	4	2	12
XX. På annat här ej angifvet eller på okänt sätt.	23	45	143	220	181
Summa (I—XX)	682	967	2,260	4,606	3,337
Särskild specifikation för arbetsmaskiner (V).					
1. Skär- och huggmaskiner:					
a) band- och ramsågar.	3	4	17	69	19
b) cirkelsågar.	15	11	85	473	22

tillkomst och förlopp samt skadans beskaffenhet.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
som drabbats af eller omkommit genom:								
brott etc.) å:			inre skador		kväfning eller drunk- ning.	förbrän- ning, skäll- ning, sön- derspräng- ning (till döds).	skador af annan eller af okänd art.	Summa.
tår.	öfriga kroppss- delar.	flera kroppss- delar sam- tidigt eller hela kroppen.	bräck.	andra.				
2	2	15	—	—	—	—	—	92
2	1	4	—	2	—	—	1	58
—	7	33	—	1	—	—	—	170
22	48	63	3	9	—	—	—	603
28	43	103	2	9	—	—	—	2,827
44	54	21	2	6	—	—	—	2,258
—	—	9	—	2	—	—	—	25
—	3	31	—	—	—	7	1	86
4	11	80	1	2	5	9	1	682
76	119	134	1	19	1	—	—	1,058
—	357	188	6	27	—	—	—	1,267
—	—	—	—	—	23	—	—	23
128	481	72	31	14	—	—	—	2,364
88	126	47	3	7	—	—	—	1,279
2	35	29	—	3	—	—	—	208
21	100	83	5	14	—	1	—	641
—	6	4	—	—	—	—	—	32
30	111	32	6	6	—	—	—	676
1	5	4	—	1	—	—	—	31
12	23	12	2	—	—	—	—	661
460	1,532	964	62	122	29	17	3	15,041
5	3	1	1	—	—	—	—	122
2	8	16	—	5	—	—	—	637

Tab. 6. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade efter

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Under sysselsättning med eller genom:	Antal skadade,				
	skador (sår kontusioner,				
	hufvud (exkl. ögon).	ögon.	armar och händer.	fingerar.	ben och fötter.
c) hyfvel- och fräsmaskiner	2	5	40	289	3
d) öfriga skär- och huggmaskiner	10	32	111	333	11
Summa (a—d)	30	52	253	1,164	55
2. Slip-, polér- och smärgelmaskiner	5	41	27	105	3
3. Press- och stansverk	4	6	14	201	5
4. Hammar- och stampverk	4	13	17	29	12
5. Kvarn- och siktverk	1	—	4	13	4
6. Valsverk	8	5	52	72	52
7. Centrifugalmaskiner	—	—	5	8	2
8. Spinn-, spol- och stickmaskiner	4	—	25	62	3
9. Väfstolar	—	2	9	15	1
10. Tvätt-, skölj- och blandningsmaskiner	2	—	6	11	3
11. Sätt- och tryckmaskiner	—	1	16	31	2
12. Andra arbetsmaskiner	10	5	41	122	5
Summa (1—12)	68	125	469	1,833	147

tillkomst och förlopp samt skadans beskaffenhet.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
som drabbats af eller omkommit genom:								
brott etc.) å:			inre skador		kväfning eller drunk- ning.	förbräu- ning, skäll- ning, sön- derspräng- ning (till döds).	skador af annan eller af okänd art.	Summa.
tår.	öfriga kropps- delar.	flera kropps- delar sam- tidigt eller hela kroppen.	bräck.	andra.				
1	2	3	—	—	—	—	—	345
6	8	14	—	2	—	—	—	527
14	21	34	1	7	—	—	—	1,631
—	1	1	—	1	—	—	—	184
5	4	2	—	—	—	—	—	241
—	3	3	—	—	—	—	—	81
1	—	3	—	—	—	—	—	26
3	8	15	1	—	—	—	—	216
—	3	6	—	—	—	—	—	24
1	—	6	—	—	—	—	—	101
2	—	2	—	1	—	—	—	32
—	1	1	—	—	—	—	—	24
2	—	1	—	—	—	—	—	53
—	2	29	—	—	—	—	—	214
28	43	103	2	9	—	—	—	2,827

Tab. 7. Olycksfall i arbete år 1906, för-

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Yrkesgrupper.	Antal skadade,				
	öfver-				
	5—15 dagar.	16—30 dagar.	31—60 dagar.	61—90 dagar.	91—120 dagar.
	M — ä — n.				
A. Råämnesproduktion.					
I. Skogsbruk.					
1. Skogsafverkning	52	100	87	19	12
2. Flottnings.....	11	11	10	3	2
3. Skogsplantering, -sådd m. m.....	1	—	—	—	—
Summa	64	111	97	22	14
II. Gruvdrift.					
1. Järngrufvor	362	241	106	17	9
2. Andra malmgrufvor	48	34	9	4	—
3. Stenkolsgrufvor	166	81	28	4	1
Summa	576	356	143	25	10
III. Annan brytnings- och upptagnings- industri.					
1. Stenbrott och stenhuggerier	440	366	173	29	6
2. Sand-, grus- och torfupptagning m. m. samt torffabriker	—	4	6	1	—
3. Isupptagning	—	—	1	1	—
Summa	440	370	180	31	6
B. Tillverknings- och förädlings- industri.					
IV. Närings- och njutningsämnesindustri.					
1. Mjöl- och grynkvannar	19	12	13	—	1
2. Stärkelsefabriker	—	—	2	—	—
3. Bagerier och käfabriker	5	3	6	—	—
4. Råsockerbruk	75	40	16	4	4
5. Sockerraffinaderier	66	31	9	2	1
6. Karamell-, konfekt- och chokladfabriker	—	1	1	—	—

delade efter yrken och skadans påföljd.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.
för hvilka olycksfallet medfört:										
gående oförmåga till arbete under										
121 dagar och däröfver.	S u m m a		5—15 dagar.	16—30 dagar.	31—60 dagar.	61—90 dagar.	91—120 dagar.	121 dagar och däröfver.	S u m m a	
	skadade.	förlorade arbets- dagar.							skadade.	förlorade arbets- dagar.
M ä n.			K v i n n o r.							
12	282	11,741	—	—	1	—	—	—	1	38
6	43	2,269	—	—	—	—	—	—	—	—
—	1	13	—	—	—	—	—	—	—	—
18	326	14,023	—	—	1	—	—	—	1	38
13	748	17,548	—	—	—	—	—	—	—	—
—	95	1,906	—	—	—	—	—	—	—	—
1	281	5,164	—	—	—	—	—	—	—	—
14	1,124	24,618	—	—	—	—	—	—	—	—
15	1,029	25,377	—	—	—	—	—	—	—	—
2	13	805	—	—	—	—	—	—	—	—
—	2	118	—	—	—	—	—	—	—	—
17	1,044	26,300	—	—	—	—	—	—	—	—
3	48	1,552	—	—	—	—	—	—	—	—
1	3	198	—	1	—	—	—	—	1	25
—	14	348	—	—	—	—	—	—	—	—
—	139	3,098	1	—	—	—	—	—	1	12
—	109	1,907	7	7	1	1	1	—	17	417
—	2	73	2	1	1	1	—	—	5	145

Tab. 7. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906,

1.	18.	19.	20.	21.	22.	23.
Yrkesgrupper.	Antal skadade,					
	kvarstående oförmåga till arbete,					
	under 10 %.	10—25 %.	25—50 %.	50—75 %.	mer än 75 %.	Summa.
	M — ä — n.					
A. Råämnesproduktion.						
I. Skogsbruk.						
1. Skogsafverkning	10	19	2	2	—	33
2. Flottnings	—	7	—	—	—	7
3. Skogsplantering, -sådd m. m.	—	—	—	—	—	—
Summa	10	26	2	2	—	40
II. Grufdrift.						
1. Järngrufvor	9	17	6	1	1	34
2. Andra malmgrufvor	2	—	2	—	2	6
3. Stenkolsgrufvor	—	4	—	1	—	5
Summa	11	21	8	2	3	45
III. Annan brytnings- och upptagnings- industri.						
1. Stenbrott och stenhuggerier	19	67	3	2	1	92
2. Sand-, grus- och torfupptagning m. m. samt torffabriker	1	3	—	—	—	4
3. Isupptagning	—	—	—	—	—	—
Summa	20	70	3	2	1	96
B. Tillverknings- och förädlings- industri.						
IV. Närings- och njutningsämnesindustri.						
1. Mjöl- och grynkvagnar	3	1	—	—	—	4
2. Stärkelsefabriker	—	—	—	—	—	—
3. Bagerier och kärfabriker	2	3	1	—	—	6
4. Råsockerbruk	3	2	—	—	—	5
5. Sockerraffinaderier	1	1	—	—	—	2
6. Karamell-, konfekt- och chokladfabriker	2	1	—	—	—	3

fördelade efter yrken och skadans påföljd.

24.	25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.	32.	33.	34.	35.
för hvilka olycksfallet medfört:											
motsvarande en invaliditet af						döden.		okänd eller ej slutligt fastställd påföljd.		Summa skadade.	
under 10 %.	10—25 %.	25—50 %.	50—75 %.	mer än 75 %.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Män.	Kvinnor.	Män (kol. 8, 23, 30, 32).	Kvinnor (kol. 16, 29, 31, 33).
K v i n n o r.											
—	—	—	—	—	—	4	—	7	—	326	1
—	—	—	—	—	—	8	—	1	—	59	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
—	—	—	—	—	—	12	—	8	—	386	1
—	—	—	—	—	—	17	—	7	—	806	—
—	—	—	—	—	—	—	—	3	—	104	—
—	—	—	—	—	—	1	—	3	—	290	—
—	—	—	—	—	—	18	—	13	—	1,200	—
—	—	—	—	—	—	9	—	9	—	1,139	—
—	—	—	—	—	—	7	—	—	—	24	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—
—	—	—	—	—	—	16	—	9	—	1,165	—
—	—	—	—	—	—	3	—	—	—	55	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	1
—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	21	—
—	—	—	—	—	—	2	—	5	—	151	1
—	—	—	—	—	—	1	—	1	—	113	17
—	—	1	1	—	2	—	—	—	—	5	7

Tab. 7. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906,

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Yrkesgrupper.	Antal skadade,				
	öfver-				
	5—15 dagar.	16—30 dagar.	31—60 dagar.	61—90 dagar.	91—120 dagar.
	M — ä — n.				
7. Brännvinsbrännerier och spritfabriker.....	13	16	4	—	—
8. Maltdrycksbryggerier och mälterier.....	119	76	44	18	5
9. Mineralvattenfabriker	6	4	—	1	—
10. Tobaksfabriker	2	4	3	1	—
11. Mejerier.....	—	3	1	—	—
12. Margarinfabriker	—	3	2	—	—
13. Slakterier och charkuterivarufabriker	4	3	1	—	1
14. Konservfabriker	—	—	—	—	—
15. Annan hithörande industri	—	—	—	—	—
Summa	309	196	102	26	12
V. Textilindustri.					
1. Bomullsspinnerier och -väfverier	6	10	9	2	—
2. Jutespinnerier och -väfverier	7	4	4	1	—
3. Linne- och hampspinnerier samt -väfverier....	1	1	3	1	—
4. Ylle- och sidenfabriker.....	29	17	7	1	—
5. Bandfabriker	—	—	—	—	—
6. Repslagerier	—	—	—	—	—
7. Färgerier och blekerier	1	2	2	—	—
8. Annan textilindustri.....	—	—	—	—	—
Summa	44	34	25	5	—
VI. Beklädnadsindustri.					
1. Hattfabriker	—	2	1	—	—
2. Sömnadsfabriker och skrädderier	—	—	—	—	—
3. Trikså- och strumpfabriker	2	1	1	—	—
4. Skofabriker	7	8	10	4	—
5. Handsk-, pälsvaru- och mössfabriker.....	—	—	—	—	—
6. Annan beklädnadsindustri	1	—	—	—	—
Summa	10	11	12	4	—

fördelade efter yrken och skadans påföljd.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.
för hvilka olycksfallet medfört:										
gående oförmåga till arbete under										
121 dagar och däröfver.	Summa		5—15 dagar.	16—30 dagar.	31—60 dagar.	61—90 dagar.	91—120 dagar.	121 dagar och däröfver.	Summa	
	skadade.	förlorade arbets- dagar.							skadade.	förlorade arbets- dagar.
M ä n.			K v i n n o r.							
—	33	647	—	—	—	—	—	—	—	—
5	267	7,291	54	16	4	2	—	—	76	1,164
—	11	213	7	5	3	—	—	—	15	284
2	12	638	3	—	1	1	—	—	5	188
2	6	621	—	1	1	—	—	—	2	86
—	5	155	—	—	—	—	—	—	—	—
—	9	251	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	55
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13	658	16,992	74	31	12	5	1	—	123	2,326
1	28	1,179	8	3	5	—	—	3	19	969
—	16	420	3	2	2	—	—	—	7	151
—	6	242	—	3	3	—	—	—	6	206
1	55	1,145	15	6	11	—	1	1	34	1,112
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	5	127	—	—	1	—	—	—	1	38
—	—	—	1	1	2	—	—	—	4	99
2	110	3,113	27	15	24	—	1	4	71	2,592
—	3	69	—	—	1	—	—	—	1	52
—	—	—	1	1	—	—	—	—	2	30
—	4	80	1	1	1	—	—	—	3	71
—	29	945	3	3	1	1	—	—	8	253
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	1	9	—	1	1	—	—	—	2	69
—	37	1,103	5	6	4	1	—	—	16	475

Tab. 7. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906,

1.	18.	19.	20.	21.	22.	23.
Yrkesgrupper.	Antal skadade,					
	kvarstående oförmåga till arbete,					
	under 10 %.	10—25 %.	25—50 %.	50—75 %.	mer än 75 %.	Summa.
	M — ä — n.					
7. Brännvinsbrännerier och spritfabriker...	1	—	—	—	—	1
8. Maltdrycksbryggerier och mälterier.....	5	3	2	—	—	10
9. Mineralvattenfabriker	—	—	—	—	—	—
10. Tobaksfabriker	—	—	—	—	—	—
11. Mejerier	—	—	—	—	—	—
12. Margarinfabriker	—	—	—	—	—	—
13. Slakterier och charkuterivarufabriker ...	2	—	—	—	—	2
14. Konservfabriker	—	1	—	—	—	1
15. Annan hithörande industri	—	—	—	—	—	—
Summa	19	12	3	—	—	34
V. Textilindustri.						
1. Bomullsspinnerier och -väfverier.....	1	2	—	—	—	3
2. Jutespinnerier och -väfverier	—	—	—	—	—	—
3. Linne- och hamspinnerier samt -väfverier	2	—	—	—	—	2
4. Ylle- och sidenfabriker.....	6	3	—	—	—	9
5. Bandfabriker	—	—	—	—	—	—
6. Repslagerier	—	—	—	—	—	—
7. Färgerier och blekerier	3	—	—	1	—	4
8. Annan textilindustri	—	—	—	—	—	—
Summa	12	5	—	1	—	18
VI. Beklädnadsindustri.						
1. Hattfabriker	1	—	—	—	—	1
2. Sömnadsfabriker och skrädderier	—	—	—	—	—	—
3. Triå- och strumpfabriker	—	—	—	—	—	—
4. Skofabriker	6	1	—	—	—	7
5. Handsk-, pälsvaru- och mössfabriker.....	—	—	1	—	—	1
6. Annan beklädnadsindustri	—	—	—	—	—	—
Summa	7	1	1	—	—	9

fördelade efter yrken och skadans påföljd.

24.	25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.	32.	33.	34.	35.
för hvilka olycksfallet medfört:											
motsvarande en invaliditet af						döden.		okänd eller ej slutligt fastställd påföljd.		Summa skadade.	
under 10 %.	10—25 %.	25—50 %.	50—75 %.	mer än 75 %.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Män.	Kvinnor.	Män kol. 8, 23, 30, 32.	Kvinnor kol. 16, 29, 31, 33.
Kvinnor.											
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	34	—
4	1	—	—	—	5	5	—	1	—	283	81
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11	15
—	2	—	—	—	2	—	—	—	—	12	7
1	—	—	—	—	1	1	1	—	1	7	5
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
5	3	1	1	—	10	13	1	7	1	712	135
6	3	1	—	—	10	—	—	—	—	31	29
1	—	—	—	—	1	—	—	—	—	16	8
1	—	—	—	—	1	—	—	—	—	8	7
2	1	—	—	—	3	3	—	—	—	67	37
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	10	1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4
10	4	1	—	—	15	3	—	1	—	132	86
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	3
1	1	—	—	—	2	—	—	1	—	37	10
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
—	1	1	—	—	2	—	—	—	—	1	4
1	2	1	—	—	4	—	—	1	—	47	20

Tab. 7. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906,

1. Yrkesgrupper.	2.	3.	4.	5.	6.
	Antal skadade,				
	öfver-				
	5—15 dagar.	16—30 dagar.	31—60 dagar.	61—90 dagar.	91—120 dagar.
M — ä — n.					
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri.					
1. Garfverier och sämskfabriker	14	8	6	1	—
2. Gummivarufabriker	5	4	—	—	1
3. Annan hithörande industri.....	1	—	1	—	—
Summa	20	12	7	1	1
VIII. Trävaruindustri.					
1. Sågverk och hyfflerier	421	361	226	44	21
2. Brädgårdsrörelse	189	155	96	21	7
3. Träkolsverk	23	19	15	3	—
4. Snickerier och möbelfabriker.....	114	125	67	10	4
5. Korkfabriker	5	5	—	—	—
6. Annan träindustri.....	10	8	3	1	1
Summa	762	673	407	79	33
IX. Trämasse- och pappersindustri.					
1. Trämassefabriker	161	167	86	15	7
2. Pappersbruk och pappfabriker	58	64	38	4	2
3. Bokbinderier och albumfabriker.....	4	3	—	1	—
4. Tapetfabriker	—	—	—	—	—
Summa	223	234	124	20	9
X. Grafisk industri.					
1. Boktryckerier	9	21	7	1	—
2. Lito- och kemigrafiska anstalter	3	5	9	2	—
Summa	12	26	16	3	—
XI. Malmförädlingsindustri.					
1. Järn- och stålverk.....	584	390	182	33	4
2. Annan malmförädlingsindustri	18	8	5	1	—
Summa	602	398	187	34	4

fördelade efter yrken och skadans påföljd.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.
för hvilka olycksfallet medfört:										
gående oförmåga till arbete under										
121 dagar och däröfver.	Summa		5—15 dagar.	16—30 dagar.	31—60 dagar.	61—90 dagar.	91—120 dagar.	121 dagar och däröfver.	Summa	
	skadade.	förlorade arbets- dagar.							skadade.	förlorade arbets- dagar.
M ä n.			K v i n n o r.							
—	29	646	—	—	—	—	—	—	—	—
—	10	227	1	—	—	—	—	—	1	11
—	2	68	—	—	—	—	—	—	—	—
—	41	941	1	—	—	—	—	—	1	11
15	1,088	29,988	3	—	1	—	—	—	4	92
8	476	13,157	—	—	—	—	—	—	—	—
—	60	1,499	—	—	—	—	—	—	—	—
1	321	8,249	—	—	—	—	—	—	—	—
—	10	158	2	3	—	—	—	—	5	84
—	23	551	1	—	—	—	—	—	1	11
24	1,978	53,552	6	3	1	—	—	—	10	187
11	447	12,629	—	1	1	—	—	2	4	399
1	167	4,172	2	1	—	—	—	—	3	34
—	8	184	2	5	4	—	1	—	12	364
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
12	622	16,985	4	7	5	—	1	2	19	797
1	39	1,087	4	4	1	—	—	—	9	165
—	19	658	1	1	—	—	—	—	2	30
1	58	1,745	5	5	1	—	—	—	11	195
8	1,201	26,219	—	—	—	—	—	—	—	—
1	33	790	—	—	—	—	—	—	—	—
9	1,234	27,009	—	—	—	—	—	—	—	—

Tab. 7. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906,

1.	18.	19.	20.	21.	22.	23.
Yrkesgrupper.	Antal skadade,					
	kvarstående oförmåga till arbete,					
	under 10 %.	10—25 %.	25—50 %.	50—75 %.	mer än 75 %.	Summa.
	M — ä — n.					
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri.						
1. Garfverier och sämskfabriker	3	—	1	—	—	4
2. Gummivarufabriker	2	—	—	1	—	3
3. Annan hithörande industri	1	1	1	—	—	3
Summa	6	1	2	1	—	10
VIII. Trävaruindustri.						
1. Sågverk och hyflerier	70	79	37	6	—	192
2. Brädgårdsrörelse	4	12	2	—	—	18
3. Träkolsverk	—	1	—	1	—	2
4. Snickerier och möbelfabriker	37	44	17	—	—	98
5. Korkfabriker	—	1	1	—	—	2
6. Annan träindustri	4	6	—	—	—	10
Summa	115	143	57	7	—	322
IX. Trämasse- och pappersindustri.						
1. Trämassefabriker	11	22	7	—	—	40
2. Pappersbruk och pappfabriker	6	11	3	3	1	24
3. Bokbinderier och albumfabriker	3	2	—	—	—	5
4. Tapetfabriker	—	—	—	—	—	—
Summa	20	35	10	3	1	69
X. Grafisk industri.						
1. Boktryckerier	1	2	2	2	—	7
2. Lito- och kemigrafiska anstalter	4	—	—	—	—	4
Summa	5	2	2	2	—	11
XI. Malmförädlingsindustri.						
1. Järn- och stålverk	16	34	7	3	1	61
2. Annan malmförädlingsindustri	2	2	—	—	—	4
Summa	18	36	7	3	1	65

fördelade efter yrken och skadans påföljd.

24.	25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.	32.	33.	34.	35.
för hvilka olycksfallet medfört:											
motsvarande en invaliditet af						döden.		okänd eller ej slutligt fastställd påföljd.		Summa skadade.	
under 10 %.	10—25 %.	25—50 %.	50—75 %.	mer än 75 %.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Män.	Kvinnor.	Män (kol. 8, 23, 30, 32).	Kvinnor (kol. 16, 29, 31, 33).
K v i n n o r.											
—	—	—	—	—	—	1	—	1	—	35	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	13	1
—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	6	—
—	—	—	—	—	—	1	—	2	—	54	1
—	1	—	—	—	1	17	—	10	—	1,307	5
—	—	—	—	—	—	6	—	4	—	504	—
—	—	—	—	—	—	3	—	—	—	65	—
—	—	—	—	—	—	5	—	5	—	429	—
—	1	—	—	—	1	—	—	—	—	12	6
—	1	—	—	—	1	—	—	—	—	33	2
—	3	—	—	—	3	31	—	19	—	2,350	13
—	—	—	—	—	—	6	—	5	1	498	5
—	—	—	—	—	—	1	—	4	—	196	3
2	1	2	—	—	5	—	—	—	—	13	17
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3	1	2	—	—	5	7	—	9	1	707	25
—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	47	9
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	23	2
—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	70	11
—	—	—	—	—	—	14	—	4	—	1,280	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	37	—
—	—	—	—	—	—	14	—	4	—	1,317	—

Tab. 7. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906,

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Yrkesgrupper.	Antal skadade,				
	öfver-				
	5—15 dagar.	16—30 dagar.	31—60 dagar.	61—90 dagar.	91—120 dagar.
M — ä — n.					
XII. Metallindustri.					
1. Järn- och stålvarufabriker	345	265	109	19	3
2. Bleck-, plåt- och kopparslagerier	39	30	21	2	—
3. Guld- och silfvervarufabriker	—	1	—	—	—
4. Galvaniseringsfabriker	1	—	1	1	—
5. Annan metallindustri	22	17	11	2	—
Summa	407	313	142	24	3
XIII. Maskin- och skeppsbyggnads- industri.					
1. Mekaniska verkstäder	455	359	149	34	5
2. Skeppsvarf och båtbyggerier	106	83	43	8	3
3. Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkstäder) ..	384	151	71	6	2
4. Fabriker för tillverkning af elektriska ma- skiner och apparater	79	36	29	1	1
5. Instrument- och urfabriker	—	—	—	—	—
Summa	1,024	629	292	49	11
XIV. Mineralindustri.					
1. Kalk- och kritbruk samt alunverk	6	9	3	—	1
2. Cementfabriker, cement-, gips- och asfalt- gjuterier	32	35	26	5	—
3. Glasbruk, -sliperier och -målerier	57	28	8	2	—
4. Porslins-, kakel- och fajansfabriker	8	11	3	2	—
5. Tegelbruk samt sten- och lergodsfabriker	77	67	50	8	3
6. Annan mineralindustri	5	5	3	2	—
Summa	185	155	93	19	4
XV. Kemisk-teknisk industri.					
1. Färg- och fernissfabriker	—	2	—	—	—
2. Ljus-, tvål- och parfymfabriker	5	1	2	—	—

fördelade efter yrken och skadans påföljd.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.
för hvilka olycksfallet medfört:										
gående oförmåga till arbete under										
121 dagar och däröfver.	S u m m a		5—15 dagar.	16—30 dagar.	31—60 dagar.	61—90 dagar.	91—120 dagar.	121 dagar och däröfver.	S u m m a	
	skadade.	förlorade arbets- dagar.							skadade.	förlorade arbets- dagar.
M ä n.			K v i n n o r.							
2	743	15,454	2	2	1	—	—	—	5	110
—	92	2,127	—	2	1	—	—	—	3	101
—	1	24	—	—	—	—	—	—	—	—
—	3	140	—	—	—	—	—	—	—	—
1	53	1,519	—	3	—	—	—	—	3	68
3	892	19,264	2	7	2	—	—	—	11	279
6	1,008	22,382	—	—	—	—	—	—	—	—
3	246	5,959	—	—	—	—	—	—	—	—
3	617	11,083	—	—	—	—	—	—	—	—
2	148	3,114	3	2	1	—	—	—	6	103
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
14	2,019	42,488	3	2	1	—	—	—	6	103
1	20	700	—	—	—	—	—	—	—	—
2	100	2,888	—	—	—	—	—	—	—	—
2	97	2,128	—	—	—	—	—	—	—	—
—	24	585	1	1	—	—	—	—	2	35
2	207	5,696	—	—	—	1	—	—	1	81
—	15	442	—	—	—	—	—	—	—	—
7	463	12,889	1	1	—	1	—	—	3	116
—	2	45	—	—	—	—	—	—	—	—
1	9	288	—	—	2	1	—	—	3	142

Tab. 7. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906,

1.	18.	19.	20.	21.	22.	23.
Yrkesgrupper.	Antal skadade,					
	kvarstående oförmåga till arbete,					
	under 10 %.	10—25 %.	25—50 %.	50—75 %.	mer än 75 %.	Summa.
	M — ä — n.					
XII. Metallindustri.						
1. Järn- och stålvarufabriker	34	20	5	—	—	59
2. Bleck-, plåt- och kopparslagerier	11	9	3	—	—	23
3. Guld- och silfvervarufabriker	—	—	—	—	—	—
4. Galvaniseringsfabriker	—	—	—	—	—	—
5. Annan metallindustri	8	8	1	—	—	17
Summa	53	37	9	—	—	99
XIII. Maskin- och skeppsbyggnads- industri.						
1. Mekaniska verkstäder	45	43	2	1	—	91
2. Skeppsvarf och båthyggerier	10	16	1	1	—	28
3. Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verk- städer)	8	11	4	—	—	23
4. Fabriker för tillverkning af elektriska maskiner och apparater	7	3	2	—	—	12
5. Instrument- och urfabriker	—	3	—	—	—	3
Summa	70	76	9	2	—	157
XIV. Mineralindustri.						
1. Kalk- och kritbruk samt alunverk.	1	2	—	—	—	3
2. Cementfabriker, cement-, gips- och asfalt- gjuterier	6	1	3	—	—	10
3. Glasbruk, -sliperier och -målerier	1	2	—	—	—	3
4. Porslins-, kakel- och fajansfabriker	—	—	—	—	—	—
5. Tegelbruk samt sten- och lergodsfabriker	4	2	2	1	1	10
6. Annan mineralindustri	2	—	—	—	—	2
Summa	14	7	5	1	1	28
XV. Kemisk-teknisk industri.						
1. Färg- och färgfabriker	—	—	—	—	—	—
2. Ljus-, tvål- och parfymfabriker	—	—	—	—	—	—

fördelade efter yrken och skadans påföljd.

24.	25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.	32.	33.	34.	35.
för hvilka olycksfallet medfört:											
motsvarande en invaliditet af						döden.		okänd eller ej slutligt fastställd påföljd.		Summa skadade.	
under 10 %.	10—25 %.	25—50 %.	50—75 %.	mer än 75 %.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Män.	Kvinnor.	Män (kol. 8, 23, 30, 32).	Kvinnor (kol. 16, 29, 31, 33).
K v i n n o r.											
1	—	—	—	—	1	6	—	3	—	811	6
1	—	—	—	—	1	4	—	3	—	122	4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	—
2	—	—	—	—	2	—	—	—	—	70	5
4	—	—	—	—	4	10	—	6	—	1,007	15
—	—	—	—	—	—	3	—	2	—	1,104	—
—	—	—	—	—	—	1	—	2	—	277	—
—	—	—	—	—	—	1	—	1	—	642	—
2	—	—	—	—	2	2	—	—	—	162	8
—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	4	—
2	—	—	—	—	2	8	—	5	—	2,189	8
—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	24	—
—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	111	—
1	—	1	—	—	2	1	—	—	—	101	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	24	2
—	—	—	—	—	—	4	—	2	—	223	1
—	—	—	—	—	—	4	—	—	—	21	—
1	—	1	—	—	2	10	—	3	—	504	5
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—
1	—	—	—	—	1	1	2	—	—	10	6

Tab. 7. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906,

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Yrkesgrupper.	Antal skadade,				
	öfver-				
	5—15 dagar.	16—30 dagar.	31—60 dagar.	61—90 dagar.	91—120 dagar.
	M — ä — n.				
3. Krutbruk, ammunitions- och sprängämnesfabriker	4	2	6	—	—
4. Kalciumkarbid- och kloratfabriker	7	9	2	—	—
5. Superfosfat- och andra gödningsämneshfabriker	22	19	13	2	1
6. Tändsticksfabriker	76	51	7	—	1
7. Annan kemisk-teknisk industri	3	3	1	—	—
Summa	117	87	31	2	2
C. Byggnadsverksamhet, belysning och vattenledning m. m.					
XVI. Byggnadsindustri.					
1. Husbyggnadsarbeten	118	112	65	29	7
2. Målning och glasmästerirörelse	3	1	2	—	—
3. Skorstensfejareverksamhet	1	4	2	—	—
4. Utförande af elektriska ledningar	18	17	13	3	1
5. Utförande af gas-, vatten- och kloakledningar	31	27	10	2	1
6. Vägbyggnads- och gatulägningsarbeten	20	20	8	2	—
7. Järnvägs- och spårvägsbyggnadsarbeten	19	16	12	2	1
8. Bro-, hamn-, kanal- och dammbyggnadsarb.	49	39	27	5	3
Summa	259	236	139	43	13
XVII. Belysning och vattenledning m. m.					
1. Gasverk	52	25	7	—	1
2. Elektricitetsverk	12	5	3	1	—
3. Vattenledningsverk	5	2	2	1	1
4. Renhållningsverk	19	7	9	1	—
Summa	88	39	21	3	2
D. Handel och samfärdsl.					
XVIII. Handel och varulager	16	25	18	5	1
Summa	16	25	18	5	1

fördelade efter yrken och skadans påföljd.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.
för hvilka olycksfallet medfört:										
gående oförmåga till arbete under										
121 dagar och däröfver.	S u m m a		5—15 dagar.	16—30 dagar.	31—60 dagar.	61—90 dagar.	91—120 dagar.	121 dagar och däröfver.	S u m m a	
	skadade.	förlorade arbets- dagar.							skadade.	förlorade arbets- dagar.
M ä n.			K v i n n o r.							
1	13	477	—	3	—	—	—	—	3	73
—	18	347	—	—	—	—	—	—	—	—
2	59	1,890	—	—	—	—	—	—	—	—
—	135	2,283	54	23	5	—	—	—	82	1,221
—	7	154	—	1	—	—	—	—	1	18
4	243	5,484	54	27	7	1	—	—	89	1,454
15	346	12,453	1	—	1	—	—	1	3	376
—	6	109	—	—	—	—	—	—	—	—
1	8	375	—	—	—	—	—	—	—	—
2	54	1,696	—	—	—	—	—	—	—	—
1	72	1,719	—	—	—	—	—	—	—	—
—	50	1,038	—	—	—	—	—	—	—	—
2	52	1,659	—	—	—	—	—	—	—	—
—	123	3,293	—	—	—	—	—	—	—	—
21	711	22,342	1	—	1	—	—	1	3	376
1	86	1,629	—	1	—	—	—	—	1	16
—	21	435	—	—	—	—	—	—	—	—
—	11	368	—	—	—	—	—	—	—	—
—	36	833	—	—	—	—	—	—	—	—
1	154	3,265	—	1	—	—	—	—	1	16
2	67	2,256	—	—	—	—	—	—	—	—
2	67	2,256	—	—	—	—	—	—	—	—

Tab. 7. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906.

1.	18.	19.	20.	21.	22.	23.
Yrkesgrupper.	Antal skadade,					
	kvarstående oförmåga till arbete,					
	under 10 %.	10—25 %.	25—50 %.	50—75 %.	mer än 75 %.	Summa.
	M — ä — n.					
3. Krutbruk, ammunitions- och sprängämnesfabriker	—	—	—	—	—	—
4. Kalciumkarbid- och kloratfabriker	1	—	—	—	—	1
5. Superfosfat- och andra gödningsämnesfabr.	—	2	1	—	—	3
6. Tändsticksfabriker	5	3	—	—	—	8
7. Annan kemisk-teknisk industri	1	1	—	—	—	2
Summa	7	6	1	—	—	14
C. Byggnadsverksamhet, belysning och vattenledning m. m.						
XVI. Byggnadsindustri.						
1. Husbyggnadsarbeten	9	22	5	1	1	38
2. Målning och glasmästerirörelse	—	—	—	—	1	1
3. Skorstensfejareverksamhet	—	—	—	—	—	—
4. Utförande af elektriska ledningar	1	3	—	—	—	4
5. Utförande af gas-, vatten- och kloakledn.	1	2	1	1	1	6
6. Vägbyggnads- och gatulägningsarbeten	4	7	1	—	—	12
7. Järnvägs- och spårvägsbyggnadsarbeten	2	6	4	2	1	15
8. Bro-, hamn-, kanal- o. dammbyggnadsarb.	5	11	2	—	—	18
Summa	22	51	13	4	4	94
XVII. Belysning och vattenledning m. m.						
1. Gasverk	1	—	1	—	—	2
2. Elektricitetsverk	4	1	1	2	—	8
3. Vattenledningsverk	—	—	—	—	—	—
4. Renhållningsverk	—	—	—	—	—	—
Summa	5	1	2	2	—	10
D. Handel och samfärdsel.						
XVIII. Handel och varulager.						
Summa	3	1	2	—	—	6
Summa	3	1	2	—	—	6

fördelade efter yrken och skadans påföljd.

24.	25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.	32.	33.	34.	35.
för hvilka olycksfallet medfört:											
motsvarande en invaliditet af						döden.		okänd eller ej slutligt fastställd påföljd.		Summa skadade.	
under 10 %.	10—25 %.	25—50 %.	50—75 %.	mer än 75 %.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Män.	Kvinnor.	Män kol. 8, 23, 30, 32).	Kvinnor kol. 16, 29, 31, 33).
K v i n n o r.											
—	—	1	—	—	1	4	—	—	—	17	4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	19	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	62	—
3	—	—	—	—	3	—	—	—	—	143	85
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9	1
4	—	1	—	—	5	5	2	—	—	262	96
—	—	—	—	—	—	26	—	10	—	420	3
—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	8	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8	—
—	—	—	—	—	—	2	—	1	—	61	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	78	—
—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	64	—
—	—	—	—	—	—	9	—	2	—	78	—
—	—	—	—	—	—	5	—	—	—	146	—
—	—	—	—	—	—	43	—	15	—	863	3
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	88	1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	29	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11	—
—	—	—	—	—	—	4	1	—	—	40	1
—	—	—	—	—	—	4	1	—	—	168	2
—	—	—	—	—	—	6	—	—	—	79	—
—	—	—	—	—	—	6	—	—	—	79	—

Tab. 7. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906,

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Yrkesgrupper.	Antal skadade,				
	öfver-				
	5—15 dagar.	16—30 dagar.	31—60 dagar.	61—90 dagar.	91—120 dagar.
M — ä — n.					
XIX. Landtransport.					
1. Åkerirörelse.....	—	2	3	—	—
2. Lastning och lossning	139	87	62	14	5
3. Spårvägsdrift	35	12	7	1	—
4. Järnvägsdrift:					
a) statens järnvägar.....	401	168	111	19	9
b) enskilda järnvägar	92	39	39	11	5
5. Post, telegraf och telefon	2	—	—	—	—
Summa	669	308	222	45	19
XX. Sjötransport.					
1. Hamntjänst.....	2	1	—	—	—
2. Bogsering och pråmtransport.....	3	2	1	1	1
Summa	5	3	1	1	1
Hufvudgrupper.					
A. Råämneshproduktion (I—III)	1,080	837	420	78	30
B. Tillverknings- och förädlingsindustri (IV—XV)	3,715	2,768	1,438	266	79
C. Byggnadsverksamhet m. m. (XVI—XVII)	347	275	160	46	15
D. Handel och samfärdsl (XVIII—XX)	690	336	241	51	21
Inalles	5,832	4,216	2,259	441	145

fördelade efter yrken och skadans påföljd.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.
för hvilka olycksfallet medfört:										
gående oförmåga till arbete under										
121 dagar och däröfver.	S u m m a		5—15 dagar.	16—30 dagar.	31—60 dagar.	61—90 dagar.	91—120 dagar.	121 dagar och däröfver.	S u m m a	
	skadade.	förlorade arbets- dagar.							skadade.	förlorade arbets- dagar.
M ä n .			K v i n n o r .							
—	5	174	—	—	—	—	—	—	—	—
4	311	8,306	—	—	—	—	—	—	—	—
—	55	952	2	—	—	—	—	—	2	16
11	719	16,232	1	1	—	1	—	—	3	103
4	190	5,509	—	—	—	—	—	—	—	—
—	2	23	—	—	—	—	—	—	—	—
19	1,282	31,196	3	1	—	1	—	—	5	119
—	3	49	—	—	—	—	—	—	—	—
—	8	299	—	—	—	—	—	—	—	—
—	11	348	—	—	—	—	—	—	—	—
49	2,494	64,941	—	—	1	—	—	—	1	38
89	8,355	201,065	182	104	57	8	3	6	360	8,535
22	865	25,607	1	1	1	—	—	1	4	392
21	1,360	33,800	3	1	—	1	—	—	5	119
181	13,074	325,413	186	106	59	9	3	7	370	9,084

Tab. 7. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906,

1.	18.	19.	20.	21.	22.	23.
Yrkesgrupper.	Antal skadade,					
	kvarstående oförmåga till arbete,					
	under 10 %.	10—25 %.	25—50 %.	50—75 %.	mer än 75 %.	Summa.
	M — ä — n.					
XIX. Landtransport.						
1. Åkerirörelse	—	1	—	—	—	1
2. Lastning och lossning	2	7	2	1	1	13
3. Spårvägsdrift	1	—	—	—	—	1
4. Järnvägsdrift:						
a) statens järnvägar	6	5	1	5	2	19
b) enskilda järnvägar	6	7	—	2	1	16
5. Post, telegraf och telefon	—	—	—	—	—	—
Summa	15	20	3	8	4	50
XX. Sjötransport.						
1. Hamntjänst	—	—	—	—	—	—
2. Bogsering och prämtransport	1	—	—	—	—	1
Summa	1	—	—	—	—	1
Hufvudgrupper.						
A. Råämneshandling (I—III)	41	117	13	6	4	181
B. Tillverknings- och förädlingsindustri (IV—XV)	346	361	106	20	3	836
C. Byggnadsverksamhet m. m. (XVI— XVII)	27	52	15	6	4	104
D. Handel och samfärd (XVIII—XX)	19	21	5	8	4	57
Inalles	433	551	139	40	15	1,178

fördelade efter yrken och skadans påföljd.

24.	25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.	32.	33.	34.	35.
för hvilka olycksfallet medfört:											
motsvarande en invaliditet af						döden.		okänd eller ej slutligt fast- ställd påföljd.		Summa skadade.	
under 10 %.	10—25 %.	25—50 %.	50—75 %.	mer än 75 %.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Män.	Kvinnor.	Män (kol. 8, 23, 30, 32).	Kvinnor (kol. 16, 29, 31, 33).
K v i n n o r.											
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	—
—	—	—	—	—	—	13	—	3	—	340	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	56	2
—	—	—	—	—	—	12	—	4	—	754	3
—	—	—	—	—	—	18	1	8	—	232	1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—
—	—	—	—	—	—	43	1	15	—	1,390	6
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	12	—
—	—	—	—	—	—	46	—	30	—	2,751	1
29	13	7	1	—	50	102	3	58	2	9,351	415
—	—	—	—	—	—	47	1	15	—	1,031	5
—	—	—	—	—	—	49	1	15	—	1,481	6
29	13	7	1	—	50	244	5	118	2	14,614	427

Tab. 8. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade efter

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Under sysselsättning med eller genom:	A n t a l s k a d a d e ,				
	öfvergående oförmåga till arbete				
	5—15 dagar.	16—30 dagar.	31—60 dagar.	61—90 dagar.	91—120 dagar.
I. Ångpannor, ångrör m. m.	50	28	9	2	1
II. Motorer	14	18	11	1	—
III. Transmissioner	34	42	37	8	3
IV. Hissverk	190	149	113	28	17
V. Arbetsmaskiner (se nedan)	903	821	409	60	13
VI. Handverktyg	1,065	605	276	49	12
VII. Elektriska ledningar	6	3	7	1	1
VIII. Sprängämnen	14	19	12	1	2
IX. Eldfarliga, heta eller frätande ämnen.	264	258	97	20	2
X. Sammanstörtande, nedstörtande eller kullfallande föremål	378	315	174	41	22
XI. Fall	451	351	242	73	22
XII. Drunkning	—	—	—	—	—
XIII. Transport, lyftning eller bärning (för hand eller med enklare transportredskap)	1,056	760	376	53	13
XIV. Lastning och lossning (för hand eller med enklare transportredskap)	581	398	188	36	7
XV. Åkdon	57	58	44	17	7
XVI. Järnvägar	273	144	99	23	12
XVII. Spårvägar	21	9	2	—	—
XVIII. Transportbanor	262	202	126	25	11
XIX. Djur	15	6	8	1	—
XX. På annat här ej angifvet eller på okänt sätt	384	136	88	11	3
Summa (I—XX)	6,018	4,322	2,318	450	148
Särskild specifikation för arbetsmaskiner (V).					
1. Skär- och huggmaskiner:					
a) band- och ramsågar	44	39	19	1	—
b) cirkelsågar	141	171	94	18	4

tillkomst och förlopp samt skadans påföljd.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.
för hvilka olycksfallet medfört:											
under:			kvarstående oförmåga till arbete, motsvarande en invaliditet af:						döden.	okänd eller ej slutligt fastställd påföljd.	Summa skadade (kol. 8, 15, 16 o. 17).
121 dagar och däröfver.	Summa skadade.	förlorade arbetsdagar.	under 10 %.	10—25 %.	25—50 %.	50—75 %.	mer än 75 %.	Summa.			
1	91	1,994	1	—	—	—	—	1	—	—	92
1	45	1,225	8	1	—	1	—	10	1	2	58
4	128	4,660	5	8	6	1	—	20	18	4	170
13	510	16,023	29	18	11	4	2	64	17	12	603
9	2,215	51,044	266	222	79	12	—	579	21	12	2,827
16	2,023	43,204	48	158	6	4	—	216	4	15	2,258
1	19	734	—	2	—	—	—	2	4	—	25
1	49	1,457	2	11	7	2	2	24	11	2	86
5	646	14,852	—	15	2	—	2	19	17	—	682
36	966	29,513	15	16	11	4	2	48	36	8	1,058
42	1,181	33,347	9	16	6	3	3	37	34	15	1,267
—	—	—	—	—	—	—	—	—	23	—	23
20	2,278	52,157	27	30	6	—	—	63	7	16	2,364
11	1,221	27,465	16	17	2	—	—	35	9	14	1,279
6	189	7,003	4	7	3	—	—	14	4	1	208
9	560	14,402	9	13	2	8	4	36	35	10	641
—	32	484	—	—	—	—	—	—	—	—	32
10	636	17,237	10	15	2	—	—	27	7	6	676
1	31	844	—	—	—	—	—	—	—	—	31
2	624	11,852	13	15	3	2	—	33	1	3	661
188	13,444	334,497	462	564	146	41	15	1,228	249	120	15,041
2	105	2,386	8	6	2	1	—	17	—	—	122
2	430	11,123	74	87	36	1	—	198	7	2	637

Tab. 8. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Under sysselsättning med eller genom:	A n t a l s k a d a d e ,				
	öfvergående oförmåga till arbete				
	5—15 dagar.	16—30 dagar.	31—60 dagar.	61—90 dagar.	91—120 dagar.
c) hyfvel- och fräsmaskiner	69	88	53	8	—
d) öfriga skär- och huggmaskiner	221	177	59	10	4
Summa (a—d)	475	475	225	37	8
2. Slip-, polér- och smärgelmaskiner	78	66	17	4	—
3. Press- och stansverk	49	67	51	8	1
4. Hammar- och stampverk	33	16	12	3	—
5. Kvarn- och siktverk	10	5	4	—	1
6. Valsverk	74	71	37	3	—
7. Centrifugalmaskiner	11	7	3	—	1
8. Spinn-, spol- och stickmaskiner	37	26	18	1	1
9. Väfstolar	16	2	5	—	—
10. Tvätt-, skölj- och blandningsmaskiner	4	5	4	—	—
11. Sätt- och tryckmaskiner	10	15	13	2	—
12. Andra arbetsmaskiner	106	66	20	2	1
Summa (1—12)	903	821	409	60	13

efter tillkomst och förlopp samt skadans påföljd.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.
för hvilka olycksfallet medfört:											
under:			kvarstående oförmåga till arbete, motsvarande en invaliditet af:					Summa.	döden.	okänd eller ej slutligt fastställd påföljd.	Summa skadade (kol. 8, 15, 16 o. 17).
121 dagar och däröfver.	Summa		under 10 %.	10—25 %.	25—50 %.	50—75 %.	mer än 75 %.				
	skadade.	förlorade arbetsdagar.									
—	218	5,566	52	54	17	1	—	124	—	3	345
2	473	9,931	26	27	1	—	—	54	—	—	527
6	1,226	29,006	160	174	56	3	—	393	7	5	1,631
—	165	3,231	10	4	—	—	—	14	5	—	184
1	177	4,879	42	15	4	1	—	62	—	2	241
—	64	1,474	7	3	5	—	—	15	2	—	81
1	21	685	—	1	3	—	—	4	1	—	26
—	185	3,913	8	9	5	4	—	26	—	5	216
—	22	531	—	—	—	—	—	—	2	—	24
—	83	1,846	14	4	—	—	—	18	—	—	101
—	23	419	3	4	1	—	—	8	1	—	32
—	13	313	4	2	1	2	—	9	2	—	24
1	41	1,251	6	1	3	2	—	12	—	—	53
—	195	3,496	12	5	1	—	—	18	1	—	214
9	2,215	51,044	266	222	79	12	—	579	21	12	2,827

Tab. 9. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Yrkesgrupper.	1. Veckodag.								Summa skadade.
	Sön-dag.	Mån-dag.	Tis-dag.	Ons-dag.	Tors-dag.	Fre-dag.	Lör-dag.	Ej an-gifven eller okänd vecko-dag.	
Råämneshandling.									
I. Skogsbruk.									
1. Skogsafverkning	2	55	49	65	58	53	45	—	327
2. Flottning	1	11	5	9	7	11	15	—	59
3. Skogsplantering, -sådd m. m.	—	—	—	—	—	—	1	—	1
Summa	3	66	54	74	65	64	61	—	387
II. Gruvdrift.									
1. Järngrufvor	1	130	158	150	137	126	104	—	806
2. Andra malmgrufvor	—	14	25	19	16	15	15	—	104
3. Stenkolsgrufvor	1	35	55	58	53	43	45	—	290
Summa	2	179	238	227	206	184	164	—	1,200
III. Annan brytnings- och upptagnings-industri.									
1. Stenbrott och stenhuggerier	5	197	201	168	156	207	205	—	1,139
2. Sand-, grus- och torfupptagning m. m. samt torffabriker	—	6	2	4	5	5	2	—	24
3. Isupptagning	—	—	1	—	—	1	—	—	2
Summa	5	203	204	172	161	213	207	—	1,165
B. Tillverknings- och förädlings-industri.									
IV. Närings- och nyttningsämnesindustri.									
1. Mjöl- och grynvarnar	3	15	7	5	8	7	10	—	55
2. Stärkelsefabriker	—	—	1	1	2	—	—	—	4
3. Bagerier och käxfabriker	2	1	6	2	3	4	3	—	21
4. Råsockerbruk	6	22	19	25	27	28	25	—	152
5. Sockerraffinaderier	2	27	14	23	21	20	23	—	130
6. Karamell-, konfekt- och chokladfabriker	—	2	2	1	3	2	2	—	12

efter yrken samt veckodag och klockslag.

11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.
2. K l o c k s l a g.																	Sum- ma ska- dade.
F ö r m i d d a g e n.								E f t e r m i d d a g e n.								Ej an- gifvet eller okänt klock- slag.	
12— 3.	3— 6.	6— 7.	7— 8.	8— 9.	9— 10.	10— 11.	11— 12.	12— 1.	1— 2.	2— 3.	3— 4.	4— 5.	5— 6.	6— 9.	9— 12.		
—	—	2	16	24	42	45	39	21	25	34	37	8	6	2	—	26	327
—	—	1	6	—	2	9	5	4	3	3	5	2	2	3	1	13	59
—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
—	—	3	22	24	44	54	45	25	28	37	42	10	8	5	1	39	387
19	47	45	77	46	81	74	44	47	46	65	51	36	24	65	25	14	806
3	1	3	6	3	14	14	9	4	6	7	3	8	10	9	3	1	104
—	3	31	37	23	60	49	28	16	18	9	4	6	1	3	2	—	290
22	51	79	120	72	155	137	81	67	70	81	58	50	35	77	30	15	1,200
—	1	19	76	62	203	157	45	24	84	141	150	80	56	19	2	20	1,139
—	—	—	1	3	5	3	2	2	2	1	2	1	1	1	—	—	24
—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
—	1	19	78	65	208	161	47	26	86	142	152	81	57	20	2	20	1,165
—	—	3	6	4	11	5	6	1	1	1	3	5	4	5	—	—	55
—	—	—	—	—	1	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—	4
—	—	1	1	2	1	—	4	—	—	2	2	3	3	2	—	—	21
4	5	10	11	12	22	15	6	3	7	16	8	8	7	9	9	—	152
2	4	5	12	11	14	14	10	4	4	7	9	11	7	7	8	1	130
—	1	1	—	3	1	—	1	1	—	1	—	1	—	2	—	—	12

Tab. 9. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Yrkesgrupper.	1. Veckodag.								Summa skadade.
	Sön-dag.	Mån-dag.	Tis-dag.	Ons-dag.	Tors-dag.	Fre-dag.	Lör-dag.	Ej an-gifven eller okänd vecko-dag.	
7. Brännvinsbrännerier och spritfabriker.....	2	9	3	4	5	5	6	—	34
8. Maltdrycksbryggerier och mälterier.....	6	54	53	53	58	57	83	—	364
9. Mineralvattenfabriker	—	5	7	3	3	4	4	—	26
10. Tobaksfabriker	—	2	4	3	3	6	1	—	19
11. Mejerier.....	—	1	3	3	1	2	2	—	12
12. Margarinfabriker	—	2	2	—	—	—	1	—	5
13. Slakterier och charkuterivarufabriker	—	1	2	2	1	3	2	—	11
14. Konservfabriker	—	1	—	—	1	—	—	—	2
15. Annan hithörande industri	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	21	142	123	125	136	138	162	—	847
V. Textilindustri.									
1. Bomullsspinnerier och -väfverier.....	1	9	11	8	8	11	12	—	60
2. Jutespinnerier och -väfverier	—	4	4	2	4	5	5	—	24
3. Linne- och hampspinnerier samt -väfverier....	1	2	3	5	2	1	1	—	15
4. Ylle- och sidenfabriker.....	—	17	20	24	20	9	14	—	104
5. Bandfabriker	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6. Repslagerier	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7. Färgerier och blekerier	—	2	—	3	2	2	2	—	11
8. Annan textilindustri.....	—	1	—	—	1	1	1	—	4
Summa	2	35	38	42	37	29	35	—	218
VI. Beklädnadsindustri.									
1. Hattfabriker	—	1	1	3	—	—	—	—	5
2. Sömnadsfabriker och skrädderier	—	—	—	—	—	1	1	—	2
3. Triå- och strumpfabriker	—	2	2	2	—	—	1	—	7
4. Skofabriker	—	8	7	11	7	9	5	—	47
5. Handsk, pälsvaru- och mössfabriker.....	—	1	—	—	—	—	—	—	1
6. Annan beklädnadsindustri	—	1	—	1	1	1	1	—	5
Summa	—	13	10	17	8	11	8	—	67

efter yrken samt veckodag och klockslag.

11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.
2. K l o c k s l a g.																	Sum- ma ska- dade.
F ö r m i d d a g e n.								E f t e r m i d d a g e n.								Ej an- gifvet eller okänt klock- slag.	
12- 3.	3- 6.	6- 7.	7- 8.	8- 9.	9- 10.	10- 11.	11- 12.	12- 1.	1- 2.	2- 3.	3- 4.	4- 5.	5- 6.	6- 9.	9- 12.		
—	2	3	4	1	2	2	2	2	—	3	4	4	3	2	—	—	34
1	6	10	17	15	29	44	31	24	25	26	42	28	19	32	9	6	364
—	1	—	1	—	4	5	1	—	3	1	2	4	1	1	—	2	26
—	—	—	2	1	2	3	2	2	—	1	1	3	1	1	—	—	19
—	1	3	1	2	—	2	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—	12
—	—	—	2	—	—	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—	5
—	—	1	—	—	1	3	—	—	1	2	2	1	—	—	—	—	11
—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7	20	38	57	51	88	98	66	40	44	60	74	68	45	61	26	9	847
—	—	—	8	5	7	4	5	4	2	3	7	3	8	3	1	—	60
—	—	2	2	3	3	3	2	1	1	—	2	1	3	—	—	1	24
—	—	1	1	—	—	1	—	2	2	1	—	3	3	1	—	—	15
—	—	4	9	7	10	11	11	5	9	9	11	7	8	3	—	—	104
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1	—	—	1	—	1	1	—	2	—	1	—	1	1	2	—	—	11
—	—	—	—	—	1	—	1	—	—	—	—	2	—	—	—	—	4
1	—	7	21	15	22	20	19	14	14	14	20	17	23	9	1	1	218
—	—	—	—	—	—	3	—	1	—	—	1	—	—	—	—	—	5
—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	2
—	—	—	1	1	—	1	2	—	—	1	1	—	—	—	—	—	7
—	—	2	4	4	5	7	5	2	1	4	5	4	2	1	—	1	47
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1
—	—	—	1	1	1	—	1	—	—	—	—	1	—	—	—	—	5
—	—	2	6	6	7	11	8	8	1	5	8	6	2	1	—	1	67

Tab. 9. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Yrkesgrupper.	1. Veckodag.								Summa skadade.
	Sön- dag.	Mån- dag.	Tis- dag.	Ons- dag.	Tors- dag.	Fre- dag.	Lör- dag.	Ej an- gifven eller okänd vecko- dag.	
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri.									
1. Garfverier och sämskfabriker	—	5	10	4	3	4	9	—	35
2. Gummivarufabriker	—	—	9	—	1	1	3	—	14
3. Annan hithörande industri.....	—	1	—	—	—	3	2	—	6
Summa	—	6	19	4	4	8	14	—	55
VIII. Trävaruindustri.									
1. Sågverk och hyfflerier	6	234	249	208	222	208	185	—	1,312
2. Brädgårdsrörelse	2	76	89	71	83	93	90	—	504
3. Träkolsverk	1	10	9	7	18	6	14	—	65
4. Snickerier och möbelfabriker	1	85	70	76	72	74	50	1	429
5. Korkfabriker	—	2	6	5	—	3	2	—	18
6. Annan träindustri.....	—	5	7	3	9	3	8	—	35
Summa	10	412	430	370	404	387	349	1	2,363
IX. Trämasse- och pappersindustri.									
1. Trämassefabriker	27	79	77	81	78	84	76	1	503
2. Pappersbruk och pappfabriker.....	7	37	28	33	31	33	30	—	199
3. Bokbinderier och albumfabriker.....	—	11	7	1	5	3	3	—	30
4. Tapetfabriker	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	34	127	112	115	114	120	109	1	732
X. Grafisk industri.									
1. Boktryckerier	—	6	12	9	8	14	7	—	56
2. Lito- och kemigrafiska anstalter.....	1	6	2	3	6	5	1	1	25
Summa	1	12	14	12	14	19	8	1	81
XI. Malmförädlingsindustri.									
1. Järn- och stålverk.....	46	203	221	214	216	197	182	1	1,280
2. Annan malmförädlingsindustri	3	6	6	5	5	9	3	—	37
Summa	49	209	227	219	221	206	185	1	1,317

efter yrken samt veckodag och klockslag.

11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.
2. K l o c k s l a g.																	Sum- ma ska- dade.
F ö r m i d d a g e n.								E f t e r m i d d a g e n.								Ej an- gifvet eller okänt klock- slag.	
12- 3.	3- 6.	6- 7.	7- 8.	8- 9.	9- 10.	10- 11.	11- 12.	12- 1.	1- 2.	2- 3.	3- 4.	4- 5.	5- 6.	6- 9.	9- 12.		
—	1	2	3	2	6	2	2	—	3	7	5	—	1	1	—	—	35
—	—	1	1	1	1	3	—	—	3	1	1	2	—	—	—	—	14
—	—	—	—	—	—	1	—	1	—	—	3	—	1	—	—	—	6
—	1	3	4	3	7	6	2	1	6	8	9	2	2	1	—	—	55
10	40	66	106	88	76	156	115	96	93	90	121	103	65	56	25	6	1,312
3	8	17	52	30	28	78	57	32	23	43	48	45	24	11	—	5	504
2	1	4	6	2	8	9	2	1	7	2	10	5	1	5	—	—	65
—	4	19	36	30	41	54	57	21	11	28	37	42	31	13	—	5	429
—	—	—	4	1	—	5	2	2	—	1	2	—	—	1	—	—	18
—	1	—	1	4	6	7	1	1	—	—	4	3	3	2	—	2	35
15	54	106	205	155	159	309	234	153	134	164	222	198	124	88	25	18	2,363
25	31	23	40	23	31	57	33	17	31	32	39	28	24	34	31	4	503
6	11	7	16	15	17	13	17	10	3	10	12	26	8	20	7	1	199
—	—	—	2	3	2	4	7	2	1	—	2	1	3	2	—	1	30
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
31	42	30	58	41	50	74	57	29	35	42	53	55	35	56	38	6	732
—	—	—	5	4	4	7	1	5	5	2	6	5	5	4	2	1	56
—	—	—	—	2	3	2	3	—	2	2	2	3	3	2	—	1	25
—	—	—	5	6	7	9	4	5	7	4	8	8	8	6	2	2	81
77	83	55	89	93	121	119	81	68	46	83	94	71	51	76	61	12	1,280
3	4	1	—	2	1	4	1	1	1	4	3	1	1	5	4	1	87
80	87	56	89	95	122	123	82	69	47	87	97	72	52	81	65	13	1,317

Tab. 9. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Yrkesgrupper.	1. Veckodag.								Summa skadade.
	Sön-dag.	Mån-dag.	Tis-dag.	Ons-dag.	Tors-dag.	Fre-dag.	Lör-dag.	Ej an-gifven eller okänd vecko-dag.	
XII. Metallindustri.									
1. Järn- och stålvarufabriker	1	124	165	137	111	147	131	1	817
2. Bleck-, plåt- och kopparslagerier	1	31	24	25	15	16	14	—	126
3. Guld- och silfvervarufabriker	—	—	—	—	—	1	—	—	1
4. Galvaniseringsfabriker	—	1	1	—	—	—	1	—	3
5. Annan metallindustri	—	18	12	12	10	12	11	—	75
Summa	2	174	202	174	136	176	157	1	1,022
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri.									
1. Mekaniska verkstäder	3	195	196	181	176	199	154	—	1,104
2. Skeppsvarf och båtbyggerier	2	44	46	53	39	44	48	1	277
3. Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkstäder) ..	1	103	108	124	101	117	85	3	642
4. Fabriker för tillverkning af elektriska maskiner och apparater	—	38	31	32	22	28	19	—	170
5. Instrument- och urfabriker	—	1	1	1	—	—	1	—	4
Summa	6	381	382	391	338	388	307	4	2,197
XIV. Mineralindustri.									
1. Kalk- och kritbruk samt alunverk	1	5	2	4	4	4	4	—	24
2. Cementfabriker, cement-, gips- och asfalt-gjuterier	—	20	18	18	16	18	20	1	111
3. Glasbruk, -sliperier och -målerier	—	11	19	16	15	20	22	—	103
4. Porslins-, kakel- och fajansfabriker	—	7	5	6	1	3	4	—	26
5. Tegelbruk samt sten- och lergodsfabriker	4	49	34	25	28	49	35	—	224
6. Annan mineralindustri	1	4	4	3	7	1	1	—	21
Summa	6	96	82	72	71	95	86	1	509
XV. Kemisk-teknisk industri.									
1. Färg- och fernissfabriker	—	2	—	—	—	—	—	—	2
2. Ljus-, tvål- och parfymfabriker	—	4	2	1	6	—	3	—	16

efter yrken samt veckodag och klockslag.

11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.	Sum- ma ska- dade.
2. K l o c k s l a g.																		
F ö r m i d d a g e n.								E f t e r m i d d a g e n.								Ej an- gifvet eller okänt klock- slag.		
12— 3.	3— 6.	6— 7.	7— 8.	8— 9.	9— 10.	10— 11.	11— 12.	12— 1.	1— 2.	2— 3.	3— 4.	4— 5.	5— 6.	6— 9.	9— 12.			
10	9	30	67	48	60	79	57	54	24	72	85	111	56	29	15	11	817	
—	—	5	11	4	14	13	9	7	4	10	19	12	6	7	1	4	126	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1	
—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	2	—	—	—	—	—	3	
—	1	4	8	2	10	10	7	6	—	8	8	6	3	2	—	—	75	
10	10	39	86	54	84	102	74	67	28	90	114	129	65	39	16	15	1,022	
1	3	33	96	73	134	137	72	56	39	74	117	134	94	34	4	3	1,104	
—	1	8	18	16	40	39	23	1	9	28	39	29	14	9	—	3	277	
1	—	14	66	42	61	94	63	23	24	61	64	70	47	6	2	4	642	
—	1	5	19	16	16	22	22	8	4	12	9	19	10	5	1	1	170	
—	—	—	1	—	—	2	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	4	
2	5	60	200	147	251	294	180	88	76	175	229	252	166	54	7	11	2,197	
—	2	1	2	1	1	1	1	—	5	2	5	2	—	1	—	—	24	
2	1	7	4	7	13	19	3	2	10	12	8	11	3	5	3	1	111	
6	3	7	8	10	8	11	11	8	1	8	8	5	2	7	—	—	103	
—	—	1	1	2	—	4	2	—	—	4	4	6	2	—	—	—	26	
1	12	14	16	16	43	20	17	3	12	17	18	11	9	9	3	3	224	
—	2	1	1	1	2	3	2	1	—	3	—	—	—	2	3	—	21	
9	20	31	32	37	67	56	36	14	28	46	43	35	16	24	9	4	509	
—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	
—	—	—	—	2	—	2	2	—	2	—	2	3	2	1	—	—	16	

Tab. 9. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Yrkesgrupper.	1. Veckodag.								Summa skadade.
	Sön- dag.	Mån- dag.	Tis- dag.	Ons- dag.	Tors- dag.	Fre- dag.	Lör- dag.	Ej an- gifven eller okänd vecko- dag.	
3. Krutbruk, ammunitions- och sprängämnesfabriker	—	2	4	12	1	—	2	—	21
4. Kalciumkarbid- och kloratfabriker	1	5	4	1	3	4	1	—	19
5. Superfosfat- och andra gödningsämneshfabriker	2	13	7	11	7	14	8	—	62
6. Tändsticksfabriker	3	39	32	35	46	38	35	—	228
7. Annan kemisk-teknisk industri	—	4	1	1	—	1	3	—	10
Summa	6	69	50	61	63	57	52	—	358
C. Byggnadsverksamhet, belysning och vattenledning m. m.									
XVI. Byggnadsindustri.									
1. Husbyggnadsarbeten	2	96	77	56	51	84	56	1	423
2. Målning och glasmästerirörelse	—	—	—	1	1	—	6	—	8
3. Skorstensfejareverksamhet	3	1	—	—	—	1	3	—	8
4. Utförande af elektriska ledningar	1	9	9	9	12	7	14	—	61
5. Utförande af gas-, vatten- och kloakledningar	1	20	13	12	10	9	13	—	78
6. Vägbyggnads- och gatulägningsarbeten	—	18	8	9	6	12	11	—	64
7. Järnvägs- och spårvägsbyggnadsarbeten	—	8	13	16	12	15	14	—	78
8. Bro-, hamn-, kanal- och dammbyggnadsarbeten	1	29	27	23	21	22	23	—	146
Summa	8	181	147	126	113	150	140	1	866
XVII. Belysning och vattenledning m. m.									
1. Gasverk	9	17	14	11	10	13	15	—	89
2. Elektricitetsverk	2	4	5	5	3	3	7	—	29
3. Vattenledningsverk	1	1	2	3	1	1	2	—	11
4. Renhållningsverk	1	7	5	6	8	8	6	—	41
Summa	13	29	26	25	22	25	30	—	170
D. Handel och samfärdsl.									
XVIII. Handel och varulager	2	16	12	11	11	16	11	—	79
Summa	2	16	12	11	11	16	11	—	79

efter yrken samt veckodag och klockslag.

11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.
2. K l o c k s l a g.																	Summa ska- dade.
Förmiddagen.								Eftermiddagen.								Ej an- gifvet eller okänt klock- slag.	
12- 3.	3- 6.	6- 7.	7- 8.	8- 9.	9- 10.	10- 11.	11- 12.	12- 1.	1- 2.	2- 3.	3- 4.	4- 5.	5- 6.	6- 9.	9- 12.		
—	—	—	1	5	8	1	2	—	—	2	—	2	—	—	—	—	21
2	—	1	—	—	—	5	1	2	2	1	2	1	1	—	1	—	19
—	—	5	5	3	5	13	2	3	4	9	4	3	2	1	3	—	62
—	—	7	22	5	28	32	15	13	6	34	21	19	17	9	—	—	228
—	—	1	—	1	2	1	2	1	1	—	—	1	—	—	—	—	10
2	—	14	28	18	43	54	24	19	15	46	29	29	22	11	4	—	358
—	1	10	34	25	54	54	39	22	21	37	54	33	26	3	1	9	423
—	—	1	—	—	—	1	—	—	—	4	1	—	—	1	—	—	8
1	—	1	3	—	—	1	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	8
—	1	1	3	5	4	6	7	4	3	8	6	6	2	3	1	1	61
—	1	2	6	3	7	10	5	4	5	15	6	7	3	1	1	2	78
—	—	2	6	4	8	13	2	1	4	8	5	5	2	2	—	2	64
—	—	4	5	3	8	9	7	1	4	13	14	2	6	—	—	2	78
—	3	4	11	8	16	15	13	2	10	20	19	15	7	3	—	—	146
1	6	25	68	48	97	109	73	34	47	105	106	68	46	13	3	17	866
—	5	6	5	5	9	14	4	2	3	5	8	10	2	5	4	2	89
—	1	1	1	1	3	4	2	3	1	3	3	1	1	1	2	1	29
—	1	1	—	—	2	2	1	1	—	—	2	—	—	1	—	—	11
1	3	5	1	4	1	2	2	1	2	8	2	5	3	—	1	—	41
1	10	13	7	10	15	22	9	7	6	16	15	16	6	7	7	3	170
—	1	3	2	2	5	9	7	6	6	11	8	9	6	2	—	2	79
—	1	3	2	2	5	9	7	6	6	11	8	9	6	2	—	2	79

Tab. 9. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Yrkesgrupper.	1. Veckodag.							Ej an- gifven eller okänd vecko- dag.	Sum- ma ska- dade.
	Sön- dag.	Mån- dag.	Tis- dag.	Ons- dag.	Tors- dag.	Fre- dag.	Lör- dag.		
XIX. Landtransport.									
1. Åkerirörelse.....	—	—	2	—	2	—	2	—	6
2. Lastning och lossning	2	53	58	61	55	51	60	—	340
3. Spårvägsdrift	7	10	3	9	11	11	7	—	58
4. Järnvägsdrift:									
a) statens järnvägar.....	66	87	111	119	131	126	116	1	757
b) enskilda järnvägar	20	26	33	45	29	32	48	—	233
5. Post, telegraf och telefon	—	—	1	—	1	—	—	—	2
Summa	95	176	208	234	229	220	233	1	1,396
XX. Sjötransport.									
1. Hamntjänst.....	—	1	—	2	—	—	—	—	3
2. Bogsering och prämtransport.....	—	2	—	3	3	—	1	—	9
Summa	—	3	—	5	3	—	1	—	12
Hufvudgrupper.									
A. Råämnesproduktion (I—III)	10	448	496	473	432	461	432	—	2,752
B. Tillverknings- och förädlingsindustri (IV —XV).....	137	1,676	1,689	1,602	1,546	1,634	1,472	10	9,766
C. Byggnadsverksamhet m. m. (XVI—XVII)	21	210	173	151	135	175	170	1	1,036
D. Handel och samfärdsl (XVIII—XX)	97	135	220	250	243	236	245	1	1,487
Inalles	265	2,529	2,578	2,476	2,356	2,506	2,319	12	15,041

efter yrken samt veckodag och klockslag.

11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.
2. K l o c k s l a g.																	Sum- ma ska- dade.
F ö r m i d d a g e n.								E f t e r m i d d a g e n.								Ej an- gifvet eller okänt klock- slag.	
12— 3.	3— 6.	6— 7.	7— 8.	8— 9.	9— 10.	10— 11.	11— 12.	12— 1.	1— 2.	2— 3.	3— 4.	4— 5.	5— 6.	6— 9.	9— 12.		
—	—	1	—	2	—	—	—	—	1	—	—	1	1	—	—	—	6
—	3	14	14	12	34	43	29	10	22	44	34	30	29	16	5	1	340
2	2	3	1	4	2	3	5	3	3	4	8	3	3	7	5	—	58
11	29	22	43	51	76	54	48	43	42	49	51	52	50	90	41	5	757
1	4	6	18	15	19	25	24	15	11	11	16	16	9	31	11	1	233
—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	2
14	38	46	76	84	131	126	106	71	79	108	109	103	92	144	62	7	1,396
—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—	1	—	—	—	—	3
—	—	1	—	1	1	1	—	1	—	1	2	—	—	1	—	—	9
—	—	1	—	1	1	2	—	1	—	2	2	1	—	1	—	—	12
22	52	101	220	161	407	352	173	118	184	260	252	141	100	102	33	74	2,752
157	239	386	791	628	907	1,153	786	502	435	741	906	871	560	431	193	80	9,766
2	16	38	75	58	112	131	82	41	53	121	121	84	52	20	10	20	1,036
14	39	50	78	87	137	137	113	78	85	121	119	113	98	147	62	9	1,487
195	346	575	1,164	984	1,563	1,773	1,154	739	757	1,243	1,398	1,209	810	700	298	183	15,041

Tab. 10. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade efter

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Under sysselsättning med eller genom:	1. Veckodag.								Summa skadade.
	Sön- dag.	Mån- dag.	Tis- dag.	Ons- dag.	Tors- dag.	Fre- dag.	Lör- dag.	Ej an- gifven eller okänd vecko- dag.	
I. Ångpannor, ångrör m. m.	10	18	11	16	15	13	9	—	92
II. Motorer	4	9	7	12	6	10	10	—	58
III. Transmissioner	1	28	28	32	25	35	21	—	170
IV. Hissverk	3	119	101	97	86	102	95	—	608
V. Arbetsmaskiner (se nedan).....	11	454	538	480	492	469	381	2	2,827
VI. Handverktyg	25	377	389	394	339	372	360	2	2,258
VII. Elektriska ledningar.....	—	—	6	2	5	5	7	—	25
VIII. Sprängämnen	—	13	12	24	7	20	10	—	86
IX. Eldfarliga, beta eller frätande ämnen...	24	85	132	112	111	103	115	—	682
X. Sammanstörtande, nedstörtande eller kullfallande föremål.....	10	194	175	171	174	177	157	—	1,058
XI. Fall.....	38	236	191	185	192	225	199	1	1,267
XII. Drunkning	—	3	6	3	8	1	2	—	23
XIII. Transport, lyftning eller bäring (för hand eller med enklare transportredskap)...	27	413	409	360	367	417	368	3	2,364
XIV. Lastning och lossning (för hand eller med enklare transportredskap)	14	204	228	191	191	212	239	—	1,279
XV. Åkdon	2	39	29	35	34	28	41	—	208
XVI. Järnvägar	57	83	88	97	101	98	116	1	641
XVII. Spårvägar	6	4	3	5	7	4	3	—	32
XVIII. Transportbanor	15	131	124	123	95	96	92	—	676
XIX. Djur.....	7	4	2	3	2	6	7	—	31
XX. På annat här ej angivet eller på okänt sätt	11	115	99	134	99	113	87	3	661
Summa (I—XX)	265	2,529	2,578	2,476	2,356	2,506	2,319	12	15,041
Särskild specifikation för arbetsmaskiner (V).									
1. Skär- och huggmaskiner:									
a) band- och ramsågar	—	21	22	19	28	22	10	—	122
b) cirkelsågar	3	112	115	106	117	93	91	—	637
c) hyfvel- och fräsmaskiner	—	57	60	61	68	53	45	1	345
d) öfriga skär- och huggmaskiner.....	3	78	111	93	81	94	67	—	527
Summa (a—d)	6	268	308	279	294	262	213	1	1,631

tillkomst och förlopp samt veckodag och klockslag.

11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.
2. K l o c k s l a g.																	Sum- ma ska- dade.
F ö r m i d d a g e n.								E f t e r m i d d a g e n.								Ej an- gifvet eller okänt klock- slag.	
12— 3.	3— 6.	6— 7.	7— 8.	8— 9.	9— 10.	10— 11.	11— 12.	12— 1.	1— 2.	2— 3.	3— 4.	4— 5.	5— 6.	6— 9.	9— 12.		
5	5	3	7	4	9	6	3	2	3	7	10	10	2	12	4	—	92
1	4	4	1	2	3	2	5	2	3	5	8	6	4	3	5	—	58
1	5	10	19	9	18	17	19	9	8	13	9	12	6	10	4	1	170
7	20	24	40	35	65	61	53	20	30	54	58	58	49	21	6	2	608
34	54	115	238	216	261	325	260	165	131	191	242	251	150	121	55	18	2,827
17	19	61	185	137	297	323	159	101	112	231	225	182	94	51	19	45	2,258
1	—	—	3	1	—	4	2	2	3	1	2	2	2	1	1	—	25
—	1	1	2	3	19	5	8	3	5	7	12	12	3	5	—	—	86
22	26	14	43	24	42	49	38	31	30	41	84	104	68	43	20	3	682
15	34	43	94	72	134	140	79	45	52	87	86	66	46	35	19	11	1,058
24	41	54	84	82	96	128	88	68	72	109	128	99	84	79	20	11	1,267
5	2	—	2	—	1	1	1	1	2	2	2	1	2	—	—	1	23
25	40	93	201	144	265	304	179	94	110	237	246	168	106	76	45	31	2,364
10	34	47	95	67	127	157	81	70	71	119	113	85	62	87	35	19	1,279
1	3	4	15	8	15	24	15	17	15	17	21	18	16	16	—	3	208
6	19	24	34	44	63	51	50	37	35	39	37	40	35	88	34	5	641
—	2	3	—	3	—	—	3	3	1	2	4	—	3	7	1	—	32
12	22	46	65	49	63	73	53	35	46	41	51	44	32	21	19	4	676
—	2	4	1	2	2	5	1	1	4	—	3	1	2	2	1	—	31
9	13	25	35	32	83	98	57	33	24	40	57	50	44	22	10	29	661
195	346	575	1,164	934	1,563	1,773	1,154	739	757	1,243	1,398	1,209	810	700	298	183	15,041
1	4	5	8	10	4	16	13	12	2	7	15	9	3	7	5	1	122
5	13	28	51	57	51	65	61	37	43	41	52	66	28	27	10	2	637
—	1	11	29	31	42	40	38	14	10	21	28	30	33	13	2	2	345
12	9	22	44	34	37	64	47	29	25	34	51	52	22	27	14	4	527
18	27	66	132	132	134	185	159	92	80	103	146	157	86	74	31	9	1,631

Tab. 10. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade efter

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Under sysselsättning med eller genom:	1. Veckodag.								Summa skadade.
	Sön-dag.	Mån-dag.	Tis-dag.	Ons-dag.	Tors-dag.	Fre-dag.	Lör-dag.	Ej an-gifven eller okänd vecko-dag.	
2. Slip-, polér- och smärgelmaskiner.....	1	28	36	22	30	33	34	—	184
3. Press- och stansverk.....	1	30	47	47	47	46	23	—	241
4. Hammar- och stampverk.....	—	21	10	12	10	15	13	—	81
5. Kvarn- och siktverk.....	—	8	2	1	8	2	5	—	26
6. Valsverk.....	1	33	49	39	36	34	23	1	216
7. Centrifugalmaskiner.....	—	2	6	11	2	2	1	—	24
8. Spinn-, spol- och stickmaskiner.....	—	12	23	21	12	16	17	—	101
9. Väfstolar.....	—	6	3	6	7	4	6	—	32
10. Tvätt-, skölj- och blandningsmaskiner.....	1	4	6	2	4	5	2	—	24
11. Sätt- och tryckmaskiner.....	—	9	11	8	5	14	6	—	53
12. Andra arbetsmaskiner.....	1	33	37	32	37	36	38	—	214
Summa (1—12)	11	454	538	480	492	469	381	2	2,827

tillkomst och förlopp samt veckodag och klockslag.

11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.
2. K l o c k s l a g.																	Summa skadade.
F ö r m i d d a g e n.								E f t e r m i d d a g e n.								Ej an- gifvet eller okänt klock- slag.	
12- 3.	3- 6.	6- 7.	7- 8.	8- 9.	9- 10.	10- 11.	11- 12.	12- 1.	1- 2.	2- 3.	3- 4.	4- 5.	5- 6.	6- 9.	9- 12.		
1	1	6	18	18	20	24	16	12	8	9	20	17	9	3	—	2	184
2	4	10	20	17	22	29	22	14	6	19	24	27	15	8	—	2	241
—	2	4	5	4	12	10	10	4	4	8	4	3	6	3	1	1	81
—	—	2	2	3	2	5	1	1	1	1	3	1	—	3	—	1	26
12	14	11	16	18	13	20	12	16	11	12	11	13	7	16	13	1	216
—	1	2	2	5	3	2	2	—	—	2	1	—	—	3	1	—	24
1	3	2	11	6	10	10	11	7	8	6	7	8	4	2	5	—	101
—	—	3	2	2	5	3	2	3	1	2	2	2	4	—	—	1	32
—	—	2	1	2	4	—	2	4	2	2	—	—	—	4	1	—	24
—	—	—	6	5	5	6	3	1	3	3	6	5	8	1	1	—	53
—	2	7	23	4	31	31	20	11	7	24	18	18	11	4	2	1	214
34	54	115	238	216	261	325	260	165	131	191	242	251	150	121	55	18	2,827

Tab. II. Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Yrkesgrupper.	Antal af olycksfall						
	varit						
	För ersättning en-						
	Enligt § 4 i nämnda lag.				Enligt samma § med karenstiden (1 [2, 3		
	I Riks-försäkringsanstalten.	I egentliga försäkringsanstalter.	I af yrkesidkare bildade samman- slutningar.	Summa.	I Riks-försäkringsanstalten.	I egentliga försäkringsanstalter.	I af yrkesidkare bildade samman- slutningar.
A. Råämnesproduktion.							
I. Skogsbruk.							
1. Skogsafverkning	16	13	58	87	14	43	1
2. Flottning	4	2	7	13	1	6	—
3. Skogsplantering, -sådd m. m.	—	—	—	—	—	1	—
Summa	20	15	65	100	15	50	1
II. Grufdrift.							
1. Järngrufvor	15	—	53	68	47	15	2
2. Andra malmgrufvor	16	1	3	20	—	—	1
3. Stenkolsgrufvor	—	—	—	—	—	81	—
Summa	31	1	56	88	47	96	3
III. Annan brytnings- och upptagnings-industri.							
1. Stenbrott och stenhuggerier	22	41	43	106	114	86	221
2. Sand-, grus- och torfupptagning m. m. samt torrfabriker	2	9	—	11	—	4	—
3. Isupptagning	1	1	—	2	—	—	—
Summa	25	51	43	119	114	90	221
B. Tillverknings- och förädlings-industri.							
IV. Närings- och njutningsämnesindustri.							
1. Mjöl- och grynkvagnar	4	14	—	18	6	15	—
2. Stärkelsefabriker	1	1	—	2	—	2	—
3. Bagerier och käxfabriker	4	3	—	7	2	3	—
4. Råsockerbruk	—	7	—	7	—	34	—
5. Sockerraffinaderier	—	—	—	—	—	1	—
6. Karamell-, konfekt- och chokladfabriker	—	2	—	2	—	6	—

med hänsyn till de skadades olycksfallsförsäkring.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.
träffade, som enligt anmälningarne											
olycksfallsförsäkrade:											
ligt lagen den 5 juli 1901.											
ersättning jämväl under o. s. v.]—60 dagar).			Enligt samma § med ersättning jämväl under karenstiden samt <i>därjämte</i> enligt andra grunder.					Enligt andra grunder.		icke varit olycks- falls- försäk- rade.	Summa ska- dade.
I mer än en af dessa slag af an- stalter samtidigt.		Sum- ma.	I egent- liga försäk- ringsan- stalter.	I af yrkes- idkare bildade samman- slut- ningar.	I mer än en af dessa slag af an- stalter (eller i Riks- försäkringsanstal- ten) samtidigt.		Sum- ma.	I egent- liga försäk- ringsan- stalter.	I af yrkes- idkare bildade samman- slut- ningar.		
Däraf i Riks- försäkrings- anst. o. annan anst.	Eljest.				Däraf i Riks- försäkrings- anst. o. annan anst.	Eljest.					
—	—	58	10	15	—	—	25	8	6	143	327
—	—	7	1	2	—	—	3	—	1	35	59
—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1
—	—	66	11	17	—	—	28	8	7	178	387
—	—	64	1	582	—	5	588	7	34	45	806
—	—	1	23	37	—	—	60	10	—	13	104
—	—	81	—	—	—	—	—	—	—	209	290
—	—	146	24	619	—	5	648	17	34	267	1,200
—	—	421	348	34	2	—	384	139	3	86	1,139
—	—	4	1	—	—	—	1	—	—	8	24
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
—	—	425	349	34	2	—	385	139	3	94	1,165
—	—	21	7	5	—	—	12	2	—	2	55
—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	4
—	—	5	7	—	—	—	7	1	—	1	21
—	—	34	92	—	—	—	92	7	—	12	152
—	—	1	56	—	—	—	56	29	—	44	130
—	—	6	1	—	—	—	1	—	—	3	12

Tab. II. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Yrkesgrupper.	Antal af olycksfall						
	v a r i t						
	För ersättning en-						
	Enligt § 4 i nämnda lag.				Enligt samma § med karenstiden (1 [2, 3		
	I Riks-försäkringsanstalten.	I egentliga försäkringsanstalter.	I af yrkesidkare bildade samman slutningar.	Summa.	I Riks-försäkringsanstalten.	I egentliga försäkringsanstalter.	I af yrkesidkare bildade samman slutningar.
7. Brännvinsbrännerier och spritfabriker	—	5	—	5	—	3	—
8. Maltdrycksbryggerier och mälterier	5	28	8	41	7	42	—
9. Mineralvattenfabriker	9	3	—	12	2	2	—
10. Tobaksfabriker	8	—	—	8	9	—	—
11. Mejerier	6	2	—	8	—	—	—
12. Margarinfabriker	1	2	—	3	—	2	—
13. Slakterier och charkuterivarufabriker	—	2	—	2	1	1	—
14. Konservfabriker	1	—	—	1	—	—	—
15. Annan hithörande industri	—	—	—	—	—	—	—
Summa	39	69	8	116	27	111	—
V. Textilindustri.							
1. Bomullsspinnerier och -väfverier	3	3	14	20	9	4	—
2. Jutespinnerier och -väfverier	—	—	—	—	—	9	—
3. Linne- och hamspinnerier samt -väfverier	1	6	—	7	—	1	—
4. Ylle- och sidenfabriker	23	26	5	54	2	6	—
5. Bandfabriker	—	—	—	—	—	—	—
6. Repslagerier	—	—	—	—	—	—	—
7. Färgerier och blekerier	1	2	4	7	—	1	—
8. Annan textilindustri	3	1	—	4	—	—	—
Summa	31	38	23	92	11	21	—
VI. Beklädnadsindustri.							
1. Hattfabriker	1	2	—	3	—	1	—
2. Sömnadsfabriker och skrädderier	2	—	—	2	—	—	—
3. Trikä- och strumpfabriker	—	5	1	6	—	—	—
4. Skofabriker	7	16	—	23	7	11	—
5. Handsk-, pälsvaru- och mössfabriker	—	1	—	1	—	—	—
6. Annan beklädnadsindustri	1	1	—	2	—	—	—
Summa	11	25	1	37	7	12	—

med hänsyn till de skadades olycksfallsförsäkring.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.
träffade, som enligt anmälningarne											
olycksfallsförsäkrade:											
ligt lagen den 5 juli 1901.								Enligt andra grunder.		icke varit olycksfallsförsäkrade.	Summa skadade.
ersättning jämväl under o. s. v.]-60 dagar).		Enligt samma § med ersättning jämväl under karenstiden samt <i>därjämte</i> enligt andra grunder.									
I mer än en af dessa slag af anstalter samtidigt.		Summa.	I egentliga försäkringsanstalter.	I af yrkesidkare bildade samman­slutningar.	I mer än en af dessa slag af anstalter (eller i Riksförsäkringsanstalten) samtidigt.		Summa.	I egentliga försäkringsanstalter.	I af yrkesidkare bildade samman­slutningar.		
Därför i Riksförsäkringsanst. o. annan anst.	Eljest.				Därför i Riksförsäkringsanst. o. annan anst.	Eljest.					
—	—	3	8	—	—	—	8	17	—	1	34
—	—	49	184	3	—	—	187	48	—	39	364
—	—	4	7	1	—	—	8	2	—	—	26
—	—	9	2	—	—	—	2	—	—	—	19
—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	3	12
—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	5
—	—	2	2	—	—	—	2	1	—	4	11
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	138	366	9	—	—	375	108	—	110	847
—	—	13	2	—	—	—	2	—	—	25	60
—	—	9	11	—	—	—	11	3	—	1	24
—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	7	15
—	1	9	8	—	—	3	11	2	—	28	104
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	1	2	—	—	—	2	—	—	1	11
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4
—	1	33	23	—	—	3	26	5	—	62	218
—	—	1	—	—	—	—	—	1	—	—	5
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	7
—	—	18	1	—	—	—	1	—	—	5	47
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
—	—	—	2	—	—	—	2	—	—	1	5
—	—	19	3	—	—	—	3	1	—	7	67

Tab. II. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, fördelade

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Yrkesgrupper.	Antal af olycksfall						
	v a r i t						
	För ersättning en-						
	Enligt § 4 i nämnda lag.				Enligt samma § med karenstiden (1 [2, 3		
	I Riks-försäkringsanstalten.	I egentliga försäkringsanstalter.	I af yrkesidkare bildade samman-slutningar.	Summa.	I Riks-försäkringsanstalten.	I egentliga försäkringsanstalter.	I af yrkesidkare bildade samman-slutningar.
VII. Läder-, hår- och gummivaruindustri.							
1. Garfverier och sämskfabriker.....	1	6	—	7	—	23	—
2. Gummivarufabriker	—	—	—	—	—	13	—
3. Annan hithörande industri.....	5	—	—	5	1	—	—
Summa	6	6	—	12	1	36	—
VIII. Trävaruindustri.							
1. Sågverk och hyflerier	91	68	134	293	81	175	1
2. Brädgårdsrörelse	38	17	55	110	29	60	—
3. Träkolsverk.....	1	4	5	10	2	9	—
4. Snickerier och möbelfabriker	22	53	12	87	16	113	—
5. Korkfabriker	1	1	—	2	—	6	—
6. Annan träindustri	—	2	1	3	12	7	—
Summa	153	145	207	505	140	370	1
IX. Trämasse- och pappersindustri.							
1. Trämassefabriker	4	57	122	183	2	53	—
2. Pappersbruk och pappfabriker	4	50	14	68	—	17	—
3. Bokbinderier och albumfabriker	4	2	4	10	2	5	—
4. Tapetfabriker.....	—	—	—	—	—	—	—
Summa	12	109	140	261	4	75	—
X. Grafisk industri.							
1. Boktryckerier.....	5	7	—	12	7	4	—
2. Lito- och kemigrafiska anstalter	2	2	—	4	2	5	—
Summa	7	9	—	16	9	9	—
XI. Malmförädlingsindustri.							
1. Järn- och stålverk	38	8	141	187	15	83	—
2. Annan malmförädlingsindustri	1	—	1	2	30	—	—
Summa	39	8	142	189	45	83	—

med hänsyn till de skadades olycksfallsförsäkring.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.
träffade, som enligt anmälningarne											
olycksfallsförsäkrade:											
ligt lagen den 5 juli 1901.											
ersättning jämväl under o. s. v.]—60 dagar).			Enligt samma § med ersättning jämväl under karenstiden samt <i>därjämte</i> enligt andra grunder.					Enligt andra grunder.		icke varit olycks- falls- försäk- rade.	Summa ska- dade.
I mer än en af dessa slag af an- stalter samtidigt.		Sum- ma.	I egent- liga försäk- ringsan- stalter.	I af yrkes- idkare bildade samman- slut- ningar.	I mer än en af dessa slag af an- stalter (eller i Riks- försäkringsanstal- ten) samtidigt.		Sum- ma.	I egent- liga försäk- ringsan- stalter.	I af yrkes- idkare bildade samman- slut- ningar.		
Däraf i Riks- försäkrings- anst. o. annan anst.	Eljest.				Däraf i Riks- försäkrings- anst. o. annan anst.	Eljest.					
—	—	23	2	—	1	—	3	2	—	—	35
—	—	13	—	—	—	—	—	—	—	1	14
—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	6
—	—	37	2	—	1	—	3	2	—	1	55
—	5	262	158	71	—	9	238	102	9	408	1,312
—	—	89	51	34	—	4	89	44	2	170	504
—	—	11	3	1	—	—	4	9	3	28	65
—	—	129	81	17	1	4	103	41	3	66	429
—	—	6	—	—	—	—	—	10	—	—	18
—	—	19	2	2	—	—	4	3	—	6	35
—	5	516	295	125	1	17	438	209	17	678	2,363
—	—	55	23	104	—	12	139	61	18	47	503
—	—	17	31	33	—	—	64	19	2	29	199
—	—	7	3	—	—	—	3	1	—	9	30
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	79	57	137	—	12	206	81	20	85	732
—	—	11	21	—	1	—	22	—	—	11	56
—	—	7	4	—	—	—	4	1	—	9	25
—	—	18	25	—	1	—	26	1	—	20	81
—	—	98	37	429	—	2	468	83	30	414	1,280
—	—	30	—	2	—	2	4	—	—	1	37
—	—	128	37	431	—	4	472	83	30	415	1,317

Tab. II. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, förde-

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Yrkesgrupper.	Antal af olycksfall						
	v a r i t						
	För ersättning en-						
	Enligt § 4 i nämnda lag.				Enligt samma § med karenstiden (1 [2, 3		
	I Riks-försäkringsanstalten.	I egentliga försäkringsanstalter.	I af yrkesidkare bildade samman- slutningar.	Summa.	I Riks-försäkringsanstalten.	I egentliga försäkringsanstalter.	I af yrkesidkare bildade samman- slutningar.
XII. Metallindustri.							
1. Järn- och stålvarufabriker	53	31	56	140	13	79	—
2. Bleck-, plåt- och kopparslagerier	3	7	3	13	4	12	5
3. Guld- och silfvervarufabriker	—	1	—	1	—	—	—
4. Galvaniseringsfabriker	—	—	—	—	—	1	—
5. Annan metallindustri	3	10	12	25	7	11	—
Summa	59	49	71	179	24	103	5
XIII. Maskin- och skeppsbyggnadsindustri.							
1. Mekaniska verkstäder	69	103	151	323	58	90	—
2. Skeppsvarf och båtbyggerier	51	7	31	89	14	2	—
3. Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkstäder)	4	5	43	52	11	7	—
4. Fabriker för tillverkning af elektriska maskiner och apparater	—	4	2	6	—	19	—
5. Instrument- och urfabriker	—	1	—	1	—	—	—
Summa	124	120	227	471	83	118	—
XIV. Mineralindustri.							
1. Kalk- och kritbruk samt alunverk	—	—	2	2	7	2	—
2. Cementfabriker, cement-, gips- och asfaltgjuterier	6	—	20	26	44	24	—
3. Glasbruk, -sliperier och -målerier	—	1	—	1	13	40	—
4. Porslins-, kakel- och fajansfabriker	—	3	—	3	—	4	—
5. Tegelbruk samt sten- och lergodsfabriker	33	12	1	46	47	58	—
6. Annan mineralindustri	7	4	—	11	—	4	—
Summa	46	20	23	89	111	132	—
XV. Kemisk-teknisk industri.							
1. Färg- och fernissfabriker	—	2	—	2	—	—	—
2. Ijus-, tvål- och parfymfabriker	1	2	—	3	—	3	—

lade med hänsyn till de skadades olycksfallsförsäkring.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.
träffade, som enligt anmälningarne											
olycksfallsförsäkrade:											
ligt lagen den 5 juli 1901.								Enligt andra grunder.		icke varit olycksfallsförsäkrade.	Summa skadade.
ersättning jämväl under o. s. v.]—60 dagar).		Enligt samma § med ersättning jämväl under karenstiden samt <i>därjämte</i> enligt andra grunder.									
I mer än en af dessa slag af anstalter samtidigt.		Summa.	I egentliga försäkringsanstalter.	I af yrkesidkare bildade samman- slutningar.	I mer än en af dessa slag af anstalter (eller i Riksförsäkringsanstalten) samtidigt.		Summa.	I egentliga försäkringsanstalter.	I af yrkesidkare bildade samman- slutningar.		
Däruti Riksförsäkringsanst. o. annan anst.	Eljest.				Däruti Riksförsäkringsanst. o. annan anst.	Eljest.					
—	6	98	109	165	19	21	314	22	1	242	817
—	—	21	40	—	—	—	40	2	—	50	126
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
—	—	1	1	—	—	—	1	—	—	1	3
—	—	18	20	2	—	1	23	5	—	4	75
—	6	138	170	167	19	22	378	29	1	297	1,022
—	33	181	249	65	—	18	332	26	1	241	1,104
—	4	20	3	64	—	11	78	15	1	74	277
—	—	18	85	3	—	5	93	55	—	424	642
—	—	19	—	—	—	—	—	—	—	145	170
—	—	—	1	—	—	—	1	1	—	1	4
—	37	238	338	132	—	34	504	97	2	885	2,197
—	—	9	1	—	—	—	1	4	—	8	24
—	—	68	7	—	—	—	7	1	—	9	111
—	—	58	31	—	—	—	31	7	—	11	103
—	—	4	1	—	—	—	1	—	—	18	28
—	—	105	15	—	—	—	15	14	—	44	224
—	—	4	2	—	—	—	2	1	—	3	21
—	—	243	57	—	—	—	57	27	—	93	509
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
—	—	3	7	—	—	—	7	1	—	2	16

Tab. II. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, förde-

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Yrkesgrupper.	Antal af olycksfall						
	v a r i t						
	För ersättning en-						
	Enligt § 4 i nämnda lag.				Enligt samma § med karenstiden (1 [2, 3		
	I Riks-försäkringsanstalten.	I egentliga försäkringsanstalter.	I af yrkesidkare bildade samman-slutningar.	Summa.	I Riks-försäkringsanstalten.	I egentliga försäkringsanstalter.	I af yrkesidkare bildade samman-slutningar.
3. Krutbruk, ammunitions- och spräng-ämnesfabriker	12	—	—	12	—	—	—
4. Kalciumkarbid- och kloratfabriker	—	2	—	2	—	16	—
5. Superfosfat- o. andra gödningsämnesfabr.	4	—	—	4	—	6	1
6. Tändsticksfabriker	—	—	—	—	—	—	—
7. Annan kemisk-teknisk industri	3	1	—	4	—	2	—
Summa	20	7	—	27	—	27	1
C. Byggnadsverksamhet, belysning och vattenledning m. m.							
XVI. Byggnadsindustri.							
1. Husbyggnadsarbeten	12	29	17	58	10	119	40
2. Målning och glasmästerirörelse	—	5	—	5	—	—	1
3. Skorstensfejareverksamhet	2	—	—	2	4	—	—
4. Utförande af elektriska ledningar	1	1	—	2	—	—	—
5. Utförande af gas-, vatten- o. kloakledn.	30	6	—	36	8	5	—
6. Vägbyggnads- och gatulägningsarbeten	31	—	—	31	4	4	—
7. Järnvägs- och spårvägsbyggnadsarbeten	1	2	11	14	—	12	—
8. Bro-, hamn-, kanal- o. dammbyggnadsarb.	30	4	4	38	30	14	1
Summa	107	47	32	186	56	154	42
XVII. Belysning och vattenledning m. m.							
1. Gasverk	1	10	—	11	5	3	—
2. Elektricitetsverk	3	1	—	4	—	10	—
3. Vattenledningsverk	3	—	—	3	2	—	—
4. Renhållningsverk	1	—	—	1	13	13	—
Summa	8	11	—	19	20	26	—
D. Handel och samfärdsel.							
XVIII. Handel och varulager							
6	7	—	13	2	43	—	—
Summa	6	7	—	13	2	43	—

lade med hänsyn till de skadades olycksfallsförsäkring.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.
träffade, som enligt anmälningarne											
olycksfallsförsäkrade:											
ligt lagen den 5 juli 1901.											
ersättning jämväl under o. s. v.]—60 dagar).			Enligt samma § med ersättning jämväl under karenstiden samt <i>därjämte</i> enligt andra grunder.					Enligt andra grunder.		icke varit olycks- falls- försäk- rade.	Summa ska- dade.
I mer än en af dessa slag af an- stalter samtidigt.		Sum- ma.	I egent- liga försäk- ringsan- stalter.	I af yrkes- idkare bildade samman- slut- ningar.	I mer än en af dessa slag af an- stalter (eller i Riks- försäkringsanstal- ten) samtidigt.		Sum- ma.	I egent- liga försäk- ringsan- stalter.	I af yrkes- idkare bildade samman- slut- ningar.		
Där af i Riks- försäkrings- anst. o. annan anst.	Eljest.				Där af i Riks- försäkrings- anst. o. annan anst.	Eljest.					
—	—	—	—	—	—	4	4	—	—	5	21
—	—	16	—	—	—	—	—	—	—	1	19
—	—	7	4	—	—	—	4	—	—	47	62
—	—	—	1	—	—	—	1	—	—	227	228
—	—	2	2	—	—	1	3	—	—	1	10
—	—	28	14	—	—	5	19	1	—	233	358
—	—	169	132	12	—	2	146	5	—	45	423
—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	2	8
—	—	4	1	—	1	—	2	—	—	—	8
—	—	—	2	1	—	—	3	1	—	55	61
—	1	14	9	—	1	—	10	—	—	18	78
—	—	8	5	—	—	—	5	—	—	20	64
—	—	12	3	2	—	1	6	3	1	42	78
—	—	45	19	3	—	—	22	—	1	40	146
—	1	253	171	18	2	3	194	9	2	222	866
—	—	8	—	—	—	—	—	4	—	66	89
—	—	10	4	1	—	—	5	1	—	9	29
—	—	2	2	—	—	—	2	—	—	4	11
—	—	26	—	—	—	—	—	—	—	14	41
—	—	46	6	1	—	—	7	5	—	93	170
—	—	45	10	1	1	—	12	6	—	3	79
—	—	45	10	1	1	—	12	6	—	3	79

Tab. II. (Forts.) Olycksfall i arbete år 1906, förde-

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Yrkesgrupper.	Antal af olycksfall						
	v a r i t						
	För ersättning en-						
	Enligt § 4 i nämnda lag.				Enligt samma § med karens-tiden (1 [2, 3		
	I Riks-försäkringsanstalten.	I egentliga försäkringsanstalter.	I af yrkes- idkare bildade samman- slutningar.	Sum- ma.	I Riks-försäkringsanstalten.	I egentliga försäkringsanstalter.	I af yrkes- idkare bildade samman- slutningar.
XIX. Landtransport.							
1. Åkerirörelse	—	—	—	—	1	—	—
2. Lastning och lossning	45	18	2	65	193	49	—
3. Spårvägsdrift	31	—	—	31	25	2	—
4. Järnvägsdrift:							
a) statens järnvägar	—	—	—	—	—	—	—
b) enskilda järnvägar	2	13	90	105	5	5	—
5. Post, telegraf och telefon	—	—	—	—	—	—	—
Summa	78	31	92	201	224	56	—
XX. Sjötransport							
1. Hamntjänst	1	—	—	1	2	—	—
2. Bogsering och pråmtransport	—	—	—	—	6	—	—
Summa	1	—	—	1	8	—	—
Hufvudgrupper.							
A. Råämneshandling (I—III)	76	67	164	307	176	236	225
B. Tillverknings- och förädlingsindustri (IV—XV)	547	605	842	1,994	462	1,097	7
C. Byggnadsverksamhet m. m. (XVI—XVII)	115	58	32	205	76	180	42
D. Handel och samfärdsel (XVIII—XX)	85	38	92	215	234	99	—
Inalles	823	768	1,130	2,721	948	1,612	274

lade med hänsyn till de skadades olycksfallsförsäkring.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.
träffade, som enligt anmälningarne											
olycksfallsförsäkrade:										icke varit olycks- falls- försäk- rade.	Summa ska- dade.
ligt lagen den 5 juli 1901.								Enligt andra grunder.			
ersättning jämväl under o. s. v.]—60 dagar).		Enligt samma § med ersättning jämväl under karenstiden samt <i>därjämte</i> enligt andra grunder.									
I mer än en af dessa slag af an- stalter samtidigt.		Sum- ma.	I egent- liga försäk- ringsan- stalter.	I af yrkes- idkare bildade samman- slut- ningar.	I mer än en af dessa slag af an- stalter (eller i Riks- försäkringsanstal- ten) samtidigt.		Sum- ma.	I egent- liga försäk- ringsan- stalter.	I af yrkes- idkare bildade samman- slut- ningar.		
Däraf i Riks- försäkrings- anst. o. annan anst.	Eljest.				Däraf i Riks- försäkrings- anst. o. annan anst.	Eljest.					
—	—	1	2	—	—	—	2	—	—	3	6
—	—	242	17	—	—	—	17	6	—	10	340
—	—	27	—	—	—	—	—	—	—	—	58
—	—	—	—	—	—	—	—	80	—	677	757
—	—	10	5	2	2	24	33	15	1	69	233
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	2
—	—	280	24	2	2	24	52	101	1	761	1,396
—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	3
—	—	6	3	—	—	—	3	—	—	—	9
—	—	8	3	—	—	—	3	—	—	—	12
—	—	637	384	670	2	5	1,061	164	44	539	2,752
—	49	1,615	1,387	1,001	22	97	2,507	644	70	2,936	9,766
—	1	299	177	19	2	3	201	14	2	315	1,036
—	—	333	37	3	3	24	67	107	1	764	1,487
—	50	2,884	1,985	1,693	29	129	3,836	929	117	4,554	15,041

